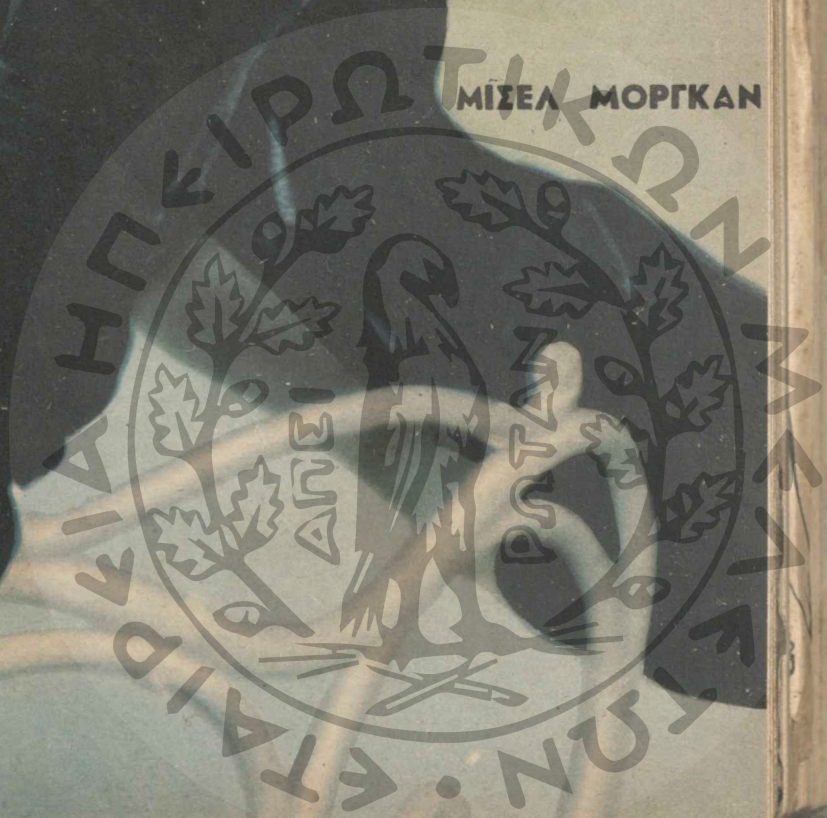

Η ΕΥΝΑΙΚΑ

212

ΜΙΣΕΛ ΜΟΡΓΚΑΝ

ΙΤΑΛΙΑ

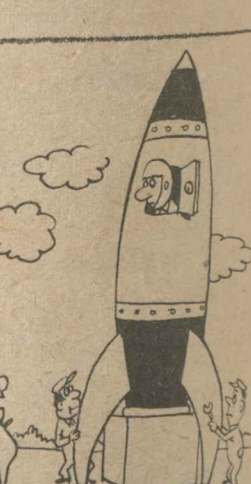
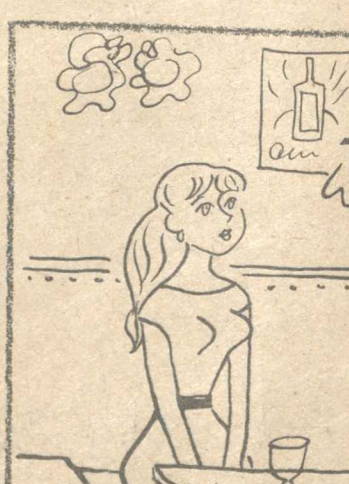
ΑΜΕΡΙΚΗ

ΡΩΣΙΑ

ΓΑΛΛΙΑ

— Γιατί το χαστούκιες το παιδί αφού δεν είσαι βέβαιη ότι είναι δικό του το φταίξιμο;

— 'Επί τέλους! Σαράντα χρόνια ώνειρευόμουν να σάς συναντήσω!...

— Και να μου υποσχεθείς πως δεν θα τρέχεις γρήγορα!

ΕΤΟΣ 9ον • 5—18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1958
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 212 • ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 6

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΕΥΑΓΓ. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ

‘Η Μισσέλ Μογκάν ή
περίφημη Γαλλίς ηθο-
ποιός που έχει μείνει
αδέσποτη σε όλους με
τον θαυμάσιο ρόλο της
στα «Μεγάλα Γυμνά-
σια» και άλλες ταινίες.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου άριθ. 34
‘Αρ. τηλ.: Γραφείων 614.047, τυπογρ. 36.555

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΣΙ ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

ΑΥΤΟΚΛΗΤΟΙ

ΣΥΝΔΑΙΤΗΜΟΝΕΣ

Τού ‘Ακαδημαϊκού Κ. ΣΠ. ΜΕΛΑ

ΜΟΛΙΣ βγήτε, εις άκτίνα δέκα χιλιομέτρων έξω από την ‘Αθήνα σ’ ένα έξοχικό κέντρο, είναι αδύνατο να φάτε: Θα προσέλθουν, αυτόκλητοι συνδαιτημόνες, κυριολεκτικά δημοφιλείς, τρεις, τουλάχιστον, σκύλοι... Τι σκύλοι;... ‘Εδώ το πράγμα είναι λιγάκι μπερδεμένο. Οι σκύλοι έχουν καταταχθί προ πολλού και άπ’ όλες τις απόψεις. Είναι λουλού, σνοξέρ, μπασέ, κανίς, νταουά, πεκινουά, λεβριέ, λυκόσκυλα, αλεπουδόσκυλα — τέλος πάντων έχουν καταταχθί, από την άποψη της φυλής σ’ αναρίθμητους τύπους, που μπορείτε να ίδετε τα όνόματά τους και τις άλμυρούτσικες τιμές τους στους καταλόγους των ευρωπαϊκών οίκων σκυλεμπορίου, όπως π.χ. ή παρισινή «Μαίζον Μπλάνς».

‘Εχουν άκόμη καταταχθί και άπό την άποψη του επαγγέλματος: Είναι σκυλιά της άγκαλιάς, του καναπέ, του αυτοκινήτου, του κυνηγιού, του λαγού, της πάπιας, του άγριογούρουνου, του σπιτιού και της στάνης — ό περίφημος «κύων φύλαξ» των παιδιών άναγνωσματορίων... ‘Αλλ’ αυτός ό κύων που προσέρχεται με την παρέα του, μόλις καθήσετε στο τραπέζάκι του έξοχικού κέντρου, τί κύων είναι; Και άπό άπόψεως ράτσας και άπό άπόψεως επαγγέλματος είναι έντελώς άκαθόριστος. Είναι ό κύων άλήτης, εις την άπλοελληνικήν κοπρίτης. Κανείς δεν ξέρει πού μένει, πώς τά περνά, πού κοιμάται, πώς ζή.

Γιατί, αυτά τά σκυλιά, που προσέρχονται, αυτόκλητοι συνδαιτημόνες των πελατών στα έξοχικά κέντρα, δεν άνήκουν στο κατάστημα. Κάθε άλλο. Γι’ αυτό βλέπετε συχνά τά γκαρσόνια να τά κυνηγούν με μεγάλες πέτρες και μάλιστα να τά χτυπούν πολύ άσχημα. ‘Αλλοτε πάλι προσπαθούν να τ’ άπομακρύνουν με τό καλό:

— ‘Εξω, Κανέλλο...

— ‘Εξω, Λάικα...

Γιατί τά έχουν βαφτίσει κιόλα, με τή μάταιη έλπίδα να τά βάσουν σε κάποια πειθαρχία. Είναι όμως αδύνατο. Μόλις καθήσετε θα καταφθάσουν άμέσως να διεκδικήσουν τό ψωμί σας, τά παιδάκια σας, τή μπριζόλα σας, την όμελέτα σας, πολλές φορές και τή σαλάτα σας άκόμα!

Είναι οι άπαραίτητοι συνδαιτημόνες, πιο άπαραίτητοι κι’ από τους πελάτες. ‘Ερχονται, κυκλοφορούν κάτω από τό τραπέζι, μπερδεύονται στα πόδια σας, δάζουν τό ρύγχος τους άνάμεσα στα γόνατά σας, μέσα στα φορέματα της κυρίας, σας λερώνουν, σας τσαλακώνουν και είναι αδύνατον να σωθήτε, άκόμα κι’ αν τους παραχωρήσετε όλόκληρο τό πιάτο σας: Θα ξαναγυρίσουν· θα καρφώσουν επάνω σας αυτά τό βαθύ, τό σουδερρό βλέμμα τους—έχετε προσέξει, ό-ι όλα τά σκυλιά σχεδόν έχουν τό βλέμμα του άειμνήστου Λέοντος Τολστόϊ— και θα έπιμείνουν να συνεχίσετε τό φαγητό πρός χάριν τους.

Είναι όλων των ηλικιών και όλων των μεγεθών. Μικρά και μεγάλα· σφριγηλοί κοπρίτες, που μόλις βγαίνουν στο επάγγελμα και βετεράνοι της άδέβιατης ζωής—ένας κόσμος όλόκληρος, που ζή άπό τό έλεος του έκδρομέως, του φυσιολάτρη και του έρωτευμένου. ‘Αδύνατον αυτός ν’ άποτελειώση ποτέ την έξομολόγησί του. Τό ρύγχος ενός σκύλου θα την κόψη στα δύο:

— ‘Ελα δώ, παιδί μου... Διώξε, σε παρακαλώ άμέσως αυτά τά σκυλιά... ‘Εσχεται κανείς εδώ για να γλυτώση από τά μάτια της πόλεως... Και πέφτει άπάνω στα μάτια της έξοχης... Και τί μάτια—τρυπάνια.

‘Αρχίζει τότε ή καταδίωξι με πέτρες, με φωνές, με ξύλο... Καμμιά φορά προσέχονται στο τραπέζι και δύο τρείς γάτες. Αυτές είναι του καταστήματος. ‘Η γάτα σπανιότατα κάνει άλήτικη ζωή... Κα τότε αρχίζει τό δράμα: τά σκυλιά πιάνονται μαζί τους για ένα κόκκαλο, για ένα ψιχουλο. Ούρές φουντώνει στον άέρα, μοιστάκια άνατριχιασμένα, ούρλιασματα, γαυγίσματα, νυχιάσματα, αίματα, καυγάς τρικουβερτος...

Αυτή είναι ή περίφημη... συνουσία της έξοχης... Και τί θέαμα!... Αυτά τά σκυλιά δεν έχουν τριχώμα: Είναι ξεφτισμένο παντού, άκριδώς όπως τά ράκη, με τά όποια περπατούν οι άλήτες των μεγάλων δρόμων. Δίνουν στο τοπίο ένα μελαγχολικόν άέρα μιζέριας, κι’ έγκαταλείφωας. Γιατί, κοντά σ’ άλλα, οι σκύλοι αυτοί έχουν διάφορα τραύματα, κομμένες ούρές, αυτιά, κλεισμένες πληγές στη ράχη, ένα σωρό ίχνη Κύριος οίδε ποιών δραματικών περιπετειών...

Θά είχα μία πρότασι σοβαρή να κάνω γι’ αυτά τά σκυλιά, άφου είμαι κατά της φόλας: Να ίδρυσή ό σύλλογος των ζωοφίλων ένα μικρό άσυλο, όπου να μπορούν να ζούν και να πεθαίνουν έν ειρήνη. Πρέπει να τό κάμη ό σύλλογος και γι’ αυτά και για μās. ‘Επί τέλους και οι έκδρομείς είναι ζωά κι’ αυτοί. Και δικαίουνται, νομίζω, κάποιας προστασίας.

ΜΠΑΡΜΠΑ ΡΥΖΙ ΜΠΕΝ

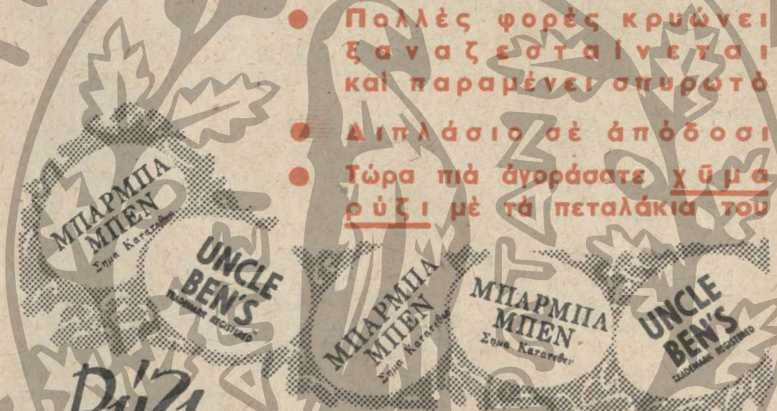

Uncle Ben's
CONVERTED
LONG GRAIN RICE

ΔΙΠΛΑΣΙΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ

- Παλλές φορές κρυώνει ξαναζεσταίνεται και παραμένει σπυρτό
- Διπλάσιο σε άπόδοσι
- Τώρα πιά αγοράσατε χύμα ρύζι με τά πεταλάκια του

ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ

ΕΠΙΤΥΧΙΑ 100%

“ΟΛΥΜΠΙΑ” ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ
Ο Δ Ο Σ Κ Ο Ρ Α Η 1 • Τ Η Λ 34.720 • 25.708

Τὸ γαμήλιο δῶρο!...

ΜΑΤΙΑ/Α ΕΨΑΧΝΕ γύρω του ὁ Ρίτσαρντ ἀναζητώντας μιὰ κρύπτη γιὰ τὸ μικρὸ δέμα, πού κρά-
τούσε σφιχτὰ στὸ χέρι του. Τὸ πε-
ριβάλλον ἐκεῖνο, κατάλληλο γιὰ ἕνα
ἐργένη, τοῦ εἶχε γίνει ἀντιπαθητι-
κό, ἀπὸ τὴ στιγμή πού εἶχε γνωρί-
σει τὴ Γκέρντι, τὴν ὁμορφὴ γειτό-
νισσά του. Τώρα ὅμως τὸ εὗρισκε ἀ-
ληθινὰ ἀνυπόφορο, ἀφοῦ δὲν μπο-
ροῦσε νὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ...

«Ὅπου κι' ἂν ἔβαζε τὸ μικρὸ δέ-
μα, χτυποῦσε στὸ μάτι, σὰν κάτι
ἀταίριαστο μὲ τὸ σύνολο. Σφίγγον-
τάς τὸ ἀπελπισμένα τὸ χέρι του, ὁ
νέος πλῆσιε στὸ παράθυρο. Ἰσως
σκόπευε νὰ πετάξῃ τὸ δέμα στὸ δρό-
μο. Ἀλλὰ σταμάτησε κατατρομα-
γμένος, βλέποντας διὰ ἀνθρώπους,
πού στέκονταν στὸ ἀντικρινὸ πεζο-
δρόμιο καὶ κύτταζαν πρὸς τὸ πα-
ράθυρό του. Δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία:
Ἦσαν ἀστυνομικοὶ μὲ πολιτικά.

«Χάθηκε» σκέφτηκε ὁ Ρίτσαρντ.
Ἐτρεξε πρὸς τὴν πόρτα καὶ διή-
κε στὸ κεφαλόσκαλο, χωρὶς ἀκριβῶς
νὰ ξέρῃ τί σκόπευε νὰ κάνῃ. Τὴ
στιγμὴ ἐκεῖνη περνοῦσε ἡ ξανθὴ
Γκέρντι. Ἦταν πιὸ ὁμορφὴ ἀπὸ κά-
θε ἄλλῃ φορά. Χαιρέτησε τὸν Ρί-
τσαρντ μὲ ἕνα χαμόγελο, ὅπως κά-
θε φορά πού τὸν συναντοῦσε στὴ
σκάλα τῆς πολυκατοικίας.

Μιά ξαφνικὴ ἐμπνευσι τοῦ ἦρε:
— Συγγνώμῃ μιὰ στιγμή, δε-
σποινίς, εἶπε. Θὰ μὲ παρεξηγούσα-
τε ἂν τοῖμουςα νὰ σὰς ζητήσω μιὰ
χάρι;
— Καθόλου! ἀπάντησε ἡ Γκέρ-
ντι μὲ προθυμία.

— Πρόκειται νὰ διηγηθῶ, κα-
θὼς βλέπω. Ἐγὼ πρέπει νὰ μείνω
στὸ σπίτι γιατί... γιατί περιμένω
κάποιο φίλο. Μπορεῖτε νὰ δώσετε
αὐτὸ τὸ δέμα στὸ πλησιέστερο τα-
χυδρομικὸ παράρτημα; Πρέπει νὰ
φύγῃ ἐπείγοντως...

— Πολὺ εὐχαριστῶς! εἶπε ἡ κο-
πέλλα μὲ ὕφος πού ἔδειχνε ὅτι ἦταν
εὐτυχισμένη πού θὰ ἐξυπηρετοῦσε
τὸν συγκάτοικό της.

— Εὐχαριστῶ. Θὰ βάλω τώρα τὴ
διεύθυνσι...

Προσπαθώντας νὰ συγκρατήσῃ τὸ
τρεμουλιασμά του χεριό του, ὁ Ρί-
τσαρντ ἔγραψε πάνω στὸ δέμα:
«Α. Π. — Πόστ Ρεστάντ—Ἐνταύ-
θα». Σκόπευε νὰ τὸ πάρῃ αὐτὸς ὁ
ἴδιος ἀργότερα ἀπὸ τὸ Πόστ—Ρε-
στάντ, ὅταν δὲν θὰ ὑπῆρχε πιά κα-
νένας κίνδυνος...

*
Μόλις ἔφυγε ἡ Γκέρντι, ὁ νέος
ἔπεσε σὲ μιὰ πολυθρόνα, μὲ τὰ νεύ-
ρα τσακισμένα.

Θύμωνε μὲ τὸν ἑαυτὸ του, πού
δὲν εἶχε ἐκμυστηρευθῇ καὶ αὐτὴ τὴ
φορά στὴν ξανθὴ γειτονοπούλα του,
ὅτι τὴν ἀγαποῦσε... Πῶς ὅμως μπο-
ροῦσε νὰ μιλήσῃ γιὰ ἔρωτα ἕνας ἄ-
νθρωπος πού τὸν παρακολουθοῦσε ἡ
ἀστυνομία;

Πλησιάζει στὸ παράθυρο, γιὰ νὰ
δῇ ἂν οἱ ἀστυνομικοὶ βρίσκονταν
στὸ ἀντικρινὸ πεζοδρόμιο... Ναι,
ἦσαν ἐκεῖ. Καὶ μαζί τους ἡ Γκέρντι,
πού μιλοῦσε ζωηρὰ μὲ τὸν μεγαλύ-
τερο ἀπὸ τοὺς δύο!... Ἐπειτα ἀπὸ
ἕνα λεπτό, ἡ κοπέλλα ἀπαραικνύ-
θηκε. Οἱ ἀστυνομικοὶ διέσχισαν ἀ-
ποφασιστικά τὸ δρόμο.

Μερικὲς στιγμὲς ἀργότερα, χτυ-
ποῦσαν τὴν πόρτα τοῦ Ρίτσαρντ κι'
ἐμπαιναν στὸ δωμάτιό του. Ὁ ἕνας
ἀπ' αὐτοὺς κύτταξε τὸν νέο στὰ μά-
τια καὶ τὸν ρώτησε:

— Ξέρετε τίποτε γιὰ τὴν ἐξαφ-
νιστὴν τῶν διαμαντιῶν τοῦ διοικητοῦ
Τζῶν Φλέσσερ;

Ὁ Ρίτσαρντ δὲν ἀπάντησε, γιὰ-
τί δὲν ἦταν σὲ θέσι νὰ προφέρῃ λέ-
ξι. Ἄκουσε σὰ σὲ ὄνειρο νὰ τοῦ
μιλοῦν ὅτι εἶχαν ἐντολὴ νὰ κάνουν
ἔρευνα... Δὲν κατάλαβε τίποτε. Ἀ-
ποροῦσε μόνο γιατί δὲν τοῦ φοροῦ-
σαν ἀκόμη τὶς χειροπέδες...

Μὰ οἱ ἀστυνομικοὶ ἔμαχχαν τὸ
δωμάτιό του! Ὡστε λοιπὸν δὲν τοὺς
εἶχε δώσει ἡ Γκέρντι τὸ μικρὸ δέ-
μα μὲ τὰ διαμάντια... Ὁ Ρίτσαρντ
ξαναβρόχε τὴν ψυχραίμα του καὶ
παρακολούθησε μὲ ἀξιοπρέπεια τὴν
ἔρευνα τῶν ἀστυνομικῶν. καὶ κατό-
πιν τὴν ἀπογοήτευσί τους, γιατί δὲν
εἶχαν βρῇ τίποτε. Τοὺς ἄκουσε μὲ
ἀπάθεια νὰ τοῦ ζητοῦν συγγνώμῃ
γιὰ τὴν ἐνόχλησι καὶ κούνησε τὸ κε-
φάλι του μὲ ὕφος μεγαλοψυχίας.
Ὅταν ἔμεινε μόνος, ὅμως, ἐνοίωσε
τὸ μυαλό του νὰ γυρίζῃ τρελλά. Ἐ-
πεσε στὸ κρεβάτι καὶ ἔμεινε ἐστὶ ἐ-
πὶ μερικὰ λεπτά — ἡ μερικὸς αἰ-
ῶνας.

Ἐνα ἑλαφρὸ βῆμα καὶ ὁ ἦχος
τῆς κλειδαριάς τῆς διπλανῆς πόρτας
τὸν ἔκαναν νὰ πεταχθῇ ὀρθίως καὶ
νὰ διηγεῖτο φωνάζοντας:

— Δεσποινίς Γκέρντι!
— Τί τρέχει; ρώτησε ἡ ὁμορφὴ
γειτόνισσά του.

— Ἦθελα... εἶπε χαμογελώντας.
Ἦθελα νὰ σὰς εὐχαριστήσω γιὰ τὸν
κόπο πού κάνατε...

Μὰ δὲν ἔκανα κανένα κόπο,
ἀπάντησε ἡ κοπέλλα.

Ἦ γλυκεῖα φωνὴ της, τὸ γοητευ-
τικὸ χαμόγελό της, τὸν ζάλισαν. Δὲν
κρατήθηκε πιά καὶ εἶπε:

— Γκέρντι σ' ἀγαπᾶ!
— Ρίτσαρντ... εἶπε, ἐκεῖνη μο-
νάχα.

— Ἄν δὲν νοιώθετε κι' ἐσεῖς
κάτι γιὰ μένα... δὲν θὰ σὰς ξανα-
μιλήσω... θὰ ἐξαφανισθῶ...

Μά, Ρίτσαρντ, ἂν δὲν μὲ ἀ-
φήσετε νὰ μιλήσω, πῶς θὰ μπορέσω
νὰ σὰς πῶ, ὅτι κι' ἐγώ...

Ἐπακολούθησε μιὰ σιωπὴ, πιὸ
εὐλωττὴ κι' ἀπ' τὰ φλογερότερα
λόγια. Ὑστερα ὁ Ρίτσαρντ μπόρε-
σε νὰ ρωτήσῃ, χωρὶς πιά τὸ φόβο
νὰ παρεξηγηθῇ:

— Μήπως θυμήθηκες νὰ ταχυδρο-
μήσῃς ἐκεῖνο τὸ δέμα;

— Νά το, ἀγαπητέ μου, ἀπάν-
τησε ἡ κοπέλλα μὲ ἀπλότητα, διὰ-
ζώντας τὸ δεματάκι ἀπὸ τὴν τσάν-
τα της. Δὲν τὸ ταχυδρόμησα. Σκέ-
φτηκα, ὅτι εἶναι ἀσφαλέστερο στὰ
χέρια μου, παρὰ στὸ Πόστ - Ρε-
στάντ, ἢ στὴν κατοχὴ τοῦ κυρίου
Α.Π... ἐπειδὴ ὁ Α.Π. εἶσαι σὺ ὁ ἴ-
διος.

Εἶχαν μὴν στὸ μεταξύ καὶ οἱ δύο
στὸ χαριτωμένο σαλονάκι τῆς Γκέρ-
ντι. Ἐτοί, ὁ Ρίτσαρντ βρῆκε πίσω
του ἕνα κάθισμα, ὅταν τὰ γόνατά
του λύγισαν.

— Μὰ ναι, ἀγαπητέ μου. Δὲν
θὰ ἤθελες, βέβαια, νὰ μείνῃ κάτι μι-
στικό μεταξύ μας;... Ὁ ἕνας ἀπὸ

Ὁ Ρίτσαρντ τὴν ἔσφιξε
μέσα στὴν ἀγκαλιά του.

τοὺς ἀστυνομικοὺς εἶναι ἄλλο
καὶ μοῦ ζήτησε πληροφορίες...
να. Ἐπειτα μίλησε μὲ τὸν
του γιὰ μιὰ κλοπὴ διαμαντιῶν
τάλαβα τότε τί περιέχει τὸ
πού εἶχα στὴν τσάντα μου.
σχέσου μου, Ρίτσαρντ, ὅτι
ρο γιὰ τοὺς γάμους μας. Ἐπὶ
στρέψης! τὰ διαμάντια στὸν
τη τοὺς!

Τὰ γαλάζια μάτια τῆς
ἦσαν ἥρεμα καὶ θαρραλέα. Τὸ
τοῦ Ρίτσαρντ δὲν ἔτρεμαν πρὸς
τὸν ἄνθρωπο. Ἐκεῖ ὁ πρῶτος
νὰ ἔγραφε πάνω στὸ δέμα
μα τοῦ διοικητοῦ Τζῶν Φλέ-
σσερ.

Πῆγε στὸ ταχυδρομικὸ
τῆς Γκέρντι. Στὸ γυρισμό,
τοῦσαν πλάι - πλάι, στὸ
τοῦ Ρίτσαρντ, εἶπε ξαφνικὰ
πέλλα, καταλαβαίνω ὅτι ἔχεις
μοῦ ἐκμυστηρευθῇς κάτι πού
βαράινει τὴν ψυχὴ. Σὲ παρα-
μὴ μιλῆσῃς! Ἐγὼ θέλω νὰ
αὐτὸ μόνο: ὅτι σοῦ ἔχω ἀπο-
ἐμπιστοσύνη γιὰ τὸ μέλλον.

*
Ὁ γάμος τῆς Γκέρντι καὶ
Ρίτσαρντ ἔγινε, χωρὶς νὰ
κανεῖς σχεδόν. Κι' ὅμως ἔδει-
να δῶρο...

Ἐφθασε τυλιγμένο μὲ ἕνα
ἀσπρο χαρτί. Ἦταν τόσο μικρὸ
δῶρο, ὥστε μποροῦσε νὰ
ρῆσθ' ἀνετα μέσα στὸ χέρι
Γκέρντι. Περιέχει μιὰ κορυφαία
ἕνα θαυμάσιο μπριλάντι.

— Εἶναι θαῦμα! εἶπε ἡ
με ἔκστασι. Ποῖος τὸ στέλνει;

— Ὑπάρχει μαζί κι' ἕνα
μα, ἀπάντησε ὁ Ρίτσαρντ.

Ἦ Γκέρντι τὸ πῆρε καὶ διέβλε-
«Ἦταν ἕνα αἰσιότο ἥλιο
λαίο γιὰ μένα, Ρίτσαρντ, πού
σοῦ ἔδωσα κάποτε τὴ ζωὴ
ἡμασταν συμμηθητὰ στὸ κολλί-
μοῦ πλήρωσε κάθε χρόνο τὸν
μὲ τὴν ἀδελφικὴ φιλία σου.

τώρα μὲ ἐξώλησες μὲ μιὰ
μόνον τρελλός, Ρίτσαρντ, στὰ
ψα τὰ διαμάντια τοῦ θείου
Τζῶν. Ἐκεῖνος, ὅμως, πού ἀπο-
τῶσε τὶς συνέπειες τῆς τρελ-
μου, ἦσαν ἐσύ, πού διέκρινες
κρύψης τὰ διαμάντια. Ἐρε-
κινδύνευες νὰ πᾶς στὴ φυ-
για μένα. Ἦ ἀστυνομία ὁρ-
ποιεῖς ἐνδείξεις ἐναντίον σου
λίγο ἔλειψε νὰ κατηγορηθῇς
συλληφθῇς γιὰ χάρι μου.

»Ἐπειτα ἔκαμες καὶ κάτι
κάτι πού δὲν θὰ τοῖμουςα
Ἐπέστρεψες τὰ διαμάντια
Τζῶν. Ἐκεῖνος μάντεψε ὅτι
λήθεις. Μὲ φώναξε καὶ μοῦ
ἔλεγε:

»Ἐκλεψες ἀπὸ ἔρωτα, αὐτὸ
οἰκογενειακὴ μας τιμὴ σὲ ἔκα-
ἐπανορθώσης τὸ σφάλμα σου.
λύ καλὰ, παντρεύου τὴν Μπέ-
ἀφοῦ τὴν ἀγαπᾶς. Δὲν φέρω
ἀντίρρηση. Καὶ θὰ σοῦ δώσω
ὅλη μου τὴν καρδιά τὴν πρῶ-
πού ἤθελες νὰ τῆς προσφέρῃς
τρόπο παράνομο... Ἄφησε τὰ
εὐχαριστίες. Ἐμπρός, πῆγαι-
»Ἐκανα ἕνα ἀκούσι κακὸ,
τσαρντ. Ἀφῆσα τὸ θεῖο Τζῶν
πιστέψῃ ὅτι ἐγὼ τοῦ ἐπέστρεψα
διαμάντια. Σὲ δεβαίω, ὅμως,
εἶναι τὸ τελευταῖο λάθος μου...
στέλνω ἕνα ἀπὸ τὰ κοσμήματα
μοῦ χάρισε ὁ θεὸς μου, ἕνα
δῶρο γιὰ τὸ γάμο σου. Παρακα-
τὴ γυναίκα σου ἐκ μέρους μου
τὸ δεχθῇ. Δὲν εἶναι καὶ ἀσχη-
Σὲ εὐχαριστῶ
ΦΡΕΝΤΖΕ ΦΛΕΙΣΣΕ

*
Ἦ Γκέρντι διπλώσε τὸ γράμ-
κι' ἔμεινε σκεπτικὴ. Ὁ Ρίτσαρντ
τὴν ἔσφιξε στὴν ἀγκαλιά του.
Ἐπειτα χαμήλωσε τὰ μάτια
ἰσως γιὰ νὰ μὴ θαυμάσῃ ὁ Ρίτσαρντ
ἀπὸ τὴ μεγάλη λάμπη τῆς
πού ὑπῆρχε στὸ βλέμμα της...

(Ἀνακρίνωσις)

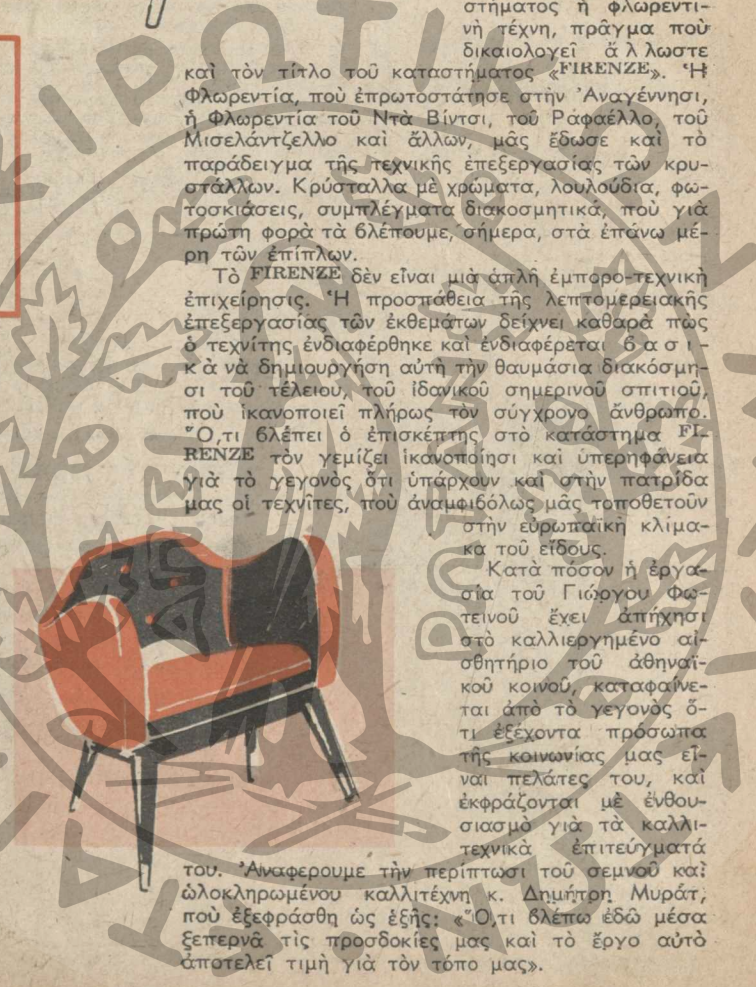
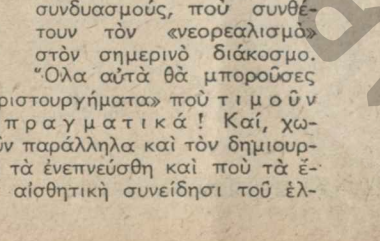
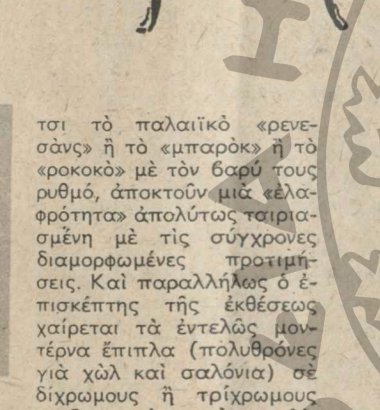
ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΠΑΛΑΤΙ

Τὸ σπίτι ὑπῆρξε πάντα ἡ καταφυγὴ καὶ τὸ μι-
κρὸ βασίλειο τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκεῖ ὁ πρῶτος
γύρισε προστασία, ζήτη, θαλπωρὴ, ἐκεῖ ὁ σύ-
γχρονος ἄνθρωπος ζητᾷ κάτι παραπάνω: ἀνάπα-
σι καὶ μαζί αἰσθητικὴ γαλήνη. Γι' αὐτὸ ἐπάσχισε
χρόνους πολλοὺς νὰ τὸ καταστήσῃ ἰδανικὸ κατα-
φύγιο. Ἐξήγησε, πέρα ἀπὸ τὴν αὐστηρὴ καὶ ἀ-
ναγκαία ἐπιπλοισί, κάτι «ἀνθρωπινώτερο», κάτι
πού νὰ τοῦ δημιουργῇ συγχρόνως ψυχικὴν εὐεξία.
Καὶ τὸ κατάρθωσε.

Σήμερα, πού οἱ μηχανιστικὲς συνθήκες τῆς ζω-
ῆς παρέσυραν μοιραίως, τὸν ἄνθρωπο στὸ δικό
τοῦς δρόμο, τὸ πρόβλημα τοῦ σπιτιοῦ ἀπέκτησε
τεράστιες διαστάσεις, γιατί τώρα δὲν εἶναι μόνον
ἡ ἀνάγκη τῆς καταφυγῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναπαύ-
σεως καὶ τῆς οὐσιαστικώτερης ἡρεμίας.

Κατὰ τέτοιο ἔρχεται νὰ προσφέρῃ τὸ νέο κατὰ-
στήμα FIRENZE. Ἡ πρώτη ματιὰ πέφτει στὸ
ζωηρόχρωμο νεκρό τοῦ
τοῖχου καὶ ἀπὸ ἐκεῖ
ἐκθέματα, πού καλύ-
πτουν ὅλη τὴν ἐκτασί
τοῦ καταστήματος. Μι-
κρὰ ἐπιπλά, ἰδιόμορφα
κρυστάλλα καὶ κάθε
λογῆς κομφοτεχνήματα
μιάς περίεργης τέχνης.

Τὸ παλαιὸ στυλ προσα-
ρμοσμένο στοὺς μον-
τέρνους χαρούμενους τό-
νους. Τὸ μαῦρο χρώμα
εἶναι κυρίαρχο καὶ σπά-
ει στὸ ζωηρὸ κόκκινο ἢ
στὸ πράσινο καὶ σ' ὅ-
λες τὶς ἐνδιάμεσες χρω-
ματικές ἐναλλαγές. Ἐ-

Ὁ Γιῶργος Φωτεινὸς ἐμαθήτευσε πολ-
λὰ χρόνια γύρω σ' αὐτὴ τὴν τέχνη. Ἐμόχθησε, τα-
ξίδεψε πολὺ, εἶχε ἐπαφὲς καὶ συνεργασίες μὲ Εὐ-
ρωπαϊοὺς εἰδικούς, εἶδε σὲ ὅλη τὴν ἔκτασι τὸ
πρόβλημα τῆς ἐξοικονομήσεως χώρου καὶ τῆς
προσαρμογῆς του στὶς σύγχρονες ἀνάγκες τῆς
ζωῆς καὶ τῆς ἑδῶσε αὐ-
τὸ τὸ χαρούμενο ἀποτέ-
λεσμα, πού θαυμάζουμε
στὴν ἐκθεσί του. «Κο-
μὸν» γιὰ τὶς γωνίες
τοῦ σπιτιοῦ, «μπερζέρ»
μὲ εἰδικὴ ταπετσαρία
μεταξοτυπωμένων ὕφα-
σμάτων — ἡ μεταξοτυ-
πία ἀποτελεῖ τὴν τελευ-
ταία λέξι τῶν τεχνικῶν
ἐξελλίσεων σ' αὐτὸ τὸν
τομέα — πολυθρόνες,
τραπέζακια, κονσόλες,
μικρὰ μπάρ, πολυθρόνι-
σες, μεγαλύτερα μπάρ,
δλα μιὰ ὑπερόχη χαρὰ
γιὰ τὸ θεατῇ.

Ἀδυναμία τοῦ κατα-
στήματος ἡ φλωρεντι-
νὴ τέχνη, πράγμα πού
δικαιολογεῖ ἄλλωστε
καὶ τὸν τίτλο τοῦ καταστήματος «FIRENZE». Ἡ
Φλωρεντία, πού ἐπρωτοστάτισε στὴν Ἀναγέννησι,
ἡ Φλωρεντία τοῦ Ντὰ Βίντσι, τοῦ Ραφαέλλο, τοῦ
Μισελάντζελλο καὶ ἄλλων, μᾶς ἔδωσε καὶ τὸ
παράδειγμα τῆς τεχνικῆς ἐπεξεργασίας τῶν κρυ-
σταλλῶν. Κρυστάλλα μὲ χρώματα, λουλουδιὰ, φω-
τοσκίσεις, συμπλέγματα διακοσμητικά, πού γιὰ
πρῶτὴ φορά τὰ βλέπουμε, σήμερα, στὰ ἐπάνω μέ-
ρη τῶν ἐπιπλῶν.

Τὸ FIRENZE δὲν εἶναι μιὰ ἀπλὴ ἐμπόρο-τεχνικὴ
ἐπιχείρησις. Ἡ προσπάθειά της λεπτομερεϊακῆς
ἐπεξεργασίας τῶν ἐκθεμάτων δείχνει καθαρὰ πῶς
ὁ τεχνίτης ἐνδιαφέρθηκε καὶ ἐνδιαφέρεται, ὅσο ἡ
καὶ νὰ δημιουργῇ αὐτὴ τὴν θαυμασιὰ διακόσμηση
τοῦ τέλειου, τοῦ ἰδανικοῦ σημερινοῦ σπιτιοῦ,
πού ἱκανοποιεῖ πλήρως τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο.

Ὅ,τι βλέπει ὁ ἐπισκέπτης στὸ κατάστημα FI-
RENZE τὸν γεμίζει ἱκανοποίησι καὶ υπερηφάνεια
γιὰ τὸ γεγονός ὅτι ὑπάρχουν καὶ στὴν πατρίδα
μας οἱ τεχνίτες, πού ἀναμειβόλως μᾶς τοποθετοῦν
στὴν εὐρωπαϊκὴ κλίμα-
κα τοῦ εἶδους.

Κατὰ πόσον ἡ ἐργα-
σία τοῦ Γιῶργου Φω-
τεινοῦ ἔχει ἀπὸ τὴν
στὸ καλλιερημένο αἰ-
σθητήριο τοῦ ἀθηναί-
κου κοινού, καταφαίνε-
ται ἀπὸ τὸ γεγονός ὅ-
τι ἐξεχόντα πρόσωπα
τῆς κοινωνίας μας εἶ-
ναι πελάτες του, καὶ
ἐκφράζονται μὲ ἐνθου-
σιασμό γιὰ τὰ καλλι-
τεχνικά ἐπιτεύγματά

του. Ἀναφερομε τὴν περίπτωσι τοῦ σεμνοῦ καὶ
ὀλοκληρωμένου καλλιτέχνη κ. Δημήτρη Μυράτ,
πού ἐξεφράσθη ὡς ἑξῆς: «Ὅ,τι βλέπω ἐδῶ μέσα
ξεπερνᾷ τὶς προσδοκίες μας καὶ τὸ ἔργο αὐτὸ
ἀποτελεῖ τιμὴ γιὰ τὸν τόπο μας».

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

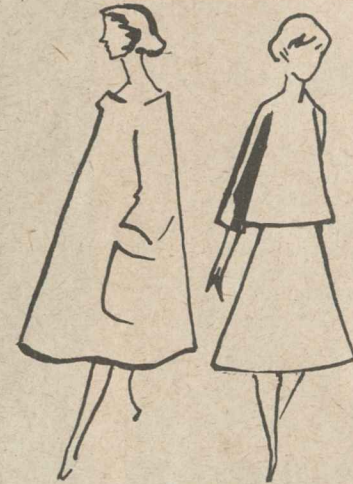
ΣΠΑΝΙΑ οί κολλεξιόν των μεγάλων Παρισινών ραφτών που λανσάρουν τη μόδα είχαν τόση ομοιογένεια όση έχουν στις φετινές ανδιξιάντικες συλλογές τους. Όλοι θέλουν τα φορέματα κοντά που να κατεβαίνουν λίγο κάτω απ' το γόνατο κι' όλοι θέλουν τη φούστα λίγο πιο φαρδιά προς τα κάτω. Τό φόρεμα «σάκκος» εξακολουθεί να βασιλεύει μ' ελαφρές παραλλαγές και γενικά επικρατεί ή γραμμή φλού που δίνει, όπως ισχυρίζονται μεγαλύτερη θηλυκότητα στη γυναίκα.

ΤΙ ΛΑΝΣΑΡΟΥΝ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΠΑΡΙΣΙΝΟΙ ΡΑΦΤΕΣ

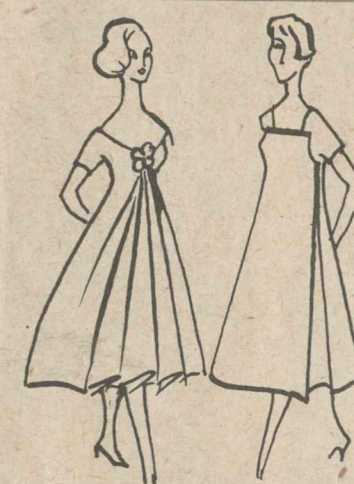
ΜΑΓΚΕΝ

Δύο χαρακτηριστικά μοντέλα του. Απαγευματινό σε ίσια γραμμή και βροδυό σε γραμμή πολύ φαρδιά.

ΝΤΙΟΡ

Η γραμμή «τραπέζιον» τόσο στο επανωφόρι όσο και στο ντέ - πιές αυτό φόρεμα. Άπλη και πολύ άνετη.

ΚΑΡΒΕΝ

Η γραμμή της θυμίζει κοστούμια εποχής «Διευθυντρίου». Τάγια ψηλά κάτω απ' το στήθος χωρίς ζώνη.

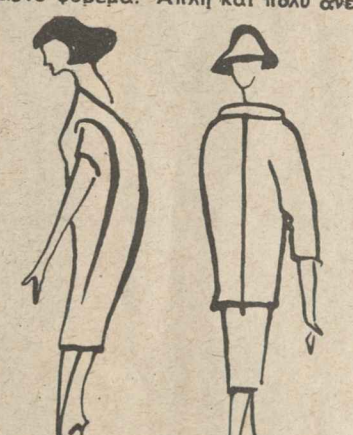
ΠΑΤΟΥ

Είναι πιο συντηρητικός απ' όλους κι' έχει προτίμηση στο ντέ - πιές και στα φορέματα που έχουν ζώνες.

ΜΠΑΛΜΑΙΝ

Εναφάνει τα θολάν στη μόδα, τις ελας ζακέτες, τις μεγάλες καπελίτες κι' ό,τι χαρίζει θηλυκότητα.

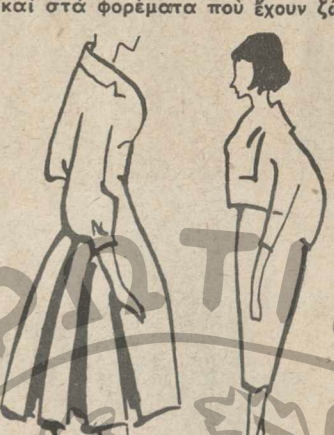
ΚΑΡΝΤΕΝ

Οί φούστες του είναι εξαιρετικά κοντές και τα φορέματα κλειστά εμπρός μ' ανοιχτή πλάτη πίσω.

ΓΚΥ ΛΑΡΟΣ

Λανσάρει φέτος τη μόδα της εποχής του Τσαρλεστον. Παλλά κοντά με πιέτες, φορέματα με ζώνες.

ΧΕΜ

Τα φορέματά του είναι φαρδιά ή στενά, έχουν την πλάτη φουσκωμένη πολύ, στήθος ψηλά, είναι κοντά.

Η ΝΕΑ ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΙΣ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΕΣ ΣΥΛΛΟΓΕΣ

1 Ταγιέρ του Γκύ Λαρός από πιέ-ντέ-πούλ σε μεγάλο ντεσέν με σταυρωτή ζακέτα σε χρώμα μπλέ - άσπρο με μπλούζα από σουρά μπλέ. Γιακάς πολύ ξεχειλωτός.
2 Άνσάμπλ από πιέ-ντέ-πούλ μπλέ-άσπρο του Πιέρ Καρντέν. Η ζακέτα είναι χωρίς γιακά, με κοντά μανίκια κι' έχει τρία μεγάλα κουμπιά άσπρα. Φούστα κοντή ίσια.

3 Ταγιέρ σε γραμμή φλού του Ζαν Ντεσέ. Η ζακέτα είναι μπόλικη στην πλάτη κι' έχει μία μαρτεγκάλ εμπρός με δυο κουμπιά για κούμπωμα. Γιακάς μεγάλος.
4 Ταγιέρ από λεπτό πτί καρό ύφασμα του Πατού. Το φλού στην πλάτη συγκρατείται με μία μαρτεγκάλ με κουμπιά που το μαζεύει σε άσάκισια πλί. Μπροστά, σκέτο.

5 Τουαλέτα κοκτέηλ του Ντιόρ σε τύπο σαλβάρι από σατέν ντυσές σε χρώμα «νουάρ - ντιαμάν», το νέο μαύρο του Ντιόρ. Γραμμή πρενσές με μυτερό ντεκολτέ.
6 Φόρεμα σάκκος του Ντιόρ με μόνο γαρνίρισμα μία μαρτεγκάλ κάτω χαμηλά και μία ίδια στο ντεκολτέ σαν ένας δρόμος γιακάς. Οί μαρτεγκάλ με όμοια κουμπιά.

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΤΗΣ "ΩΤ ΚΟΥΤΥΡ"

Σας παρουσιάζουμε τα τελευταία μοντέλα της παριζιάνικης «Ωτ Κουτύρ» των οποίων η «ΓΥΝΑΙΚΑ» εξασφάλισε την αποκλειστική δημοσίευσή τους για την Ελλάδα. Διαλέξαμε για σας τα πιο κομψά και

πιο κατάλληλα για τον τύπο και το γούστο της Έλληνίδας, τις συνδυάζει και το κλίμα μας. Είναι μοντέλα που το καθένα εξυπηρετεί κι ένα σκοπό κι όλα μαζί αποτελούν τα βασικά στοιχεία της γκαρνταρόμπας

ΦΟΡΕΜΑ του Πιέρ Καρντέν από σέτλαντ. Έχει πλάτη μπλουζάν και χαμηλή ζώνη μόνο πίσω μ' ένα μικρό φιογκάκι. Μια πιάτ αν φόρε στο λαιμό συγκρατεί τις σούρες της πλάτης. Το ίδιο στενό ξεχειλωτό γιακαδάκι συνεχίζει και στο εμπρός. Το φόρεμα μπροστά, χωρίς πένσες, δίνει τη μοντέρνα γραμμή του «σάκκου».

ΜΟΝΤΕΛΟ «Τάμα» του Καρβέν. Μαντό από λευκό μάλλινο ύφασμα ριχτό με ραφή στην πλάτη και ναυτικό γιακά. Είναι αρκετά κοντό και σφενεύει προς τα κάτω. Είναι ένα παλτό που πρέπει να μη λείπη από καμιά γυναικεία γκαρνταρόμπα γιατί συμπληρώνει την ανοιξιάτικη εμφάνισι.

ΚΑΡΒΕΝ έδωσε στο μοντέλο αυτό τ' όνομα «Μά Γκρίφ». Είναι από λευκή όργαντινα με μεγάλο ντεκολτέ, με τιράντες και φιογκούς πίσω πάνω στη βολάν που πλαισιώνονται με φεστόνι. Η φούστα δεν είναι ούτε πολύ φαρδειά ούτε πολύ στενή, στο σχήμα της «καμπάνας» και κοντή.

ΝΟΥΑΖΕΤ λέγεται το μοντέλο αυτό του Καρβέν. Είναι ένα απογευματινό φόρεμα από σουρά με πουά. Έχει ύψηλο γυριστό γιακά κι ένα πλι έμπρός που στο κορσάκι συγκρατείται με κουμπιά, ενώ στη φούστα ανοίγει κι αφήνει να φαίνεται ένα χαριτωμένο φύλλο πλισέ από κάτω.

ΡΑΣ λέγεται το μοντέλο αυτό της Μάγκυ Ρούφ. Είναι ένα ρόμπ-μαντό από λεπτό μάλλινο κι έχει το κούμπωμα πίσω. Η πλάτη γίνεται μπόλικη με πένσες γύρω στο λαιμό. Γιακάς αρκετά μεγάλος ξεχειλωτός που συνεχίζει και μπροστά. Μανίκι τρουά κάρ με σχίσιμο στο κάτω μέρος.

ΔΠΛΟ είναι το μοντέλο «Ιμπερία» του Κλώντ Ριδιέρ από τουήντ μαυρόασπρο. Η μόνη λεπτομέρεια είναι ένα μεγάλο σουρωτό βολάν στο κάτω μέρος της φούστας που γαρονίρεται μ' ένα φιογκάκι από το ίδιο ύφασμα. Ντεκολτέ μπατό με μικρό άνοιγμα στην πλάτη. Το μοντέλο, χωρίς μανίκι.

ΚΛΑΣΣΙΚΕΣ ΙΔΕΕΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ... ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ!

1 Φορεματάκι ίσιο για όλες τις ώρες. Έχει μανίκια τρουά κάρ ζα-
πονέ, πέννες στην τάγια και κουμ-
πάνει στο πλάι, με γιακαδάκι κλει-
στό. Ή φούστα ίσια και στενή.
2 Φόρεμα που δείχνει σαν ντε-πύς
με ντεκολτέ σε σχήμα γόνδολας και
λευκό γιακαδάκι, μανίκια ζα-
πονέ τρουά κάρ και σχιστή μπάσκα.
3 Φόρεμα απογευματινό με φα-
ρδειά φούστα από άτσάκιστες πιέ-
τες, υψηλή τάγια και ένα ιδιότρο-
πο κόψιμο στο ντεκολτέ και κάτω
απ' το στήθος.
4 Φορεματάκι απογευματινό με
φαρδειά φούστα, υψηλή τάγια και
ναυτικό γιακά που δένεται σε φιόγ-
κο στο άμπιεσιμάν του κορσαζ.
5 Ένα ίσιο ριγέ φόρεμα φοριέται
μ' ένα κοντό ζακετάκι μονόχρωμο
χωρίς γιακά σε ταιριαστό χρώμα.
τελειωμένο με διπλό γαζί καθώς
και στις τσέπες και τις μανσέτες.
6 Μονοκόμματο φορεματάκι κορό
σαν ντε πύς. Έχει μανίκια ζα-
πονέ τρουά κάρ και χαμηλή μπάσκα ένα-
μένη πάνω σε μία φούστα πλάι.
7 Μιά ζακέτα ριγέ που φοριέται
χωρίς μπλούζα μ' ένα κασκόλ πά-
νω σε μία ίσια μονόχρωμη φούστα
σε ταιριαστό τόνο, για το πρωί.

8 Πάνω σ' ένα φόρεμα ίσιο με πουά
φοριέται ένα κοντό καρτιγκάν μο-
νοχρωμό από διαφανές ύφασμα στο
ίδια χρώμα.
9 Άνωμπλ από λεπτό ύφασμα με
πουά και ζακετάκι μονόχρωμο φο-
ρεματισμένο στο ίδιο χρώμα του φο-
ρεματος. Το φόρεμα έχει πιέτες
άτσάκιστες και πάτ στο ντεκολτέ.
10 Κι' άλλο απογευματινό φόρεμα
σε κλασική γραμμή με φαρδειά
φούστα κι' εφαρμοστό κορσαζ. Το
ύφασμα και το χρώμα παίζουν τόν
κυριώτερο ρόλο.
11 Φόρεμα κοκτέιλ γι' ανοιξιά-
τικες συγκεντρώσεις από μουσελί-
να με ντραπέ φαρδειά ζώνη κι' ένα
λουλούδι στο πλάι. Κλειστό κορσαζ.
12 Φόρεμα κλός με πολύ ανοικτό
ντεκολτέ απ' όπου φαίνεται μία
κλειστή έμπριμέ μπλούζα ή πλα-
στρόν. Μανίκια τρουά κάρ με πάτ.
13 Ίσιο φορεματάκι με δυο φάστες
άσπρες έμπριμές που σχηματίζουν
κινέζικο γιακαδάκι στο ντεκολτέ.
Ζα-
πονέ μανικάκια, ζώνη δερμάτινη.
14 Φόρεμα κλός ριγέ με υψηλή τά-
για, κορσαζ και μανίκια αρκετά
μακρά, σε στυλ σεμιζιέ. Στη μέ-
ση σχηματίζει ένα φαρδύ κορσελέ.

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΜΟΔΑ

Εκτός από το Παρίσι πρέπει να θεωρηθεί σαν μία σπουδαία πηγή μόδας και το Μιλάνο. Οι μεγάλοι Ιταλοί μοντελίστες Φαμπιάνι, Σούμπερτ, Γκουίντι παρουσίασαν ωραιότερες άνοιξιές τους, πολύ προσαρμοσμένες και στην ελληνική νοοτροπία.

ΝΤΕ ΠΙΕΣ του Φαμπιάνι. Τό εμπρός είναι ίσιο με δυο λοξά κοψίματα και δυο φιογκάκια. Ή πλάτη ελαφρώς μπλουζάν. Γιακάς μεγάλος στρογγυλός και ξεχειλωτός.

ΕΝΑ φουστανάκι σεμιζιέ γαρνιρισμένο με μία ζωφόρω κορδέλα άνκρουστέ στο κορσάζ. Συνοδεύεται με κουκούλα άσορτι για τη βροχή.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ παλτό του Γκουίντι ριγέ. Έχει ένα ωραίο παιχνιδίσμα με τις ρίγες εμπρός και είναι πιο κοντό απ' το φουστάνι. Προσέξτε τις διπλές τσέπες.

ΤΑΓΙΕΡ του Φαμπιάνι από λεπτό μάλλινο. Έχει κοντή ζακέτα και εφαρμόζει με μία ζώνη που δίνει εμπρός. Καπέλο κλός, όμπρέλα ριγέ.

Η ΤΣΑΝΤΑ

ο πιο απαραίτητος σύντροφος της γυναίκας

ΤΟ ΑΞΕΣΟΥΑΡ αυτό της γυναίκας, στην αρχή ήταν πολύ μικρό. Σχεδόν τίποτα δεν χωρούσε εκεί μέσα, ούτε και χρειάζονταν να χωρέσει. Μια φόρα και φορέματα είχαν πολλές τσέπες, κρυφές και φανερές, όπου έμπαιναν τα πάντα. Αργότερα οι κυρίες της αριστοκρατίας, πηγαίνοντας στην εκκλησία έβαζαν σε ένα στενόμακρο σακκούλι χρήματα για τους εταγούς. «Ώμιονι», δηλαδή για έλεημοσύνη ήταν το όνομά του και κρεμόταν από το γαντωμένο χέρι της κυρίας με μακριά κορδόνια.

Σιγά - σιγά όμως, όσο η γυναίκα αποκτούσε ενδιαφέροντα και απασχολήσεις ή τσάντα μεγάλωνε, μεγάλωνε, και έτσι έγινε το σημερινό απαραίτητο συμπλήρωμα της γυναικείας ζωής. Ποιά από μας μπορεί να βγεί έξω χωρίς τσάντα;

Τι θάβουμε μέσα

Στην τσάντα εμπιστευόμαστε τα πιο ετερόκλητα πράγματα: Τη μικρή θήκη, όπου βάζουμε τα επικοινωνήριά μας, το πορτοφόλι και την ταυτότητά μας, εισιτήρια, πουδριέρα, ρούζ, χτένια και κατσαβίδια, γυαλιά, κλειδιά, το κουτί με τσιγάρα, τον αναπτήρα. Πώς θα μπορούσαμε να δώσουμε τόσα πράγματα σε μία ή και σε περισσότερες τσέπες;

Το μέγεθος της

Η τσάντα αλλάζει μέγεθος σύμφωνα με τις προτάγες της μόδας. Όταν η γυναίκα θα μείνει αναγκαστικά όλη την ημέρα έξω, θα πάρει όπουδήποτε μια μεγάλη τσάντα, όπου θα βάλει όλα τα πράγματα. Ή θα πάρει ένα πλεκτό ή ένα διπλό. Θα πάρει όμως και τη μικρή τσάντα της αν πρόκειται να πάει και σε κάποια επίσκεψη. Φυσικά δεν θα κρατά και τις δυο στο χέρι, αλλά θα βάλει τη μικρή μέσα στη μεγάλη.

Πώς θα την διαλέξουμε

Για να διαλέξετε την τσάντα σας πρέπει να έχετε υπ' όψιν όχι μόνο το σχήμα και το μέγεθος της μόδας, αλλά και τα χρώματα, τις αποχρώσεις και το υλικό. Όλα αυτά αλλάζουν από σεζόν σε σεζόν.

Εκείνο όμως που έχει σημασία είναι το πώς θα ταίριαζε με την τουαλέτα σας. Είτε φόρεμα είτε ταγιέρ, είτε παλτό φοράτε, μία τσάντα καφέ και μαύρα παπούτσια δεν ταίριαζουν ποτέ.

Η ίδια τσάντα δεν πάει σε κάθε περίπτωση. Μία τσάντα σπορ μεγάλη, καμωμένη από χοντρό δέρμα ή ντόκ δεν μπορεί να ταίριαζε με μία τουαλέτα από μουσελίνη. Και το μικρό τσαντάκι του χορού, το κεντημένο με πουλιές και μαργαριτάρια πώς να κρατηθεί με χοντρό τουτίν ταγιέρ;

Μερικά δερμάτα είναι πολύ ακριβά. Μία γυναίκα, λογική, που ξέρει να κάνει την οικονομία της όπως πρέπει και

όπου πρέπει, δεν θ' αγοράσει τσάντα πολυτελείας. Θα αγοράσει όχι δέκα κροκοντίλ ή σαύρα ή δέρμα καρχαρία, αλλά ένα άλλο καλό και πραγματικό δέρμα. Θα αποφύγει όμως ένα δέρμα παρακατιανό ή απομμήσεις δερματοσ, γιατί γρήγορα θα μείνει χωρίς τσάντα.

Όπωςδήποτε το καλοκαίρι κάτι καινούργιο θα γίνει πάντα, κάτι χαριτωμένο και συνήθως φτηνό, έτσι πού να μπορούμε να κάνουμε το γούστο μας χωρίς μεγάλη δαπάνη.

Πώς θα την κρατάμε

Και το κράτημα της τσάντας έχει κι αυτό κάποια μόντα. Θυμάστε τι πέρασε είχε για ένα διάστημα το κρέμασμα από τον ώμο; Τα εισπρακτοράκια, όπως τα λέγαμε. Βολικό είναι αυτό το κρέμασμα και πιο πολύ στο ταξίδι, όταν έχουμε τόσα άλλα πράγματα να κρατήσουμε. Όμως είναι κάπως άσχημο. Και πέρασε πια.

Συνήθως η τσάντα κρέμεται από τα χέρια της στο δικό μας χέρι, στο ύψος του βραχίονα. Το κακό είναι πως τα δερμάτινα χέρια της τσάντας τρώνε σιγά - σιγά το ύφασμα των μανικιών ή λερώνονται από την επαφή με το δέρμα μας, αν φοράμε κοντό μανίκι.

Οι τσάντες - φάκελλοι μπορούν να μπουν κάτω από τη μασχάλη και να συγκρατηθούν με την πίεση επάνω στα πλευρά. Κινδυνεύουν όμως να χαθούν πολύ εύκολα. Για το Θεό, όμως, μη την κρατήσετε ποτέ στην άκρη των δαχτύλων σας να την προσφέρετε στον απέναντί σας! Το απλούστερο είναι να την κρατάτε όπως και τις άλλες με τα χέρια. στο χέρι σας.

Πού πρέπει να την άκουμπάμε

Το πού θα την άκουμπάμε είναι κι αυτό ένα πρόβλημα. Στα γόνατα βέβαια όταν κάβετε, αν και δεν είναι και τόσο άμορφα όταν η τσάντα είναι κάπως μεγάλη. Σε ξένο σπίτι, πριν μπήτε στην τραπεζαρία για φαγητό, αφήστε την στο σαλόνι, στη θέση όπου είχατε καθήσει. Θα σας εμπόδιζε να φάτε αν την παίρνατε μαζί σας.

Σ' ένα εστιατόριο, ή σε αίθουσα τσιγανίου άκουμπήστε την κάτω στο πάτωμα πλάι σας, αν δεν υπάρχει κάθισμα να την βάλετε επάνω. Μη την βάλετε όμως ποτέ επάνω στο τραπέζι γιατί ή τσάντα πηγαίνει παντού, άκουμπά όπου να ναι, την πιάνουν διάφορα χέρια και φυσικά δεν είναι ποτέ αρκετά καθαρά για να έλθει σε επαφή με τραπεζομάντηλο και πετσέτες φαγητού

Για τα ψώνια...

... Η για διάφορες άλλες δουλειές θα πάρετε μία μεγάλη τσάντα με γερά χέρια, από πανί, πλαστική ύλη, μουσαμά. Όλα αυτά τα υλικά είναι γερά και πρακτικά, αλλά δεν χαρίζουν κομψότητα.

Ωραιότερο είναι το καλάθι στις διάφορες μορφές του. Λίγο χτυπητό εξάρτημα, αλλά πολύ πιο κομψό. Έχει και μία χάρη ακόμα: Το ότι δεν τσαλακώνει λεπτά φρούτα όπως ή φρούλα, το βύσσινο ή γλυκίσματα που τρίβονται μόλις πατηθούν λιγάκι.

Πολλές γυναίκες προτιμούν το φιλέ καμωμένο συνήθως από πλαστική ύλη. Είναι εύκολο στη μεταφορά του, γιατί μπαίνει στην τσάντα μας, δεν έχει βάρος, πλένεται. Το κακό είναι ότι άφηνει να φαίνεται το περιεχόμενό του ακόμα και να πέσει, ή τι μικρό βάλουμε μέσα.

Και στην έξοχη;

Στις διακοπές πια θα πρέπει τη μεγαλύτερη τσάντα σας. Αν πάτε για μάνια θα πάρετε τσάντα αδιάβροχη για τα μαγιό, το καλοταξιδ των παιδιών, το λάδι της ηλιοθεραπείας. Ακόμα για να κουβαλήσετε τους θησαυ-

"Γνώμη"

ΒΕΛΛΑΤΟΝ

Το μοναδικό Χρωμο-Σαμπουάν σε Φυσικούς και Μοντέρνους χρωματισμούς.

Με το ΒΕΛΛΑΤΟΝ λούζετε και βάφετε συγχρόνως τα μαλλιά σας.

Σε 7 φυσικούς χρωματισμούς

από το Μαύρο μέχρι το Άνοιχτό Ξανθό και σε 6 διαφόρους μοντέρνους αποχρώσεις

Το Χρωμο Σαμπουάν ΒΕΛΛΑΤΟΝ δίδει πάλι στα γκρίζα μαλλιά το Φυσικό τους χρώμα, τα καλλωπίζει και εξασφαλίζει μία νεανική στιλπνότητα.

Τελείως άβλαβες - Χρήσις άπλή και ταχεία.

Προϊόν των Γερμανικών Έργων Σαίον WELLA.

Γενικοί Αντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα

ΒΕΛΛΑ ΕΛΛΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ & ΕΙΔΩΝ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΥ Ε.Π.Ε. Ὁδὸς Νίκης & Ξενοφώντος 14 - Τηλ. 32.749

Πρόσωπο

ΔΡΟΣΙΕΡΟ ΝΕΑΝΙΚΟ ΒΕΛΟΥΔΙΝΟ

ΜΕ ΛΑΔΙ ΧΕΛΩΝΑΣ

Dr. N. Levalle

Εξοφνίζει τις ρυτίδες, ξανοίρνει την άνοιξη στην επιδερμίδα

LABORATOIRES BIOLOGIQUES "ARVAL" S. A. - SION (SUISSE)

ρους που τα παιδιά σας θα φέρουν στη θάλασσα! Φύκια, καβουράκια, σαλιγκαράκια, αδεϊα δστρακά.

Και οι άντρες;

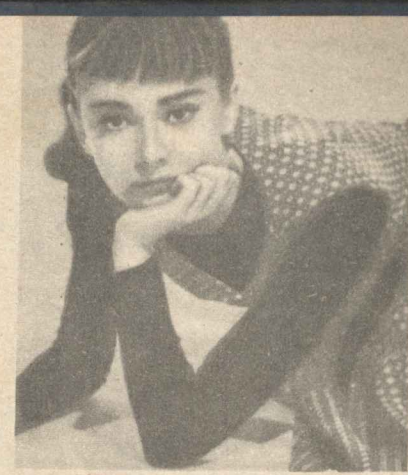
Μήπως και οι άντρες δεν μας εζήλευαν; Όλοι τους λίγο - πολύ κουβαλάνε μαζί κι ένα χαρτοφύλακα. Ούτε οι ανδρικές τσέπες χωρούν πια τα τόσα πολλά πράγματα που κουβαλά μαζί του ένας σύγχρονος άνθρωπος, είτε άνδρας είναι είτε γυναίκα. Στον χαρτοφύλακα ένας άνδρας θα βάλει καιμιά φορά σοβαρά έγγραφα και καιμιά φορά το δικό του κολαστό ή τα σύνεργα μπάνιου.

Πάει, χάθηκε!

Μα πού να την έχασα; Λέμε συχνά όλες μας, γιατί κάθε γυναίκα θα έχη χάσει κάποτε κά-

ποια τσάντα της. Ή τσάντα ξεχνιέται, αλλά και κλέβεται εύκολα. Μία ζιζέτα κέβει τη μία περιά του λουριού και ή τσάντα περνά ήσυχα - ήσυχα από τα χέρια της κυρίας της στα χέρια του γείτονα! Μην αφαιρέσετε εμπρός στις βιτρίνες, αυτές τις άρες διαλέγουν οι ειδικοί για να σας την πάρουν. Αν την χάσατε σε όχημα συγκοινωνίας ή ταξί, ρωτήστε το σταθμάρχη ή την αστυνομία. Μπορεί να την βρήκε κάποιος τίμιος άνθρωπος και να την έχη παραδώσει. Συνήθως οι οδηγοί και οι ελεγκτές, παραδίδουν ό,τι βρουν για τους επιβάτες όμως δεν είναι κανών υποχρεωτικός. Προσοχή, λοιπόν, εκτός της άξιας της ή τσάντα περιέχει κάποτε έγγραφα ή άλλη λογαριασμούς που δεν πρέπει ίσως να πέσουν σε ξένα χέρια.

E. N. Π.

- 1 Στο Μπρόντγουαϊν, στο δεύτερο θεατρικό της ρόλο στο έργο «Οντίν», η Ώντρεϋ δίνει μιὰ έντελώς διαφορετική εικόνα του έαυτού της.
- 2 Η Ώντρεϋ, ή θελκτική κι' άφελής πριγκίπισσα στην άξέχαστη ταινία «Διακοπές στη Ρώμη». Έτσι έγινε άξιαγάπητη και δημοφιλής.
- 3 Τον επόμενο χρόνο στην έπιτυχία της «Σαμπρίνα» γοητεύει τούς πάντες με την κομψή της εμφάνισι και τό τόσο πικάντικο ύφος της.
- 4 Στο ρόλο της Νατάσσας στην ταινία «Πόλεμος και Ειρήνη», πού γυρίζει με τόν αγαπημένο της σύζυγο, γνωστό ήθοποιό Μέλ Φερρέρ.
- 5 «Αριάννα» είναι ή ταινία πού πρόκειται σύντομα νά παιχθί και στην Αθήνα. Γυρίστηκε στο Παρίσι και συμπρωταγωνιστεί ό Μωρίς Σεβαλιέ.
- 6 Όπως τήν είδαμε στο «Έξυπνο μουτράκι», στην τελευταία της ταινία. Χαριτωμένη όπως πάντα, δείχνει και τό χορευτικό της ταλέντο.

Τό δράμα μιὰς γυναίκας πού δέν κάνει παιδιά; Ή κανένα άλλο άνικανοποίητο πόθο μιὰς ευαίσθητης ψυχής, πού τὰ έχει όλα έκτός από τήν εύτυχία;

ΤΙ ΚΡΥΒΕΙ Η ΛΥΠΗ ΤΩΝΤΡΕΥ ΧΕΠΜΠΟΥΡΝ

Ή Ώντρεϋ Χέμππουρν κι' ό Μέλ Φερρέρ στην όγθη μιὰς λίμνης στην Έλβετία, μετά από τρία χρόνια έγγαμης ζωής. Κάθε χρόνο επαναλαμβάνουν στην Έλβετία τό ταξίδι του μέλιτος και ζουν μερικές ημέρες μόνοι, τήν εύτυχία τους, μακριά από σκηνοθέτες δημοσιογράφους, φωτορεπόρτερ.

ΚΑΘΕ πρωί μιὰ καλογρηά βγαίνει από ένα ξενοδοχείο της Ρώμης και μπαίνει σ' ένα ωραίο γαλάζιο αυτοκίνητο. Ή καταπληκτική όμορφιά της προξενεί τόση έντύπωση σ' όσους δέν τήν ξέρουν όση και τό λυπημένο ύφος της.

Είναι ή Ώντρεϋ Χέμππουρν πού κάθε πρωί φεύγει από τό ξενοδοχείο της για νά πάη στούντιο της Σινεσιτά, στη Ρώμη, όπου γυρίζονται οι έσωτερικές σκηνές της ταινίας της «Η Ιστορία μιὰς μοναχής». Χωρίς νά πη λέξι σέ κανένα, κλείνεται εκεί στο καμαρίνι της. Κάθε φορά πού ακούει τό κουδούνι κατεβαίνει στο πλατό για νά γυρίση ένα πλάνο. Μόλις τελειώση ξαναγυρίζει και κλείνεται πάλι σ' αυτό κι' ανοίγει μόνο στο σκηνοθέτη της ή στο γκαρόνι πού θά της φέρη τό φαγητό της. Στις έπτά τό βράδυ τό γαλάζιο αυτοκίνητο τήν ξαναπάει στο ξενοδοχείο όπου και πάλι κλείνεται στο δωμάτιό της. Δέν δέχεται κανένα, δέν τηλεφωνεί πουθενά. Μόνο τό τηλεφώνημα πού της κάνει ό άνδρας της Μέλ Φέρρερ από τό Χόλλυγουντ κάθε βράδυ, μόνο αυτό συνδέουν με τό δωμάτιό της.

Ό Μέλ Φέρρερ τηλεφωνεί στην αγαπημένη του κάθε βράδυ. Έξακόσιες δραχμές κοστίζει περίπου αυτό τό τηλεφώνημα. Ανησυχεί τόσο πολύ γι' αυτήν και για τήν υγεία της σά νάναι έτοιμοθάνατη. Θάλεγε κανείς πώς φοβάται πώς θά τήν χάση.

Φαίνεται όμως πώς δέν έχει άδικο. Τό δράμα πού βασανίζει τό ζευγάρι και ιδιαίτερα τήν Ώντρεϋ, ήρθε στο φώς της δημοσιότητας. Ή Ώντρεϋ υποφέρει γιατί δέν μπορεί νά κάνει παιδιά. Βασανίζεται από τό μαρτύριο της γυναίκας πού λαχταρά νά νοιώση τις χαρές της μητρότητας και ξέρει ή μάλλον έχει απελτισμό πιά πώς θά τις αισθανθί. Κι' αυτό είναι ένας μεγάλος πόνος για μιὰ ευαίσθητη ψυχή σάν τήν Ώντρεϋ.

Χωρίς νά ξέρη κανείς τίποτα, κρυφά απ' όλο τόν κόσμο, τό ζευγάρι ταξίδεψε σέ όλα τὰ μέρη όπου υπήρχαν ειδικοί για νά εξετάσουν τήν Ώντρεϋ. Φαίνεται όμως πώς

και γι' αυτήν, όπως και για τήν Αυτοκράτειρα Σοράγια οι γιατροί δέν μπόρεσαν νά κάνουν τίποτα. Κι' ό πόνος της Ώντρεϋ δέν μπορεί πιά νά κρυφθί...

Τό κακό ξέσπασε πριν λίγο καιρό στην πρεμιέρα της ταινίας «Αποχαιρετισμός στα όπλα» στίς Χόλλυγουντ. Στην όδον ή Τζέινφερ Τζόνς έφερνε με άγωνία στον κόσμο ένα παιδί. Ή Ώντρεϋ είχε συνηθί τόσο παρακολουδώντας αυτές τις σκηνές, πού έβγαλε μιὰ φωνή και λιποθύμησε. Άναστατώθηκαν όλοι, γιατί όλη ή άφρόκρεμα του Χόλλυγουντ βρισκόταν εκεί, και ό άνδρας της εδήλωσε άργότερα, ότι αν ήξερε πώς υπήρχαν αυτές οι σκηνές δέν θά τήν άφινε νά δι τήν ταινία.

Τώρα, ή Ώντρεϋ δέν κρύβεται πιά. Ένας δημοσιογράφος στη Ρώμη τόν όποιο άφησε νά τήν πλησιάσθι στο πλατό και τού έδωσε μιάν δυό φωτογραφίες, θέλησε νά τήν ευχαριστήση και της πρόσφερε μιὰ πολύ όμορφη κούκλα. Ή Ώντρεϋ έκανε ένα πήδημα πρós τὰ πίσω τρομαγμένη κι' άφησε τήν κούκλα νά πέση κάτω.

Μου προξενούν φρίκη οι κούκλες, ψιθύρισε. Δέν μιλούν κι' έχουν τήν ίδια έκφρασι πάντα. Μου θυμίζουν πεθαμένα παιδιά.

Μήπως και ή άφοσίωση πού έχει για τό σκυλί της δέν είναι μιὰ ένδηλωσι της άπέραντης τρυφερότητας πού ξεχειλίζει μέσα της και της έπιθυμίας της για ένα παιδί; Τό φωνάζει «μωό μου», τό φιλά, τό χτενίζει, τού δίνει κορδίλες στο λαιμό κάθε μέρα και διαφορτική, όπως θάκανε μιὰ μητέρα στο παιδί της.

Όταν έφθασε στη Ρώμη, ένας φίλος της έτρεξε νά τήν άγκάλιασθι στο άεροδρόμιο. Ή Ώντρεϋ φορούσε ένα άσπρο αδιάδροχο ντυσιμό, ριτισμένο με γούνα διζόν. Έγινε κοτρώλωμη και τού άπλωσε τό χέρι ψυχρά, λέγοντας:

Είμαι ευχαριστημένη πού θά γυρίσω τήν ταινία «Ιστορία μιὰς μοναχής» γιατί δέν θάχη έρωτικές σκηνές.

Πολλοί δέ βρίσκουν έκπληκτικό ότι ή Ώντρεϋ δέν μπορεί νά αποκτήσθι παιδί. Ή φοβερή αδυναμία της και τό ύποανάπτυκτο γυναικείο

σώμα της δέν βοηθούν τή μητρότητα. Μά φταίει άραγε ή ίδια γι' αυτό;

Ή Ώντρεϋ πέρασε μιὰ πολύ στενόμενη παιδική ήλικία. Παρ' όλο πού κατάγεται από άριστοκρατική οικογένεια και ή μητέρα της είναι ή δαρώνη δόν Χέμστρα. Άλλά παιδάκι γνώρισε τήν πείνα στην Όλλανδία κατά τό διάστημα της κατοχής. Ύστερα ή Ώντρεϋ κατέφυγε με τήν οικογένειά της στην Άγγλία όπου ή νέα χόρευε σάν μπαλαρίνα στο Λονδίνο για νά ζήσουν. Ή άναγκαστική διαίτα της κατοχής συνεχίστηκε τώρα χάριν της σιλουέτας. Σέ μιὰ εμφάνισί της τήν προσέξε ό Τζάκ Χίλτον και της έδωσε ένα μικρό ρόλο στην έπιθεώρησή του. Ή Ώντρεϋ δέν ντρέπεται γιατί αυτή τήν εποχή πάζαρε σέ σκανδαλιστικές στάσεις για εξώφυλλα περιοδικών. Αυτό έγινε άφορμή νά τήν προσέξη ένας σκηνοθέτης και νά της δώση ένα ρόλο στην ταινία «Πάμε στο Μόντε Κάρλο».

Στό Μόντε Κάρλο συναντήθηκε μιὰ μέρα τυχαία με τήν συγγραφέα Κολέτ. Αυτή μόλις τήν είδε φώναξε:

— Νά ή Ζιζί μου!

Ή Ώντρεϋ πρωταγωνίστησε στο έργο «Ζιζί» της Κολέτ πού ανέβασκε στο Μπρόντγουαϊν. Τό δεύτερο έργο της ήταν ή «Οντίν». Τότε γνωρίστηκε και με τόν σημερινό άντρα της, Μέλ Φέρρερ. Τήν πήρε άμέσως στο Χόλλυγουντ και κάθε ταινία της είναι και μιὰ έπιτυχία. «Διακοπές στη Ρώμη», «Σαμπρίνα», «Πόλεμος και Ειρήνη», «Έξυπνο μουτράκι», «Αριάννα».

Οι γιατροί κατά καιρούς της έχουν συστήσει άναπαυσι και ύπερσιτισμό. Για ένα διάστημα άκολουθεί τις συμβουλές της γιατρού και γι' αυτό ίσως και ζή ακόμα. Ή υγεία της είχε κλονισθί πολύ μετά τό γάμο της και μόνο οι φροντίδες του Μέλ Φέρρερ και ή έπιμονή του νά μη γυρίσθι πολλές ταινίες τήν έσωσαν.

Κυκλοφορεί και μιὰ άλλη φήμη, πού υποστηρίζει πώς ή Ώντρεϋ Χέμππουρν δέν είναι ευτυχισμένη από τό γάμο της και ή θλίψη της όφειλεται σέ θαύματα ακόμα αϊτία και όχι γιατί δέν μπορεί νά κάνει

παιδί. Διηγούνται πολλά για τή θύναυσι και ζηλότυπη συμπεριφορά του συζύγου της. Λένε ότι ή Ώντρεϋ δέν βρήκε στο γάμο της τήν εύτυχία πού περίμενε ούτε στόν άνδρα της τόν σύζυγο πού άνειρευόταν. Οι φήμες όμως αυτές είναι άβάσιμες. Ή Ώντρεϋ γνώρισε τόν Μέλ Φέρρερ όταν έπαιζαν μαζί στο έργο «Οντίν». Έγινε γρήγορα γι' αυτήν ό φίλος, ό δάσκαλος, ό σύμβουλος κι' όδηγός. Δέν κατάλαβαν ποτέ πώς βρέθηκαν έρωτευμένοι ούτε ποτέ αποφάσισαν νά παντρευτούν.

Πέρσι τό καλοκαίρι και πριν άρχίσθι τό γύρισμα της νέας της ταινίας, τό ζευγάρι πήγε πάλι στην Έλβετία για νά περάση ένα δεύτερο μήνα του μέλιτος. Ή Ώντρεϋ έπέμενε νά πάρουν και τὰ τέσσερα παιδιά του Μέλ πού έχει από τόν προηγούμενο γάμο του. Πέρασαν πραγματικά ένα δεύτερο μήνα του μέλιτος έρωτευμένοι κι' αγαπημένοι όσο ποτέ. Μετά ή Ώντρεϋ πήκε ένα μήνα σέ μοναστήρι για νά γυωρίσθι καλά τη ζωή τών καλογρηών και ν' αποδώσθι τό ρόλο της τέλει. Ό Μέλ Φέρρερ γύρισε στο Χόλλυγουντ για νά σκηνοθετήσθι τήν ταινία «Πράσινα παλάτια». Κι' από κεί άγονιά για τή γυναίκα του...

Δέν είναι λοιπόν σωστές οι κακόβουλες φήμες πού κυκλοφορούν για τὰ αίσθήματα του ζεύγους. Ή Ώντρεϋ είναι πολύ εύχαρακτημένη από τό γάμο της. Τό έδήλωσε άλλωστε πολλές φορές:

— Ποτέ δέν πέρασα τόσες ευτυχισμένες στιγμές, ποτέ δέν μοιράστηκε τόσες χαρές με άλλο πρόσωπο όσο από τότέ πού παντρεύτηκα.

Ένας ακόμη λόγος πού συντελεί στον κλονισμό της υγείας της Ώντρεϋ είναι τό πάθος της για τήν τελειότητα. Από μικρή μελετούσε πολύ για νά καλλιεργήσθι τόν έσωτερικό της κόσμο. Έχει μιὰ μόρφωση ζηλευτή κι' ένα ταλέντο ηγασίο. Ψυχή καλλιτεχνική, έχει τελειοποιήσει όλα τὰ δώρα με τὰ όποια τήν προίκισε ή φύσι. Σπούδασε χορό και χόρευε και χορεύει από τότε συνεχώς για νά είναι τέλεια. Έγινε ήθοποιός κι' εργάζεται ακούραστα γι' αυτό, για νάναι οι διηγουρίες της ή μιὰ καλύτερη από τήν

Ή Ώντρεϋ Χέμππουρν σέ μιὰ πρόσφατη φωτογραφία της, με τό μελαγχολικό και στογαστικό βλέμμα πού τελευταία έγινε άνώριστος συντρόφος της.

άλλη. Όλες αυτές οι προσπάθειες θά κούραζαν κι' ένα γερό οργανισμό κι' όχι τόν εύρωστο της Ώντρεϋ πού άγωνίστηκε από μικρό παιδί για νά επιζήση.

Ή ίδια μιλά τόσο μετρίφρονα για τή δουλειά της:

— Συχνά νοιώθω πώς δέν είμαι τόσο καλή όσο θά ήθελα. Νοιώθω πώς χρειάζομαι περισσότερο τήν έπιτυχία μου στόν Μέλ και στους σκηνοθέτες μου παρά στόν έαυτό μου. Ύπάρχουν τόσα πολλά, πού πρέπει νά μάθω ακόμα. Πρέπει νά εργασθώ πολύ γιατί θέλω πραγματικά νά γίνω μιὰ καλή ήθοποιός.

Έχει πολύ ευαίσθητη φύσι και συγκινείται πολύ με τήν ανθρώπινη δυστυχία.

Ένα άλλο συναίσθημα πού τή βασανίζει είναι για τή μελλοντική ασφάλειά της. Έχει δη μικρή τους Περμανούς νά λεηλατούν τήν περιουσία τους. Βρέθηκε σέ δρόμο, πείνασε. Δέν θέλει νά της ξανασυνβή αυτό. Ό,τι κερδίζει τώρα τὰ εξασφαλίζει κατά τέτοιο τρόπο πού νά μην μπορή νά τὰ πάρη πορσιν μεγάλη ανάγκη. Ό Μέλ δέν τήν αφήνει νά ξεδεσφί τίποτα.

Κι' όμως, τό ευαίσθητο αυτό παιδί, ή γυναίκα πού γνώρισε τόση εύτυχία, ή καλλιτέχνις με τήν τόση δόξα, πονά τώρα πολύ γιατί δέν μπορεί νάχη τή χαρά πού έχουν και οι πιά απλές και φτωχές γυναίκες: Ένα παιδί!

PENA BEA' SCHARIΟΥ

Η «Γυναίκα» σάς συμβουλεύει:

ΜΕ ΦΥΛΛΑ ΚΙΣΣΟΥ

Φορέματα μαύρα ή μπλε κάνουν ωραίο χρώμα αν πλυθούν με νερό όπου έχει δράσει κισσός. Λίγα φύλλα σε ένα κιλό νερό, να δράσουν 3—4 λεπτά μόνο, αλλά να μείνουν μέσα στο νερό τους 24 ώρες. Πλύνετε τα ρούχα σας όπως σείς συνηθίζετε, χρησιμοποιήστε όμως διαρκώς το νερό του κισσού. Συνταγή δοκιμασμένη, αρκεί να τα ξεβγάλετε πάλι με νερό που έχει δράσει κισσός.

ΘΕΛΟΥΝ ΚΙ' ΑΥΤΕΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ

Οι βούρτσες των παπουτσιών και του παρκέ χρειάζονται καθαρίσματα δυο φορές το χρόνο, να φύγει το κερι που κολλά επάνω τους. Για κάθε 300 δράμια σαπουνάδα, βάλτε δυο κουταλιές της σούπας άμυνία και 1—2 νέφτι. 'Α-

φήστε τις μέσα (τις τρίχες μόνο) όλη τη νύχτα, ξεπλύνετε τις καλά. Φροντίστε να στεγνώσουν πάρα πολύ καλά.

ΟΙ ΚΑΡΑΦΕΣ ΠΛΕΝΟΝΤΑΙ

Το νερό της 'Αθήνας αφήνει πολλά άλατα άσβεστίου στις καράφες. 'Ακόμα και οι νιπτήρες και οι νεροχύτες χάνουν τη λάμψη τους από τα άλατα αυτά. 'Ενα ποτήρι ξύδι και δυο κουταλιές της σούπας χοντρό αλάτι μάς βοηθούν να τα καθαρίσουμε. 'Αφήστε το ξύδι αυτό μέσα στην καράφα μερικές ώρες και ταραχτείτε το καλά για να ξεκολλήσουν τ' αλάτια και να καθαρίσει τέλεια.

ΑΝ ΚΑΝΕ ΤΟ ΡΟΥΧΟ ΣΑΣ

Όταν το λευκό ρούχο κοκκινίσει στο σιδέρωμα, ή κοκκινίλα φεύγει αν τριφτεί με καθαρό μαλακό πανί, δουτηγμένο σε όξινο νερό. 'Αν όμως το κάψιμο είναι πολύ, τίποτα δεν θ'αγιάσει το καφέ πιά χρώμα που έχει πάρει το ρούχο.

ΠΩΣ ΠΛΕΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΤΟΡΙΑ

Τα στορία είναι λεπτά πράγματα και τα καίει και ο ήλιος. Για να τα πλύνετε χωρίς φόβο, βάλτε τα να μουσκεψουν 12 ώρες μέσα στο ξέχει μίγμα: Σε μία λεκάνη βραδεία, ρίξτε 10 όκάδες νερό και 40 δράμια σαπουνί λευκό Μασσαλίας τριμμένο. Όταν το χέρι σας δεν μπορεί να υποφέρει το κάψιμο του νερού, προσθέστε 3 κουταλιές της σούπας άμυνία και 1 νέφτι. 'Αμα είναι πιά χλιαρό, βάλτε τα στορία. Μεγάλη προσοχή χρειάζεται στο ξεβγάλμα

ΑΣΠΡΙΣΜΑ

Για να εμποδίσετε τη μωγιάν να στάζει στα χέρια σας όταν ασπρίζετε τους τοίχους, κόψτε τη μέση ένα παλιό λαστιχένιο τοπακί και κάντε του μια τρύπα τόσο μεγάλη, ώστε να περνάει από μέσα το χέρι της βούρτσας σας και να πέφτουν μέσα εκεί οι σταγόνες της μωγιάν, χωρίς να σάς λερώσουν.

ΜΑΛΑΚΟ ΣΦΟΥΓΓΑΡΙ

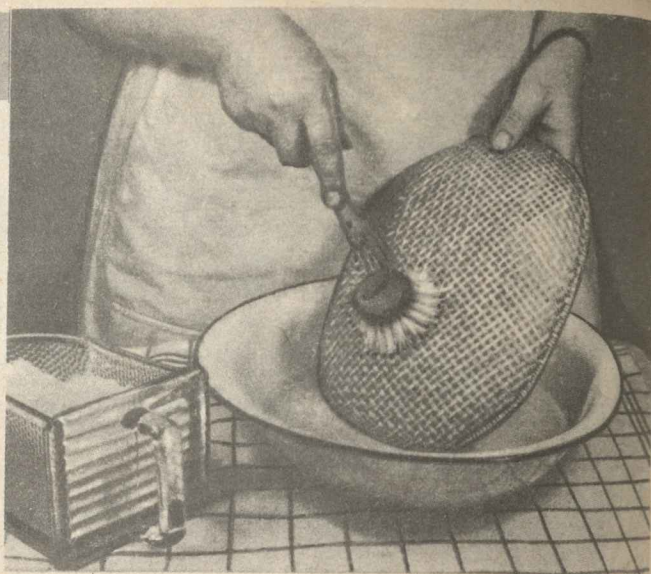
Το σφουγγάρι της θάλασσας είναι πιά μαλακό από κάθε άλλο πλαστικό. Καμιά φορά όμως με τη χρήση, σκληραίνει. Βάλτε το τότε σε ξύδι, να το πιή και να μείνει έτσι μουσκεμένο δλόκληρη τη νύχτα. Τό πρωί ξεβγάλετε το πρώτα με χλιαρό και ύστερα με κρύο νερό. Θά αποκτήσετε νέο σφουγγάρι.

ΚΟΛΛΑ ΑΠΟ ΡΥΖΟΝΕΡΟ

Το ρυζόνερο μάς δίνει ένα θαυμάσιο υλικό για κολλάρια. 300 δράμια νερό και 20 δράμια ρύζι, να δράσουν καλά. Περάστε το υγρό από πυκνό σουλπάνι. Για σκληρό κολλάρια δουτάτε τα ρούχα στεγνά, για μαλακό δουτάτε τα βρεμένα. 'Αφήστε τα λίγη ώρα να τραβήξουν και σιδερώστε τα υγρά.

ΟΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΛΑΜΠΕΣ

Τις ηλεκτρικές λάμπες σας μη τις αφήνετε να κιτρινίζουν από καπνούς ή σκόνη. Μετά το ξεκόνισμα σκουπίστε τις πάντα (την ημέρα και όχι όταν πρόκειται να τις ανάψετε, γιατί μπορεί να σπάσουν ξαφνικά) με ένα πανί δουτηγμένο μέσα σε οινόπνευμα.

ΟΙ ΨΑΘΕΣ ΚΑΘΑΡΙΖΟΥΝ ΜΕ ΑΛΑΤΙ

'Αν έχετε στο σπίτι αντικείμενα από ψάθα ή από λυγαριά (πανεράκι για ψωμί, πανεράκι με τις κουβαρίστρες, βελόνες σας κλπ.), τα καθαρίζετε χρησιμοποιώντας νερό και αλάτι και μία άρκετα άπαλη βούρτσα. Τ' αφήνετε να στεγνώσουν.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΕΜΩΝΕΣ

Τα πιά όμορφα λουλούδια της εποχής είναι οι ανεμώνες. Και μάλιστα όταν τις έχουμε μαζέψει μόνες. 'Όπου να τις πάμε όμως στο σπίτι, γέρνουν προς τα κάτω σά μαραμμένες. 'Αν υπάρχει καμιά έλπίδα να ξαναζωντανέψουν, αυτό θά γίνει αν τις βάλτε σε ζεστό νερό. 'Οχι καυτό. Να το βέχεται το χέρι σας. Θά ξαναπάρουν το χρώμα τους και θά ισιώσουν πάλι.

Η ΥΓΡΑΣΙΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ

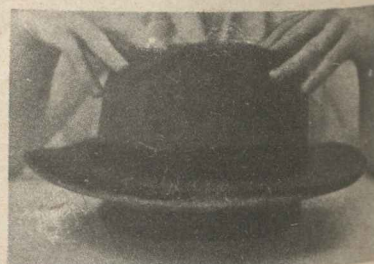
'Ο στεγνός και ξερός αέρας του δωατίου είναι διαβερός στην υγεία. Βάζετε πάντα κοντά σε καλοριφέρ ή τη σόμπα ένα δοχείο άνοιχτό με άρκετο νερό. Θά εξατμίζεται και θά υγραίνει την ατμόσφαιρα κατά υγιένον τρόπο.

ΤΟ ΚΡΕΜΜΥΔΙ

'Ενα κρεμμύδι κομμένο στη μέση θά καθαρίσει από τις σκουριές τη σιδερένια πλάκα της μηχανής του μαγειρέματος ή τις πλάκες της ηλεκτρικής μηχανής. Φτηνό φάρμακο και καλό.

ΣΥΡΤΑΡΙΑ ΚΑΙ ΣΑΠΟΥΝΙ

Τα συρτάρια σας μαγγάνουν και δεν γλιστρώνε και φυσικά σάς δυσκολεύουν στη δουλειά σας. Τρίψτε τα μέρη που δυσκολεύουν με ξερό σαπουνί ή κερι λευκό. Θά ανοιγοκλείουν εύκολωτα.

ΕΑΝ ΒΡΑΧΗΚΕ ΤΟ ΚΑΠΕΛΟ

'Εάν ένα ανδρικό καπέλο βράχηκε, κατεβάστε την κορδέλα από σουέτ που έχει από μέσα, άκουμπήστε το πάνω σ' αυτή και μετά δώστε του το σχήμα του. 'Ετσι δεν θά στρίψουν οι άκρες.

Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ

ΕΙΝΑΙ το δοτάκι της αγάπης. Πραγματικά όλος ο λαός το έχει αγαπήσει και το καλλιεργεί μέσα σε γλάστρες. Οι κηπουροί τον βάλουν να δείχνει την παρουσία του και άμα σε στίς μελιτζάνες. Πού-δε προήλθε αυτό το ξίδιο δεν είναι γνωστό. Λένε, ότι οι μελιτζάνες γίνονται πιο νόστιμες, αλλά και πιο σπράτες.

'Ο βασιλικός είναι ετήσιο φυτό και κατόχεται από τις 'Ανατολικές 'Ινδίες και την Κίνα. Καλλιεργείται ως καλλωπιστικό και φαρμακευτικό φυτό από την αρχαιότητα. Στην 'Ελλάδα έφτασε από την Παλαιστήνη από τα πολύ παλιά χρόνια, αλλά αγαπήθηκε περισσότερο ακόμη μετά την άφιξη του Τιμίου Σταυρού από την 'Αγία 'Ελένη. 'Απ' αυτόν λέγεται ότι ώδηγήθηκε ή Αυτοκράτειρα να τον ανακαλύψει. Το μέρος εκείνο ευδοκίαζε και γύρω του ήταν φουντωμένα βασιλικά. 'Οπως ήταν φυσικό, διαδόθηκε ή είδηση σε όλους τους χριστιανούς και έγινε φυτό κοσμηγάπητο τόσο, που μνηστήμε με δίστιχο και έμεινε στις παραδόσεις.

Βασιλικός πλατύφυλλος με τα σαρντά φύλλα. Σαρντά σ' αγαπήσανε μά γω μόνον σε πήρα.

'Από τους Βυζαντινούς ακόμη χρόνους, κι' έξ αιτίας της διαδόσεως ότι βρέθηκε φυτωμένος στο μέρος που ήταν χωμένος ο Τιμιος Σταυρός, έχει καθαγιασθή από την Εκκλησία. Οι παπάδες κάνουν τον αγισμό με βασιλικά και ραντίζουν με αυτά τους πιστούς. 'Ανεξάρτητα όμως από την καθαγιασί του, ο βασιλικός έχει και πολλές άλλες χάρες.

Είναι φυτό άρωματοπαραγωγικό, φαρμακευτικό και μελισσοτροφικό. Χρησιμοποιείται ακόμη και στη μαγειρική. Όταν μαζεψεί άνθισμένος, ξεραίνεται στον ήλιο, γίνεται σκόνη και φυλάσσεται μέσα σε κουτιά για να χρησιμοποιηθή στα φαγητά.

'Η μωριά του βασιλικού, όταν βραστή, όφελεται στο αϊθέριό του έλαιο που περιέχει και το οποίο άποταρσίζεται με άποσταξι των φύλλων και των άνθισμένων κορυφών και είναι έντονα άρωματικό. Το αϊθέριο αυτό έλαιο περιέχει 57% έστραγγόλη, λιναρόλη και κινεόλη.

'Αξίζει τον κόπο να μάθουν μερικές ιδιότητες του βασιλικού οι νοικοκυρές. 'Ος βραστάρι, 2—3 γραμμάρια σε 70 γραμμ νερό, διεγείρει το στομάχι και γενικά τον οργανισμό. Αύξάνει τη θερμοκρασία. Μπορεί να χρησιμοποιηθή κατά των νευρικών πονοκεφάλων, των νευρώσεων που συνοδεύονται από κατατονία, των διαφόρων παροξυσμών και πρό-

παντός των ύστερικών, της άμειρωσεως των ματιών, των ρευματικών παθήσεων.

Μερικοί παλαιοί γιατροί τον συμβούλευαν ως καταπραυντικό και αντιγορροϊκό.

Το αϊθέριό του έλαιο είναι πολύ δραστικό. Το συνιστούν ως άντικεφαλαλγικό και άντινευρικό. Λίγες σταγόνες σε ζάχαρη δρούν άποτελεσματικά κατά της κεφαλαλγίας και μάλιστα αυτής που προέρχεται από πεπτικές διαταραχές.

Οι 'Αρχαίοι 'Ελληνες, που δεν άφισαν κανένα φυτό να μη το πειραματισθούν το χρησιμοποιούσαν εύρύτατα ως θραστήρι με μέλι και ο μεγάλος Διοσκορίδης ως διουρητικό, κυρίως όμως κατά της ούρικής επισχέσεως και δυσουρίας. 'Ο ίδιος το συνιστούσε και ως μαλακτικό των έντέρων, ως κινητικό των δερμάτων, γαλακταγωγό και σε καταπλάσματα μαζί με κρίθιο άλεύρι, ρόδινο έλαιο και ξύδι. Το κατάπλασμα αυτό τίθεται στα στήθη. Το άναφέρει επίσης σαν θεραπευτικό των φλεγμονών των πνευμόνων.

Το σπουδαιότερο όμως είναι, ότι συνιστάται το βραστάρι και για το δυνάμωμα της μνήμης.

Σήμερα, το άθω αυτό φυτό, χρησιμοποιείται σε πολλά σπασιαλτέ, που στοιχίζουν πανάκριβα, ενώ, είναι δυνατόν να άντικατασταθούν με το χορτάρι του βασιλικού, χωρίς χήματα!

'Ο βασιλικός φυτεύεται από το Μάρτιο στις γλάστρες. Σπέρνεται με το σπόρο του από το χειμώνα μέσα σε θερμοσπορεία και σέρες, γιατί δεν άντέχει στο κρύο και σε κασονάκια, για να άναπτυχθή εκεί με τη γλυκεία θερμοκρασία. Σιγά-σιγά μεγαλώνει και όταν πλέον ξανοίξη ο καιρός καλά και ζεστάνη μεταφέρεται για πούλημα στα άνοβοκομικά καταστήματα.

'Υπάρχουν πολλές ποικιλίες βασιλικού. Με πλατιά φύλλα και μεγάλα, με μέτρια και πολύ μικρά, με πράσινα, άσπρα και κόκκινα.

Καλλιεργείται συνήθως μέσα σε γλάστρες με κοπρόχωμα χωνεμένο.

Το φυτό χρειάζεται να το προσέξουμε, όταν το αγοράζουμε. Δεν πρέπει να έχη μεταφυτευθή στο κανόνι πολλές φορές, γιατί ξυλαίνει ή ρίζα του. Μιά και μόνη φορά χρειάζεται και κατάπιν άμέσως στη γλάστρα.

'Αγαπά τα ποτίσματα, τα όποια πρέπει να είναι συχνά κάθε δρόμο σχεδόν ή και το άπόγευμα. 'Επειδή δημιουργεί ριζικό σύστημα φουντωτό με πολλές ρίζες και πιάνει σχεδόν όλο το έσωτερικό της γλάστρας, για να άναπτυχθή πολύ και να φουντώσει, έπιβάλλεται, έπειδή το νερό του ποτίσματος άνοίγει σωλήνες και φεύγει γρήγορα, προτού ποτισθή ή γλάστρα, να πιέζεται το κοπρόχωμα με τα δάχτυλα για να κατακαθίζη, να προσθέτουμε δε στην άνάγκη και άλλο κοπρόχωμα, ώστε ή γλάστρα να γεμίζει και παίρνει το φυτό τις άναγκαίες λιπαντικές ουσίες. Τέτοιο κοπρόχωμα κατάλληλο είναι αυτό από κοπριές άλλου, αλλά πολυκαιρισμένες.

'Αν θέλετε να μνη άνθιση γρήγορα και να είναι καταπράσινο μη τον εκθέτετε στον ήλιο, όλη την ήμερα. 2—3 ώρες φθάνουν και κατόπι να τον έχετε σε σκία.

Για γλάστρες μεγάλες με διάμετρο τουλάχιστο 30 εκατοστά και βάθος 20, κατάλληλο φυτό είναι το μικρόφυλλο. 'Ο πλατύφυλλος βασιλικός είναι δυνατόν να φυτευθή και μέσα στον κήπο, σε καλοκοτισμένο μέρος, όπου παίρνει μεγάλη άνα-

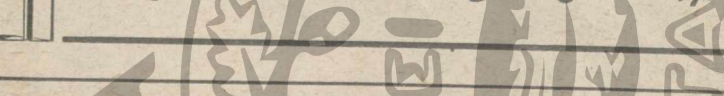

Τα καλλυντικά διατηρούν την όμορφιά και τη δροσιά σας. Και ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ θά τα βρήτε στα Φαρμακεία Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ. Είναι μᾶλλον άπίθανο να υπάρχουν άλλου, αν δεν τα βρήτε στο ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ.

Και μία υπόμνησις: Για την άνεώτερη και ταχύτερη έξυπηρέτησί σας προτιμάτε τις ώρες 9—11 π.μ. και 5—6 μ.μ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

και φυσικά... κομάντες Μαρινοπούλου

πιυξι και άνάστημα και φτάνει ως ένα μέτρο.

Το ψαλίδισμα, που κάνουν μερικές νοικοκυρές, περιορίζει την άνθιση του, αλλά προσωρινά. Μόνον ο ήσκιος την περιορίζει πολύ και διατηρεί το βασιλικό και πέραν του 'Οκτωβρίου.

Και ένα άλλο. Όταν ποτίζετε να ύπαρξη και πιότο, κάτω από τη γλάστρα, γιατί το νερό παίρνει το χρώμα της κοπριάς και λερώνει τον τόπο. Το νερό όμως αυτό το μαύρο όταν πλέον κατασταλάξη μέσα στο πιότο, να το πετάτε άμέσως, γιατί αν μείνει δημιουργεί ώρισμένους μύκητες, που χώνονται από την τρύπα στη ρίζα και την σαπίζουν.

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗΣ Γεωπόνος.

ΧΙΟΥΜΟΡ

'Ενας στρατιώτης δγάνει μεθυσμένος από ένα καμπαρέ. Στην πόρτα συναντά κάποιον με χρυσά κουμπία και του λέγει:

— Πορτιέρη, φέρε μου ένα ταξί.
— Δεν βλέπεις; Είμαι ναύαρχος!

— Τότε, φέρε μου ένα βαπόρι.

— *

Μιά κυρία αγοράζει μία όκα ρύζι και δυο όκάδες μπίζελια και ζητάει από το μπακάλη να της δά ανακατέψη. Αυτός άπορεί και ή κυρία του έξηγει.

— Άβριο πρόκειται να πάνε έκδρομή και τα πέντε παιδιά μου. 'Αν βρέχη όμως δε θά πάνε και θά τα βάλω να χωρίσουν το ρύζι από τα μπίζελια.

ΔΑΚΡΥΑ ΚΑΙ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΣΤΟΝ ΔΙΑΔΟΧΟ ΤΟΥ ΝΤΙΟΡ

ΤΟ ΚΟΣΜΙΚΟ Παρίσι περιμένει με αγωνία την επίδειξη-παρέλαση της 30 'Ιανουαρίου, γιατί ήξερε ότι με την ευκαιρία αυτή, κοινό και κριτικό θα έλεγαν την αλήθεια: αν ο Ύβ Σαίν Λωράν, ο διάδοχος του Ντιόρ αξίζει πραγματικά θα σημείωνε έπιτυχία.

Τό περίφημο πιά εκείνο πρωί, ή απέραντη χρυσόγκριξη σάλα της παρελάσεως των μανεκέν ήταν ασφυκτικά γεμάτη: οι τριακόσιοι προνομιούχοι έφτασαν ακριβώς στις δέκα και τους υποδέχθηκε η Κατερίν Ντιόρ, αδελφή του Κριστιάν. Κρατήθηκε ενός λεπτού σιγή σε μνήμη του άποτου και μερικά γυναικεία μάτια πλημμύρισαν δάκρυα. Ύστερα η Άννέτ, ή πιό νεαρή από τα μανεκέν, άνοιξε την παρέλαση μ' ένα ταγιέρ. Τό ένα μετά τό άλλο επιδείχθηκαν πρωί-νά και άπογευματινά φορέματα κι' οι «έμπειρογνώμονες» πρόσεξαν ότι ο «σάκκος» είχε μεταμορφωθεί: δεν έπρόκειτο δηλαδή πιά για ένα «σάκκο με πατάτες», αλλά για κάτι διαφορετικό που βαφτίστηκε ά-μέσως «σάκκος - σέξυ». Τό στυλ του Σαίν Λωράν, όπως έκφραζόταν από τα μανεκέν του, παρούσαίζε σχήματα σχεδόν γεωμετρικά. Ο Σαίν - Λωράν φροντίζε για τό στήθος, με βαθεία ντεκολτέ, που συχνά τονίζονται με ά-παλές καμπύλες. Σε μερικά μοντέλα τό στήθος τονίζεται έλαφρά. Έπειτα τό φορέματα πέφτουν σε ίσια γραμμή ως κάτω στον ποδό-κυρο που φάνει ως τό κάτω μέρος του γόνατος, που μόλις τ' ά-φίνει να διακρίνεται.

Η γραμμή των ταγιέρ είναι ί-σια, λεπτή και θυμίζει κείνο τό περίφημο «φασολάκι» που λάνσα-ρε ο προκάτοχός του έδω και δυό χρόνια: οι ζακέτες είναι μερικές φορές ίσιες, τόσο που και τό ίδια τα μανεκέν είναι υποχρεωμένα να περισώσουν τό θώρακά τους. Τά μανίκια έχουν ένα καινούργιο κό-ψιμο, που θυμίζει τό κιμονό, οι ώμοι είναι έλαφρά στρογγυλεμένοι, πιά φυσικοί άπ' ό,τι στά μοντέλα της περασμένης χρονιάς. Έτσι κι' ή πλάτη είναι συχνά πλούσια, δεν κάνει όμως φούσκωμα.

Ενώ ή επίδειξη των μανεκέν συνεχίζόταν, ο Σαίν - Λωράν στριφογύριζε άνήσυχος κοντά στην Κατερίν Ντιόρ. Οι κυρίες του χα-μογελούσαν, οι δημοσιογράφοι άρ-χισαν να σκέφτονται ότι ο νεαρός

ήξερε τη δουλειά του, αυτός ο Ί-διος όμως καθόταν σ' άγκάθια. Όταν έκανε την εισόδο της ή Λι-λιάν, ένα από τα εύνοούμενα μα-νεκέν του Ντιόρ, με ένα μεγαλό-πρεπο άσπρο φόρεμα, στη σάλα έπικράτησε άπόλυτη σιωπή. Η Λιλιάν φορούσε ένα μοντέλο από λεπτότατο άσπρο σιφόν, μ' ένα μπουκέτο μυγκέ στο κορσό. Εί-ναι γνωστό, ότι τά μυγκέ ήταν τά εύνοούμενα λουλούδια του Κριστιάν Ντιόρ. Άμέσως όλοι σάπασαν και μερικοί σηκώθηκαν δοθιοί σ' ένδει-ξι τιμής στη μνήμη του μεγάλου σχεδιαστή.

Μετά την παρέλαση των μανε-κέν, ένα πλήθος συγκεντρώθηκε στην κυρία είσοδο του Οίκου Ντιόρ και ή κραυγή «Στό μπαλκόνι!» άντήχησε επανειλημμένα ως που ο νεαρός Σαίν Λωράν δγñκε στο μπαλκόνι για να τους ευχαριστή-ση. Είχε δγάλει τά γυαλιά και τά μάτια του έλαμπαν από συγκι-νησι. Στ' άναμεταξύ στο τμήμα πω-λήσεων του οίκου οι παραγγελίες διαδέχονταν ή μία την άλλη βρο-χηδόν. «Τί έπιτυχία! Όπως και τό 1947», επαναλάμβαναν οι υπάλ-ληλοι. Τό 1947 ο Ντιόρ είχε πα-ρουσιάσει τό «Νιού Λούκ», που κατέκτησε τό γυναικείο κόσμο.

Τή επόμενη ήμέρα από την έ-πίδειξη, ο Σαίν - Λωράν άπάντη-σε σε μερικές ερωτήσεις των δη-μοσιογράφων, ενώ στο γραφείο του τά συγχαρητήρια τηλεγραφήματα μαζεύονταν σε σωρούς. «Στην έ-πίδειξή μου—έπε ο διάδοχος του Ντιόρ — προσπάθησα να δείξω στις γυναίκες ότι δεν υπάρχει στην πραγματικότητα, μία άπόλυτη γραμμή. Δεν πρόκειται για με-τριοφροσύνη, αλλά δεν ήμουν βέ-βαιος για την έπιτυχία ός ότου τε-λείωσε ή παρέλαση. Για ένα μο-νάχα ήμουν βέβαιος: ότι είχα κά-νει ό,τι μπορούσα».

Ο Σαίν - Λωράν φορούσε, ό-πως συνήθως, μαύρο κοστούμι. Στο γραφείο υπήρχε ένα μεγάλο μά-τσο από μυγκέ. Στους δημοσιο-γράφους, δήλωσε:

— Έξερτε, έχω τη γνώμη ότι οι γυναίκες ντύνονται πάντοτε για ν' άρέσουν στον εαυτό τους, και ό-χι για τους άνδρες. Και όταν μία γυναίκα είναι ευχαριστημένη από ένα έσρεμα, ποιάς σύζυγος θα ταλ-μήση να ίσχυρισθ ό,τι αούτουού δεν του άρέσει;

Π. Α. ΜΠΑΛΛΑΡΙΝ

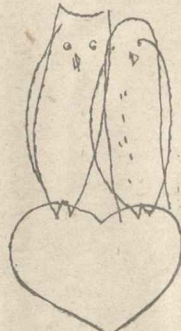
Γίνετε μιόγυναικά.... ΠΙΟ

ΜΠΗΚΑΜΕ στον τρίτο μήνα του νέου χρόνου. Άνανεώθηκε! Μή-χάσετε την ευκαιρία να γίνετε μιό καινούργια γυναίκα. Είστε ό-μορφη; Γίνετε πιό όμορφη. Είστε καλλιεργημένη; Καλλιεργήστε περισσότερο. Είστε τρυφερή; Γίνετε τρυφερότερη. Οι φίλοι σας αγαπούν; Μάθετε να τους αγαπάτε καλύτερα. Η φίλια θέλει συντήρησι. Το σπίτι σας είναι εύχάριστο; Μπορείτε να τό κάνετε πιό εύχάριστο. Άναρ-τηθήτε: Μήπως μπορώ να κάνω κάτι καλύτερο;

Τό καλύτερο είναι πάντα φίλος του καλού. Είναι τό πιστό του συμπλή-ρωμα. Προσχή όμως. Όχι υπερβολές. Από τό καλό, κυνηγώντας τό πολύ καλύτερο, μπορούμε να φτάσουμε στο κακό. Δεν πρέπει να ξεπεράσετε τό «μέτρο» που θα βελτιώσει τις πράξεις σας, τις σκέψεις σας, τό πρόσωπο σας, τον τρόπο που ζήτε, τον τρόπο που αγαπάτε, τό ντύσιμό σας. Επι-ζητήσετε αυτό που λέγεται χάρι. Την προσωπική σας τή χάρι. Αυτή που θα σας δώσει την προσωπική σας έπιτυχία.

Νά ζήτε. Νά μην άποκοιμιάστε στην ξεγνοιασιά, που είναι πολύ κοντά στην άναμेलιά. Οι μέρες κυλάνε και μοιάζουν ή μία με την άλλη σαν κρικοί άλυσσίδας, και ό ύπνος παραμονεύει. Έτσι δεν πιστεύετε; Και όμως δεν είν' έτσι. Άν πιστεύετε πως τίποτα δεν μπορεί ν' αλλάξει, αυτό συμβαίνει έπειδή συνηθίσατε να σας άρκή μιό μικρή εύτυχία. Άνούσια. Δίχως νόημα. Έ, λοιπόν, αυτή ή άνούσια εύτυχία, ή άποκοιμισμένη, μπορεί να σας φέρη αύριο άστυχία.

Μην τρομάζετε με την ιδέα της άλλαγής. Μην άρκήσθε με άποκοιμιμέ-νες μετριότητες. Ξυπνήστε και άναπτύξτε τις άρετές σας με ύπομονη. Η προσπάθειά είναι πάντα πηγή χαράς. Έπιχειρήστε να γίνετε...

ΠΙΟ ΤΡΥΦΕΡΗ...

Είστε παντρεμένη έδω και λίγα χρόνια. Είστε εύτυχής ή τουλάχιστον πιστεύετε πως υπάρχουν και πιό δυσ-χισμένες από σας. Άγαπάτε τον άντρα σας, τά παιδιά σας, τό σπίτι σας. Σε λίγο θα γιορτάσετε τά πέντε, τά δέκα, τά είκοσι χρόνια εύτυχίας που ζήτε κοντά τους. Και λέτε: Τί άλλο θέλω; Είστε δίχως άνησυχίες και άποκοι-μιάστε γλυκά. Δηλαδή έγκαταλείπετε στον εαυτό σας, χαλαρώνετε. Γλιστράτε από τή γαλήνη στη χλιαρότητα και από αυτήν σε μιό έλαφρή άδιαφορία. Προσοχή! Η πλήξη σας παραμονεύει. Ποιάς περιμένετε να σας ξυπνήση, αν δεν ξυπνήσετε σεις ή ίδια τον εαυτό σας. Μήπως κανένας φίλος του συζύγου σας, έξερευνητής των ώραίων γυναικών, θυμηθήτε τόν ποιητή που λέει: «Εκύτταξε μιό μέρα τον άντρα της και ά-νακάλυψε ζεφνικά πως ήταν... χήρα!» Έτσι μπορείτε και σεις να τήν βθετε. Νά τον κυττάξετε και να πητε: «Άλλαξε! Μήπως δεν αγαπά-στε πιά»;

Μήπως όμως έχετε αλλάξει και σεις; Άνήσυχη, ρίχνετε ματιές στους καθρέφτες. Τό ξυπνημα είναι όδυνηρό. Πού τον σπαταλήσατε τό καιρό σας χωρίς να πάρετε είδησι; Μήπως αυτός ο πειρασμός που ξυπνήσε σας, έχει ξυπνήσει επίσης τον άντρα σας, με την όψη άλλων ώραίων γυναικών;

Χρειάζεται μεγάλη έπιεικεία ή άγάπη. Έπιεικεία και γεναιοφροσύνη. Μη τσιγκουνεύεστε τά αισθήματά σας. Πολλά δίνετε πολλά παίρνετε. Μην είστε έπιφυσική και μην υποψιάζεστε τά πάντα και τους πάντες. Η δυσπιστία άσχημίζει, χλωμιάζει, άποξεραίνει τήν όψη. Οι γυναίκες μπε-δεύουν συχνά τήν τέχνη του ν' αγαπιούνται με τήν τέχνη του να άμύνονται. Υπάρχει μέσα τους ύπολογισμός και πονηριά.

Τρίψτε τά μάτια σας. Πάντα υπάρχει καιρός. Άκόμα κι' όταν είναι πολύ άργά. Μόλις ή εύτυχία σας άποκοιμηθή, μόλις γίνη συνήθεια, πρέπει να τήν υπολίσσετε με κάποια άνησυχία. Μιό άνησυχία που να κάνει τό ήγμα του συζύγου σας λίγο πιό διαστικό, τό θράδυ όταν γυρνά στο σπίτι. Φυσικά, έσείς, θα είστε πάντα εκεί. Μονάχα που, αυτό, θα πρέπει να μην τό δρίσκει εκείνος άπόλυτα φυσικό. Θα πρέπει ν' άναρωτιέται: «Κι' αν δεν είναι στο σπίτι; Κι' όμως έσείς θα τον περιμένετε εκεί, πάντοτε άναρω-μένη, όλοένα δικιά του και τρυφερή. Με μιό πράξι και μ' ένα λόγο που θα του θυμίζουν πόσο είναι εύτυχισμένος κοντά σας».

Άναζητάτε κάθε μέρα τήν εύτυχία. Μην πιστεύετε πως δεν έχετε ταλέν-το σ' αυτό τό κυνήγι. Έπιδοθήτε και θα σας έρθη. Τίποτα δεν είναι άπο-κλειστικά έμφυτο. Μπορείτε ακόμα να γίνετε και...

ΠΙΟ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΗ...

Και στη φίλια ακόμη μπορείτε να προσφέρετε πε-ρισσότερα. Ν' αγαπάτε πιό άνοιχτόκαρδα. Άναρ-τηθήκατε ποτέ γιατί τασκόθηκα μ' αυτό τό φίλο

μου; Η άμοιβαία άγάπη σας έσβυσε. Δεν μπόρεσε ν' άν-δέρη σε κάποια λόγια άτυχα ή κακόκεφα. Σε κάποια κακή στάση ή προδοσία. Κι' όμως, σκεφτήτε: Κάποτε τά πηγαί-νατε τόσο καλά. Μιό φίλια δεν πεθαίνει ποτέ άπότομα. Χα-νει σιγά - σιγά τή ζωηράνιά της. Φθίνει. Και έδω είναι πιό χρειάζεται προσχή. Τίποτα δεν είναι πιό εύαίσθητο από τό έλεύθερο αίσθημα τής φιλίας. Ξαλησμονιούνται οι φι-λίες ξεχνιούνται οι άγάπες, λέει ο λαός μας. Ναι, αλλά αυ-τό συμβαίνει μονάχα όταν παραμελούνται, όταν ξεσυνηθί-ζονται. Πρέπει να βλέπετε τους φίλους σας. «Μάτια που δεν βλέπονται, γρήγορα λησμονιούνται», λέει πάλι ο λαός μας. Θα μου πητε πως είστε πολυάσχολη, πως δεν σας μένει και-ρός. Έχετε πολύ άδικο. Πρέπει να βρίσκετε καιρό για να δίνετε σημεία ζωής στους φίλους σας. Γράψτε τους ένα ση-μείωμα. Τηλεφωνήστε τους. Βεβαιώστε τους πως τους σκέ-πτεσθε, πως τους αγαπάτε. Πρέπει να είστε άγρυπνη, προ-σεκτική και πρόθυμη για λογαριασμό τους. Η διατήρησι και ή συντροφιά τής φιλίας είναι, μετά τον έρωτα και μαζί μ' αυτόν, ή έντονότερη και μεγαλύτερη χαρά τής ζωής. Άλ-λά, για όλ' αυτά, χρειάζεται να γίνετε και...

ΠΙΟ ΚΟΜΨΗ...

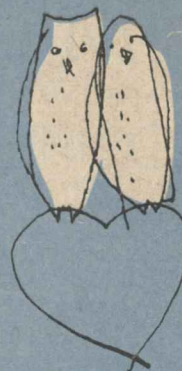
Συναντάτε συχνά στο δρόμο γυναι-κες άπόλυτα κομψές. Τις έξετάζετε λε-πτομερώς από πάνω ως κάτω και άπο-ρείτε. Πρόσωπο φωτεινό και καθαρό, μαλλί γυαλιστερό καλοχτενισμένο, κάλ-σα τεταμένη, παπουτσάκι λεπτό, κοσμήματα λιγοστά. Η κομψότητα είναι, βλέπετε, κάτι παραπάνω κι' από τήν τε-λειότητα. Τό μυστικό της βρίσκεται στην εύαισθησία τής έυλογής των πραγμάτων. Δε φτάνει να ξέρετε να διαλέγετε. Πρέπει να ξέρετε και πως να τά φοράτε. Αυτά τά κοσμήμα-τα που είναι του γούστου σας, μπορείτε να τά φοράτε συ-χνά, αλλά όχι όλα μαζί. Οι νεαρές γυναίκες οι φορτωμένες με κλίπς, με σκουλαρίκια, με χοντρά βραχιόλια, μοιάζουν με περιφερόμενα χριστουγεννιάτικα δέντρα και μόνο τά εί-ρωνικά χαμόγελα προκαλούν. Πρέπει να λένε για σας: «Ντύ-νεται τέλεια». Και όταν λένε, αυτό θα σημαίνει πως ή υπαρ-ξι σας βρίσκεται σε πλήρη άρμονία με τή μόδα, με τή βέσι σας και με τους ανθρώπους που συναναστρέφεστε. Αυτό θα σημαίνει πρό παντός ότι βρίσκετε σε πλήρη άρμονία με τον εαυτό σας. Ένα σώμα έναρμονισμένο με τήν εμφάνισή του φανερώνει και ψυχική άρμονία. Γιατί πολύ σπάνια συμβαίνει μιό εξωτερική κομψότητα να μην άποτελή προέκτασι μιός κάποιας έσωτερικής κομψότητας. Είναι σπάνιο ή ύλική τε-λειότητα να μη συνοδεύεται από μιό τελειότητα πνευματική. Μιό πολύ ώραία γυναίκα δεν έχει ίσως άπωροδότητε και μιό πολύ ώραία ψυχή. Ποτέ, όμως, μιό πολύ ώραία ψυχή δεν δρέθηκε τοποθετημένη σ' ένα πολύ άσχημο σώμα. Πρέπει να είστε καλή για να είστε ώραία και, για να γίνετε καλύ-τερη, πρέπει να γίνετε...

ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΗ...

Η τελειότητα τής όμορφιάς, αυτό τό «παραπάνω κι' από όμορφη —πως λένε —κρύβεται μέσα στη «φόρμα», όπως στους πρωταθλητές. Μιό γυναίκα πραγματικά ώ-ραία έχει πάντα άπόλυτη ύγεια. Ποιά είναι τό μυστικό της; Η φρονιμάδα. Νά ξέρη να κοιμάται νωρίς, ν' ά-νιέται ένα ποτήρι οινόπνευμα, να προσέχη τή διαίτά της, να προσέχη τά τόσο επικίνδυνα νεύρα της. Η τέλεια γυ-ναίκα προνοεί για τήν καλλονή της μπροστά στον κα-θρέφτη πριν βγ ή άπ' τό σπίτι και ποτέ πιά όταν βρί-σκεται έξω. Όταν βγ είναι πολύ άργά για ένα «τελευταίο διόρθω-μα». Πρέπει να μην άνησυχί για τό «εφίστασιμό» της. Νά έχη πεποίθησι ότι όλα τά προετοίμασε καλά, όλα τά πρόσεψε. Νά πιστεύη ή ίδια ότι πράγματι είναι όμορφη, μιό πιστή όμως όχι παραφουσκωμένου διάνου, αλλά σεμνή και μετρημένη, που να πηγάξη από μιό σιγουριά θεμελιωμένη στη λογική και τήν αούτοπειθήρη. Η άληθινή όμορφιά είναι ή πιό ήρεμη και ή...

ΤΡΥΦΕΡΗ

ΠΙΟ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΗ

ΠΙΟ ΚΟΜΨΗ

ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΗ

ΠΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ

ΠΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ...

Η πραγματική καλλιέργεια, έν τούτοις, δεν είναι ήρεμη, γιατί άνανεώνεται κάθε μέρα. Πιστεύετε πως είστε καλλιεργημένη; Μπορεί να έσθε. Άλλά τίποτε δεν έχει περισσότερη άνάγκη από καλλιέργεια όσο ή καλλιέργεια! Διαβάζετε λίγο, ξεφυλλίζετε μονάχα τις έφημερίδες και τά περιοδικά και θεωρείτε πως ή πολιτική είναι δουλειά για τους άνδρες. Παρ' όλ' αυ-τά, οι γυναίκες έπλησαν ψήφο και, σίγουρα, θα έτε ρίξει και σεις τό ψηφο-δέλτιό σας στις κάλπες, ή, αν δεν τό ρίξατε, θα τό ρίξετε όταν φτάσετε στη νόμιμη ηλικία. Και αυτό τό ψηφοδέλτιό δεν έπιτρέπεται να είναι... κατα-νέρας ποιότητας από κείνο που ρίχνουν οι άνδρες. Ψέματα; Τέλος, αισθάνεσθε έναχλημένη όταν δυσκολεύεστε να προσηλώσετε τήν προσχή σας. Είστε ίκανή να ένδιαφερθήτε με πάθος για κάποιο ζήτημα, άκούτε λίγην ώρα και, ύστερα, άπότομα, πέφτετε σε βαθεία όνειροπόλησι ή...νάρκη! Προσπαείτε να ξαναμπήτε στη συζήτησι που συνεχίζεται, μά είναι άργά πιά και, στενο-χωριέστε. Άναπτύξτε τήν ίκανότητά σας στην παρακολούθησι των συζητή-σεων. Σημειώνετε νοερά τά μέρη που σας φάνηκαν σκοτεινά και ζητήστε άργότερα από τον άντρα σας να σας διαφωτίση. Έκείνος θα συγκινηθή που ένδιαφέρεστε για ό,τι τον ένδιαφέρει. Δεν πρέπει ν' άφίουμε τό πνεύμα μας να πέφτη σε γλυκεία νάρκη. Μπορεί κανείς να μαθαίνη σε κάθε ηλικία. Διαβάζετε, λοιπόν. Τελειοποιήτε τις γνώσεις σας σε ξένες γλώσσες και μην άποφεύγετε τά ταξίδια.

Νά, λοιπόν που σ' όλους τους ταμείς μπορείτε να γίνετε καλύτερη. Τί-ποτε δεν είναι ποτέ τελειωμένο και τέλειο. Όλα μπορούν να καλυτερεύουν. ΜΑΡΙ ΝΟΒΑΛΙΣ

ΟΜΟΡΦΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΠΛΕΚΤΑ

ΠΑΙΔΙΚΟ ΝΤΕ-ΠΙΕΣ

1 ΚΑΡΤΙΓΚΑΝ

ΥΛΙΚΑ: 150 γραμ. μαλλί Πενγκουν Άμφων - Ντό τρίκλωνο ή άλλης καλής ποιότητας σε χρώμα κίτρινο ανοικτό. Βελόνες Νο 2½. 3 κουμπιά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ=1 δελόνα καλή, 1 δελόνα άνάποδη. Μους = "Όλες οι δελόνες πλέκονται καλή. Κοντέ πλέξι = 1η δελόνα: 1π άπλεκτος για ούγια, που θα τον παίρνει πάντοτε καλή, * 2π σταυρούς και 1π ούγια. 2η δελόνα: 1π ούγια * 2π άνάποδη, 2π καλή. Συνεχίστε από * και τελειώστε με 2π άνάποδη και 1π ούγια. Έπαναλάβετε συνεχώς αυτές τις 2 δελόνες.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 εκατ. πλέξετε 34π επί 42 δελόνες.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε στις δελόνες σας 60π και πλέξετε με την κοντέ πλέξι. Όταν θα έχετε πλέξει 3 εκατ. σχηματίστε την 1η κουμπότρυπα κλείνοντας τους 3π που είναι μετά τους 3 άκρινους πόντους. Στην επόμενη δελόνα θα προσθέσετε τους πόντους που εκλείσαστε. Θα σχηματίσετε με τον ίδιο τρόπο άλλες 2 κουμπότρυ-

πες με 7 εκατ. απόστασι μεταξύ τους.

Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 16 εκατ. σχηματίσετε τη μασχάλη, κλείνοντας άριστερά κάθε 2η δελόνα από 3π, 2π (3 φορές), 1π (2 φορές) και κατόπιν κάθε 4η δελόνα από 1π (4 φορές).

Σε γενικό μήκος 20 εκατ. σχηματίστε το ντεκολτέ κατά τον εξής τρόπο: Κάθε 4η δελόνα μετά τους άκρινους δεξιούς 18π, θα κάνετε έναλλαξ 2 φορές 1 άπλο κλείσιμο και 1 φορά 1 διπλό κλείσιμο (3 φορές) και κατόπιν 2 φορές 1 άπλο κλείσιμο. Για να κάνετε 1 άπλο κλείσιμο σταυρώνοντας τους 2 πόντους, θα περάσετε τη δελόνα σας πίσω από τον 1ο πόντο, θα πλέξετε τον 2ο πόντο καλή, κατόπιν θα πάρετε τον 1ο πόντο άπλεκτο, θα πλέξετε τον επόμενο καλή και θα περάσετε τον άπλεκτο πάνω από τον καλό. Για το διπλό κλείσιμο θα πάρετε τον 1ο πόντο άπλεκτο, θα πλέξετε τους επόμενους 2π μαζί καλή και θα περάσετε τον άπλεκτο πάνω από αυτούς που έπλεξετε.

Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 8 εκατ. προσθέστε άριστερά κάθε 6η δελόνα από 1π (2 φορές). Κατόπιν, όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 14 εκατ. σχηματίστε τον ώμο, κλείνοντας άριστερά κάθε 2η δελόνα από 4π (3 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους της λωρίδας του ντεκολτέ αφού πλέξετε 7 εκατ. αφήστε να περιμένουν.

Πλέξετε και το άριστερό μπροστινό αντίκρουσά, αλλά, χωρίς κουμπότρυπες. Για το ντεκολτέ σε γενικό μήκος 18 εκατ. θα πλέξετε μετά τους άκρινους 18π έναλλαξ 2 φορές 2π μαζί και 1 φορά 3π μαζί για να γίνουν τα κλείσματα αντίκρουσά. Για να πλέξετε 2π μαζί σταυρώνοντας τους πόντους, θα πάρετε άπλεκτον τον πόντο που θέλετε να κλείσετε στη δεξιά σας δελόνα. Κατόπιν θα πάρετε τον 1ο από τους 2π που θα σταυρώσετε, σε μία βοηθητική δελόνα, θα περάσετε τον πόντο της δεξιάς δελόνας στην άριστερή δελόνα και αφού πλέξετε 2π μαζί, πλέξετε κατόπιν τον πόντο της βοηθητικής δελόνας. Για να πλέξετε 3π μαζί, πάρετε τους 2π που θα κλείσετε στη δεξιά σας δελόνα, κατόπιν πάρετε τον 1ο από τους 2 σταυρούς πόντους σε μία βοηθητική δελόνα, περάστε πάλι τους 2π της δεξιάς δελόνας στην άριστερή δελόνα και κατόπιν, αφού πλέξετε μαζί τους 3π πλέξετε και τον πόντο της βοηθητικής δελόνας.

ΠΛΑΤΗ Βάλετε στις δελόνες σας 116π και πλέξετε με την κοντέ πλέξι. Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 16 εκατ. σχηματίστε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 2π και 1π (5 φορές) και κατόπιν κάθε 4η δελόνα από 1π (2 φορές).

Σε γενικό μήκος 27 εκατ. σχηματίστε το πάριμο του λαιμού, κλείνοντας τους μεσαίους 22π. Πλέξετε το κάθε κομμάτι χωριστά κλείνοντας προς τη μεριά του ντεκολτέ κάθε 2η δελόνα από 7π, 5π (2 φορές), 3π, 2π (2 φορές). Όταν θα υπολείπονται τα 2 τελευταία κλει-

σίματα σχηματίστε και τους ώμους, κλείνοντας κάθε 2η δελόνα από 4π (2 φορές) και τους υπόλοιπους σε 1 φορά.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις δελόνες σας 70π και πλέξετε με την κοντέ πλέξι. Και στις 2 άκρες του μανικιού προσθέστε κάθε 4η δελόνα από 1π (7 φορές). Όταν θα έχετε πλέξει 8 εκατ. εν όλω, σχηματίστε το στοργγύλευμα, κλείνοντας κάθε 2η δελόνα δεξιά μεν από 4π, 3π και άριστερά από 3π και 2π. Κατόπιν κλείστε και στις 2 άκρες * 1 φορά 1π, 1 φορά 2π * (5 φορές), 2π (2 φορές), 3π, 4π, 5π και τους υπόλοιπους πόντους σε 1 φορά.

Πλέξετε και το άριστερό μανίκι αντίκρουσά.

ΔΕΞΙΑ ΜΟΣΤΡΑ

Βάλετε στις δελόνες σας 14π και πλέξετε ζέρσευ, σχηματίζοντας δεξιά μία μπροντούρα με 4π μούς. Αφού πλέξετε 1 εκατ. σχηματίστε την 1η κουμπότρυπα κλείνοντας τους 4π που είναι μετά τους άκρινους 4π. Στην επόμενη δελόνα θα προσθέσετε τους πόντους που εκλείσαστε. Κάθε 7 εκατ. θα σχηματίσετε άλλες 2 κουμπότρυπες με τον ίδιο τρόπο.

Όταν θα έχετε πλέξει 20 εκατ., κάθε 2η δελόνα θα προσθέσετε δεξιά 1π και ταυτοχρόνως θα κλείνετε άριστερά 1π επί 15 εκατ. Κατόπιν θα κλείνετε δεξιά κάθε 2η δελόνα από 2π ενώ ταυτοχρόνως θα κλείνετε και άριστερά κάθε 2η δελόνα από 1π, έως ότου τελειώσουν όλοι οι πόντοι.

Πλέξετε και την άριστερή μούστρα αντίκρουσά, αλλά χωρίς κουμπότρυπες.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την άνάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ένώστε τα μανίκια. Ένώστε έναν - έναν τους πόντους της λωρίδας του ντεκολτέ που είχαν αφήσει να περιμένουν, για να γίνουν μία ραφή που να μη φαίνεται. Ράψτε αυτή τη λωρίδα στο ντεκολτέ της πλάτης. Γυρίστε στο κάτω μέρος της ζακέτας και των μανικιών ένα στρίφωμα 1,5 εκατ. Ένώστε τις μούστρες με μία ραφή και ράψτε τις στο άκρο του εμπούς και στο ντεκολτέ, ώστε να συμπέσουν οι κουμπότρυπες. Κάνετε φετόνι γύρω στις κουμπότρυπες και ράψτε τα κουμπιά.

II ΑΣΟΡΤΙ ΦΟΥΣΤΑ

ΥΛΙΚΑ: 150 γραμ. μαλλί Πενγκουν Έκσοσι ή άλλης καλής ποιότητας σε χρώμα άσπρο. Βελόνες Νο 2½. 1 άγκράφα.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: "Ο-πως στο ζακετάκι.

ΕΜΠΡΟΣ

Άρχιστε από τη μέση. Βάλετε στις δελόνες σας 114π και πλέξετε 6π άνάποδη ζέρσευ * 2π σταυ-

ρωτούς όπως στο κοντέ, 8π άνάποδο ζέρσευ * (10 φορές). 2π σταυρωτούς, 6π άνάποδο ζέρσευ.

Στην 3η δελόνα και κατόπιν κάθε 20η δελόνα προσθέστε και στα 2 πλάγια των σταυρωτών πόντων από 1π (6 φορές). Αφού κάνετε τα τελευταία ανοίγματα πλέξετε ακόμη 8 δελόνες και κατόπιν αφού πλέξετε 8 δελόνες μούς κλείστε όλους τους πόντους.

ΠΛΑΤΗ

Πλέξετε όπως και το εμπούς.

ΖΩΝΗ

Βάλετε στις δελόνες σας 16π και αφού πλέξετε 56 εκατ. άνάποδο ζέρσευ κλείστε όλους τους πόντους.

ΤΙΡΑΝΤΕΣ

Βάλετε στις δελόνες σας 18π και πλέξετε: 1π ούγια (πάντοτε καλή), 3π ζέρσευ καλό, 10π με την κοντέ πλέξι, 3π ζέρσευ καλό και 1π ούγια. Αφού πλέξετε 40 εκατ. κλείστε όλους τους πόντους.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την άνάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές αφήνοντας στην άριστερή ραφή ένα άνοιγμα στο επάνω μέρος 8 εκατ. Κάνετε ο' αυτό το άνοιγμα ένα μικρό στρίφωματάκι. Ράψτε τη ζώνη στη μέση αφήνοντας την να εξέχει στο άνοιγμα της πλάτης 1,5 εκατ. Διπλώστε αυτή τη ζώνη στη μέση και ράψτε την άλλη άκρη στο μέσο μέρος, με κρυφές βελονιές. Κάνετε ο' αυτή τη ζώνη 2 γαζιά που ν' απέχουν 1 εκατ. το ένα από το άλλο. Τη ζώνη αυτή θα κλείνετε με μία άγκράφα. Ντυμπάρετε τις τிரάντες ενώνοντας τις ούγιες με κρυφές βελονιές. Σιδερώστε τις τிரάντες και ράψτε τις εμπρός με 10 εκατ. τη μία από την άλλη και πίσω 5 εκατ., αφού πρώτα τις σταυρώσετε.

2η δελόνα: καλή.
3η δελόνα: άνάποδη.
4η δελόνα: καλή, αλλά θα παίρνετε τους πόντους από το πίσω μέρος.
5η δελόνα: αρχίστε από την 1η δελόνα.

ΔΕΙΓΜΑ: 8½ πόντοι πλεγμένοι με τη φανταζί πλέξι μας δίνουν φάρδος 4 εκατ.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις δελόνες σας Νο 3½ 92π και πλέξετε 4 εκατ. λάστιχο 2+2π. Συνεχίστε με τη φανταζί πλέξι και τις δελόνες Νο 4 προσθέτοντας στην πρώτη δελόνα 6π σε κανονικές απόστάσεις, πλέκοντας δηλ. τον ίδιο πόντο 2 φορές. Και στις 2 άκρες του πλεκτού προσθέστε κάθε 7 εκατ. από 1π (3 φορές). Έτσι θα έχετε 104π.

Όταν θα έχετε γενικό μήκος 32 εκατ. σχηματίστε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 2π (3 φορές) και 1π (6 φορές). Κατόπιν προσθέστε κάθε 2 εκατ. και στις 2 άκρες από 1π (7 φορές).

Όταν η μασχάλη έχει ύψος 23 εκατ. σχηματίστε τους ώμους κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 3π (3 φορές), 8π (2 φορές) και 9π. Κατόπιν κλείστε τους 26π του ντεκολτέ σε 1 φορά.

ΕΜΠΡΟΣ

Πλέξετε όπως και στην πλάτη, αλλά όταν θα έχετε γενικό μήκος 40 εκατ. σχηματίστε το ντεκολτέ κλείνοντας τους μεσαίους 14π σε 1 φορά. Πλέξετε τώρα το κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκρουσά. Όταν θα έχετε πλέξει 9 εκατ. κλείστε προς τη μεριά του ντεκολτέ 1π και κατόπιν κάθε 1½ εκατ. πάλι από 1π (5 φορές). Τον ώμο θα σχηματίσετε όπως και στην πλάτη.

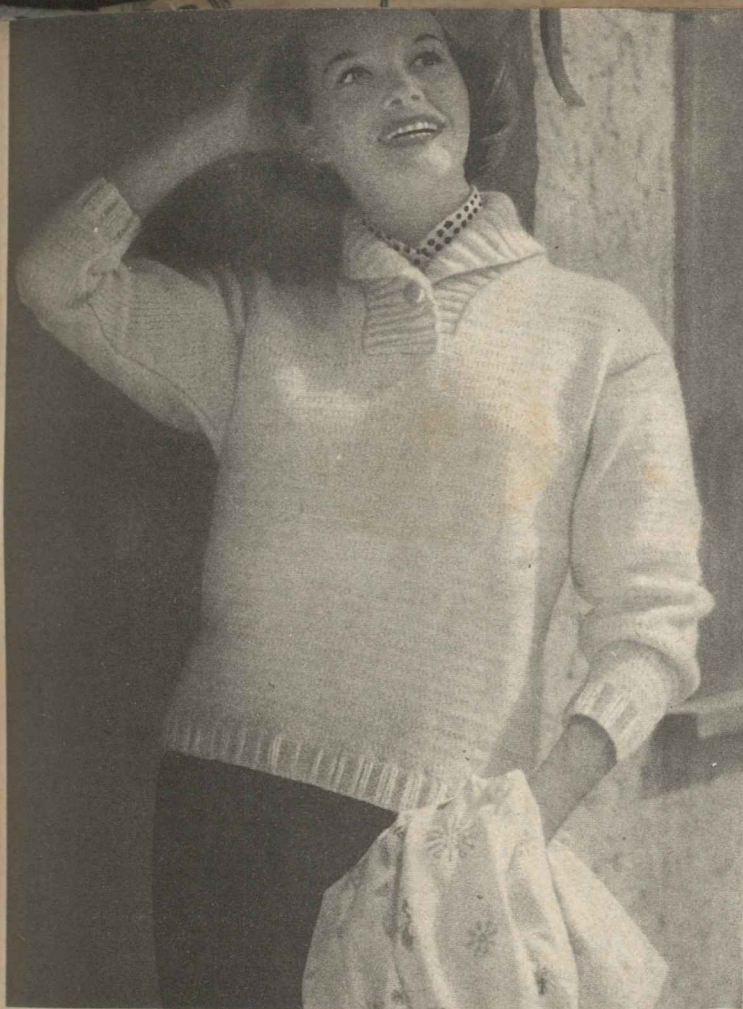
ΜΑΝΙΚΙ

Άρχιστε από το κάτω μέρος. Βάλετε στις δελόνες σας Νο 3½

με τις δελόνες Νο 3½ λάστιχο 2+2π δηλ. 2π καλούς και 2π άνάποδη.

Το υπόλοιπο πουλόβερ είναι πλεγμένο με τη φανταζί πλέξι κατά τον εξής τρόπο:

1η δελόνα (ή άνάποδη μεριά): άνάποδη.

38π και πλέξετε 5 εκατ. λάστιχο 2+2π. Συνεχίστε με τη φανταζί πλέξι και τις δελόνες Νο 4 αφού προσθέσετε στην πρώτη δελόνα 8π, πλέκοντας σε κανονικές απόστάσεις τον ίδιο πόντο 2 φορές.

Και στις 2 άκρες του μανικιού προσθέστε κάθε 3 εκατ. από 1π (11 φορές) και κατόπιν κάθε 2η δελόνα από 1π (15 φορές). Έτσι θα έχετε 98π.

Όταν το μανίκι θα έχει γενικό μήκος 49 εκατ. σχηματίστε το στοργγύλευμα, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 2π (7 φορές), 10π (2 φορές) και τους υπόλοιπους 30π σε 1 φορά.

ΓΙΑΚΑΣ

Άρχιστε από τη μέσα άκρη. Βάλετε στις δελόνες Νο 3½ 44π και πλέξετε λάστιχο 2+2π προσθέτοντας και στις 2 άκρες στο τέλος κάθε δελόνας από 8π (4 φορές) και 30π. Έτσι θα έχετε 168π. Κατόπιν θα πλέξετε 3½ εκατ. ύσια. Στο σημείο αυτό θα σχηματίσετε μία κουμπότρυπα κλείνοντας τους 4π που είναι μετά τους άκρινους δεξιούς 20 πόντους. Στην επόμενη δελόνα θα προσθέσετε τους πόντους που εκλείσαστε και θα πλέξετε άλλα 3½ εκατ. Κατόπιν θα πλέξετε ως εξής για να σχηματίσθ το στοργγύλευμα του γιακά: Άφιστε σε κάθε άκρη στην αρχή 24π χωρίς να τους πλέξετε, κατόπιν 26π, κατόπιν 28, 31, 34, 37, 40, 48, 52, 57, 63π έως ότου μείνουν οι 42 μεσαίοι πόντοι. Τότε θα κλείσετε όλους τους πόντους σε 1 φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την άνάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ένώστε τα μανίκια. Ράψτε το γιακά ενώνοντας την άκρη του άρχιγιάματος. Ράψτε το κουμπί.

X. K.

το γράμμα της Μαρίας Αραζι

Άγαπητή Φίλη,

Ήλθε επίτελος ο καιρός να συζητήσω για τις μάσκες καλλονής. Νομίζω ότι είναι περιττό να επαναλάβω την σπουδαιότητα αυτού του θέματος, αφού όλες ξέρομε τα αγαθά αποτελέσματά τους στην όμορφη της γυναίκας.

Μη νομίζετε ότι για ν' απολαύσετε τα αγαθά μιας μάσκας καλλονής είναι απαραίτητο να πάτε σε ειδικό ινστιτούτο. Είναι αλήθεια ότι εκεί ή τοποθέτησι της μάσκας θα γίνη με επιστημονικό τρόπο. Μπορείτε όμως κάλλιστα να απολαύσετε όλα τα αγαθά που δίνουν οι μάσκες χωρίς να γήτε απ' το σπίτι σας.

Θα χρειασθίτε γι' αυτό τρία τέταρτα ως μία ώρα. Πρέπει να έχετε αυτό τον καιρό στη διάθεσί σας και να είσθε δεδαία ότι κανείς και τίποτε δεν θα σας ενοχλήση. Έκτός από την κυρία μάσκα θα σάς χρειασθούν μερικά βοηθητικά εργαλεία και υλικά. Μία μεγάλη πετσέτα, μία λουρίδα βελ-πώ ή μία μικρή πετσέτα, υδρόφιλο βαμβάκι, ένα μαλακό πινέλο, μαντήλια ξεμακιγιάριματος, μία θρεπτική κρέμα και μία λουρίδα. Εάν πάλι είναι λιπαρό, νερό, σαπούνι, μία κρέμα ξεμακιγιάριματος και μία λουρίδα στυπτική. Απαραίτητη δέβια είναι και ή μάσκα.

Και ως έλθωμε τώρα στον τρόπο της εκτέλεσως. Θα τυλιχθίτε στη μεγάλη πετσέτα αφήνοντας ελεύθερα τα χέρια και τους ώμους αφού προφυλάξετε τα μαλλιά σας με τη λουρίδα βελ-πώ ή με την μικρή πετσέτα. Πριν ακόμη αρχίσετε, παρατηρήσετε προσεκτικά το πρόσωπο και το λαιμό σας. Αν έχετε σπυράκια, αλειψτε τα με μία κρέμα που να περιέχει όξέα τσίγκου. Αφήστε την μερικά λεπτά στο δέρμα σας και κατόπιν καθαρίστε το με μία κρέμα ξεμακιγιάριματος ή με νερό και σαπούνι, αν το δέρμα σας είναι λιπαρό. Για το ξέβγαλμα θα χρησιμοποιήσετε ζεστό νερό. Το καθαρίσμα αυτό μπορεί να αντικατασταθί με ένα άμολουτρο. Το δέρμα σας, καθαρό τώρα και με ανοικτούς τους πόρους, είναι έτοιμο να δεχθί τη μάσκα.

Με το πινέλο σας σκεπάζετε όλο το πρόσωπο και το λαιμό σας με τη μάσκα, σε στρώμα αρκετά παχύ για να σκεπάζί κάθε ατέλεια του δέρματος. Προσοχή μόνο μην βλάψετε τα μάτια σας. Μόλις τελειώση ή τοποθέτησι της μάσκας, ξεπλυνθίτε στο κρεβάτι σας με τα πόδια ψηλότερα απ' το κεφάλι. Σκεπάζτε τα μάτια σας με ένα ταμπόν από βαμβάκι, το οποίο θα έχετε προηγουμένως υγράνει με βορικό. Προσπαθήστε να διώξετε κάθε σκέψη απ' το μυαλό σας ή αν δεν το κατορθώσετε, σκεφθίτε μόνο ευχάριστα πράγματα. Μείνετε έτσι 20—30 λεπτά της ώρας.

Όταν συμπληρωθί ο απαιτούμενος χρόνος, γυάλε την μάσκα με ένα κομμάτι βαμβάκι βουτηγμένο σε ανθόνερο, με κυλικές κινήσεις από κάτω προς τα πάνω, όπως σάς είπα ήδη σε προηγούμενα γράμματά μου. Για να τελειώσετε ξεβγαλθίτε με δροσερό νερό.

Υπάρχουν διαφόρων ειδών μάσκες καλλονής. Κάθε ινστιτούτο έχει τις δικές του σε αυστηρώς «μυστική» συνταγή. Όμως, για μας τις απλές γυναίκες, υπάρχουν πολλά απλά υλικά, που δίνουν θαυμάσια αποτελέσματα, αρκεί να τα μεταχειρισθούμε κατάλληλα.

Δυστυχώς δεν μπορώ να σάς δώσω ένα έστω και σύντομο συνταγολόγιο για τις διάφορες μάσκες καλλονής. Θα τις διαιρέσω όμως σε γενικές τάξεις, για να σάς βοηθήσω να βρήτε εκείνη που θα σάς εξυπηρετήση καλύτερα. Υπάρχουν μάσκες στυπτικές, μαλακτικές, καθαριστικές, φαρμακευτικές και θρεπτικές.

Εάν το πρόσωπό σας είναι έρεθισμένο από την έκθεσί του σε απότομες αλλαγές της θερμοκρασίας ή στον άερα, σάς χρειάζεται μια μαλακτική μάσκα.

Εάν αισθάνεσθε τους μύς του προσώπου σας ξετεταμένους και την όψη σας κουρασμένη και γηρασμένη, θα χρησιμοποιήσετε μία τονωτική στυπτική μάσκα.

Εάν παρά τις περιποιήσεις σας το δέρμα σας δεν είναι καθαρό στο βάθος και παρουσιάζει στίγματα, θα κάνετε μία μάσκα καθαριότητας.

Εάν το δέρμα σας χάνη την ζωτικότητά του από έλλειψη βιταμινών, ορμονών και μετάλλων, χρησιμοποιήστε μία φαρμακευτική μάσκα.

Τέλος αν λείπη αρκετό λίπος ή νερό απ' το δέρμα σας, θα βάλετε μία θρεπτική μάσκα. Εκτός όμως απ' τις ειδικές αυτές περιπτώσεις, μπορείτε απλώς να καλυτερεύετε την όψη του δέρματός σας και να διαψεύσετε την χρονολογία της ταυτότητός σας με μία μάσκα καλλονής.

Δυστυχώς όμως ή στήλη μου δεν είναι αρκετή για να σάς δώσω και μερικές οδηγίες για μάσκες. Στο πολυγραφημένο φύλλο που παράλληλα δημοσιεύω, θα βρήτε μερικές απλές αλλά πολύ αποτελεσματικές συνταγές γι' αυτό τον σκοπό. Το τεύχος αυτό θα είναι στη διάθεσί σας, έντελώς δωρεάν, αρκεί να το ζητήσετε. Για τις αναγνώστρίες μου της επαρχίας, παρακαλώ να συνοδεύουν την ζήτησί του τεύχους με ένα γραμματόσημο μίας δραχμής για τα ταχυδρομικά έξοδα. Και μία παράκλησι για τις φίλες μου της επαρχίας. Ορίστε παρακαλώ αν είσθε κυρία ή δεσποινίς. Πολλές φορές βρίσκομαι σε άμχανία.

Περιμένο με ανυπομονησία το γράμμα σας για τη ζήτησι του πλήρους τεύχους και σάς χαίρετώ

Μαρία Αραζι
ΑΤΕΜΙΕ ΣΤΑΡΡ
ΣΤΟΑ ΑΡΧΑΚΕΙΟΥ 12-11Α.23-221

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 610 γραμ. μαλλί Πενγκουν Έκσοσι ή άλλης καλής ποιότητας σε χρώμα άσπρο. Βελόνες Νο 3½ και 4. 1 φιλιντσένιο κουμπί.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Τα λάστιχα της μέσης και των μανικιών καθώς και ο γιακάς είναι πλεγμένα

με τις δελόνες Νο 3½ λάστιχο 2+2π δηλ. 2π καλούς και 2π άνάποδη.

Το υπόλοιπο πουλόβερ είναι πλεγμένο με τη φανταζί πλέξι κατά τον εξής τρόπο:

1η δελόνα (ή άνάποδη μεριά): άνάποδη.

Δεκαέξη λεπτά νοσταλγίας...

ΕΝΑ ΤΡΥΦΕΡΟ ΛΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΜΟΛΙΣ ό Χάρυ έστριψε στη γωνιά, την είδε άμέσως. Άκριβώς όπως την είχε πρωτοειδή εκείνο τό μακρυνό άπόγευμα του 1943. Στεκόταν άκίνητη μπροστά σ' ένα παλιό κτίριο, με τὰ χέρια στis τσέπες, και παρακολουθούσε προσεκτικά ένα σπουργίτι, που χοροπήδαγε πάνω στο περβάζι ενός παράθυρου.

Ό άντρας την πλησίασε.
— Γειά σου, μικρή, τής είπε.
Εκείνη γύρισε άπότομα κι' έβγαλε ένα μικρό χαρούμενο επιφώνημα:

— Ω, ό αγαπημένος μου συγγραφέως.
Είχε άρξισει νά σκοτεινιάζει, σε καμιά ώρα τό φεγγάσι θα πλημυρίζε με τό υποβλητικό φώς του τό έξοχικό προάστειο.

«Μιά φορά, πριν άπό δεκαπέντε χρόνια, περπατούσαμε και πάλι μαζί σ' αυτό τό δρόμο», σκέφτηκε εκείνος.
— Βγάλε τό καπέλο σου, κι' άφήσε με νά σε κυττάξω, Χάρυ, είπε ή γυναίκα.

Ό Χάρυ υπάκουσε. Ό κρύος άέρας του φεβρουαρίου του χείδεψε για μία στιγμή τό μέτωπο.
— Άρχισες νά κάνης φαλάκρα, παρατήρησε εκείνη.

Ό Χάρυ έριξε μία πονηρή ματιά στους στρογγυλούς γοφούς τής γυναίκας.
— Κι' εσύ φαίνεσαι πιό... άνεπτυγμένη, είπε χαμογελώντας.

— Τώρα τρέφονται καλύτερα! του είπε εκείνη κατσουφιάζοντας.
Πέρασε τό γέρι της στο μπράτσο του, διέσχισαν τη λεωφόρο και μπήκαν σ' ένα στενό δρομάκι, που ώδηγούσε στο λόφο. Ήταν μία διαδρομή που την είχαν κάνει άμέτρητες φορές τὰ παλιά χρόνια. Ή γυναίκα τό σκέφτηκε και σφίχτηκε περισσότερο επάνω του.

— Τώρα είμαι παντρεμένος κι' έχω και παιδιά. Γι' αυτό άφησε κατά μέρος κάθε ιδέα κατάρτησας, την πείραξε ό Χάρυ.
Εκείνη τόν κύταξε με μάτια που έλαμπαν.

— Είσαι πάντοτε προνοητικός, του άπάντησε και γέλασε.
Σταμάτησαν μπροστά σ' ένα παλιό τριόροφο σπίτι. Ήταν ή πανσιόν στην όποία έμενε εκείνη. Ό Χάρυ ξαναείδε τόν εαυτό του όπως ήταν τή 1943, λεπτός και δυνατός, νά χτυπά την πόρτα της εισόδου, νά διασπάζει τό μισοσκότεινο διάδρομο και νά θάβει μπροστά στο δωμάτιο εκείνης, τής Πάολα Γουώρτον.

Ήταν κι' οι δύο τους θεόφωτοι. Ό Χάρυ ήταν φοιτητής, κι' ό Θεός ξέρει πώς τὰ έβγαζε πέρα. Ή Πάολα εργαζόταν ως δακτυλογράφος σε μία εταιρία, μά τό λεπτά που έπαιρνε τής έφταναν ίσα - ίσα για τό ντύσιμο και για τό ένοίκιο τής πανσιόν.

Ό Χάρυ ήταν άθέρραπτα έρωτευμένος με την Πάολα. Κάθε άπόγευμα έτρεχε νά τη δρῃ, και

τις Κυριακές έκαναν μακρινούς περιπάτους στην έξοχή, έτρωγαν δυό σάντουιτς κάτω από τὰ δέντρα, ύστερα κουβέντιαζαν, έκαναν όνειρα, σχέδια και γελούσαν ξένοιαστοί όλη την ήμέρα.

— Κι' εγώ είμαι παντρεμένη, είπε σε μία στιγμή ή Πάολα, κι' έχω τέσσερα παιδιά.
Άφησε τώρα τό παρόν, είπε ό Χάρυ, εξακολουθώντας νά κυττάζει τὰ παράθυρα τής παλιής πανσιόν. Έγώ σκεπτόμουν τό παρελθόν, τό παρελθόν μας.

Εξακολούθησαν νά περπατούν άργά.
— Τί άπέγινε τό μεγάλο μυθιστόρημα που έπρόκειτο νά γράψης; τόν ρώτησε. Τότε δεν ξπαυες νά μου μιλάς γι' αυτό.

— Πριν άπό όκτώ χρόνια δημοσιεύθηκε ένα μου ποίημα. Τώρα γράφω διαφημιστικές άγγελίες για τὰ ρολόγια «Σαδό».

Σταμάτησαν μπροστά σ' ένα λαϊκό ρεστωράν. Ήταν κλειστό και σε μία γωνιά κρεμόταν μία πινακίδα που έγραφε: «Πωλείται».

— Θυμάσαι που ήσουν πάντα πεινασμένη; είπε ό Χάρυ χαμογελώντας συγκινημένος.
— Κι' εσύ ήσουν πάντα άδέκαρος, άπάντησε σιγά. Δεν είχες λεφτά ούτε για τό λεωφορείο.

Θυμάσαι μία μέρα που περπατούσαμε επί τέσσερις ώρες, κι' εγώ φορούσα τὰ καινούργια μου παπούτσια με τὰ ψηλά τακούνια;
— Τώρα έχω ένα αυτοκίνητο δικό μου, με όλα τὰ κομφορ, άπάντησε ό Χάρυ με έμφασι. Τό έχω άφήσει λίγο πιό κάτω.

Καθώς περπατούσαν ή Πάολα γλύστρησε στο άνώμαλο έδαφος του λόφου και πιάστηκε επάνω του. Εκείνης τή συγκράτησε.
— Άν τό ξανακάνης δεν ξέρω τί θα γίνη, τής είπε πειραχτικά.

Εκείνη τόν έσπρωξε γελώντας.
— Θα τό πω στη γυναίκα σου, μουρμούρισε.

ΤΩΡΑ περπατούσαν σιωπηλοί. Ό Χάρυ θυμόταν εκείνο τό δράδι που χάρισε στην Πάολα δυό σαπουνάκια που είχε κερδίσει στη λοταρία.

Ή Πάολα με τὰ μάτια γεμάτα δάκρυα και με φωνή που έτρεμε έλαφρά, ψιθύρισε:
— Ω άγάπη μου, πώς τό ήξερες, πώς τό ήξερες πώς είναι σήμερα τὰ γενεθλιά μου;
Ό Χάρυ δεν τό ήξερε μά ή συγκίνησή της

— Σκέφθηκες ποτέ ότι μία μέρα θα ξαναγυρίζαμε εδώ; τή ρώτησε.

τόν αναστάτωσε. Για πρώτη φορά σκέφτηκε πού μόνη στόν κόσμο ήταν ή Πάολα και για πρώτη φορά σκέφτηκε επίσης πόσο του ήταν άπαραίτητη στη ζωή.

Χωρίς νά τό καταλάβουν είχαν δρεθί τώρα και πάλι μπροστά στο παλιό σπίτι με τό σπουργίτια.

— Πρέπει νά χωρίσουμε, του είπε εκείνη.
Ό Χάρυ έσφιξε τό χέρι της στο δικό του.

— Σκέφτηκες ποτέ ότι μία μέρα θα ξαναγυρίζαμε εδώ; τή ρώτησε.
— Ήξερα άπό τότε πώς θα σ' αγαπούσα σ' όλη μου τη ζωή, του ψιθύρισε εκείνη και τὰ μάτια της έλαμπαν.

— Υστερα ό Χάρυ άκουσε τό γρήγορο δῆμα τής Πάολα που άποσπκρυνόταν κι' έσβησε στη στροφή του δρόμου. Μαζί μ' αυτό έσβυσαν κι' οι παλιές εικόνες και άλλες εικόνες ήρθαν στο νού του, λιγώτερο παλιές: ό πόλεμος, ό γάμος του, ή γέννησι τών παιδιών του.

Όταν ξαναγύρισε στο αυτοκίνητο, δρῃκε τη γυναίκα του καθισμένη στο μπροστινό καθίσμα με τό μικρότερο γυιό τους πάνω στα γόνατά της. Άπό τό πίσω παράθυρο ξεπετάχτηκαν τρία ρόδινα παιδικά πρόσωπα.

— Μά επιτέλους, που ήσουν τόσες ώρες, μπαμπά; Φεύγεις εσύ άπό τη μία πόρτα, φεύγει ή μαμά άπό την άλλη, ύστερα ξαναγυρίζετε ό κοθένας χωριστά. Τί πάταγε;

Ό Χάρυ και ή Πάολα άντάλλαξαν ένα συνόχο δλέμμα.
— Είχαμε ραντεβού, είπε ό Χάρυ χαμογλώντας.

— Και που λείπατε μία ώρα;
— Δεν λείφαμε παρά δεκαέξη λεπτά, είπε ή Πάολα: Τὰ χρονόμετρα «Σαδό» δεν κάνουν ποτέ λάθος.

Ταχτοποιήθηκε καλύτερα στο καθίσμα και άκούμπησε. τό κεφάλι της στόν όμο του Χάρυ. «Δεκαέξη λεπτά νοσταλγίας», ψιθύρισε. Εκείνος έβγαλε τό ένα χέρι του άπό τό τιμόνι, άναέτησε τό δικό της και τό έσφιξε τρυφερά.

ΤΖΩΡΤΖ ΜΟΡΕΛ

ΈΧΕΤΕ
την αΐσθησι
του χιούμορ;

«ΠΕΙΣ ΜΟΥ ΑΝ ΞΕΡΗΣ
ΝΑ ΓΕΛΑΣ ΝΑ ΣΟΥ ΠΩ
ΑΝ ΞΕΡΗΣ ΝΑ ΖΗΣΗΣ»

ΛΙΓΑ πράγματα άποκαλύπτουν και φωτίζουν τό χαρακτήρα ενός άτόμου τόσο καθαρά, όσο ή αΐσθησι του χιούμορ. Αυτό είναι γνωστό στους ψυχολόγους. Πρόσφατες, έξ άλλου, έρευνες, έφεραν στο φώς πολλά ενδιαφέροντα πράγματα σχετικά με τό θέμα αυτό.

Ή αΐσθησι του χιούμορ: δείκτης ψυχολογικής ισορροπίας. Οι ειδικοί τὸ θεωρούν πράγματι σαν ένα βαρομετρο εξαιρετικά εύαίσθητο. Ίατρικές έρευνες απέδειξαν ότι ένα πνεύμα προικισμένο με χιούμορ συμδίζει με μία προσωπικότητα άπλυτα ισορροπημένη. Άντίθετα, οι άνθρωποι που δεν βρίσκουν ποτέ άσπεία τὰ πειράγματα, τις γελοιογραφίες ή τὰ κωμικά επεισόδια τής καθημερινής ζωής, δεν προσαρμόζονται εύκολα ψυχολογικά. Μερικοί κυροποθείς είναι συχνά άνίκανοι νά συλλάβουν την άστειότητα μιας ιστορίας. Οι νευωστικοί πάλι βρίσκουν στα χιουμοριστικά άνέκδοτα μία έννοια έντελώς διαφορετική άπό κείνη που ήθελε ό συγγραφέας της. Δεν είναι δὲ καθόλου σπάνιο, πρόσωπα που ύποφθεουν άπό ψυχώσεις, νά υῃ καταλαβαίνουν καθόλου άπό χιούμορ.

Αΐσθησις του χιούμορ πολύ άνεπτυγμένη είναι σημείο έξυπνάδας: Μία σειρά ψυχολογικών τεστ που έγιναν σ' ένα πανεπιστήμιο, έπεκύρωσε αυτή τη διαπίστωση. Άλλού παρατηρήθη επίσης ότι οι περισσότερο ισορροπημένοι μαθηταί δεν ήταν και εκείνοι που έπαιρναν και τούς καλύτερους βαθμούς. Οι λοιπαί που είναι προικισμένοι με μία άνεπτυγμένη αΐσθησι χιούμορ, σημειώνουν μεγαλύτερες επιδόσεις στις μελέτες τους.

Τό γέλιο δεν είναι πάντα μία ένδειξις χιούμορ: Συχνότατα, άτομα που έγουν τάσι νά γελούν δυνατά και για πολλή ώρα άκούγοντας ένα άστείο, δὲν έχουν την αΐσθησι του χιούμορ πολύ άνεπτυγμένη.

Παρατηρήθη επίσης ότι οι πνευματώδεις άνθρωποι, δύσκολα καταλαμβάνονται άπό λαορότητα, άκριβώς δὲ γιατί ξέρουν νά γευθούν τό γήσιο χιούμορ, δεν αντιδρούν ποτέ με τρόπο επιδεικτικό ή ύπερβολικό.

Ή εϋνοούμενη ιστορία: Έξέχοντες ψυχολόγοι άνεκάλυψαν ότι ένα καλό μέσο για νά επιτύχη κανείς πολυτίμες πληροφορίες για τό χαρακτήρα ενός άτόμου, είναι νά τό κανής νά σου διηγηθῇ την πιό άγαπημένη του ιστορία. Ένας διάσημος Άμερικανός ψυχαναλυτής, ό δόκτορ Μποϊλ, είχε έσαρμάσει αυτή τη «στρατηγική», δεδαιμόνοντας ότι του έδινε τό κλειδί τών πνευματικών συγκρούσεων τών άρρώστων του. Κατά τή άπόφαι του, ιστορίες που χλευάζουν τις γυναίκες ή άπορούν σπουδαίες κατακτήσεις, δείχνουν γυναικοφοβία ή έλλιψι έπιτυχιών στις γυναίκες.

Σε γενικές γραμμές, τίποτα δεν άποδίδει καλύτερα τις έπιστημονικές παρατηρήσεις άπ' αυτή την εϋθυμη παροιμία: «Πές μου αν ξέρης νά γελάς για νά σου πω αν ξέρης νά ζήσης».

ΕΞΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟ,
ΑΝΕΤΟ, ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ.
με τὰ περίφημα άεροσκάφη **DC-6B**, τό έμπειρο προσωπικό και την τελεία όργάνωση τής
ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ - ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.

* Πληροφορίες εις τόν ταξιδιωτικόν σας Πράκτορα ή εις την 'Ολυμπικήν Αεροπορίαν. Γραμμαί 'Εσωτερικού 34.298 - 34.104
» 'Εξωτερικού 22.334 - 24.382

Κυττάζοντας ΤΟ ΑΛΜΠΟΥΜ μέ τις ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ που διαζέτε σεις οι ίδιες στις διάφορες περιστάσεις της ζωής σας ή που σας χαρίζουν συγγενείς, φίλοι ή γνωστοί σας, βρίσκουν τη θέση τους σε ειδικό άλμπουμ που ασφαλώς θα έχετε στο σπίτι σας. Γενικά ένα άλμπουμ είναι πολύτιμο, γιατί μέσα σ' αυτό βρίσκουμε ένα αγαπημένο πρόσωπο ή ένα ευχάριστο περιστατικό της περασμένης μας ζωής και μ' ευχαρίστησι το δείχνουμε στους καλεσμένους μας.

Το βιβλίο των αναμνήσεων

Το άλμπουμ με τις φωτογραφίες, αν μάλιστα το κρατάμε με μέθοδο και τάξη, μάς φέρνει στο νου κάθε φορά τις ωραιότερες στιγμές της ζωής μας και πρόσφατα που μάς είναι αγαπητά. Ξεφυλλίζοντας τις σελίδες του ξαναβρίσκουμε τα χαρακτηριστικά των δικών μας ανθρώπων όπως είναι τώρα ή όπως ήταν άλλοτε και με μέσα από τη σειρά των εικόνων αυτών μπορούμε ν' αναπαράσσουμε τη ζωή τους, με τη φαντασία μας, επεισόδια και γεγονότα που απέλεισαν σταθμό στη ζωή μας.

Οι φάσεις της ζωής

Ένα άλμπουμ που μπορεί να το χαρακτηρίσουμε τέλειο είναι εκείνο που η ζωή μας ή η ζωή ενός προσώπου που μάς είναι αγαπητό, αναπαριστάται από την πρώτη παιδική ηλικία και κατά τα διαδοχικά επόμενα χρόνια. Αν οι γονείς σας σάς φωτογράφησαν από μικρή και διατήρησαν τις φωτογραφίες σας θα έχετε τη δυνατότητα να δείτε τον εαυτό σας από τις πιο μακρινές στιγμές της υπάρξεώς σας. Κάντε και σεις το ίδιο με τα παιδιά σας, αν έχετε. Αρχίστε να τους διαζέτε φωτογραφίες όταν ακόμα είναι λίγων ημερών κι' ύστερα στις διάφορες ευχάριστες στιγμές της τρυφερής τους ηλικίας: τα πρώτα δέματα, τα πρώτα παιχνίδια, τις πρώτες αποπειρές να φανούν μόνοι τους. Στο άναμτα με τα χρόνια περνάει. Έρχεται η στιγμή να πάνε στο σχολείο, ύστερα όταν θα πρωτοφορέσουν μακριά παντελόνια τ' αγόρια και φορέματα της μόδας τα κορίτσια... Τα νιάτα, σ' όλες τους τις φάσεις, μπορούν να γεμίσουν μόνο αυτά δόκλινα άλμπουμ: με τους συμβαθές τους, τους δασκάλους τους, τις εκδρομές τους κλπ. Αργότερα θάρη η περίοδος της πρώτηςγάτης, της νηστείας, των γάμων. Η ρόδα της ζωής εξακολουθεί την περιστροφή της. Κυττάζοντας το άλμπουμ με τις φωτογραφίες θα μπορούτε να ξαναφέρετε στο μυαλό σας μια ευχισμένη στιγμή.

Τα παιδιάκια
Τα θέματα που τραβάμε πιο ευχάριστα με τη φωτογραφική μηχανή, είναι τα μικρά παιδιά. Έπειδή οι μικροί, μεγαλώνοντας, αλλάζουν γρηγορότερα απ' όσο οι μεγάλοι, είναι φυσική η επιθυμία που νοιώθουν οι γονείς τους να τους φωτογραφίζουν αρκετά συχνά για να έχουν τις πιο χαρακτηριστικές και πιο περιέργες εικόνες τους. Με τη χαρά βλέπετε, γυρίζοντας τις σελίδες, τα παιδιά σας να μεγαλώνουν σιγά - σιγά μπροστά στα μάτια σας καθώς περνούν μια - μια οι φωτογραφίες. Είναι σ' αυτά μια κινηματογραφική ταινία που ξετυλίγεται δείχνοντας τις φάσεις της ζωής τους.

Είναι, λοιπόν, φανερό πόσο πολύτιμο είναι ένα άλμπουμ στο σπίτι. Αν μάλιστα αυτός που τράβηξε τις φωτογραφίες έχει κάποια καλλιτεχνική ικανότητα, το άλμπουμ θ' αποτελέσει μια μικρή περίεργη πινακοθήκη που κυττάζοντας τη νοιώθουμε την καρδιά μας να ξαναεσταίνεται από κάποια πνοή ευτυχίας...

ΚΟΥΡΑΣΙ

ΜΕ ΤΗΝ είσοδο του καινούργιου χρόνου δ-λες μας, ποιά λίγο, ποιά πολύ, κάνουμε σχέδια και μάλιστα με απόφασι να τα τηρήσουμε. «Φέτος θα κάνω τούτο, θα κάνω...» Στην επιθυμία σας να βελτιώσετε τη ζωή σας, οικογενειακή και άτομική, είσατε ανεξάντλητη σ' αποφάσεις. Και όμως υπάρχει μια βασική απόφασι που ξεχνάτε όλες να πάρετε και χωρίς την οποία δεν μπορεί να υπάρξει ζωή ισορροπημένη και αρμονική:

«Ορκίζομαι, εφέτος, να μην αφήσω να νικήθω από τον χειρότερο εχθρό: την κούρασι». Αυτή είναι η πρώτη και κύρια απόφασι. Καμιά γυναίκα δεν αγνοεί τα καταστροφικά αποτελέσματα που φέρνει η κούρασι. Πόσες, όμως, φροντίζουν να μη καταβληθούν απ' αυτήν; Κι' ίσως γιατί η κούρασι είναι άχρηστη από τη σύγχρονη ζωή, τη θεωρούμε σαν κάτι φυσικό και δεν αγωνιζόμαστε εναντίον της νέας αυτής «αρρώστιας του αιώνα».

ΚΟΥΡΑΣΙ. ΤΟ ΚΑΚΟ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Σήμερα πεθαίνουν έξ αιτίας της κούρασης από καρδιακές παθήσεις τριτάσιες γυναίκες από όλες πέβαιναν τον περασμένο αιώνα — εποχή που δεν είχαν ακόμα αποκτήσει το δικαίωμα να εργάζονται και συνεπώς να κουράζονται.

Η κούρασι είναι πολύ συχνά η αιτία που εγ-μαστε νευρικές, ευερέθιστες, γεμάτες αγωνία, αναιμικές, λιγώτερο δημοφείς (έχει κι' αυτό μεγάλη σημασία, δεν είν' έτσι;).

Όταν είμαστε κουρασμένες δεν έχουμε κουράγιο να παραπονεθούμε. «Μά δεν είναι τίποτα», μάς λένε, «είδεα σου είναι». Και αυτές είναι οι λόγος που όλες σχεδόν προσπαθούμε να κρύψουμε τις αδιαθεσίες μας και να ζήσουμε στο ρυθμό του περιβάλλοντός μας. Το αποτέλεσμα είναι θλιβερό. Η απλή κούρασι των πρώτων ημερών, που θα ήταν τόσο εύκολο να θεραπευθεί, γίνεται συχνά υπερκόπωση, νευρική κατάπτωση, άρρωσ-σταία σοβαρή... Ο γιαιτρός μάς δρίζει ανάπαυσι για πολλόν καιρό, μακριά από τους δικούς μας, σ' εξοχή, πολλές φορές, μιλίες για θεραπεία... Είναι η κατάρρευσι του οργανισμού μας.

Ένα όμως είναι γεγονός: αν είναι απόλυτα φυσιολογικό να νοιώθουμε συχνά κουρασμένες στην εποχή μας, εποχή θορύβου, ανησυχιακών εδρήσεων, φροντίδων που δεν αποβλέπαμε, είναι όμως αφύσικο να μένουμε κουρασμένες και ακρι-βώς την επικίνδυνη και αναποφαιτική αυτή εξέ-λιξι μίας κούρασης που γίνεται χρόνια από την άμελεια που πρέπει με κάθε θυσία να μάθουμε να σταματάμε.

Το άρθρο αυτό ένα σκοπό έχει: να σάς βοη-θήσει. Να σάς βοηθήσει όσες από σάς ανησυχεί η κούρασι για να αγωνισθήτε εναντίον της και να τη νικήσετε.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΚΟΥΡΑΣΙ :

Για να νικήσετε έναν εχθρό, ο καλύτερος τρό-πος είναι να τον γνωρίζετε καλά. Μάθετε, λοι-πόν, πρώτα τι είναι κούρασι, ποιά επικίνδυνο και ύπουλο ρόλο παίζει στον οργανισμό μας. Καλυ-τερα τότε πληροφορημένη, ξέροντας με ποιόν έ-χει να κάνετε, θα μπορούσατε να διαλέξετε ανά-μεσα στα μέσα που θα σάς προτείνουμε εκείνο ή εκείνα που θα σάς φανούν καλύτερα.

Η κούρασι υπάρχει. Δεν είναι μια ακαθόριστη ψυχική κατάσταση επου θα περάσει». Στις 100 γυναίκες που έπισκεπτόνται το γιατρό, οι 60 δεν έχουν άλλη άρρώστια παρὰ μια μεγάλη κούρασι.

Η κούρασι αυτή μπορεί να πάρη διάφορες μορφές. Μπορεί να είναι σωματική (ύστερα από πολυχρόνια μυική προσπάθεια), διανοητική (ύστερα από μακρά διανοητική εργασία) ή ψυχική (ύστερα από βίαιες συγκινήσεις που μάς «ετα-κίζουν»).

Και επειδή αδιαφορούμε και λόγω της ατα-κτης ζωής που κάνουμε, υποφέρουμε πολλές φο-ρές κι' από τις τρεις μορφές.

Ο ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΣΑΣ

Η κούρασι μπορεί να είναι ύγιης (κόπως που δοκιμάζουμε ύστερα από ένα γενικό συγκίνημα λ.χ. και που ένας καλός ύπνος τη νύχτα αρκεί να εξαλείψει), επικίνδυνη (όταν από άμελεια, εξ αιτίας του καθημερινού ξεπεράσματος των δύ-νάμεών σας ή κούρασι συσσωρεύεται επί μακρό χρονικό διάστημα) ή και θανατηφόρα ακόμη (σε περιπτώσεις σπανιότατες εύτυχως, όπως τις ε-κείνες ο περίφημος μαραθωνοδρόμος της Αρμε-νίας, που έπεσε νεκρός, κεραυνοβολημένος α-πό την κούρασι, αφού φώναζε το νενικήκαμεν).

Η κούρασι μπορεί να συγκριθί με το σώμα-μα μίας μηχανής.

Όταν οι μύς μας εργάζονται, καταναλώνουν οξυγόνο και εκλύουν ανθρακικών οξύ. Αν τις ζητήσουμε πολύ μεγάλη προσπάθεια, συστώνται οδυνηρά και φορτώνουν το αίμα μας από άνθρα-κικών οξύ, που σιγά - σιγά μάς δηλητηριάζει. Εί-ναι δε τέτοια η δηλητηρίασι που μπορούμε να την καταλάβουμε από το εξής παράδειγμα: Αν φάμε κυνήγι που «έχει τρέξει», δηλαδή είναι σπο-τωμένο ύστερα από πολύ τρέξιμο, σ'ακατάστατο κοπώσεως, το αίμα του κυνηγιού αυτού, πουλού ή άλλου ζώου, είναι φορτωμένο με ανθρακικό ο-ξύ, μάς δηλητηριάζει και μάς!

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΥΡΑΣΙ

Η πρώτη λοιπόν βλάβη που μάς προσέει η κούρασι είναι το ότι δηλητηριάζει το αίμα μας και προκαλεί, σε συνέχεια, οργανικές και κυτο-φορικές διαταραχές.

Η καρδιά μας αρχίζει να χτυπά πολύ γρήγο-ρα και σε εξαιρετικές περιπτώσεις παθαίνει υπερ-τροφία (είναι γνωστή η «εδιαγκωμένη καρδιά των αθλητών»).

Το σηκότι μας δεν εκπληρώνει πιά κανονικά τη λειτουργία του, η σπλήνα μας παθαίνει άτρο-φία, η αίμοσφαιρίνη στο αίμα γίνεται σπανιό-τη... Παρατηρούμε σοβαρή πτώσι της πίεσης, η άναπνοή μας επιταχύνεται και από τις προ-κείμενες ώρες έχουμε έλαφρο πυρετό.

Χάνουμε την όρεξι, αδυνατίζουμε... η όρεξι μας παθαίνει διαταραχές, η μνήμη μας επτα-νεται, η ευαισθησία μας φθάνει στα άκρα: το ε-λάχιστο χτύπημα της πόρτας, ένα λίγο ζαρωτό φως μάς εξοργίζουν. Είμαστε εύκολη λεία των μυο-σμητικών ασθενειών, των πεπτικών διαταραχών, και άλλων παθήσεων, που είναι τρεις φορές πιο συχνές στους κουρασμένους ανθρώπους, παρὰ σε κείνους που ξέρουν να διατηρηθούν «σε φόρμα».

Όταν είμαστε κουρασμένες δεν είμαστε ποτέ σε φυσιολογική κατάσταση και πολύ συχνά υπερ-νευρικές, γιατί αντί ν' αναπαυθούμε κάνουμε κα-τάχρησι τωνατικών που «μαστιγώνουν» τον ορ-γανισμό μας ξεχαρβαλώνοντάς τον όμως περ-σσότερο, προκαλώντας ναυτίες, καρδιακές διατα-ραχές, αϋπνίες που έρχονται να προστεθούν στις έρ-μίες που μάς έχει ήδη κάνει η κούρασι.

Είναι φανερό, ότι τσακίζοντας έτσι το σώμα μας, καταφεύγοντας σε τωνατικά την ημέρα και καταπραυντικά τη νύχτα, δεν κάνουμε ποτέ θερα-πεία για την κούρασι. Κατά συνέπεια, πετάμε στο καλάθι όλα αυτά τα φαρμάκια, έχοντας μόνον υπ' όψι σας ότι πρέπει να αποτοξινώσετε. Γιατί η κούρασι δεν είναι παρὰ μια τοξίνωσι του οργανισμού.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΑΣ ΤΥΠΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Πρώτη σας φροντίδα θα είναι να συνειδη-τοποιήσατε το ότι είσατε κουρασμένη, ότι αυτό είναι απλή ή με τη βοήθεια ενός γιατρού, αν γι' αυτό μονάχη, αν η αιτία της κοπώσεως σας είναι απλή ή με τη βοήθεια ενός γιατρού, αν τα αίτια είναι περίπλοκα και η κούρασι σας πολ-λύ παλιά.

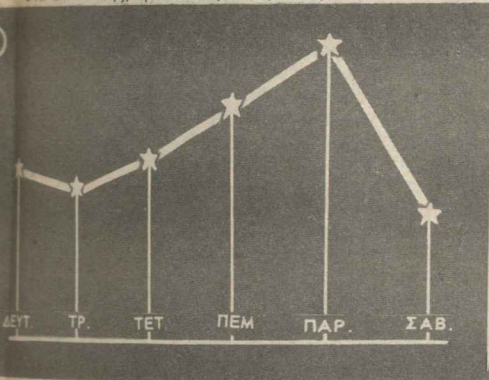
Θα πρέπει ύστερα να πεισθήτε ότι δεν υπάρ-χει ένας τύπος θεραπείας. Αν δαπανήσατε πε-ρισσότερη ενέργεια απ' όση διαθέτετε και δώτε-τε σε δοκιμασία την υγεία σας, μην ακούτε πρώ-τα - πρώτα τις διάφορες φίλες σας που σάς προ-τείνουν: θαυματουργούς τρόπους θεραπείας.

έχετε ότι ο ρυθμός της ζωής μας είναι συντο-νόμενος με τις σωματικές μας δυνάμεις.

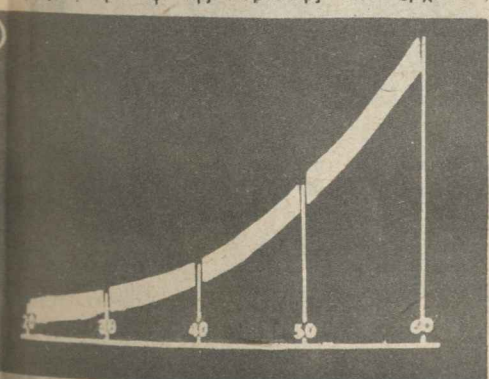
Η ΚΟΥΡΑΣΙ ΚΑΙ ΤΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Μάθετε να γνωρίζετε καλά το κεφάλαιο ένερ-γείας σας για να μη ξεδεύετε πολύ τις δυνάμεις σας. Κι' αν είσατε κουρασμένη, η κόπωση κι' ο πονοκέφαλος ως σάς χρησιμοση για σήμα συνα-γερμού: σταματήσατε κι' αναπαυθήτε.

Είναι βέβαια φανερό, ότι η μόνη από μας που μπορεί να οργανώση τη χρησιμοποίησι του χρόνου της, να καταρτίση «πλάνο» εργασίας είναι κείνη που κάνει όλα τα επαγγέλματα —ταυτόχρονα μα-γειρίσα, παραμάν των παιδιών, μοδίστρα, καμα-ριέρα— αλλά έχει το πλεονέκτημα να τα κάνει στο σπίτι της, η νοικοκυρά δηλαδή.

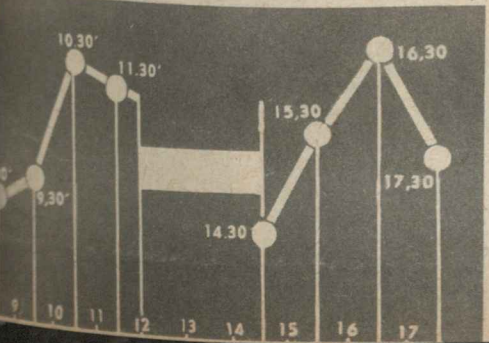

Καμύλη των δυστυχημάτων σε μια εβδομάδα: Μόνο τα δυστυχήματα της Δευτέρας δεν οφεί-λονται στην κούρασι, αλλά στη δυσκολία μας να ξαναπροσαρμωθούμε στην εργασία, ύστερα από μια ημέρα αναπαυθού. Το Σάββατο ή απόδοσι μας αυξάνει, παρὰ την κούρασι μας, με μόνη τη σκέψι της Κυριακής που έρχεται.

Τα εργατικά ατυχήματα που οφείλονται κατά μέσον όρο στην κούρασι: Μας απειλούν ιδίως στην ηλικία 50—60 ετών, γιατί ο οργανισμός μας δεν έχει πιά τα αποθέματα ένεργείας που είχε διατηρήσει ανέπαφα μέχρι το 40ο έτος.

Καμύλη των ημερησίων εργατικών ατυχημάτων: Ο αριθμός των ατυχημάτων έλαττώνεται παρα-δόξως ακριβώς πριν από την ώρα του φαγητού και την ώρα της επανόδου στο σπίτι, τις στι-γμές δηλαδή που η κούρασι είναι πιο μεγάλη. Αυτό οφείλεται στην ευχαρίστησι που νοιώθει η εργάτρια γιατί θα σχολάση και θ' αναπαυθί.

Για να παλαίψη κατά της κοπώσεως (ένα πα-ράδειγμα: 5 λεπτά που περνούν με τα χέρια ύψη-λά για να τοποθετηθούν τα πιτάτα στην πιναοθήκη, ισοδυναμούν σε κούρασι με 5 λεπτά που χρησιμο-ποιούνται για πριόνισμα ξύλων) η γυνίκα του σπιτιού έχει το καλύτερο και το απλούστερο φάρ-μακο: τ η ν ά ν ά π α υ σ ι ! Ξαπλώνοντας κάθε απόγευμα, τακτικά, για μισή ώρα, σ' ένα σκο-τεινό δωμάτιο, αερίζόμενο, μακριά από τους θο-ρύβους των παιδιών και τις μυρουδιές της κουζί-νας, κρατώντας τα μάτια κλειστά, το κεφάλι πιο χαμηλά από τις γάμπες, θα κατακινήση την κού-ρασι της, χωρίς σχεδόν να το καταλάβη.

Όσες όμως είναι υπάλληλοι, εργάτριες, όλες δηλαδή εκείνες που είναι υποταγμένες σ' ένα ώρα-ριο που δεν μπορούν να τροποποιήσουν, πώς θα αγωνισθούν κατά της κοπώσεως που δάζει τη ζωή σε διπλό κίνδυνο: καταστρέφοντας την υγεία τους από το ένα μέρος και εκθέτοντάς τους στον κίν-δυνο εργατικού ατυχήματος;

Όλες οι νέες γυναίκες και οι γυναίκες που έρ-γάζονται «έξω», αντί θεραπείας θα έπρεπε να έ-φαρμιχθούν έναν κανόνα ζωής. Πράγματι, το καλύ-τερο όπλο τους είναι μια γερή προσωπική ισορ-ροπία. Αν δεν μπορούν ν' αναπαυθούν την ημέρα, ως μάθουν τουλάχιστον να χαλαρώνουν τον ορ-γανισμό τους το πρωί, το βράδυ, τις λίγες ώρες της αναπαύσεώς τους.

Ισορροπημένες έτσι, με χαλαρωμένο όλο τον οργανισμό, θα μπορούν να απαλλαγούν από τη μεγάλη κούρασι και το ένδεχομένο εργατικό α-τυχήματος, μερικές φορές που η κούρασι αυτή μπο-ρεί να προκαλέση.

Σε μια στατιστική που έγινε στη Γαλλία ανα-φέρεται ότι επί 3.000 εργατικών ατυχημάτων που είχε μελετήσει ένας ειδικός γιατρός, τα 2.600 ο-φείλονταν στην κούρασι... Στα παρατηβόμενα σχε-διαγράμματα κάνει κανείς περιέργες διαπιστώσεις σχετικά με την επίδρασι της κοπώσεως στα ατυ-χήματα.

ΠΩΣ ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΤΕ ΤΗΝ ΚΟΥΡΑΣΙ

Πρώτα - πρώτα είναι φανερό, ότι πρέπει ν' ά-να π α υ σ τ ε όποτε μπορείτε, έξω από την έρ-γασία σας.

Φροντίστε να κοιμάστε 8 ώρες τη νύχτα. Η άλ-λαγή της δραστηριότητος είναι ο υ σ ι ω δ η ς, για-τί η μονοτονία, η πλήσι γεννούν επίσης την κού-ρασι.

Αν νοιώθετε νευρική, δεν μπορείτε να κοιμηθήτε ή να ήσυχάζετε με συντροφία φιλικών σας προ-σώπων, κάνετε μια πορεία (όχι μεγάλη) γυρίζον-τας στο σπίτι σας το βράδυ κι' αναπνέετε βαθειά περπατώντας.

Υποβάλλετε το σώμα σας σε μια σωματική ά-σκησι που θα αυξήσει την αντίστασι του. Κάνετε γυμναστική, ή αν αυτό σάς προκαλή απέχθεια, έ-παυληθήτε κάθε ευκαιρίας να ξεσκάσετε τους μύς και τις αρθρώσεις σας.

Παίρνετε καθημερινά χλιαρά ντους κι' όχι ζε-στά μπάνια. Τα ντους σάς φέρνουν χαλάρωσι και καταπραύνουν τη σωματική σας κούρασι.

Φροντίστε να κοιμόσαστε σε επίπεδη οριζόντιο θέσι ώστε το αίμα σας να διαδρέχη και να καθα-ρίζη τον εγκέφαλό σας. Το δωμάτιό σας πρέπει ν' αερίζεται καλά κι' η θερμοκρασία του να μη ξε-περνά τους 18 βαθμούς.

Κάνετε μασάζ, είναι ένα θαυμάσιο χαλαρωτικό. Το μασάζ όμως πρέπει να είναι έλαφρό.

Και τέλος προσέξτε τι διαίτα σας. Τρώγετε έ-λαφρά και κανονικά, γιατί η πέψι απαιτεί μεγάλη προσπάθεια κι' ένας κουρασμένος οργανισμός με πολύ κόπο την καταβάλλει. Πρέπει να ξέρετε ότι κανένα ζωο δεν τρώει όταν είναι κουρασμένο.

Μάθετε να τρώτε και να πίνετε σαν ένα παιδί: φρέσκα φρούτα, άλλα μαγειρεμένα: λαχανικά, κρέατα ψητά, γαλακτερά, φρούτα... Μια κι' είναι γνωστό ότι ένα κουρασμένο σώμα γίνεται χειρό-τερο με το οινόπνευμα, έξοστρακιστέ κάθε ερεθι-στικό ή οινόπνευματώδες ποτό. Ούτε και τα γαλα-ρά (αν δεν μπορείτε να κόψετε τελείως το καπνισμό, φροντίστε να μη καπνίζετε ποτέ το βράδυ). Κι' επειδή η κούρασι ενώνει τη μόλυνσι, φροντίστε ο οργανισμός σας να δέχεται τις αναγκαίες για την προστασία του βιταμίνες. Αυτές βρίσκονται βέ-βαια στα διάφορα φρούτα, αλλά σε περίοδο με-γάλης κοπώσεως, μπορείτε, ύστερα από γνωμι-τευσι του γιατρού σας, να κάνετε θεραπεία με βιταμίνη C (καλούμενες βιταμίνες προσπάθειας).

Έτσι, χάρι στην άναπαυσι, τη σωματική ά-σκησι, τη βιταμινοθεραπεία, θα καταρωσάτε να κατακινήσετε κάθε κούρασι και θα προσφέρετε στο περιβάλλον σας το τόσο σπάνιο για την εποχή μας θέαμα μίας ισορροπημένης ζωής.

Αυτοί που μάς ΦΛΕΡΤΑΡΟΥΝ Κι' αυτός που μάς ΠΑΝΤΡΕΥΕΤΑΙ!

«ΠΟΛΛΟΙ με φλερτάρουν, αλλά κανείς δεν μου κάνει πρότασι γάμου. Γιατί;» Αυτό είναι ένα παράπονο που ακούμε συχνά από νέες κο-πέλλες.

Για να μπορέσετε να καταλάβετε την αλη-θινή αιτία αυτής της στάσεως των ανδρών ά-πέναντι σας, πρέπει να προσπαθήσατε να γνω-ρίσετε καλύτερα οδιθήποτε σάς αφορά. Την ηλικία σας, την προσωπική σας εμφάνισι, τα ήθικά σας χαρίσματα, ακόμα και την ίδια τη δική σας στάσι.

Πρώτα - πρώτα είσατε βέβαιη ότι σάς φλερ-τάρουν; Πολλά κορίτσια δίνουν εύκολα στις περιποιήσεις και στα ευγενικά λόγια των νέων μια έννοια που δεν έχουν. Βλέπουν τον έρωτα εκεί που δεν υπάρχει παρὰ μόνο η πρόθεσι κά-ποιου να τους φανί ευχάριστος.

Με τη ρομαντική τους φαντασία εξηγούν ο-πως τους άρέσει τα δλέμματα και τις χειρο-νομίες των ανδρών.

Έν τούτοις, αν κάποιος σάς πη λόγια έρω-τικά, αν σάς κάνει τολμηρές προτάσεις, δεν πρόκειται βέβαια για παιχνίδι της φαντασίας σας. Σ' αυτή την περίπτωση όμως πρέπει να εξετάσατε τον κύκλο, που βρίσκεσθε. Μήπως πρόκειται γι' ανθρώπους με πολύ έλευθερους τρόπους; Ή μήπως βρίσκεσθε με συνα-δέλφους σας, με συμφοιτήτάς σας ή με συγκατοίκους σας; Ίσως να είσατε μια κοκέτα, που ά-συνειδήτα αναζητεί παντού το θαυμα-σμό και προσπαθεί πάντα να φέρη τη συζητήσι σε αισθη-ματικά θέματα.

Ίσως πάλι να τρομά-ζετε τους νέους με την εμφάνισι σας. Μπορεί ο τρόπος που φέ-ρεσθε, που περπατάτε, ή κάποια εκκεντρικό-τητα στα φορέματά σας, να τους κάνει να σάς θεωρούν σ'α μια επιπόλαιη κοπέλλα. Ή μή-πως είσατε δειλή και πολύ συναισθηματική, ω-στε η σιωπή σας ν' αποθαρρύνη κάθε προσπά-θεια που κάνει ένας νέος για να σας γνωρίση καλύτερα; Μήπως αυτή σας η δειλία σας κά-νει να φαίνεσθε πολύ ψυχρή ή αδιάφορη; Ή μήπως δίνετε την εντύπωσι μίας πολύ περιέρ-γης γυναίκας;

Μπορεί να έχετε εσφαλμένες αντιλήψεις για την προεργασία που οδηγεί στο γάμο. Περιμέ-νουμε ίσως να σάς κάνει μια τυπική πρότασι γά-μου ο νέος, που την προηγούμενη βραδυά σ' ένα χορό χόρεψε πολλές φορές μαζί σας και σάς έδειξε μια ξεχωριστή προτίμησι.

Σήμερα οι νέοι —κι' έχουν δίκιο σ' αυτό— θέλουν να γνωρίσουν όσο το δυνατό περισσό-τερο την κοπέλλα που θα γίνη γυναίκα τους, πρώτου την αραβωνιστούν. Έαν έσείς θεω-ρήσατε άμεσως, ένα νέο που χόρεψε μαζί σας ή ένα συνάδελφό σας που έφερε πάλι σας σε-στε, σαν μέλλοντα σύζυγό σας, μπορεί να τον κάνετε να φοβηθί ότι θα βρεθί ξαφνικά δε-μένος μαζί σας, πριν ακόμα να είναι βέβαιος για τα αισθηματά του απέναντι σας.

Μια σοβαρή και ελίκρινη κοπέλλα δεν έχει κάθε μέρα και από έναν καινούργιο έρωτα, αλ-λά έναν μόνο και από την ημέρα που θα αγα-πήση θα απομακρυνθί απ' όλους τους άλλους νέους για να μη προκαλέση τη ζήλια του αν-δρώπου που την αγαπά.

Μην είσατε πολύ ρομαντική και μη δείχνετε ότι δεν έχετε τίποτ' άλλο στο νου σας από τον έρωτα και το γάμο. Να είσατε καλή σύν-τροφος χωρίς ν' αντροφένετε βέβαια, αλλά να μην είσατε και φιλάρεσκη. Έάν ένας νέος σάς δείξη με τον τρόπο του και τα λόγια του, ότι του άρεσατε και αν σάς άρεση και σάς άφισε-τον να το μαντέψι με αξιοπρέπεια γεμισι ευ-γένειας. Πρέπει να του δώσατε να καταλάβη ότι ένα κορίτσι κατακτιέται μόνο με το βέος. ΜΑΝΟΥΕΛΑ ΝΤΟΡΕ

ΦΑΓΗΤΑ ΚΑΙ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΑ ΣΤΙΓΜΗΣ

Πολύ νόστιμες, εύκολες και σχετικά οικονομικές.

ΠΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

- Υλικά:**
Μπισκότα σαβουαγιάρ ή σοκολάτας
1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
1/2 φλυτζάνι τσαγιού νερό
Λίγο χυμό λεμονιού ή πορτοκαλιού
Κρέμα σαντιγύ
2 ή 3 κουταλιές ζάχαρη
Λίγη βανίλια. Καρύδια

Εκτέλεσις:
Βράζετε επί 5 λεπτά τη ζάχαρη με το νερό και προσθέτετε μια κουταλιά χυμό λεμονιού ή πορτοκαλιού. Ραντίζετε τα μπισκότα με το σιρόπι. Χτυπάτε τη κρέμα σαντιγύ με τη ζάχαρη (2 ή 3 κουταλιές) και με λίγη βανίλια. Βάζετε, για κάθε πάστα τρία μαζί μπισκότα, το ένα επάνω στο άλλο, με κρέμα σαντιγύ ανάμεσα. Σκεπάζετε την επιφάνεια με κρέμα και τη γαρνίρετε με μισό καρύδι.

ΣΗΜ.—Αφαιρείτε από την κρέμα σαντιγύ τη ζάχαρη και την αντικαθιστάτε με μερικές καραμέλες μέντας χονδροκοπανισμένες.

ΦΡΥΓΑΝΙΣ

- Υλικά:**
100 δράμια παξιμαδάκια μπύρας
25 δράμια βούτυρο φρέσκο ή διτάρμ
Ζάχαρη και κανέλα
2 1/2 φλυτζάνια τσαγιού ζάχαρη
2 1/2 φλυτζάνια τσαγιού νερό
1/2 λεμόνι
Κρέμα σαντιγύ

Εκτέλεσις:
Αλείφετε τα παξιμαδάκια με το βούτυρο και τα βάζετε σε ταψί στη σειρά, με τη βουτυρωμένη επιφάνεια προς τα επάνω. Τα πασπαλίζετε με πολύλικη ζάχαρη και με κανέλα και τα βάζετε στο φούρνο και κάτω από το «μπρόιλ» επί 10 περίπου λεπτά.
Βράζετε επί 5 λεπτά τη ζάχαρη (2 1/2 φλυτζ. τσαγιού) με το νερό. Προσθέτετε το χυμό λεμονιού και περιχύνετε με το σιρόπι τις φρυγανιές. Αφίνετε να μείνουν έως ότου κρυώσουν και τις γαρνίρετε στην επιφάνεια με κρέμα σαντιγύ.

ΜΠΙΣΚΟΤΑΚΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

- Υλικά:**
1 φλυτζάνι τσαγιού αλεύρι
1 κουταλάκι τσαγιού κοφτό μπέικιν-πάουντερ
Ελάχιστο αλάτι
1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
1/2 φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο

- 1 αυγό χτυπημένο
Λίγη βανίλια
1 κουταλάκι τσαγιού νερό
1 φλυτζάνι τσαγιού κουάκερ

Εκτέλεσις:

Κισκινίζετε το αλεύρι με την μπέικιν πάουντερ και με το αλάτι. Δουλεύετε μαζί τη ζάχαρη και το βούτυρο. Προσθέτετε το αυγό, τη βανίλια, το νερό, το μίγμα του αλεύρου και το κουάκερ.

Πλάθετε το μίγμα σε μικρές μπαλίτσες στο μέγεθος καρυδιού και τις βάζετε σε ταψί αβου-τύρωτο και εις τρόπον, ώστε ή μία να απέχει αρ-κετά από την άλλη.

Ψήνετε τα μπισκοτάκια σε μέτριο φούρνο (350 βαθμ. Φαρενάιτ) επί 12 έως 15 λεπτά και τα γαρνίρετε, αν θέλετε με γκλάσο ως εξής:

Κοσκινίζετε ένα φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη και προσθέτετε λίγη βανίλια και μια ή δυο κουτα-λιές ζεστό νερό για να γίνει σαν ρευστή κρέμα. Ρίχνετε στην επιφάνεια κάθε μπισκοτόκο από ένα κουταλάκι γκλάσο και, πριν αυτό στερεοποιηθεί, κολλάτε επάνω από μισό καρύδι.

ΠΑΤΑΤΕΣ ΜΕ ΚΡΕΜΑ ΑΤΜΟΥ

(Νόστιμο και θρεπτικό φαγητό για παιδιά)

- Υλικά:**
4 μέτριες πατάτες
1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού γάλα
1 κρεμμυδάκι ψιλοκομμένο
2 κουταλιές σούπας βούτυρο
2 κουταλιές σούπας κοφτές αλεύρι
Αλάτι και πιπέρι.

Εκτέλεσις:

Καθαρίζετε τις πατάτες, τις πλένετε και τις κόβετε σε μικρούς κύβους στο μέγεθος καρυδιού. Ρίχνετε μέσα στην κατσαρόλα ατμού τις πα-τάτες και τα υπόλοιπα υλικά. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και, όταν φανή ή στήλη ατμού, βά-ζετε τη βαλβίδα. Μόλις αρχίσει το σφύριγμα ά-ποσύρετε άμεσα την κατσαρόλα από τη φωτιά και την ανοίγετε όταν σταματήσει το σφύριγμα —μετά 15 περίπου λεπτά. Ανακατεύετε τις πα-τάτες και προσθέτετε, αν θέλετε, λίγο τυρί τριμ-μένο.

- Υλικά:**
4 δράμια μαγιά μπύρας
1 φλυτζάνι τσαγιού γάλα
χλιαρό
1/2 φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο
ή φυτίνη
1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
1 αυγό, χτυπημένο
3 1/2 φλυτζάνια τσαγιού περίπου
αλεύρι δυνατό
Ελάχιστο αλάτι

ΚΑΝΑΠΕ ΜΕ ΤΥΡΙ

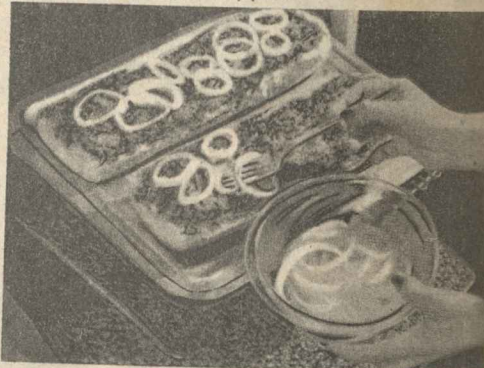
- Υλικά:**
Τυρί κρέμα
Γάλα έβασπορ άδιάλυτο
Αλάτι και πιπέρι
Λίγη πάπρικα (προαιρετική)
Χυμός λεμονιού
Κρακεράκια

Εκτέλεσις:

Προσθέτετε στο τυρί λίγο γάλα και το δου-λεύετε για να μαλακώσει. Ρίχνετε αλάτι, πιπέρι, πάπρικα και χυμό λεμονιού. Απλώνετε το μίγμα επάνω σε κρακεράκια.

Καναπέ με άντζούγια: Ετοιμάζετε το ανωτέρω μίγμα και προσθέτετε ψιλοκομμένες άντζούγιες, σαρδέλλες ή πάστα άντζούγιας. Προ-σθέτετε επίσης λίγη εγούστερ - σώς και χυμό λεμονιού. Απλώνετε το μίγμα επάνω σε ψωμά-κια ή σε κρακεράκια.

Καναπέ με θαλασσινά: Λιώνετε με πηρούνι γαρίδες, καβουράκια, σολομό ή τόνο και προσθέτετε λίγη μαγιονέζα, χυμό λεμονιού και μαϊντανό ψιλοκομμένο.

Αν είσθε διαστική και πολυάσχολη

ΣΑΝΤΟΥΪΤΣ ΑΝΟΙΧΤΑ

- Υλικά:**
1 φρατζόλα μισής όκας
Βούτυρο ή διτάρμ
150 δράμια κιμάς

ΣΤΑΦΙΔΟΨΙΤΣ ΜΕ ΚΑΝΕΛΑ

ζάχαρη. Ανακατεύετε το μίγμα με το αυγό. Είκονα 2: Κοσκινίζετε το αλεύρι με το αλάτι. Πλένετε στεγνώνετε τη σταφίδα. Ρίχνετε το μίγμα της μαγιάς. Χτυπάτε το αυγό, το σκεπάζετε και αφήνετε να μείνι σε χλιαρό μέρος έως ότου διπλασιασθή σε όγκο — επί 1 1/2 περί-που ώρα. Η ζύμη θα έχη γίνει: αν βυθίσετε μέσα τα δύο σας δαχτυλά, τ' αποσύρετε άμεσα και το βαθούλωμα μείνει.

Είκονα 5: Ανοίγετε τη ζύ-μη πάνω σε αλευρωμένη επιφά-νεια σε ορθογώνιο σχήμα 20Χ45 εκατοστών. Αλείφετε στην επι-φάνεια το φρέσκο βούτυρο ή το διτάρμ. Αναμιγνύετε τη ζάχαρη,

- 1/4 φλυτζ. τσαγιού νερό
Αλάτι και πιπέρι
Λίγη εγούστερ - σώς (προαιρετική)
Κρεμμύδι κομμένο σε κρίκους
Λιωμένη φυτίνη

Εκτέλεσις:

Κόβετε τη φρατζόλα στα δύο οριζοντίως και βάζετε τα κομμάτια σε ένα τραπέζι με την κομ-μένη επιφάνεια προς τα επάνω. Αλείφετε επάνω αρκετό βούτυρο φρέσκο ή διτάρμ. Αναμιγνύετε τον κιμά με το νερό και προσθέτετε λίγο αλάτι, πιπέρι και εγούστερ - σώς. Τον χωρίζετε σε δυο μέρη και τον απλώνετε επάνω στο βουτυρωμένο κομμάτι. Κόβετε τα κρεμμύδια σε λεπτές στρουγγυ-λές φέτες και τις χωρίζετε σε κρίκους. Βυθίζετε τα κρεμμύδια σε λιωμένη φυτίνη και τα σκορπίζετε επάνω στον κιμά. Βάζετε το ταψάκι μέσα στο φούρνο και κάτω από το μπρόιλ επί 15 λεπτά.

ΠΙΛΑΦΙ ΙΣΠΑΝΙΚΟ (Στην κατσαρόλα ατμού)

- Υλικά:**
150 δράμια κιμάς
3 κουταλιές σούπας βούτυρο ή φυτίνη
1/2 φλυτζάνι τσαγιού έληες μαύρες ψιλοκομμ.
1 κρεμμυδάκι ψιλοκομμένο
1 σκελίδα σκόρδο
1 φλυτζάνι τσαγιού χυμός τομάτας
4 φλυτζάνια τσαγιού νερό
2 φλυτζάνια τσαγιού ρύζι
Αλάτι και πιπέρι

Εκτέλεσις:

Ρίχνετε στην κατσαρόλα ατμού τον κιμά, το βούτυρο, τις έληες, το κρεμμύδι και το σκόρδο. Τα σιτάρετε μερικά λεπτά και προσθέτετε το ρυζό τομάτας και το νερό. Όταν πάρουν βράσι ρίχνετε το ρύζι, αφού το πλύνετε σε πολλά νε-ρά, αλάτι και πιπέρι. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και, μόλις φανή ή στήλη ατμού βάζετε τη βαλ-βίδα. Αφίνετε το φαγητό να βράση επί 12 λε-πτά από τη στιγμή που τ' αρχίσει το σφύριγμα της βαλβίδας. Αποσύρετε την κατσαρόλα από τη φωτιά και τη βυθίζετε άμεσα σε μια λεκάνη με νερό. Βγάζετε πρώτα τη βαλβίδα και κατόπιν το ταψάκι. Ανακατεύετε το πιλάφι έλαφρά με έ-να πηρούνι και το ζεματίζετε, αν θέλετε, με λίγο βούτυρο.

Σερβίρετε με κρέμα σαντιγύ ή με σιρόπι σοκολάτας ή υπολείπε να συνδυάσετε και τα δυο.

Κάτι το διαφορετικό, κάτι το νόστιμο

MENΟΥ

- Αρνί σουβλάκια
Πατάτες τηγανιτές ή πουρέ
Φασολάκια κονσέρβας βουτύρου
Σαλάτα μαρούλι
«Μούς» σοκολάτας
Καφές

- Γαλλική πατατόσουπα
Κεφτεδάκια
Σαλάτα
Τυρί
Φρούτο

«ΜΟΥΣ» ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

- Υλικά:**
50 δράμια σοκολάτα γάλακτος
3 αυγά
Λίγη βανίλια
Κρέμα σαντιγύ

Εκτέλεσις:

Κόβετε τη σοκολάτα σε κομματάκια και τη βάζετε σε μπαιν - μαρι (επάνω από ζεστό νερό). Την ανακατεύετε έως ότου λυώση και την αποσύ-ρετε από το ζεστό νερό. Προσθέτετε ένα - ένα τα κροκάδια των αυγών, ενώ χτυπάτε συνεχώς το μίγμα. Ρίχνετε λίγη βανίλια.

Χτυπάτε χωριστά τα άσπραδια έως ότου ά-σπρίσουν και γίνουν μαρέγκα. Προσθέτετε τη μα-ρέγκα στο μίγμα της σοκολάτας και την ανακα-τεύετε έλαφρά για να μην κόψη. Αφίνετε το πα-ρασκεύασμα στο ψυγείο έως ότου παγώση. Το σερβίρετε σε τέσσερα μικρά πιάτα (της πάστας) ή σε μικρά γυάλινα μπώλ με κρέμα σαντιγύ ή με σιρόπι σοκολάτας.

ΑΡΝΙ ΣΟΥΒΛΑΚΙΑ

- Υλικά:**
300 δράμια αρνί μπουτί
1/2 φλυτζάνι τσαγιού λαδόξυδο
Μερικά πολύ μικρά κρεμμυδάκια

Μερικά δαμάσκηνα

Εκτέλεσις:

Κόβετε το κρέας σε μικρά κομμάτια στο μέ-γεθος μεγάλου καρυδιού και τα βάζετε σε ένα ρηχό ταψάκι. Τα ραντίζετε με το λαδόξυδο και αφίνετε να μείνουν επί 2 ώρες. Κατόπιν τα περ-νάτε σε τέσσερις μικρές σουβλές μαζί με τα κρεμ-μυδάκια. Περνάτε ανάμεσα, αν θέλετε και μερικά δαμάσκηνα, αφού αφαιρέσετε το κουκούτσι.

Βάζετε σε ένα ταψάκι μια σχάρα και τοποθε-τείτε επάνω τα σουβλάκια. Τα περιχύνετε με το λαδόξυδο και τα βάζετε να ψηθούν σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) και 10 εκατοστά περί-που κάτω από το «μπρόιλ».

ΓΑΛΛΙΚΗ ΠΑΤΑΤΟΣΟΥΠΑ

- Υλικά:**
1/2 όκα πατάτες
2 ως 4 πράσα (το άσπρο μόνο μέρος)
Βούτυρο. Αλάτι
1/2 φλυτζάνι τσαγιού γάλα
2 κροκάδια αυγών
«Κρουτόν»

Εκτέλεσις:

Καθαρίζετε τις πατάτες, τις πλένετε και τις κόβετε. Κόβετε τα πράσα σε μικρά κομμάτια και τα σιτάρετε με λίγο βούτυρο έως ότου μαρα-θούν. Ρίχνετε τις πατάτες και αρκετό ζεστό νερό, ώστε να καλυφθούν. Αφίνετε να σιγοβράσουν.

Περνάτε τη σούπα από τρυπητό, προσθέτετε το γάλα και τη βάζετε σπ ή φωτιά. Χτυπάτε τα κροκάδια μέσα σε σουπιέρα και ρίχνετε λίγη - λίγη τη ζεστή σούπα. Τη σερβίρετε μέσα σε τέσ-σερα μικρά μπώλ ή σε βαθεία πιάτα. Ρίχνετε ά-πό μία κουταλιά φρέσκο βούτυρο και μερικά «κρουτόν» (ψωμάκια τηγανισμένα σε βούτυρο).

ΚΕΦΤΕΔΑΚΙΑ

- Υλικά:**
150 δράμια κιμάς
1/2 φλυτζάνι τσαγιού κουάκερ
1 κρεμμυδάκι ψιλοκομμένο
Αλάτι και πιπέρι
2) 3 φλυτζ. τσαγιού χυμός τομάτας
Βούτυρο

Εκτέλεσις:

Αναμιγνύετε τα υλικά και πλάθετε το μίγμα σε κεφτεδάκια. Τα τηγανίζετε με λίγο βούτυρο. Κόβετε φέτες ψωμιού σε μικρά τετράγωνα και βάζετε επάνω στο καθένα από ένα κεφτεδάκι. Το καρφώνετε με δοντογλυφίδα. Σερβίρετε μαζί, αν θέλετε, μια νόστιμη σάλτσα τομάτας.

ΠΟΛΛΕΣ γυναίκες παραπονούνται για πόνους κατά τις ημέρες της περιόδου τους, είτε μία ή δυο ημέρες πριν απ' την έμμηνο ροή, είτε ταυτόχρονα με αυτήν.

ΟΔΥΝΗΡΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Η ΟΔΥΝΗΡΗ αυτή περίοδος είναι γνωστή με το όνομα δυσμηνόρροια κι' έχει μεταβλητή ένταση. Ενώ μερικές γυναίκες δεν αισθάνονται παρά μικρούς κωλικούς, έντοπιζόμενους στο υπογάστριο και εξακολουθούν ν' ασχολούνται με τις δουλειές τους, άλλες παραπονούνται για δυνατούς πόνους που ακτινοβολούνται σ' όλο το υπογάστριο και τις υποχρεώνουν να μείνουν μία - δυο μέρες στο κρεβάτι.

Μαζί με τούς πόνους αυτούς δεν είναι σπάνιο να παρατηρηθούν και πεπτικές διαταραχές διαφόρων μορφών και ιδιαίτερα ναυτία. Τέλος, πολλές γυναίκες εμφανίζουν, κατά τη διάρκεια της περιόδου τους διαταραχές του χαρακτήρα τους, που δύσκολα μπορούν μερικές φορές να συγκρατηθούν.

Στην πράξη έχουμε δυο μεγάλες κατηγορίες: Από τη μία μεριά την ομάδα των νεαρών γυναικών — κοπέλλες συνήθως — που υποφέρουν όταν έχουν περίοδο κι' αυτό από την πρώτη τους εμμηνόρροια. Σ' αυτές, ο πόνος προηγείται γενικά από την εμφάνιση της έμμηνορροής και δεν διακεί συνηθώς περισσότερο από 24 ώρες. Από την άλλη μεριά έχουμε γυναίκες, παντρεμένες, τις πιο πολλές φορές, στις οποίες οι πόνοι διαρκούν συνηθώς καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου. Πρόκειται δηλαδή για δυο διαφορετικές μορφές δυσμηνόρροιας.

Οι πόνοι είναι διαφορετικοί στις κοπέλλες και στις γυναίκες

Η πρώτη περίπτωση ονομάζεται παρθενική δυσμηνόρροια, γιατί την άπαντομε συχνά πριν από το γάμο. Πράγματι, όχι σπάνια, οι πόνοι αυτοί εξαφανίζονται μετά τον πρώτο τοκετό.

Πού οφείλονται; Τις πιο πολλές φορές σε σπασμό του μυτρίαιου ισθμού, που προέρχεται από κακή αδενική λειτουργία. Στην περίπτωση αυτή, πριν εφαρμοστεί οποιαδήποτε θεραπεία, είναι ανάγκη να γίνει σειρά διάκλυση από εξετάσεις, ανάμεσα στις οποίες σπουδαιότερες είναι η μελέτη της καμπύλης της θερμοκρασίας, των εκκρίσεων του τραχήλου της μήτρας και του ποσού των ορμονών. Η θεραπεία θα εξαρτηθεί από τα αποτελέσματα που θα προέλθουν και φυσικά θα είναι διαφορετική σε κάθε περίπτωση. Μόνο, κατά συνέπεια, ο γιατρός θα την καθορίσει.

Στη δεύτερη κατηγορία βρίσκουμε γυναίκες που δεν άρχισαν να υποφέρουν πραγματικά, παρά στην ηλικία των 20 και 25 ετών. Στις περιπτώσεις αυτές οι πόνοι διαρκούν σε όλη ή σχεδόν όλη την καταμήνιο περίοδο. Κι' η αιτία των πόνων αυτών είναι τις πιο πολλές φορές μολυσματική προέλευσης.

Εδώ δεν είναι κρίσιμες η μήτρα που έχει πάθει τη μόλυνση, αλλά οι ωοθήκες και σάλπιγγες. Οι παθήσεις των οργάνων αυτών έχουν ως αποτέλεσμα να τροποποιούν τη θέση της μήτρας. Η τελευταία αυτή μπορεί να παρεκκλίνει προς τα εμπρός ή προς τα πίσω είτε προς τα

πλάγια και να καθλωθεί έτσι σε μία αφύσικη θέση. Οπότε, κατά τη στιγμή των εμμήνων, οι συστολές της μήτρας, που φυσιολογικά είναι ανώδυνες, ασθάνουν σημαντικά σε ένταση. Η ακινητοποιημένη μήτρα γίνεται η έδρα πολύ δυνατών μερικών φορέων πόνων. Στις περιπτώσεις που αίτια των πόνων είναι μία μόλυνση, πρέπει να καταφύγουμε στη θεραπεία με αντιβιοτικά και έμβολα. Φυσικά, όλα τα καταπραυντικά είναι αποτελεσματικά για την ανακούφιση των πόνων και συγκεκριμένα τα αντιαλγικά όπως η ασπιρίνη και τα παράγωγά της, που είναι προτιμότερο να χρησιμοποιηθούν εδώ από το άπαιδευμένο. Αυτή όμως είναι μονάχα συμπτωματική θεραπεία.

"Όταν δεν είναι μόνο η μήτρα που αιμορροεί..."

Η αντιμολυσματική θεραπεία πρέπει να συνεχισθεί επί μακρό διάστημα. Όταν οι παθήσεις των γεννητικών οργάνων έχουν επαγοποιηθεί — γιά να μεταχειρισθούμε μία λέξη της μόδας — πρέπει να καταφύγουμε στη γυναικολογική διαθερμία, που θα γίνει αποκλειστικά από ειδικευμένο γιατρό. Όταν απεικονίζεται μονάχα για μόλυνση έντοπιζόμενη στον τράχηλο της μήτρας, η καλύτερη θεραπεία είναι η ηλεκτροπηξία, που είναι της δικαιοδοσίας του γυναικολόγου.

Μία σχετικά συχνή αιτία των πόνων των εμμήνων, που πολλές φορές την παραβλέπουν, είναι η ένδομητρίτις. Νά, με δυο λόγια, τί είναι η ένδομητρίτις: Συμβαίνει καμιά φορά μία ή περισσότερες «ενσίδες» βλεννογόνου της μήτρας — του ένδομητρίου, όπως τὸν λένε — να δρουν απόμονες μέσα στις σάλπιγγες ή κι' ακόμη στο διάφραγμα που χωρίζει το άπαιδευμένο από τον κόλπο. Μολονότι οι ησίδες αυτές μπορεί να βρίσκονται σε κάποια απόσταση από τη μήτρα, υφίστανται την επίδραση των ορμονών της υποφύσεως και των ωοθηκών που ρυθμίζουν την έμμηνο ροή. Τί συμβαίνει τότε; Ακριβώς φαινόμενα ανάλογα με κείνα που προκαλούνται στο ένδομητριο, δηλαδή σε κάθε κύκλο μία μικρή αιμορραγία με απόπτωση του βλεννογόνου.

Οι μικρές αυτές ενσίδες «ένδομητρίτιδας» είναι συχνά η αιτία των πόνων των εμμήνων, που επέρχονται σε ακαθόριστα χρονικά διαστήματα, πολύ δυνατοί συχνά και που έχουν τάση να επιδεινώνονται κάθε μήνα. Όταν οι ησίδες αυτές βρίσκονται μέσα στον κόλπο, μπορούμε να τις δούμε υπό μορφή μικρών υποκύνων κόμπων. Αν βρίσκονται όμως μέσα στις σάλπιγγες απαιτούν ειδικές εξετάσεις. Σε όλες τις περιπτώσεις, γιά να πάψουν οι πόνοι της έμμηνορροίας, πρέπει να επιβληθεί ορμονική θεραπεία με βάση την προγενεσιολογία. Αυτή όμως είναι δουλειά του ειδικού γιατρού.

Άλλα αίτια επίσης που προκαλεί πόνους, δευτερεύοντες αυτή τη φορά, είναι η κακή ανατομική διαμόρφωση: η κακή θέση της μήτρας δη-

ΟΙ ΠΟΝΟΙ της περιόδου συνοδεύονται συχνά από πεπτικές διαταραχές και πονοκεφάλους. Στις περισσότερες περιπτώσεις η θεραπεία των πόνων της περιόδου αρκεί να εξαφανιστεί τις δευτερεύουσες διαταραχές που είναι μάλλον συνέπεια φόβου.

λαδή. Στις περισσότερες όμως περιπτώσεις, στην πηγή των ανωμαλιών αυτών της θέσεως υπάρχει κάποια λοίμωξη των γεννητικών οργάνων, που πρέπει να θεραπευθεί.

Μία θεραπεία συχνά αποτελεσματική: Η έπαυση της σεξουαλικής ισορροπίας

Υπάρχουν, τέλος, γυναίκες που υποφέρουν κατά την έμμηνο περίοδο χωρίς κανένα φανερό ιατρικό λόγο. Οι γυναίκες αυτές έχουν στην πραγματικότητα διαταραχές σεξουαλικής προελεύσεως, που πολύ συχνά δεν τις αντιλαμβάνονται. Η παρακάτω περίπτωση είναι τυπική: μία χήρα που κατά τον πρώτο γάμο της είχε μία πλήρη σεξουαλική ζωή αναπτρεύεται και δεν γνωρίζει στο δεύτερο αυτό γάμο, όλες τις χαρές στις οποίες ήταν συνηθισμένη. Σιγά - σιγά η έμμηνορροία γίνεται άδυνα χωρίς φανερό φυσιολογικό λόγο. Εδώ πρέπει να αναζητήσουμε την εξήγηση των πόνων στη διαταραχή αυτή της σεξουαλικής ισορροπίας.

Μία άλλη γυναίκα υποφέρει επίσης. Καί όμως ο γάμος της δεν παρουσιάζει κανένα σύννεφο. Η συζυγική συνεννόηση είναι τέλεια. Άλλα είναι παντρεμένη εδώ και δέκα χρόνια και δεν έμεινε έγκυος. Όνειρεύεται τη μητρότητα και η επιθυμία της μεγαλώνει όσο περνούν οι μήνες. Καί να που εμφανίζονται πόνοι κατά τα έμμηνα και που επανέρχονται κάθε φορά. Ο ψυχικός τραυματισμός εδώ προκάλεσε την άρρωστια.

Τέτοιες περιπτώσεις δεν είναι τόσο σπάνιες όσο φαντάζονται πολλές και δείχνουν τη στενή συγγένεια που ενώνει τη γενετήσιο σφαίρα με την πνευματική και συναισθηματική ζωή. Χρειάζονται μια κατάλληλη ψυχοθεραπεία και όχι φαρμακευτική θεραπεία, που εδώ δεν θα είχε τη θέση της.

Όπως βλέπουμε υπάρχουν στους περιόδους αυτούς πόνους, πολύ δι-

αφορετικά αίτια και φυσικά άλλες τόσες θεραπείες. Μπορούμε όμως να δώσουμε μερικές γενικές κατευθύνσεις που πρακτικά ισχύουν γιά όλες τις περιπτώσεις.

Πρώτα - πρώτα να καταπραυνούμε τούς πόνους, καταφεύγοντας στα συνηθισμένα φάρμακα που έχουν αποδείχτη αποτελεσματικά. Υπάρχει πράγματι στα φαρμακεία διάφορη ποικιλία από καταπραυντικά υπόθετα πολύ αποτελεσματικά. Ύστερα να καταπολεμήσουμε τη μόλυνση του γεννητικού συστήματος. Εδώ τα αντιβιοτικά αποδείχθηκαν θαυματουργά. Άλλοτε, π.χ. η σάλπιγγιτις — τυτική άρρωστια στην περίπτωση αυτή — απαιτούσε χειρουργικές επεμβάσεις άκρωτηριαστικές.

Και, τέλος, πρέπει να καταπολεμήσουμε την πρόληψη που επιφέρει ότι όλες οι γυναίκες πρέπει να υποφέρουν κατά κάποιο τρόπο από την εποχή των εμμήνων. Στην πραγματικότητα «έμμηνα» δεν θα πουν καθόλου «πόνους». Στις πιο πολλές περιπτώσεις η γυναίκα έχει ανάγκη βοήθειας και συμβουλών γιά να περάσει το άκρωτήριο αυτό των εμμήνων. Και εκείνο που πρέπει να επιδιώξει συχνά ο ειδικός είναι να αποκτήσει την εμπιστοσύνη της: απ' αυτήν εξαρτάται η επιτυχία της θεραπείας.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Μπροστά από ένα τελεωμένο φινλάκιο περνάει κάθε μέρα ένας εργάτης πάνω σε μία μοτοσυκλέτα φορτωμένος με ένα πέτινο σακκούλι. Αυτό κρατάει δυο μήνες και στο τέλος οι τελεωμένοι αποσπάζονται να τον σταματήσουν και να κάνουν έρευνα. Άλλα δεν τὸν βρίσκουν ποτα και τὸν αφήνουν να περάσει. Όταν πήγε λίγο παρακάτω ένας φίλος του τὸν ρωτάει να μάθει περνάει μ' αυτό το σακκούλι.

— Τίποτα — απαντάει ο εργάτης. Μόνο περνάω κάθε μέρα με καινούργια μοτοσυκλέτα.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

ΤΟ ΒΕΛΟΥΔΟ

θέλει βελούδινα χέρια

ΕΝΑ βελούδινο φόρεμα είναι μοντέρνο, κομψό και κολακεύει πάντα τη γυναίκα. Πρέπει όμως να ξέρετε να το ράψετε και να το διατηρήσετε, πράγμα αρκετά εύκολο γι'αυτό το βελούδο είναι ένα καλόκαρδο υλικό, αρκεί να τὸ προσέξετε και σας βέβαια.

ΓΙΑ ΤΟ ΡΑΨΙΜΟ

Χρειάζεται πυκνό τρύπωμα. Τρυπώνετε με πυκνές, σφιχτές βελονιές, χωρίς όμως να ζουλάτε τα φυλλά το ένα επάνω στο άλλο. Χαλαρώστε λιγάκι το ποδαράκι της μηχανής γιά να μη μετατοπίζονται τα κομμάτια στο γάζο. Βάλτε μεγαλύτερο γαζί και γαζώνετε ίσια - ίσια στο στρίψωμα.

ΓΙΑ ΤΟ ΣΙΔΕΡΩΜΑ

Χρειάζεται τέσσερα χέρια. Υπάρχουν ειδικά μικρομηχανήματα για το σιδερώμα του βελούσου. Ξεις, όμως δεν είστε συστηματική μοδίστρα γιά να τα αγοράσετε. Παρτε λοιπόν κάποια να σας βοηθήσει. Η μία σας θα κρατά το σίδερο με την πλακα προς τα επάνω και ένα χοντρο πανί πάνω δρεμένο επάνω του. Η άλλη θα περνά επάνω στο σίδερο το βελούδο από την αναποδο, καλά τεντωμένο. Αυτός είναι ο παλαιός και καλύτερος τρόπος. Μπορείτε ακόμα να βάλετε καλή με καλή, θα βάλετε όμως τὸ πανί πολύ καλά στμιμένο και θα περάσετε τὸ σίδερο πολύ ελαφρά. Προσεξέτε να σβύσετε τα σημάδια που κάνουν οι διπλές ραφές, πάντα με δρεμένο πανί.

Τα βελούδα που έχουν πολύ κοντό πέλο σιδερώνονται στεγνά από την ανάποδη ή επάνω σε μάρμαρο πάντα όμως με πολύ ελαφρό χέρι. Γιά το πλύσιμο χρειάζεται χλιαρό νερό στο οποίο θα τὸ βάλετε, με ένα ελαφρό απολιπαντικό. Ξεπλύνετε τὸ μετά καλά και απλώστε το χωρίς να τὸ στήψετε. Σιδερώστε το ύγρο και από την ανάποδη επάνω σε φλοκωτή πετσέτα χοντρή ή παλιά κουβέρτα.

ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ ΚΑΘΑΡΙΣΕΤΕ

Αρκεί να έχετε βενζίνη και τάλκ. "Αν είναι λερωμένο σε πολλά μέρη βάλετε τὸ δόλωχρο στη βενζίνη. Γιά μοναχικούς λεκέδες, ξεσκονίστε τὸ πρώτα καλά με μία καλή ήμιοκληρή βούρσα. Από την καλή βάλετε επάνω στο λεκέ ένα ταμπόν καθαρό, χωρίς χνούδι. Από την ανάποδη κτυπήστε τὸ λεκέ ελαφρά με ένα άλλο ταμπόν, βουτηγμένο σε βενζίνη και στμιμένο πρώτα. Αμέσως μετά αλείψετε τὸ ύγρο μέρος με τάλκ γιά να μη γίνει σημάδι. Όταν η βενζίνη φύγει, βουρτσάτε να φύγει και τὸ τάλκ. "Αν ο λεκές δεν καθίρισε καλά, καθαρίστε τον ακόμα μία φορά αφού στεγνώσει όμως ή πρώτη βενζίνη. "Αν τὸ βελούδο σας είναι μεταξινό, δώστε τὸ στο καθαριστήριο γι'αυτό τὸ μεταξινό βελούδο είναι πολύ λεπτό ύφασμα.

*

Οι μεγαλύτερες ημέρες

Η πρωτεύουσα της Ισλανδίας Ρεϊκιάβικ είναι η πολιτεία με τη μεγαλύτερη ημέρα στην Ευρώπη, που διαρκεί τριήμισιο μήνες. Έπειτα ακολουθεί η μικρή πολιτεία της Νορβηγίας Βάρο όπου εφημερεύει στις 21 Μαΐου και νυχτώνει στις 22 'Ιουλίου, δηλαδή η μέρα κρατάει δυο μήνες.

Όσο γιά τις μεγάλες ευρωπαϊκές πόλεις, η πιο μεγάλη μέρα τὸ Λένινγκραντ κρατάει 21 ώρες, της Στοκχόλμης 18½ και τὸ Βερολίνου και τὸ Λονδίνου, μία φορά τὸ χρόνο ή μέρα έχει διάρκεια 17½ ώρες.

ΤΟ ΑΣΘΜΑ

Η ζηλοτυπία ή η αυστηρότητα τὸν γονέων μπορεί νά προκαλέσουν κρίσεις άσθματος

ΠΟΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΜΙΑ ΚΡΙΣΙ ΑΣΘΜΑΤΟΣ; "Όταν πρόκειται γιά ελαφρά κρίση, ή θεοφυλλίνη, έπειδη έχει άπελευθερωτική δράση πάνω στις συσπάσεις τὸν βρόγχων, τὴν καρπαρύνει σε λίγες στιγμές. Μπορούμε νά τὴ χρησιμοποιήσουμε είτε ὡς ύποθετο, είτε σε ένεσεις.

Στις βαρείες περιπτώσεις, ή κορτιζὸνη ή τὸ Α.Σ.Τ.Η. επιτρέπουν τὸ σταμάτημα μιάς κρίσεως, ὅσο σοβαρή κι' ἂν είναι, σε λιγώτερο από μιά ὥρα. Καί τὰ δυο είναι ισχυρά φάρμακα —γι' αὐτὸ καί καθορίζονται από τὸν γιάτρο— που ελαττώνουν τὴν εὐαισθησία στις ἀλλεργίες καί τὴν ἀντίδραση τοῦ ἀρρώστου. Οἱ ὁρμόνες ὅμως αὐτές, ἂν καί σταματοῦν τις κρίσεις, δὲ θεραπεύουν τὸν ἀσθματικὸς κι' ή δράση τους δὲ διαρκεί παραπάνω από μερικές ἑβδομάδες ή μερικοὺς μήνες.

ΤΟ ΑΣΘΜΑ ΚΑΙ Η ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ. Μερικές φορές ή ὁμοιοπαθητική δίνει καλά αποτελέσματα. "Η ὁμοιοπαθητική είναι μέθοδος που ἐπινοήθηκε από τὸν Γερμανὸ Χάνεμαν καί συνίσταται στὸ νά θεραπεύονται τὰ διάφορα νοσήματα με τὴν ἀναπαράγωγη ἐπὶ ὑγιὸς ἀνθρώπου συμπτωμάτων ὁμοίων πρὸς ἐκείνα που θέλουμε νά καταπολεμήσουμε. Γιά ὅσους πιστεύουν στή μέθοδο αὐτή, τὸ ἀσθμα δὲν είναι παρὰ ἑνας τρόπος ἀντιδράσεως τὸν ὁργανισμό γιά νά ἐξουδετερώσει τις κληρονομικές τοξίνες ή «ψωριάσεις». Θεραπεύουν λοιπὸν τὸ ἀσθμα με ἀντιψωριακά φάρμακα.

Ο ΒΕΛΟΝΙΣΜΟΣ. Μία ἄλλη μέθοδος που δίνει καλά αποτελέσματα σε μερικές περιπτώσεις, είναι ὁ βελονισμός. Φαίνεται πὼς σε μερικοὺς ἀρρώστους που βρίσκονται σε κρίση, ὁ βελονισμός φέρνει ἀνακούφιση. "Η μέθοδος αὐτή, γιά τὴν ὁποία υπάρχουν πολλές ἀμφιβολίες, στὸ ἀσθμα γνώρισε τις μεγαλύτερες ἐπιτυχίες της.

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΘΕΡΑΠΕΥΘ ΤΕΛΕΙΩΣ ΤΟ ΑΣΘΜΑ; Ναι. Υπάρχουν περιπτώσεις ἀσθματικὸν που θεραπεύθηκαν τελείως. Αὐτὲς ὅμως είναι ἀρκετὰ σπάνιες, ὑπολογιζόμενες σ' ἓνα 20% τὸν θεραπεϊκόν.

Έκείνα που θεραπεύονται εὐκολώτερα είναι τὰ ἀσθματα που προκαλοῦνται ἀπὸ ρινοφαρυγγικές διαταραχές. Ακολουθοῦν ὕστερα τὰ βρογχικά ἀσθματα καί τελειοτὰ τὰ ἀλλεργικά ἀσθματα.

ΟΙ ΑΣΘΜΑΤΙΚΟΙ ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΠΟΦΕΥΓΟΥΝ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΜΕ ΥΓΡΟΝ ΚΑΙΡΟ; Ναι, πρὸ παντὸς ὅσοι υποφέρουν ἀπὸ βρογχικό ή ἀλλεργικό στὴν ὑγρασία ἀσθμα. Γιά τις ἄλλες περιπτώσεις, μόνον ὁ ἀρρώστος μπορεῖ νά καταλάβει τί καί πότε τὸν πειράζει.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΔΙΑΙΤΑ ΟΙ ΑΣΘΜΑΤΙΚΟΙ; Δὲν υπάρχει δίαιτα κατάλληλη γιά ὅλους τὸς ἀσθματικούς. "Ο μόνος κανὼνας στὸν ὁποῖο πρέπει νά ὑποτάσσονται είναι ή αὐστηρή ἐγκράτεια καί ιδιαίτερα τὸ θράδυ, που μόνον ἓνα ελαφρότατο φαγητὸ επιτρέπεται. Καλὸ είναι επίσης μιά ἡμέρα τὴν ἑβδομάδα νά κάνουν ἀπόλυτη νηστεία.

"Όσοι πάσχουν ἀπὸ ἀλλεργικό ἀσθμα που ὀφείλονται σε ὠρίσμένη τροφή, θα πρέπει νά τὴ σβύσουν ὀριστικά ἀπ' τὸ διαιτολόγιο τους.

Οἱ τροφὲς που προκαλοῦν τις πιο πολλές φορές ἀσχημες ἀντιδράσεις είναι τὰ αὐγά, τὰ ψάρια καί τὰ ὀστρακοειδῆ.

ΤΟ ΑΣΘΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ. Οἱ ἀσθματικοὶ δὲν πρέπει νά πίνουν οἰνοπνευματώδη ποτά. Τὸ οἰνόπνευμα, ὅπως ὅλα τὰ διεγερτικά τὸ νευρικό συμπαθητικό σύστημα, εὐνοεῖ τὸ ἀσθμα.

ΜΠΟΡΕΙ ΤΟ ΑΣΘΜΑ ΝΑ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΕ ΠΛΕΓΜΑΤΑ; Ναι. Οἱ ισχυρὲς συγκινήσεις που προκαλοῦν αἰσθημα κατωτέρωτης —μιά ζηλοτυπία π.χ. ἐνσυνείδητη ή ὑποσυνείδητη—μποροῦν νά δημιουργήσουν κρίση ἀσθματος.

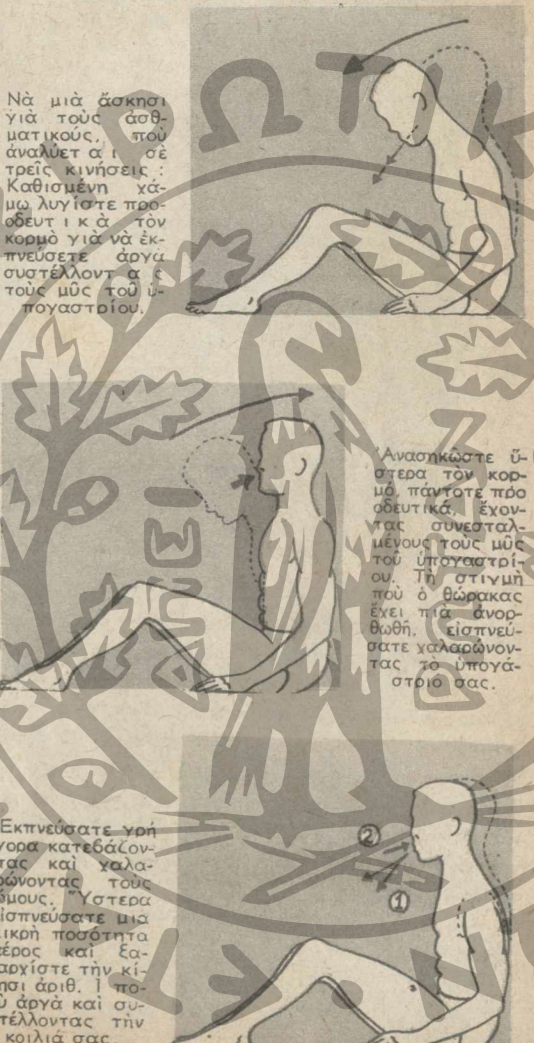
Η ΑΥΣΤΗΡΟΤΗΤΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΣΘΜΑ. Μερικές φορές τὸ ἀσθμα μπορεῖ ν' ἀποτελὴ συνέπεια τὴς πολὺ μεγάλης αὐστηρότητας τὸν γονέων. Κι' αὐτὸ γι'αὐτὸ προκαλεῖ στὸ παιδί ἀντιδράσεις ἀγωνίας, που είναι μιά ἀπὸ τις κυριότερες αἰτίες τοῦ ἀσθματος.

ΑΣΘΜΑ ΚΑΙ ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑ. Τὸ ἀσθμα κι' ή νευρασθένεια συμβαδίζουν συχνά. Γι'αὐτὸ ή νευρασθένεια, που είναι σχεδὸν πάντοτε μιά μορφή ἀνησυχίας, εὐνοεῖ τις ἀσθματικές κρίσεις.

ΤΟ ΑΣΘΜΑ ΚΑΙ Ο ΘΥΜΟΣ. Κι' ὁ θυμὸς, ὅμως, μπορεῖ νά προκαλέσει κρίσεις ἀσθματος γι'αὐτὸ προκαλεῖ συρροή αἱμάτων ἐπὶ ὕψος τὸν βρόγχων.

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΘΕΡΑΠΕΥΘ ΤΟ ΑΣΘΜΑ ΜΕ ΤΗΝ ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΙ; Ναι, γι'αὐτὸ ἀπελευθερώνει τὸν ἀσθματικὸν ἀπὸ τὰ πλέγματά του, που είναι μερικές φορές ή δημιουργὸς αἰτία τοῦ ἀσθματος.

Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΑΥΤΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΑΣ ΑΝΑΚΟΦΙΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΑΣΘΜΑ

Νά, μιά άσκησι γιά τὸν ἀσθματικόν, που ἀναλύεται σ' ἑνός τρεῖς κινήσεις: Καθισμένη γάμμο λυγιστε προσθεῖτε καί τὸν κορμό γιά νά ἐκτενιστε τὰ ὄργανα συστήματος τῶν πνεύματων. Τὸν μὲς τὸν ὑπογάστριου.

Ανασπῶντε ὕστερα τὸν κορμό, πάντοτε πρὸς ὀδευτικά. Ἐνῶντας συνεπῶς τὸν μὲς τὸν ὑπογάστριου. Τὴ στιγμή που ὁ θώρακας εἶναι πρὸς ὀδευτικά, ἐισπνεῖστε νολαρόντας τὸν ὑπογάστριου.

Εκπνεῖσατε γὰρ γὰρ κατεβάστε τὸν κορμό καί χαλαρώντας τὸν θώρακα. Ὑστερὰ εἰσπνεῖσατε πρὸς ὀδευτικά τὸν κορμό καί ἐκτενιστε τὴν κίνησι ἀπὸ τὸν ὀδὸν ἀπὸ τὸν ὀδὸν καί στέλλοντας τὴν κολίαν σας.

ΠΟΛΛΕΣ γυναίκες παραπονούνται για πόνους κατά τις ημέρες της περιόδου τους, είτε μία ή δυο ημέρες πριν απ' την έμμηνο ροή, είτε ταυτόχρονα με αυτήν.

ΟΔΥΝΗΡΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Η ΟΔΥΝΗΡΗ αυτή περίοδος είναι γνωστή με το όνομα δυσμηνόρροια κι' έχει μεταβλητή ένταση. Ένώ μερικές γυναίκες δεν αισθάνονται παρά μικρούς κωλικούς, έντοπιονόμους στο υπογάστριο και εξακολουθούν ν' ασχολούνται με τις δουλειές τους, άλλες παραπονούνται για δυνατούς πόνους που ακτινοβολούνται σ' όλο το υπογάστριο και τις υποκρέωνουν να μείνουν μία - δυο μέρες στο κρεβάτι.

Μαζί με τους πόνους αυτούς δεν είναι σπάνιο να παρατηρηθούν και πεπτικές διαταραχές διαφόρων μορφών και ιδιαίτερα ναυτία. Τέλος, πολλές γυναίκες εμφανίζουν, κατά τη διάρκεια της περιόδου τους διαταραχές του χαρακτήρα τους, που δύσκολα μπορούν μερικές φορές να συγχρησθούν.

Στην πράξη έχουμε δυο μεγάλες κατηγορίες: Από τη μία μεριά την ομάδα των νεαρών γυναικών — κοπέλλες συνήθως — που υποφέρουν όταν έχουν περίοδο κι' αυτό από την πρώτη τους έμμηνορροία. Σ' αυτές, ο πόνος προηγείται γενικά από την εμφάνιση της έμμηνορροίας και δεν διακρίνει συνήθως περισσότερο από 24 ώρες. Από την άλλη μεριά έχουμε γυναίκες, παντρεμένες, τις πιο πολλές φορές, στις οποίες οι πόνοι διακρίνουν συνήθως καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου. Πρόκειται δηλαδή για δυο διαφορετικές μορφές δυσμηνόρροιας.

Οι πόνοι είναι διαφορετικοί στις κοπέλλες και στις γυναίκες

Η πρώτη περίπτωση ονομάζεται παρθενική δυσμηνόρροια, γιατί την άπαντούν συχνά πριν από το γάμο. Πράγματι, όχι σπάνια, οι πόνοι αυτοί εξαφανίζονται μετά τον πρώτο τοκετό.

Πού οφείλονται; Τις πιο πολλές φορές σε σπασμό του μητρίου ισθμού, που προέρχεται από κακή αδενική λειτουργία. Στην περίπτωση αυτή, πριν εφαρμοσθεί οποιαδήποτε θεραπεία, είναι ανάγκη να γίνει σειρά δόκκιλη από εξετάσεις, ανάμεσα στις οποίες σπουδαιότερες είναι η μελέτη της καμπύλης της θερμοκρασίας, των εκκρίσεων του τραχήλου της μήτρας και του ποσού των όρμωνων. Η θεραπεία θα εξαρτηθεί από τα αποτελέσματα που θα προέλθουν και φυσικά θα είναι διαφορετική σε κάθε περίπτωση. Μόνο, κατά συνέπεια, ο γιατρός θα την καθορίσει.

Στη δεύτερη κατηγορία βρίσκουμε γυναίκες που δεν άρχισαν να υποφέρουν πραγματικά, παρά στην ηλικία των 20 και 25 ετών. Στις περιπτώσεις αυτές οι πόνοι διαρκούν σε όλη ή σχεδόν όλη την καταμήνιο περίοδο. Κι' η αιτία των πόνων αυτών είναι τις πιο πολλές φορές μολυσματικές προελεύσεις.

Εδώ δεν είναι κυρίως η μήτρα που έχει πάθει τη μόλυνση, αλλά οι ωοθήκες και σάλπιγγες. Οι παθήσεις των οργάνων αυτών έχουν ως αποτέλεσμα να τροποποιούν τη θέση της μήτρας. Η τελευταία αυτή μπορεί να παρεκκλίνει προς τα εμπρός ή προς τα πίσω είτε προς τα

πλάγια και να καθλωθή έτσι σε μία αφύσικη θέση. Όποτε, κατά τη στιγμή των εμμήνων, οι συστολές της μήτρας, που φυσιολογικά είναι ανώδυνες, αυξάνουν σημαντικά σε ένταση. Η άκίνητοποιημένη μήτρα γίνεται ή έδρα πολύ δυνατών μερικών φορές πόνων. Στις περιπτώσεις που αιτία των πόνων είναι μία μόλυνση, πρέπει να καταφύγουμε στη θεραπεία με αντιβιοτικά και έμβολια. Φυσικά, όλα τα καταπραυντικά είναι αποτελεσματικά για την ανακούφιση των πόνων και συγκεκριμένα τα αντιαλγικά όπως η ασπιρίνη και τα παράγωγά της, που είναι προτιμότερο να χρησιμοποιηθούν εδώ από το άπευθυμένο. Αλλά όμως είναι μονάχα συμπτωματική θεραπεία.

"Όταν δεν είναι μόνο η μήτρα που αιμορροεί..."

Η αντιμεολυσματική θεραπεία πρέπει να συνεχισθεί επί μακρό διάστημα. Όταν οι παθήσεις των γεννητικών οργάνων έχουν «εταγοποιηθεί» — για να μεταχειρισθούμε μία λέξη της μόδας — πρέπει να καταφύγουμε στη γυναικολογική διαθερμία, που θα γίνει αποκλειστικά από ειδικευμένο γιατρό. Όταν πρόκειται μονάχα για μόλυνση έντοπισμένη στον τράχηλο της μήτρας, η καλύτερη θεραπεία είναι η ηλεκτροπηξία, που είναι της δικαιοδοσίας του γυναικολόγου.

Μια σχετικά συχνή αιτία των πόνων των εμμήνων, που πολλές φορές την παραβλέπουν, είναι η ένδομητρίτις. Ναι, με δυο λόγια, τί είναι η ένδομητρίτις; Συμβαίνει καμιά φορά μία ή περισσότερες «νησίδες» βλενογόνου της μήτρας — του ένδομητρίου, όπως τὸν λένε — να βρεθούν απομονωμένες μέσα στις σάλπιγγες ή κι' ακόμη στο διάφραγμα που χωρίζει το άπευθυμένο από τον κόλπο. Μολονότι οι νησίδες αυτές μπορεί να βρίσκονται σε κάποια απόσταση από τη μήτρα, υφίστανται την επίδραση των όρμωνων της υποφύσεως και των ωοθηκών που ρυθμίζουν την έμμηνο ροή. Τι συμβαίνει τότε; Ακριβώς φαινόμενα ανάλογα με κείνα που προκαλούνται στο ένδομητριο, δηλαδή σε κάθε κύκλο μία μικρή αιμορραγία με απόπτωση του βλενογόνου.

Οι μικρές αυτές εστίες ένδομητρίτιδας είναι συχνά η αιτία των πόνων των εμμήνων, που επέρχονται σε ακαθορίστα χρονικά διαστήματα, πολύ δυνατοί συχνά και που έχουν τάση να επιδεινώνονται κάθε μήνα. Όταν οι νησίδες αυτές βρίσκονται μέσα στον κόλπο, μπορούμε να τις δούμε υπό μορφή μικρών υποκυάνων κόμπων. Αν βρίσκονται όμως μέσα στις σάλπιγγες απαιτούν ειδικές εξετάσεις. Σε όλες τις περιπτώσεις, για να πάψουν οι πόνοι της έμμηνορροίας πρέπει να επιβληθεί ορμονική θεραπεία με βάση την προγενεσιολογία. Αλλά όμως είναι δουλειά του ειδικού γιατρού.

Άλλη αιτία επίσης που προκαλεί πόνους, δευτερευόντως αυτή τη φορά, είναι η κακή ανατομική διαμόρφωση: η κακή θέση της μήτρας δη-

ΟΙ ΠΟΝΟΙ της περιόδου συνοδεύονται συχνά από πεπτικές διαταραχές και πονοκεφάλους. Στις περισσότερες περιπτώσεις η θεραπεία των πόνων της περιόδου αρκεί να εξαφανιστεί τις δευτερεύουσες διαταραχές που είναι μάλλον συνέπεια φόβου.

λαδή. Στις περισσότερες όμως περιπτώσεις, στην πηγή των ανωμαλιών αυτών της θέσεως υπάρχει κάποια λοίμωξη των γεννητικών οργάνων, που πρέπει να θεραπευθεί.

Μια θεραπεία συχνά αποτελεσματική: Η έπαυσις της σεξουαλικής ισορροπίας

Υπάρχουν, τέλος, γυναίκες που υποφέρουν κατά την έμμηνο περίοδο χωρίς κανένα φανερό ιατρικό λόγο. Οι γυναίκες αυτές έχουν στην πραγματικότητα διαταραχές σεξουαλικής προελεύσεως, που πολύ συχνά δεν τις αντιλαμβάνονται. Η παρακάτω περίπτωση είναι τυπική: μία χήρα που κατά τον πρώτο γάμο της είχε μία πλήρη σεξουαλική ζωή ξαναπαντρεύεται και δεν γνωρίζει στο δεύτερο αυτό γάμο, όλες τις χαρές στις οποίες ήταν συνηθισμένη. Σιγά - σιγά η έμμηνορροία γίνεται δύσκολη χωρίς φανερό φυσιολογικό λόγο. Έδώ πρέπει να αναζητήσουμε την εξήγηση των πόνων στη διαταραχή αυτή της σεξουαλικής ισορροπίας.

Μια άλλη γυναίκα υποφέρει επίσης. Και όμως ο γάμος της δεν παρουσιάζει κανένα σύννεφο. Η συζυγική συνεννόηση είναι τέλεια. Άλλα είναι παντρεμένη εδώ και δέκα χρόνια και δεν έμεινε έγκυος. Όνειρεύεται τη μητρότητα και η επιθυμία της μεγαλώνει όσο περνούν οι μήνες. Και να που εμφανίζονται πόνοι κατά τη έμμηνο και που επανέρχονται κάθε φορά. Ο ψυχικός τραυματισμός εδώ προκάλεσε την άρρωστίαν.

Τέτοιες περιπτώσεις δεν είναι τόσο σπάνιες όσο φαντάζονται πολλές και δείχνουν τη στενή συγγένεια που ένωσε τη γενετική σφαίρα με την πνευματική και συναισθηματική ζωή. Χρειάζονται μία κατάλληλη ψυχοθεραπεία και όχι φαρμακευτική θεραπεία, που εδώ δεν θα είχε τη θέση της.

Όπως βλέπουμε υπάρχουν στους περιόδους αυτούς πόνους, πολύ δι-

αφορετικά αίτια και φυσικά άλλες τόσες θεραπείες. Μπορούμε όμως να δώσουμε μερικές γενικές κατευθύνσεις που πρακτικά ισχύουν για όλες τις περιπτώσεις.

Πρώτα - πρώτα να καταπραυνούμε τους πόνους, καταφεύγοντας από συνηθισμένα φάρμακα που έχουν αποδείχθει αποτελεσματικά. Υπάρχουν πράγματι στα φαρμακεία διάφορα ποικιλία από καταπραυντικά υπέρτατα πολύ αποτελεσματικά. Υπάρχουν και καταπολεμησόμενα τη μόλυνση του γεννητικού συστήματος. Έδώ τα αντιβιοτικά αποδείχθηκαν θαυματουργά. Άλλοτε, π.χ. η σαλπιγγίτις — τυπική άρρωστίαν στην περίπτωση αυτή — απαιτούσε χειρουργική επέμβαση ακρωτηριαστικές.

Και, τέλος, πρέπει να καταπολεμήσουμε την πρόληψη που επιμένει ότι όλες οι γυναίκες πρέπει να υποφέρουν κατά κάποιο τρόπο από την εποχή των εμμήνων. Στην πραγματικότητα «έμμηνο» δεν θα πουν καθόλου «πόνους». Στις πιο πολλές περιπτώσεις η γυναίκα έχει ανάγκη βοήθειας και συμβουλών για να περάσει το άκρομήνιο αυτό των εμμήνων. Και εκείνο που πρέπει να επιδιώξει συχνά ο ειδικός είναι να αποκτήσει την εμπιστοσύνη της: ότι αυτήν εξαρτάται η επιτυχία της θεραπείας.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Μπροστά από ένα τελεωμένο φιλμάκι περνάει κάθε μέρα ένας έφηβος πάνω σε μία μοτοσυκλέτα φρεζωμένη με ένα πέτσινο σκακάλι. Αυτό κρατάει, δυο μήνες και στο τέλος οι τελεωμένοι αποφασίζουν να τον σταματήσουν και να κάνουν έρευνα. Άλλα δεν του βρίσκουν ποτακά και τον αφήνουν να περπατήσει. Όταν πήγε λίγο παρακάτω ένοιωσε τον πόνο στα πόδια και μάλιστα περνούσε μ' αυτό το σκακάλι.

— Τίποτα — απαντάει ο έφηβος. Μόνο περνάω κάθε μέρα με μοτοσυκλέτα.

ΤΟ ΒΕΛΟΥΔΟ

θέλει βελούδινα χέρια

ΕΝΑ βελούδινο φόρεμα είναι μοντέρνο, κομψό και κολλάει πάντα τη γυναίκα. Πρέπει όμως να ξέρετε να το ράψετε και να το διατηρήσετε, πράγμα αρκετά εύκολο γιατί το βελούδο είναι ένα καλόκαρδο ύλικό, αρκεί να το προσέξετε και σεις βέβαια.

ΓΙΑ ΤΟ ΡΑΨΙΜΟ

Χρειάζεται πυκνό τρύπωνμα. Τρυπώνετε με πυκνές, σφιχτές βελόνες, χωρίς όμως να ζουλάτε τα φυλλά το ένα επάνω στο άλλο. Χαλαρώστε λιγάκι το ποδάκι της μηχανής για να μη μετατοπίζονται τα κομμάτια στο γάζμα. Βάλτε μεγαλύτερο γαζί και γαζώνετε ίσια - ίσια στο στρίψωμα.

ΓΙΑ ΤΟ ΣΙΔΕΡΩΜΑ

Χρειάζεται τέσσερα χέρια. Υπάρχουν ειδικά μικρομηχανήματα για το σιδερώμα του βελούδου. Σεις, όμως δεν είστε συστηματική μοδίστρα για να τα αγοράσετε. Παρτε λοιπόν κάποια να σας βοηθήσει. Η μία σας θα κρατά το σίδερο με την πλακά προς τα επάνω και ένα χοντρο πανί πολύ δρεμένο επάνω του. Η άλλη θα περνά επάνω στο σίδερο το βελούδο από την αναποδο, καλά τεττωμένο. Αυτός είναι ο παλιός και καλύτερος τρόπος. Μπορείτε ακόμη να βάλετε καλή με καλή, θα βάλετε όμως το πανί πολύ καλά στιμμένο και θα περάσετε το σίδερο πολύ ελαφρά. Προσέξετε να σβύσετε τα σημάδια που κάνουν οι διπλές ραφές, πάντα με δρεμένο πανί.

Το βελούδο που έχουν πολύ κοντό πέλο σιδερώνονται στεγνά από την ανάποδη ή επάνω σε μάρμαρο πάντα όμως με πολύ ελαφρό χέρι. Για το πλύσιμο χρειάζεται χλιαρό νερό στο οποίο θα το βάλετε, με ένα ελαφρό απολυπαντικό. Ξεπλύνετε το μετά καλά και απλώστε το χωρίς να το στήψετε. Σιδερώστε το ύφρο και από την ανάποδη επάνω σε φλοκωτή πετσέτα χοντρή ή παλιά κουβέρτα.

ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ ΚΑΘΑΡΙΣΕΤΕ

Αρκεί να έχετε βενζίνη και τάλκ. Αν είναι λερωμένο σε πολλά μέρη βάλετε το δόλωχρο στη βενζίνη. Για μοναχικούς λεκέδες, ξεσκονίστε το πρώτα καλά με μία καλή ήμιοσκληρή βούρσα. Από την καλή βάλετε επάνω στο λεκέ ένα ταμπόν καθαρό, χωρίς χνούδι. Από την ανάποδη κτυπήστε το λεκέ ελαφρά με ένα άλλο ταμπόν, βουτηγμένο σε βενζίνη και στιμμένο πρώτα. Αμέσως μετά αλείψετε το ύφρο μέρος με τάλκ για να μη γίνει σημάδι. Όταν η βενζίνη φύγει, βουρτσάτε με φύγη και το τάλκ. Αν ο λεκές δεν καθαρίσει καλά, καθαρίστε τον ακόμα μία φορά αφού στεγνώσει όμως η πρώτη βενζίνη. Αν το βελούδο σας είναι μεταξινό, δώστε το στο καθαριστήριο γιατί το μεταξινό βελούδο είναι πολύ λεπτό ύφασμα.

*

Οι μεγαλύτερες ημέρες

Η πρωτεύουσα της Ισλανδίας Ρεϊκιάβικ είναι η πολιτεία με τη μεγαλύτερη ημέρα στην Ευρώπη, που διαρκεί τριμήνιο μήνες. Έπειτα ακολουθεί η μικρή πολιτεία της Νορβηγίας Βάρο όπου ξεμυλάει στις 21 Μαΐου και νυχτώνει στις 22 Ιουλίου, δηλαδή η μέρα κρατάει δυο μήνες.

Όσο για τις μεγάλες ευρωπαϊκές πόλεις, η πιο μεγάλη μέρα του Λένινγκραντ κρατάει 21 ώρες, της Στοκχόλμης 18½ και του Βερολίνου και του Λονδίνου, μία φορά το χρόνο η μέρα έχει διάρκεια 17½ ώρες.

ΤΟ ΑΣΘΜΑ

Η ζηλοτυπία ή η αυστηρότητα των γονέων μπορεί να προκαλέσουν κρίσεις άσθματος

ΠΩΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΜΙΑ ΚΡΙΣΙ ΑΣΘΜΑΤΟΣ; Όταν πρόκειται για ελαφρά κρίση, ή θεοφυλλίνη, επειδή έχει απελευθερωτική δράση πάνω στις συσπάσεις των βρόγχων, την καρπραίνει σε λίγες στιγμές. Μπορούμε να τη χρησιμοποιήσουμε είτε ως υποθετο, είτε σε ενέσεις.

Στις βαρείες περιπτώσεις, η κορτιζόνη ή το Α.Σ.Τ.Η. επιτρέπουν το σταμάτημα μιας κρίσεως, όσο σοβαρή κι' αν είναι, σε λιγότερο από μία ώρα. Και τα δυο είναι ισχυρά φάρμακα —γι' αυτό και καθορίζονται από το γιατρό— που ελαττώνουν την ευαισθησία στις αλλεργίες και την αντίδραση του άρρωστου. Οι όρμονες όμως αυτές, αν και σταματούν τις κρίσεις, δε θεραπεύουν τους ασθματικούς κι' η δράση τους δε διαρκεί παραπάνω από μερικές εβδομάδες ή μερικούς μήνες.

ΤΟ ΑΣΘΜΑ ΚΑΙ Η ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ. Μερικές φορές η ομοιοπαθητική δίνει καλά αποτελέσματα. Η ομοιοπαθητική είναι μέθοδος που επινοήθηκε από τον Γερμανό Χάνεμαν και συνίσταται στο να θεραπεύονται τα διάφορα νοσήματα με την αναπαραγωγή επί ύγιους ανθρώπων συμπτωμάτων ομοίων προς εκείνα που θέλουμε να καταπολεμήσουμε. Για όσους πιστεύουν στη μέθοδο αυτή, το άσθμα δεν είναι παρά ένας τρόπος αντίδρασης του οργανισμού για να εξουδετερώσει τις κληρονομικές τοξίνες ή «ψωριάσεις». Θεραπεύουν λοιπόν το άσθμα με αντιψωριακά φάρμακα.

Ο ΒΕΛΟΝΙΣΜΟΣ. Μία άλλη μέθοδος που δίνει καλά αποτελέσματα σε μερικές περιπτώσεις, είναι ο βελονισμός. Φαίνεται πως σε μερικούς άρρωστους που βρίσκονται σε κρίση, ο βελονισμός φέρνει ανακούφιση. Η μέθοδος αυτή, για την οποία υπάρχουν πολλές αμφιβολίες, στο άσθμα γνώρισε τις μεγαλύτερες επιτυχίες της.

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΘΕΡΑΠΕΥΘΗ ΤΕΛΕΙΩΣ ΤΟ ΑΣΘΜΑ; Ναι. Υπάρχουν περιπτώσεις ασθματικών που θεραπεύθηκαν τελείως. Αυτές όμως είναι αρκετά σπάνιες, υπολογιζόμενες σ' ένα 20% των θεραπειών.

Εκείνα που θεραπεύονται ευκολότερα είναι τα άσθματα που προκαλούνται από ρινοφαρυγγικές διαταραχές. Ακολουθούν ύστερα τα βρογχικά άσθματα και τελευταία τα αλλεργικά άσθματα.

ΟΙ ΑΣΘΜΑΤΙΚΟΙ ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΠΟΦΕΥΓΟΥΝ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΜΕ ΥΓΡΟΝ ΚΑΙΡΟ. Ναι, προ πάντων όσοι υποφέρουν από βρογχικό ή αλλεργικό στην ύγρασία άσθμα. Για τις άλλες περιπτώσεις, μόνον ο άρρωστος μπορεί να καταλάβει τι και πότε τον πειράζει.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΔΙΑΙΤΑ ΟΙ ΑΣΘΜΑΤΙΚΟΙ; Δεν υπάρχει δίαιτα κατάλληλη για όλους τους ασθματικούς. Ο μόνος κανόνας στον οποίο πρέπει να υποτάσσονται είναι η αυστηρή εγκράτεια και ιδιαίτερα το βράδυ, που μόνο ένα ελαφρότατο φαγητό επιτρέπεται. Καλό είναι επίσης μία ημέρα την εβδομάδα να κάνουν απόλυτη νηστεία.

Όσοι πάσχουν από αλλεργικό άσθμα που οφείλεται σε άρισμένη τροφή, θα πρέπει να τη σβύσουν οριστικά απ' το διατολόγιό τους.

Οι τροφές που προκαλούν τις πιο πολλές φορές άσχημες αντιδράσεις είναι τα αυγά, τα ψάρια και τα όστρακοειδή.

ΤΟ ΑΣΘΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ. Οι ασθματικοί δεν πρέπει να πίνουν οινοπνευματώδη ποτά. Το οινόπνευμα, όπως όλα τα διεγερτικά του νευρικού συμπαθητικού συστήματος, ευνοεί το άσθμα.

ΜΠΟΡΕΙ ΤΟ ΑΣΘΜΑ ΝΑ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΕ ΠΛΕΓΜΑΤΑ; Ναι. Οι ισχυρές συγκινήσεις που προκαλούν αίσθημα κατωτερότητας —μία ζηλοτυπία π.χ. ένσυνείδητη ή ύποσυνείδητη— μπορούν να δημιουργήσουν κρίση άσθματος.

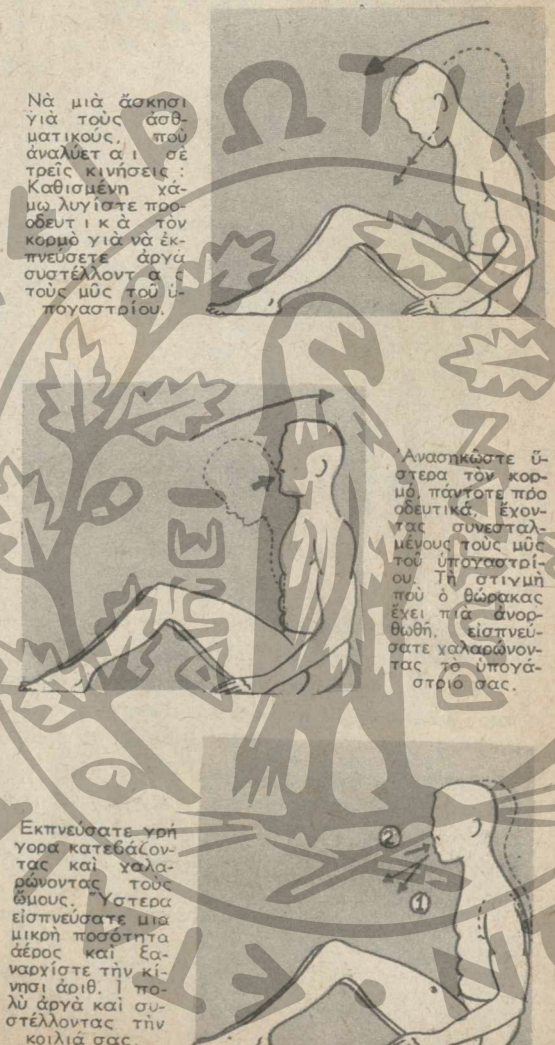
Η ΑΥΣΤΗΡΟΤΗΤΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΣΘΜΑ. Μερικές φορές το άσθμα μπορεί ν' αποτελέσει συνέπεια της πολύ μεγάλης αυστηρότητας των γονέων. Κι' αυτό γιατί προκαλεί στο παιδί αντιδράσεις αγωνίας, που είναι μία από τις κυριότερες αιτίες του άσθματος.

ΑΣΘΜΑ ΚΑΙ ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑ. Το άσθμα κι' η νευρασθένεια συμβαδίζουν συχνά. Γιατί η νευρασθένεια, που είναι σχεδόν πάντοτε μία μορφή ανησυχίας, ευνοεί τις ασθματικές κρίσεις.

ΤΟ ΑΣΘΜΑ ΚΑΙ Ο ΘΥΜΟΣ. Κι' ο θυμός, όμως, μπορεί να προκαλέσει κρίσεις άσθματος γιατί προκαλεί συρροή αίματος στο ύψος των βρόγχων.

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΘΕΡΑΠΕΥΘΗ ΤΟ ΑΣΘΜΑ ΜΕ ΤΗΝ ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗ; Ναι, γιατί απελευθερώνει τον ασθματικό από τα πλέγματά του, που είναι μερικές φορές η δημιουργός αιτία του άσθματος.

Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΑΥΤΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΑΣ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΑΣΘΜΑ

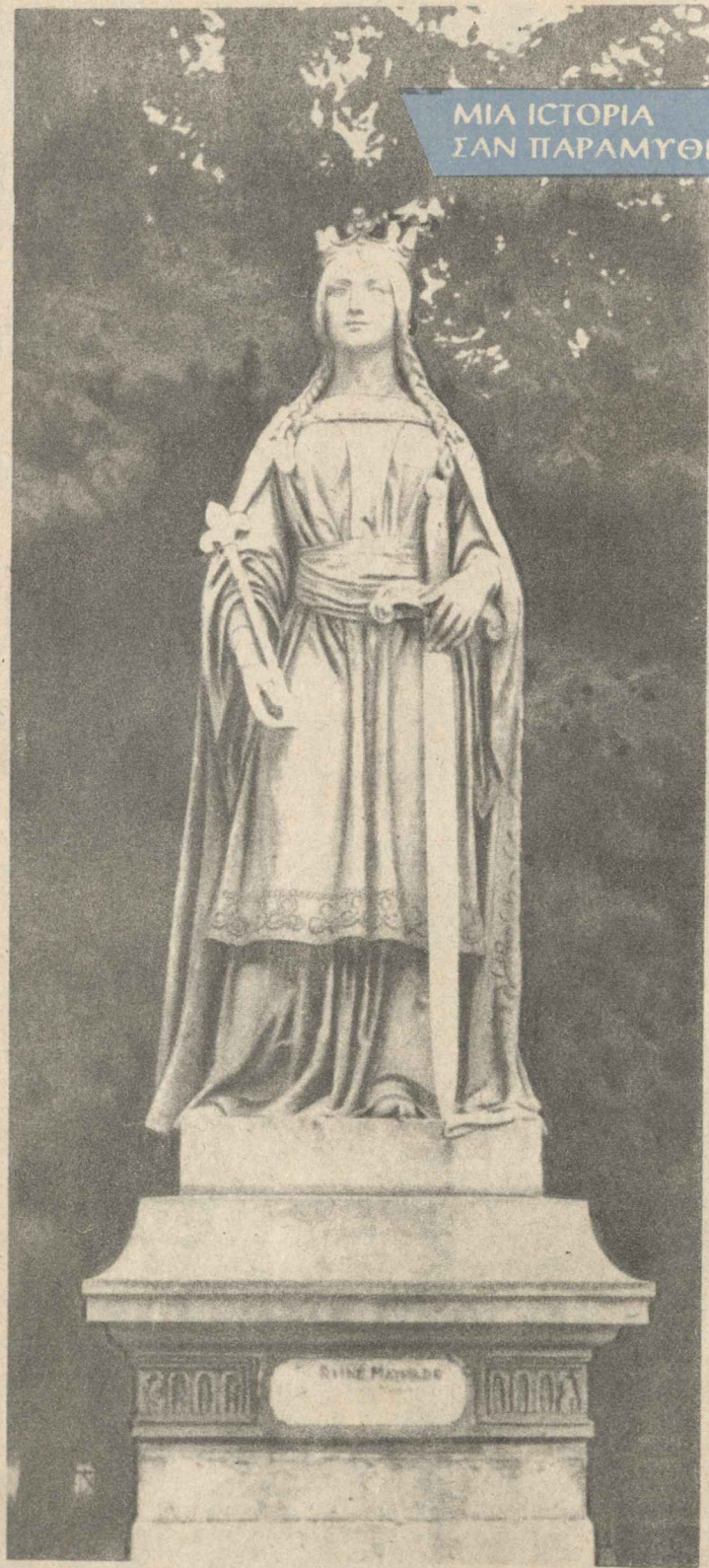

Ναι, μία άσκηση για τους ασθματικούς, που αναλύει σε τρεις κινήσεις: Καθισμένη γάμο, λυγιστε προσοδύ, κ.α. τον κορμό για να εκπνεύσετε άρρωστα συσπασμένα αέρια τους μύς του υπογάστρου.

Ανασηκώστε ύστερα τον κορμό πάντοτε προσοδύ, κ.α. Ένωστε συνεπώς, μύς του υπογάστρου. Τη στιγμή που ο θώρακας έχει πια ανορθωθεί, εκπνεύστε χαλαρώνοντας το υπογάστρου σας.

Εκπνεύστε γρήγορα κατεβάζοντας και γαλαρώνοντας τους βρόγχους. Έπειτα εισπνεύστε μια μικρή ποσότητα αέρος και ανασηκώστε την κίψη αριβ. Ισχυρά και συσπασμένα την κοιλία σας.

Η ΠΡΙΤΚΙΠΙΣΣΑ ΜΕ ΤΙΣ ΧΡΥΣΕΣ ΠΛΕΞΙΔΕΣ

Άγαλμα της βασίλισσας Ματθίλδης, δούκισσας της Νορμανδίας.

Η ΝΕΑΡΗ και όμορφη κόρη με τις ξανθές πλεξίδες καθεται στην ψηλοτάκου αϊθουσα του πύργου της, στη Λίλλη. Γνέθει τη ρόκα της και τραγουδάει ένα έρωτικό σκοπό που της τον έμαθε κάποιος τροβαδούρος. Πατέρας της είναι ένας τριανός άρχοντας, ο κόμης Βαδουίνος της Φλάνδρας. Ο βασιλιάς της Γαλλίας είναι αδελφός της μητέρας της. Περήφανη και σοφή. Τέτοια είναι η κόρη, που τη λένε Ματθίλδη και που οι χρονικογράφοι της εποχής την ονομάζουν: «Προσωποποίηση της αρετής και της φρονιμάδας». Κάπου - κάπου, η μελωδία του τραγουδιού κόβεται και ένα ειρωνικό χαμόγελο φωτίζει τ' άγέρωχα χείλη της κόρης.

— Άκουσ' να τολμήσω να με ζητήσει απ' τον πατέρα μου! Αυτός!... Ένας νόθος!...

Και η Ματθίλδη, με μια κίνηση γεμάτη περιφρονητική πρόκληση, αναταράζει τις χρυσές πλεξίδες της και συνεχίζει ξανά το τραγούδι...

ΣΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟ του Άλανσόν, αφού τ'ο κατέλαβε ύστερα από μεγάλη μάχη, ο Γουλιέλμος ο Νόθος, δούκας της Νορμανδίας, κάθεται τώρα και συλλογιέται τη μοίρα του.

Ο θάνατος του πατέρα του, του Ροβέρτου του Μεγαλοπρεπή, τον είχε κάνει, πολύ νέον ακόμη, αφέντη ενός ωραίου δουκάτου. Ένας δούκας, όμως, που πρέπει να πολεμά αδιάκοπα για να τ'ο διατηρή. Ο νους του ανατρέχει τώρα στο παρελθόν. Στις περασμένες του στενοχώριες. Όταν ζούσε κάτω από την ποιμαντορική ράβδο του θείου του, του αρχιεπισκόπου Μπωζέ. Η μόνη γλυκεία ανάμνηση του καιρού εκείνου, άδοτου ο πατέρα του ο δούκας Ροβέρτος έφυγε για τη Σταυροφορία και δεν ξαναγύρισε, η μόνη γλυκεία ανάμνηση των πικρών εκείνων χρόνων είναι η 'Αρλέτ. Η μητέρα του. Η όμορφη, η τρυφερή και μοναδική αγάπη του κυταριστόκορμου Σταυροφόρου.

Σιγά - σιγά, ο νεαρός Γουλιέλμος είχε μάθει τότε όλα εκείνα τα κουτσουπολιά που σιγοφιθύριζαν γύρω του και που τ'α έπνιγαν στο στόμα τους, όταν εκείνος πλησίαζε. Τώρα πιά ξέρει καλά πώς οι γονείς του δεν ήταν παντρεμένοι κανονικά και πώς η γέννησή του δεν ήταν νόμιμη. Ναι. Τώρα καταλαβαίνει καλά τη λέξη που ακούει να φιθυρίζουν στο πέρασμά του: «Ο νόθος! Ο μπάσταρδος!». Και τ'ο αίμα του ανάβει και δράζει μέσα στις φλέβες του. Ένα αίμα που δεν ανέχεται προσβολές.

Χτες ακόμα οι κάτοικοι του Άλανσόν είχαν πληρώσει πολύ ακριβά μια παρόμοια προσβολή. Τον είχαν υποδεχτεί με την ίδια άτασία κραυγή, ενώ άπλωναν στα τείχη της πολιτείας τομάρια ζώων, δήθεν για να στεγνώσουν. Τομάρια, για να τ'ο θυμίσουν πώς ο πατέρας της μάνας του, ο Φυλμέρ, πουλούσε προδιές!

— Μπάσταρδε! Τομαρά. Μπάσταρδε!... Ο δούκας χτυπάει τώρα τη γροθιά του πάνω στο τραπέζι και φωνάζει άγρια:

— Μά τη δόξα του Θεού, λοιπόν, θα παντρευτώ την πιό άρχοντική και πιό όμορφη κοπέλλα που υπάρχει!

Ήταν εικοσιτριών χρονών τότε. Καί, την άλλη μέρα, οι άπεσταλμένοι του έφευγαν για τη Λίλλη να ζητήσουν για λογαριασμό του σέ γάμο την πριγκιπέσσα της Φλάνδρας από τον πατέρα της. Όσο για εκείνη, πρώτα χαμογέλασε περιφρονητικά και ύστερα είπε:

— Καλύτερα να γίνω καλόγρια, παρά γυναίκα ενός νόθου!...

ΕΝΑ ΑΛΟΓΟ ρίχνεται με άγριο καλπασμό στο δρόμο που οδηγεί κατά τον Βορρά. Τ'ο καθαλαίει ο δούκας Γουλιέλμος που μεταφέρει μέσα τον θυμό του σαν αναμμένο μαγκάλι. Ξέρει άραγε τί πια να κάνει εκεί, ενώ τ'ο άτι του καταβροχθίζει τ'ο δρόμο κι' ενώ οι ακόλουθοί του, ίππότες, τσακίζουν τα δικά τους άλογα για να τ'ον προφτάσουν; Άναμνάει τ'ο μίσος του και δεν σχεδιάζει άλλο από την εκδίκηση: «Ωστε έτσι, λοιπόν; Τον περιφρονάει και τον άποκρούουν αυτόν, που, όσο νέος και 'αν είναι ακόμα, οι νίκες του έχουν άπλώσει τη φήμη του ως τ'α πέρατα των έπαρχιών και ως τη γη της Άγγλίας, από την άλλη μεριά της θάλασσας; Τον άρνιέται εκείνη; Αυτό θ'α τ'ο δούμε! Άφρίζουν και σκάνε τα άλογα κάτω από τα πόδια του. Οι λεύγες καταβροχθίζονται ή μια πίσω από την άλλη. Και να που φανερώνεται ο πύργος της Λίλλης:

— Ένα μήνυμα για τ'ο δούκα Μπωντουέν!, ούρλιαζει ο άγριος καθάλαρης στους φύλακες, που σκοτώνονται να τ'ο κατεβάσουν άμέσως τ'ο πύργου τη γέφυρα για να περάσει μέσα.

Άνοιγει μια πόρτα. Ύστερα άλλη κι' άλλη. Άνεβαίνει σ'α σίφωνας τ'α γρανιτένια σκαλιά. Κάπου, πίσω από μια πόρτα, ακούγεται τραγούδι:

— Αυτή είναι!, δρυχέται ο δούκας και ρίχνεται μέσα.

Εκείνη δεν προλαβαίνει ούτε καν να μιλήσει. Την άρπάζει από τις δυο χρυσές της πλεξίδες, τη σέρνει κάτω, στίς πλάκες, την κλωτσάει, της δίνει γροθιές, της πληγώνει τ'ο κορμί και τ'ο πρόσωπο. Ύστερα, ενώ την παρατάει μισολιπόθυμη και φεύγει σ'α μανιασμένος, της φωνάζει κατά πρόσωπο:

— Νά ή άπάντησι τ'ου Μπάσταρδου!...

ΑΠΟ ΤΟΤΕ, μέσ' στο παλάτι του στο Ρουάν, ο Γουλιέλμος περνούσε μέρες θλιμένες. Ο αρχιεπίσκοπος Μπωζέ δεν είχε καταλάβει τ'ο άλλόκοτο πικρό γέλιο του όταν τ'ο άναγγεيلة πώς ο Πάπας άρνιόταν να τ'ον παντρώψει με τη Ματθίλδη επειδή ήταν μακρινή συγγενής του. Τί έσήμαιναν όλ' αυτά, αφού έτσι κι' αλλιώς ή όμορφη κόρη του Βορρά δεν θ'α γινόταν ποτέ δικιά του;

Και ή άνάμνησι της ολόενης τ'ον κυνηγούσε. Τί γλυκά τ'ον τραγουδάει! Τί χρυσά πού ήταν τα μαλλιά της! Άμ! τ'ο καμμένο τ'ο προσωπάκι της, τ'ο μελανισμένο από τις γροθιές του, αούτου τ'ο άξεσου, τ'ο νόθου!... Ό, πόσο δική του είχε εκείνη να μ'ην τ'ον θέλη! Ήταν Νοέμβρης, σκοτεινός και κρύος, σάν τη ψυχή του, όταν, ξάφνου, τ'ο άναγγειλαν τρεις ίππότες από μέρους της πριγκιπέσσας της Φλάνδρας.

— Ά, έτσι! μουμύρισε ο Γουλιέλμος, και σηκώθηκε πάνω άγριος. Ο πρώτος απ' τούς ίππότες που μ'ήκε, έλαβε μια σπαθιά που τ'ον έπλωσε κάτω άμέσως. Τ'ο ίδιο κινδύνεψε να πάθει και ο δεύτερος όταν, τρέμοντας, πρόλαβε να φωνάξει τ'ο παρακάτω μήνυμα:

— Η πριγκίπισσα είπε ότι θ'α πρέπει να είναι πολύ σπουδαίος αυτός ο άρχοντας που τ'ο λήμει να τ'ον δειρί στο σπίτι του πατέρα μου. Γι' αυτό θέλω να μάθω πώς δεν θ'α παντρευτώ άλλον απ' αυτόν!

Και ή τραγωδία τέλειωσε σάν παραμύδι. Δυό περήφανες καρδιές θ'α γνώριζαν μαζί τις άγνωστες χαρές της αγάπης...

ΤΗΝ ΒΡΗΚΕ ακόμα ωραιότερη απ' ό,τι τη νόμιζε. Πόσο ρόδινη και δραστήριή τ'ο φάνηκε έτσι καθώς τ'ον κύτταζε, κάτω από τ'ο βέλο της, με τ'α μεγάλα και γαλάζια της μάτια! Τί όμορφη που είναι ή ζωή και τί ωραίο πράγμα ή μουσική! Τρελλανέται να φωνάξει την καλή του με τ' όνομά της:

— Ματθίλδη! Ματθίλδη μου! Δούκισσά μου!

Τέσσερα χρόνια έμειναν άρραβωνιασμένοι και ο κόσμος έδλεπε συχνά τ'ο Γουλιέλμο με τ' άλόγο του να παίρνουν τ'ο δρόμο τ'ου Βορρά. Ύστερα, π'οτε ή δόξαρχη μέρα:

— Ναι, εγώ, ο Γουλιέλμος, σε παίρνω γυναίκα μου!

— Ναι, εγώ, ή Ματθίλδη, σε παίρνω άντρα μου!

Και οι δέρες περάστηκαν στα δάχτυλα.

ΉΤΑΝ Η ΣΕΙΡΑ της μεγάλης περιπέτειας. Ο δούκας, ύστερα από λίγο, θ'α περνούσε με τ'ο στόλο του τη θάλασσα της Μάγχης. Η κατάκτησι της Άγγλίας θ'α μετανάστευε τ'ο Γουλιέλμο Νόθο, σ'ε Γουλιέλμο Κατακτητή. Τ'ο καταραμένο παρτσούκλι θ'α γκρεμιζόταν στην άδυσσο από τ'η δύναμι και τ'η δόξα. Ο Γουλιέλμος ήξερε καλά πώς είχε δίκη: Ήταν ο φυσικός διάδοχος τ'ου Έδουάρδου τ'ου Έξομολογητή, από τη μεγάλη θεία του, την Έμμα της Νορμανδίας. Υπήρχε δέβαινα ένας πιό νόμιμος κληρονόμος: Ο κακεκτίκός άνηψός τ'ου Έξομολογητή, ο Ένγκαρ. Όμως αυτός θ'α έμπαινε σ'ε μοναστήρι και κανείς άλλος δεν μπορούσε να έχη θλέςεις στο στέμμα. Νά, όμως, που ένας σύμβουλος τ'ου Έδουάρδου, ο Χάρολντ, τολμούσε να προβάλλη αξιώσεις, χωρίς νάχη καμιά συγγένεια. Ο Χάρολντ, λοιπόν, αυτός ο νεαρός ξανθός πύγκηπας, γνωστός και άγαπητός στους Άγγλους, θ'α σφετεριζόταν τ'ο θρόνο;

— Μά τ'ο Θεού τ'η δόξα, όχι!

Ο Γουλιέλμος, για να τ'ον πολεμήσει, άρμάτωσε χίλια καράδια. Τ'ο δικό του καράδι, δώρο της Ματθίλδης, είχε στην πλώρη του μια φιγούρα χρυσή. Τ'ο μεγάλο πανί του ήταν ζωγραφισμένο με πολλά χρώματα και πλαμνισμένο με δυό λιοντάρια, ενώ τ'ο παπικό λάβαρο κυμάτιζε και λαμποκοπούσε σ'τον ήλιο κεντημένο μ' ένα χρυσό σταυρό.

Η παλιά λαχ ή «Ο Θεός βοηθός!», ξεσηκωνόταν απ' τα καράδια. Ήξερε άραγε ο Γουλιέλμος ότι, πηγαίνοντας να πολεμήσει τ'ον Χάρολντ, άφινε πίσω του, στο παλάτι τ'ου Ρουάν, τη βουδή άπελπισία μιας παιδούλας δέκα χρονών; Της μικρούλας του της Άντελίζ, της πρωτοκόρης των δέκα παιδιών που τ'ο είχε χάρισει ή ωραία δούκισσα — έξη κορίτσια και τέσσερα άγόρια;

Ο Γουλιέλμος, π'ριν πεθάνη ο βασιλιάς Έδουάρδος, φιλοξενώντας τ'ον Χάρολντ στη νορμανδική αούλη του, είχε έπιχειρήσει να τ'ο άποσπάσει ύποχεσι πώς θ'α τ'ο άφινε τ'ο θρόνο της Άγγλίας. Σ' αντίλλαγμα, θ'α τ'ο έδινε γυναίκα του την Άντελίζ. Κολακευμένος ο Χάρολντ, άρχισε να παριστάνει τ'ο μνηστήρα. Πρόσφερε στην Άντελίζ κοσμήματα και λουλούδια, και τ'ο σίσθηματ'ο κοριτσάκι τ'ο άντιπρόσφερε δόκληρη την καρδιά του. Νά όμως που, τώρα, ή πολιτική έκανε μια μοιραία στροφή: Ο δούκας σκότωσε τ'ον Χάρολντ στη μάχη τ'ου Χέστινγκς, σ'α 1066, και ή μικρή Άντελίζ πέθανε από τ'ον καμμό της, λίγα χρόνια άργότερα καθώς την πηγαίνουν στην παντρεύουν στη Γαλλία. Κατά την άπουσία τ'ου αφέντη της, ή Ματθίλδη ήταν ή βασίλισσα της Νορμανδίας. Γιατί, έξω από τ'ον άρχιεπίσκοπο Λανφράν, ο Γουλιέλμος δεν έμπιστευόταν κανέναν όσο την ωραία και σοφή του γυναίκα, που ήταν πάντα ο καλός του σύμβουλος.

Και οι έδδομάδες κυλούσαν. Ο Γουλιέλμος, ύστερα από πολλές μάχες και τ'αλαιπωρίες, έγινε επί τέλους βασιλιάς της Άγγλίας. Σ'ε λίγο, σ'α 1068, άβερνε τη Ματθίλδη κοντά του για να τ'η στέψη βασίλισσα, στο Ουεστμίνστερ.

ΜΙΑ ΜΕΡΑ τ'ου 1069, ο έπίσκοπος Όντον ντ'ε Κοντεβίλ έστειλε στη βασίλισσα τις πιό σπουδαίες κεντήστρες των πιό φημισμένων άγγλικών έργαστηριών. Και ή Ματθίλδη, με τις κόρες της και τις κυρίες του παλατιού γύρω από τις κεντήστρες, δάλληκε ν' αναπαραστήση πάνω σ'ε μακρυές μπάντες υφάσματος τη μεγάλη περιπέτεια τ'ου συζύγου της: την κατάκτησι της Άγγλίας! Τ'ο κέντημα άπλώθηκε σ'ε 70 μέτρα και άφιέρώθηκε στη Μητρόπολι τ'ου Μπαγιέ, σάν ταπετσαρία.

Ο ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ είχε π'η σ'τον πρωτογυιό του τ'ον Ρομπέρ:

— Όταν θ'α γίνω βασιλιάς της Άγγλίας, θ'α σου δώσω τ'ο δουκάτο μου, που άποτελεί μεριδίό της κληρονομιάς σου.

Και ο Ρομπέρ, εύχαριστώντας τ'ον πατέρα του, τ'ο άπόκρυψε όσο μπορούσε καλύτερα την άνυπόμονη πλεονεξία του. Πόσο δύσκολα είναι, όμως, για έναν κατακτητή, να παραιτηθ'ε όσο ζή ακόμη από τις κατακτήσεις του! Ο καιρός κυλούσε, ο βασιλιάς Γουλιέλμος δεν έδειχνε καμιά διασύνη να κρατήσει την υπόθεσι του και ή μητέρα του άνησυχούσε θλέςοντας τα μύτια του πρωτογυιού της να πετάνε φλόγες. Με τη διπλωφορεμένη ζεστή του ρόμπα και με τ'α τούγινα παπούτσια του, ο Γουλιέλμος, καθισμένος μπροστά σ'ο μεγάλο τζάκι, συλλογιόταν:

— Έχει κακές παρέες αυτός ο Ρομπέρ. Οι φίλοι του δεν μ' άρέσουν. Είναι γλεντοκόπος και άμυαλος. Μά τ'ο Θεού τ'η δόξα, πολύ φοβάμαι τ'ο δουκάτο μου!

Και οι μέρες διαδέχονταν ή μια την άλλη. Όσ'ότου, ένα βράδυ φιλονικίας, ο Ρομπέρ τ'όσκασε από τ'ο πατρικό παλάτι, άντάρτης...

Τμήμα από τη μεγάλη ταπετσαρία 70 μέτρων που κέντησε ή Ματθίλδη.

ΤΙ ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΝΟΣ για τη Ματθίλδη να θρίσκειται έτσι μοιρασμένη ανάμεσα σ'τον άντρα της και σ'ο γυιό της! Οι δυνάμεις της την αφίνουν. Άρχισε ή περίοδος των δακρύων. Η Άντελίζ, ή άγαπημένη παιδούλα, πεθαίνει π'ανω σ'ο καράδι που την π'ήγαυε στη Γαλλία... Ο Ριχάρδος, τ'ο δεύτερο άγόρι, σκοτώνεται και κείνο σ' ένα κυνήγι... Ύστερα πεθαίνει και ή μικρή Άλίζον, έξη χρονών κοριτσάκι και τόσο ωραίο! Η βαθεία και σκοταδερή νύχτα είχε διαδεχθ'ε τις χαρές της ζωής!

Πού να θρίσκειται τάχα αυτός ο άντάρτης πρωτότοκος, δίχως στήριγμα, δίχως στέγη, δίχως χρήματα, με μόνη συντροφιά τ'ους παλαβούς φίλους που τ'ον παρأسυραν σ'τον κακό δρόμο; Μερικοί έλεγαν πώς θρίσκειται στην αούλη της Γαλλίας. Τί σχεδιάζει εκεί, άραγε, ενάντια σ'τον πατέρα του; Ο Γουλιέλμος, όμως, φιλόποτος από ιδιοσυγκρασία, άρχίζει να υποψιάζεται τις κινήσεις της Ματθίλδης. Τί να συμβαίνει; Άλλοίμονο! Η κακοτυχία έχει έγκραστασθ'ε μόνιμα σ'ο δρόμο της βασιλείσσης... Κάποτε, ή Αούλη θρίσκόταν σ'ο Κάν. Ο Γουλιέλμος ήταν σ'ο κυνήγι, γεμάτος μελαγχολία. Κουρασμένος και σπρωγμένος από κάποια σκοτεινή ύποψια, ξαναγυρνάει σ'τον πύργο του γρηγορώτερα απ' ό,τι τ'ον περίμεναν...

— Κύριε των δυνάμεων!... Τί δλέπει; Η Ματθίλδη, σκυμμένη πάνω από τ'ο μεγάλο σεντούκι των βασιλικών θησαυρών, δουάει τα χέρια της και δαλάει από κεί μέσα πετράδια πολύτιμα και χρυσάφι! Με την πρώτη ματιά ο βασιλέας κατάλαβε. Τ'ο άτσάλεινο δάκρυμα του πέφτει επάνω της κεραυνός και άφινει και την όργη του αχαλίνωτη να ξεσπάσει:

— Μά τη δόξα τ'ου Θεού, δεν υπάρχει γυναίκα πιστή! Όριστε ή δική μου γυναίκα, αυτή που την αγαπώ σάν τ'α μάτια μου, που της έμπιστευτήκα όλη τη δύναμη και τ'ους θησαυρούς μου, να την που ύποστηρίζει τ'ο γυιό της σ'ε δόρος μου, και τ'ον πλουτίζει με τ'α δικά μου τ' αγαθά! Έκείνη γονατίζει και σέρνεται πάνω σ' τις πλάκες:

— Κύριε, αφέντη μου, είναι παιδί μας!

Άλλά ο μανιώδης Γουλιέλμος, ο Γουλιέλμος της πρώτης συνάντησής, είναι πάλι παρών, άπαράλλαχτος όπως και τότε. Ρίχνεται πάνω στη Ματθίλδη, την άρπάζει από τις ώσημαμένες — τώρα — πλεξίδες της και τη χτυπάει δάναυσα, όπως και τότε. Καί, άλλοίμονο, αυτή τη φορά ή Ματθίλδη, δεν είναι πια ή περήφανη άρχοντοπούλα της Φλάνδρας, αλλά μια δυστυχισμένη και κατακουρασμένη μητέρα και σύζυγος.

Όταν την είδε εξοθνεωμένη και άπνη, ο Γουλιέλμος σταμάτησε να τη χτυπά. Ύστερα, τη σήκωσε στην αγκαλιά του και την άκούμπησε πάνω στην κλίνη της. Τί δεν της έπτε, τρυφερά και φιθυριστά, καθώς εκείνη ξαναζωνάνευε! Σ'το τέλος ή Ματθίλδη τ'ο χαμογέλασε, όπως ήξερε να χαμογελά ή γεμάτη αγάπη καρδιά της. Έμεινε ώστόσο τσακισμένη και άρρωστη. Ο Γουλιέλμος πέρασε κοντά της όσες μέρες και νύχτες τ'ο άφιναν έλεύθερες οι τόσο συχνοί πόλεμοι τ'ου βασιλείου του. Ξαναγύρισε μάλιστα κάποτε και ο άσπρος γυιός κοντά τους, και ο πατέρας έκρυψε από τη γυναίκα του τ'ο γεγονός πώς είχαν βρεθ'ε οι δυό άντιμέτωποι σ'ε μια μάχη, ετι παρ'α λίγο ν' άλληλοσκοταβούν και ότι ο Ρομπέρ γονάτισε όλος φρίκη μπροστά του, φωνάζοντας «Συχώρεσέ με! Συχώρεσέ με! Όμως παρ'όλο τ'ο γυρισμό, ή χαρά είχε δραπέτευσει άριστικά από τ'ο παλάτι!

Σ'α 1083, Νοέμβριο μ'να, μια είδησι έφτασε στην Άγγλία, από τ'ο δουκάτο: «Η βασίλισσα των Άγγλων, δούκισσα της Νορμανδίας, ύψηλή και κραταιά Ματθίλδη της Φλάνδρας, δεν ύπήρχε πια».

Τ'ο βασίλειο και τ'ο δουκάτο την έλαψαν με την ίδια αγάπη, για την καλωσύνη της, την άβρόγτητά της και την άκούραστη καταπραυντική δραστηριότητά της κοντά σ'ον τρομερό σύζυγο. Όσο για τ'ον ίδιο, τριγυρισμένος από την ίσχύ, τη μοναξιά και τ'ο ζυγίωμα των γερατειών του, μετρούσε από δώ και μπρος τ'ο κενό της καρδιάς του.

Έκατομμύρια αναγνωστών, σ' όλο τον κόσμο έχουν χορηγευθῇ από τὰ ἀριστουργηματικά ἀστυνομικά μυθιστορήματα μιᾶς ἀπλῆς γυναίκας: τῆς Ἀγκαθα Κρίστι. Κι' εἶναι τόσο ἀπλῆ, πού δταν πηγαίνῃ τὸ πρωῒ στὸν μπακάλη νὰ ψωνίσῃ μέ τὸ καλάδι στὸ χέρι, κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ φαντασθῇ ὅτι ἡ γυναίκα αὐτὴ εἶναι μιὰ δόξα τῆς παγκοσμίου λογοτεχνίας

ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ

Η ΤΑΝ ἔνα βράδυ τοῦ Δεκεμβρίου 1926, ἔνα ἀπὸ κείνα τὰ βράδια πού ἡ ὀμίχλη σκεπάζει τὰ πάντα μ' ἕνα πῆπλο μυστηρίου. Δυὸ ἄντρες ἀνεκάλυψαν τὴν ἀκρὴ ἐνὸς δάσους, στὸ Σάρ-ρεϋ, μιὰ πολυτελέστατη λιμουζίνα σταματημένη, μὲ σβυστὰ φῶτα καὶ τὶς πόρτες ἀνοιχτές. Στὴ θέσι τοῦ οδηγοῦ ἦταν ριγμένο ἕνα μαντὸ καὶ δίπλα, πάνω στὸ κάθισμα, ἔνα ζευγάρι παπούτσια. Οἱ δυὸ ἄντρες κατάπληκτοι καὶ ἀνήσυχτοι, προσπάθησαν νὰ ἐξακριβώσουν σὲ ποιὸν ἀνῆκε ἡ λιμουζίνα, ἀλλὰ δὲν εἶδαν κανέναν πουθενά καὶ κανεὶς δὲν ἀπάντησε στὶς φωνὲς τους. Ἐπρόκειτο γι' αὐτοκτονία, γιὰ ἐγκλήμα;... Σὲ ποιὸν ἀνῆκε ἐπὶ τέλους αὐτὸ τὸ μυστηριώδες αὐτοκίνητο;

Τὴν ἀπάντην στὸ τελευταῖο ἐρώτημα τὴν ἔδωσε ἀργότερα ἡ ἀστυνομία. Ἡ λιμουζίνα ἀνῆκε στὴν κυρία Ἀρτσιμπαλ Κρίστι, τὴ συγγραφέα τοῦ καταπληκτικοῦ ἀστυνομικοῦ μυθιστορήματος «Τὸ ἐγκλήμα τοῦ Ρότζερ Ἀκ-ρούντ». Σὲ λίγες ὥ-ρες 550 ἀστυνομικοί, 15.000 ἐθελοντές, ἀμέ-τρητα λυκόσκυλα καὶ ἀνιχνευτικὰ ἀεροπλῆ-να εἶχαν ριχθῇ σὲ μιὰ ἀγωνιώδη ἀναζήτησι, πού ἔμεινε ἱστορικὴ στὰ χρονικά ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Κι' οἱ ἐ-φημερίδες διέδιδαν τὴ φήμη πὼς ἡ διάσημη συγγραφεὺς ἐγκατέ-λειψε τὸ γράψιμο κι' ἀπεφάσισε νὰ ἐξαφα-νισθῇ, δημιουργώντας μιὰ μυστηριώδη αὐτο-κτονία, σὰν κι' αὐτὲς πού θρῖσκει κανεὶς μέσα στὰ μυθιστορή-ματά της.

Ἐνα ἀπὸ τὰ ωραιότερα κειμήλια τοῦ σπιτιοῦ τῆς εἶναι τὸ συμβολικὸ αὐτὸ πιστόλι, δῶρον ἐνὸς με-γάλου ἀστυνομικοῦ περιοδικοῦ.

χαν δημοσιεύσει οἱ ἐφημερίδες. Ἐτσι, χάρις στὸν νεαρὸ μουσικὸ, ἡ ἀστυνο-μία ὤρθε ἐπὶ τέλους τὴν «ἐξαφανισθεῖσα»! Ἐπρόκειτο γιὰ ἀμνησία, γιὰ ἀπάτη ἢ γιὰ ἀστυνομικὸ παιχνίδι; Εἶναι τὸ μόνο μυστήριο στὸ ὁποῖο ἡ Ἀγκαθα Κρίστι δὲν θέλησε νὰ δώσῃ ποτὲ μιὰ ἐξήγησι.

Ἀπὸ τότε πέρασαν τριάντα χρόνια. Ἡ νεαρὴ Ἀγγλίδα, πού ἔνα ἀστυνο-μικὸ μυθιστόρημα καὶ μιὰ μυστηριώδης ἐξαφάνισι τὴν ἔκαναν ξαφνικὰ διά-σημη σ' ὅλο τὸ Ἡνωμένο Βασίλειο καὶ πού ἡ φήμη τῆς ἄρχισε ἀπὸ τότε νὰ περνᾷ πέρα ἀπ' τὰ σύνορα τῆς πατρίδος τῆς, εἶναι σήμερα μιὰ ἀπ' τὶς πρὸ ἀγαπημένες συγγραφεῖς ὅλου τοῦ κόσμου. Τὰ μυθιστορήματά της εἶ-ναι πασίγνωστα τόσο στὸ Κογκὸ δσο καὶ στὴν Κίνα, στὴν Τουρκία, στὴν Ἰαπωνία καὶ στὶς ἀνατολικὲς χώρες. Ἡ συγγραφικὴ τῆς δρᾶσι ἑνέρχεται, σὲ ἐξήντα τρία μυθιστορήματα πού κυκλοφόρησαν σὲ πενήντα ἑκατομμύ-ρια ἀντίτυπα καὶ σὲ δώδεκα θεατρικὰ ἔργα, πού παίζονται σὲ ὅλους τὸν κό-σμο. Ἡ Ἀγκαθα χάρισε τὰ συγγραφικὰ δικαιώματα τῆς θεατρικῆς δημ-ουργίας τῆς εἰς ἕνα ποντικοπαγίδα στὸν δωδεκάχρονο ἐγγονὸ τῆς Μάθιους. «Ἐχεὶ τύχῃ ὁ μικρός, εἶπε ἡ ἴδια στοὺς δημοσιογράφους. Τὸ ἔργο αὐτὸ παίζεται στὸ Λονδίνο ἐπὶ πέντε συνεχῆ χρόνια».

Ἡ τιμὴ πού προσέφερε τὸ Χόλλυγουντ γιὰ τὸ τελευταῖο σενάριό τῆς ἀ-νέρχεται στὸ μυθώδες ποσὸ τῶν 9 ἑκατομμυρίων δολαρίων. Καὶ ἀξίζει νὰ ἀναφέρουμε ἀκόμα πὼς στὴν Ἀμερικὴ, ἡ γνωστὴ ἐκδοτικὴ ἐταιρεία τῶν Πι-κετ -μπούκς (τῶν διδλίων τῆς τσέπης) πούλαει κάθε χρόνο 5 ἑκατομμύρ α ἀντίτυπα τῆς Ἀγκαθα Κρίστι.

«Ὁ Πουαρὸ γέρασε»!...

Ἡ γυναίκα αὐτὴ, πού διαβάζεται τόσο πολὺ σ' ὅλο τὸν κόσμο, ἔχει στὸ ἐνεργητικὸ καὶ τὰ περισσότερα ἐγκλήματα... Τὰ ἐγκλήματα πού ἐκτε-λεῖ, χτυπώντας τὰ τρία δάχτυλα κάθε χεριοῦ τῆς πάνω στὴ γραφομηχανή τῆς ἢ μιλώντας μπροστὰ στὸ νικταφόν. Καὶ κάθε φορὰ ἡ πλούσια φαντα-σία τῆς βρίσκει κι' ἕνα καινούργιο μυστηριώδη τρόπο γιὰ νὰ ἐξαφανίσῃ κάποιο πρόσωπο τῶν ἔργων τῆς, κρατώντας τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀγωνία τῶν ἀναγνωστῶν τῆς ὡς τὴν τελευταία σελίδα.

Τελευταία, ἔχει ἀρχίσει νὰ τὴν ἀπασχολῇ ἡ ἐξαφάνισις ἐνὸς προσώπου πού δὲν εἶναι ἀπλὸς κομπάρσος ἀλλὰ τὸ σημαντικώτερο πρόσωπο τῆς συ-γγραφικῆς τῆς σταδιοδρομίας. Τὸ πρόσωπο αὐτό, πού γεννήθηκε μαζί μὲ τὸ πρῶτο βιβλίο τῆς, εἶναι ὁ περίφημος Βέλγος ντέτεκτιβ Ἡρακλῆς Πουαρὸ. τῆς ἔχει λύσει ἕνα σωρὸ τρομερὰ αἰνίγματα καὶ ἡ Ἀγκαθα Κρίστι τρέμει καὶ μόνο στὴ σκέψι πὼς θὰ τὸν χάσῃ γιὰ πάντα.

— Κι' ὅμως γέρασε, λέει ἡ ἴδια. Εἶναι πιά 107 χρονών! Ἐχεὶ ἀρχίσει νὰ μ' ἐνοχλῇ λιγάκι.

Ἡ ἰδέα τοῦ Πουαρὸ τῆς γεννήθηκε κατὰ τὸν πρῶτο παγκόσμιο πόλεμο ἀπὸ τοὺς πρόσφυγες. Κι' ἡ Ἀγκαθα Κρίστι χάρισε στὸ δημιούργημά της μιὰ ζωτανή, τόσο ἀληθινὴ προσωπικότητα, ὥστε μιὰ μέρα τὸν εἶδε στὴν πραγματικότητα, ἄνθρωπο μὲ σάρκα καὶ ὀστά!...

Γεμιάτιζε πρὶν ἀπὸ δέκα χρόνια στὸ Σαβόι τοῦ Λονδίνου, δταν εἶδε ξα-φνικά σ' ἕνα γειτονικὸ τραπέζι, ἕναν μικρόσωμο κύριο πού τὴν ἔκανε νὰ ση-κωθῇ ἀπὸ τὴ θέσι τῆς. Ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Πουαρὸ τῆς!... Τὸ ἴδιο χαρακτηρ-ιστικὸ μoustaki, τὸ ἴδιο ὠσείδες κρανίον. Ἡ Ἀγκαθα ρώτησε ἀμέσως τὸν μαίτρ ντ' ὅτέλ. Ἐκεῖνος δὲν ἤξερε τίποτα, παρὰ μόνο πὼς ὁ κύριος αὗτς ἦταν ἕνας Βέλγος θαρῶνος. Καὶ ἀπὸ τότε δὲν τὸν ξαναεἶδε πιά.

— Κι' ὅμως, πρέπει νὰ τὸν σκοτώσω, λέει τώρα ἡ διάσημη συγγραφεὺς γιὰ τὸν ἀγαπημένο ἥρωά της, ἀναστενάζοντας. Πόσο πρὸς ἡσυχος θὰ ἦταν κανένας ἂν δὲν ἐνδιαφερόταν γιὰ τίποτα.

Ἡ Ἀγκαθα Κρίστι ἐργάζεται μὲ τὴν ἴδια ἀνεσι ὅπου καὶ νὰ βρίσκεται. Στὸ διαμέρισμά της στὸ Λονδίνο, στὴ βίλα της στὴν κοιλάδα τοῦ Τάμεν, στὸ μεγάλο σπίτι της στὸ Ντεβονσάιρ ἢ σὲ ὅποιοδήποτε δωμάτιο κάποιοι ξενοδοχείου. Δὲν χρειάζεται καμμιά ἰδιαίτερη ἀνεσι γιὰ νὰ δουλέψῃ. Ἐνα τραπέζι καὶ μιὰ καρέκλα τῆς φτάνουν. Τὸ μόνο πράγμα πού τῆς εἶναι ἀπα-ραίτητο εἶναι ἕνα μαθητικὸ τετράδιο πού τὸ ἔχει πάντα μέσα στὴ τσάντα τῆς γιὰ νὰ σημειώῃ τὶς διαφορὲς ἰδέες πού γεννιῶνται μέσα στὸ μυαλό τῆς.

Στὴν περίοδο τῆς ἐμπνεύσεώς της, ἡ Ἀγκαθα γίνεται ἄλλος ἄνθρωπος. Συγκεντρωμένη στὸν ἑαυτὸ τῆς δὲν ἀκούει πιά κανέναν καὶ δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπ' τὴ δουλειά της. Ἡ κόρη τῆς Ροζάλιντα καταλα-δαίνει κάθε φορὰ τὴν ἀλλαγὴ τῆς μητῆρας τῆς μὲ μιὰ μόνο ματιά.

— Εἰσάστε «μπρούντυ», μαμά, τῆς λέει.

Μπρούντυ, στ' ἀγγλικά, εἶναι ἡ κατάστασις στὴν ὁποία βρίσκεται ἡ κό-τα δταν βῆλῃ νὰ κλωσσήσῃ...

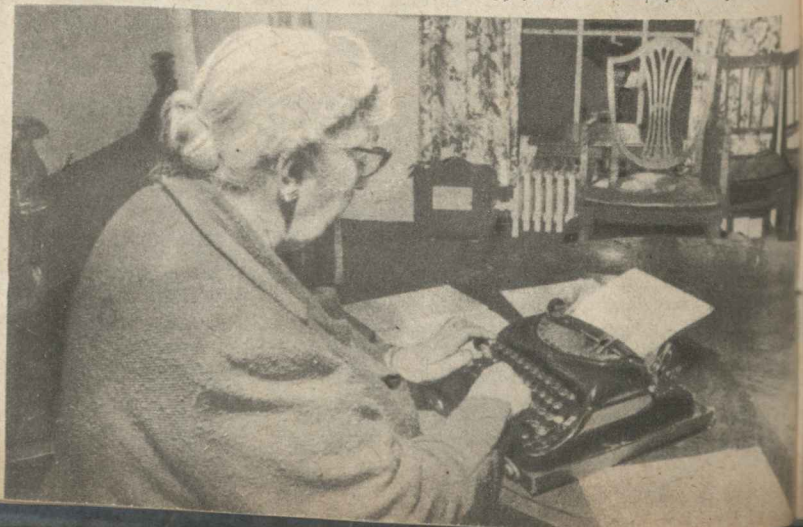
Ἡ ἀπαραίτητη τροφὴ τῆς, τὴν ὥρα τοῦ γραψίματος εἶναι τὰ μῆλα. Ἐχεὶ ἀρκετὰ μπροστὰ τῆς καὶ κάθε τόσο ἀρπάζει ἕνα καὶ τὸ καταβροχθίζει μὲ βουλήμια.

— Ἐνα κεφάλαιο μυθιστορήματος, λέει ἡ Ἀγκαθα, μοὺ κοστίζει πολλὲς φορὲς ἕνα κιλὸ μῆλα!

«Ἐνα συνάχι, ἀφορμὴ γιὰ τὸ πρῶτο μυθιστόρημά της»

Τὰ παιδικὰ χρόνια τῆς πασίγνωστης συγγραφεῖς πέρασαν στὸ γαλῆνο Ντέβον, ὅπου ὁ πατέρας τῆς Ἀλβα Μίλλερ, Ἀμερικανὸς ἀπ' τὴ Νέα Ὑορ-κη, παντρεύτηκε τὴν Ἀγγλίδα μητέρα της. Μεγάλωσε μέσα στὸν ὠραιότα-το κῆπο τοῦ πατρικοῦ τῆς σπιτιοῦ, πού ἦταν γεμάτος ἀπὸ μυστηριώδη κρησφύγετα. Μὲ μεγάλη εὐκολία ἡ Ἀγκαθα εἶχε μεταβάλει τὸν κῆπο αὐτὸν σ' ἕνα φανταστικὸ βασίλειο, ὅπου συναντιόνταν οἱ διάφοροι ἥρωες τῶν μυθι-στορημάτων πού διάβαζε μαζί μὲ καινούργια πρόσωπα τῆς φαντασίας τῆς. Ἐτσι, ἡ μοναξιά τῶν πρώτων παιδικῶν τῆς χρόνων ἄρχισε νὰ πλημμυρί-ἀπὸ ἕνα σωρὸ φανταστικὰ πρόσωπα, πού σημείωνε τὶς πράξεις τους σ' ἕ-να μικρὸ τετράδιο καὶ τοὺς ἔδινε ἀργότερα ζωὴ μέσα σὲ μικρά, πρωτόπλα-στα.

Δυὸ ἀπαραίτητοι σύντροφοί της. Μιὰ γραφομηχανὴ κι' ἕνα σημειωματάριο. Τὸ τελικὸ σχεδιάγραμμα δείχνει μιὰ ἰδέα τῆς γιὰ τὴν ἑξῆς διαφορετικὴ λύσει.

θεατρικὰ κομμάτια. Τὸ κοινὸ τῆς ἦταν μιὰ Γαλλίδα ὑπνρέτρια πού τὴν ἰ-κουγε μ' εὐχαρίστησι καὶ πού θὰ ἦταν ἀσφαλῶς ἡ πρώτη κριτικός τῆς.

Ἡ προτίμησί της ὅμως ἔκλινε στὴ μουσικὴ. Ἀπὸ πολὺ νέα, ἐσυγκινεῖτο μὲ τὴ χεὶρ τοῦ Μπαχ καὶ τοῦ Σιμπέλιους καὶ τὴ δύναμι τοῦ Βάγκνερ. Ἡ-βέλε, καθὼς ἔλεγε, νὰ γίνῃ τραγουδίστρια καὶ στὰ δεκαῆξ τῆς χρόνια ἀπε-φάσισε νὰ παρακολουθῇ μαθήματα φωνητικῆς στὸ Παρίσι. Ἡ ἰδέα ὅμως αὐτὴ ἐδόθηκε σιγὰ - σιγὰ.

Ἀπὸ μιὰ ἔμφυτη διάθεσι νὰ ἐκφράσῃ τὰ διάφορα συναισθήματά της, ἔ-γραφε ποιήματα. Μιὰ μέρα πού βρισκόταν στὸ κρεβάτι, ἐξ αἰτίας ἐνὸς φο-βεροῦ συναχοῦ, ἡ μητέρα τῆς τὴ συμβούλευσε νὰ γράψῃ μιὰ νουβέλα γιὰ νὰ περάσῃ τὴν ὥρα τῆς.

Ἡ Ἀγκαθα δοκίμασε καὶ στὸ τέλος ἡ πρώτη αὐτὴ νουβέλα τῆς, ἦταν φορτωμένη μὲ τόση δρᾶσι καὶ τόσα μπλεξίματα πού γιὰ νὰ τὴν τελειώσῃ ἀ-ναγκάστηκε νὰ σκοτώσῃ ὅλα τὰ πρόσωπα... Ἦταν τὸ καλύτερο ξεκίνημα γιὰ τὴν... «ἐγκληματική» τῆς καριέρα.

«Ἐξ ἐκδότες ἀρνοῦνται τὸ βιβλίο τῆς»

Στὸν πρῶτο παγκόσμιο πόλεμο ἡ Ἀγκαθα ἦταν μιὰ νέα δροσερὴ κοπέ-λα δεκαεφτά χρόνων. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη παντρεύτηκε καὶ τὸν Κρίστι, ἕναν νεαρὸ ἀξιωματικὸ τῆς ἀεροπορίας. Ἡ ἴδια ὑπηρετοῦσε τότε στὸν Ἐρυθρὸ Σταυρὸ. Τὸ μεθοδικὸ τῆς πνεῦμα καὶ ἡ εὐσυνειδησία τῆς ἔκαναν τοὺς προ-σταμένους τῆς νὰ τὴ διορίσουν ὑπεύθυνη ἐπὶ τῶν δηλητηρίων τοῦ νοσοκο-μείου. Οἱ κόκκινες ἐτικέτες τῶν μπουκαλιῶν τῆς γόητευσαν καὶ σὲ λίγο οἱ δό-σεις καὶ ἡ δραστηριότης τῶν δηλητηρίων δὲν ἔκρυβαν πιά κανένα μυστικὸ γι' αὐτὴν.

— Δώσε μου μιὰ μπουκάλια μὲ δηλητήριο — φώναξε μιὰ μέρα — κι' ἐγὼ θὰ σὰς γράψω ἕνα ωραιότατο ἐγκλήμα!

Ἡ ἰδέα τοῦ ἐγκληματικοῦ προβλήματος γεννήθηκε μέσα στὸ μυαλό τῆς, ἐξ αἰτίας ἐνὸς πνευματικοῦ παιχνιδιοῦ πού ἔκανε μὲ τὴν ἀδελφὴ τῆς. Οἱ δυὸ κοπέλλες διάδασαν μὲ ἀπληστία διάφορα ἀστυνομικὰ μυθιστορήματα καὶ στοιχημάτιζαν ποῖα θὰ βρῇ ἀργότερα τὸν ἐνοχο. Ἡ Ἀγκαθα λοιπὸν τὴν ἀνέπει ἀπ' τὶς πρώτες σελίδες καὶ γιὰ νὰ νικήσῃ θριαμβευτικώτερα τὴν ἀ-δελφὴ τῆς ἀποφάσισε μιὰ μέρα νὰ γράψῃ ἡ ἴδια ἕνα ἀστυνομικὸ μυθιστό-ρημα. Ἐτσι ἀρχισε νὰ πλάθεται μέσα στὸ μυαλό τῆς τὸ πρῶτο ἐπίσημο μυθιστόρημά της, πού παρουσιάστηκε ἀργότερα στὸ κοινὸ μὲ τὸν τίτλο «Ἡ μυστηριώδης ὑπόθεσις Στάιλς». Ἡ γνωστὴ τῆς πιά ἐπιστήμη τῶν χη-μικῶν ἐνώσων τῶν δηλητηρίων τῆς προσέφερε πολλὲς ὑπηρεσίες. Ἐτσι, τὸ πρῶτο θῦμα τῶν μυθιστορημάτων τῆς, ἡ γλυκεῖα κυρία Ἰνγκλεθορπ, πῆθανε ἀδύνατα ἀπὸ τοξικὸ θάνατο καὶ χάρις σ' αὐτὸ τὸν θάνατο γόηκε στὸν κό-σμο ὁ περίφημος Ἡρακλῆς Πουαρὸ, πού θ' ἀνεκάλυπτε ἀργότερα τόσοσ' ἐγκληματίες...

Ὡστόσο, «Ἡ μυστηριώδης ὑπόθεσις Στάιλς» ἀγωνίστηκε πολὺ γιὰ νὰ ἐπιβλῇ. Ἐξ κατὰ σειράν ἐκδότες ἐπέστρεψαν τὸ κείμενο στὴ συγγρα-φεῖα, χωρὶς νὰ τῆς δώσουν καμμιά ἐξήγησι. Ὡσπου μιὰ μέρα ἡ Ἀγκαθα ἔ-λαβε ἕνα γράμμα ἀπὸ κάποιον Τζῶν Λέην πού τὴν παρακαλοῦσε νὰ συζη-τήσουν γιὰ τὴν ὑπόθεσι τοῦ μυθιστορηματός της. Ἐκείνη πῆγε νὰ τὸν βρῇ χωρὶς πολλὲς ἐλπίδες καὶ γύρισε στίγτι τῆς μ' ἕνα θριαμβευτικὸ συμβόλαιο πού τὴν υποχρέωνε νὰ δώσῃ καὶ τὰ τέσσερα ἐπόμενα βιβλία τῆς στὸν ἴδιο ἐκδότη.

Γράφοντας δυὸ μυθιστορήματα τὸ χρόνο, ἡ Ἀγκαθα ἄρχισε ν' ἀνεβαίνει σιγὰ - σιγὰ τὰ σκαλοπάτια τῆς δόξας. Καὶ τέλος «Τὸ ἐγκλήμα τοῦ Ρότζερ Ἀκρούντ», στὰ 1926, τὴν ἀνέκηρυξε «βασίλισσα τοῦ ἐγκλήματος». Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ χάρισε ἀπὸ τὸν ἄντρα τῆς, κρατώντας τὸ ὄνομά του, πού τὸ ἔκανε διάσημο σ' ὅλο τὸν κόσμο. Ἀργότερα, σ' ἕνα ταξίδι τῆς στὴ Μεσοποταμία, γνώρισε τὸν δεύτερο ἄντρα τῆς ζωῆς τῆς, τὸν ἀρχαιολόγο Μάξ Μάλλοβαν. Ὁ περίφημος αὗτος ἀρχαιολόγος διάβασε ὅλα τὰ μυθιστο-ρηματα τῆς Ἀγκαθα καὶ ἀνακάλυψε πὼς ἡ ἀρχαιολογία ἐμοιαζε πολὺ μὲ τὴν ἀστυνομικὴ λογοτεχνία.

Ἐτσι, ἡ Ἀγκαθα Κρίστι ἔγινε στὴν ἰδιωτικὴ τῆς ζωῇ κυρία Μάλλοβαν καὶ μοίρασε τὴ ζωὴ τῆς ἀνάμεσα στὰ ἀστυνομικὰ μυστήρια καὶ τὶς ἀρχαιο-λογικὲς ἐρευνήσεις τοῦ συζύγου τῆς, περιπλανώμενη σ' ἕνα σωρὸ ἀγνο-στοὺς τόπους. Ἐγινε μάλιστα ἐπίσημη φωτογράφος τῆς ἀποστολῆς Μάλλο-βαν καὶ γιὰ νὰ ἀναποκριθῇ στὶς ἀπαιτήσεις τοῦ νέου ἐπαγγέλματός της, ἀναγκάστηκε νὰ παρακολουθῇ μαθήματα φωτογραφίας σὲ μιὰ εἰδικὴ scho-λὴ τοῦ Λονδίνου.

«Ἐρωτικά ρομάντσ»

Μόλις πρὶν λίγων καιρῶ, ἕνας Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος ἀνεκάλυψε πὼς ἡ διάσημη συγγραφεὺς ἐξέδωσε κρυφὰ ἐπὶ εἰκοσι χρόνια καὶ διαφορὲς αἰ-σθηματικὲς νουβέλες μὲ τὸ ψευδώνυμο Μαίρη Ουέστμακτ!...

Ἡ γυναίκα αὐτὴ πού τὴν ἔφερε ὅλος ὁ κόσμος ἀπὸ τὰ βιβλία τῆς εἶναι ἡ πρὸ μυστηριώδης συγγραφεὺς. Ὁ Γάλλος ἐκδότης τῆς Ἀλμπέρ Πιγκάς, ἔ-κανε ἐκκοπέντε χρόνια γιὰ νὰ τὴ γνωρίσῃ προσωπικά. Κανεὶς δὲν τὴν ἔχε ἔ-δε σὲ καμμιά λογοτεχνικὴ συγκέντρωσι κι' ὅταν στὴν πρεμιέρα κάποιου ἔρ-γου τῆς, οἱ θεατὲς καλοῦν στὴ σκηνὴ τὴ συγγραφέα ἐκείνη ἐξαφανίζεται.

Ἡ μὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ τὴ κανεὶς εἶναι ὅταν ἀνεβαίνει στὸ τέλος τῆς ἐξομολόγος τὸν κεντρικὸ δρόμο τοῦ μικροῦ χωριοῦ Οὐάλλινγκφορντ, στὴν κοιλάδα τοῦ Τάμεσι, γιὰ νὰ κἀν τὰ ψώνια τῆς. Τότε ὁ κόσμος δὲν βλέπει πᾶν Ἀγκαθα Κρίστι ἀλλὰ μιὰ κοινότατη Ἀγγλίδα ἀστή, τὴν κυρία Μάλλο-βαν, πού τριγυρίζει στὰ διάφορα καταστήματα κρατώντας τὸ καλάθι τῆς.

Πολλοὶ προσπάθησαν, κατὰ καιροὺς, νὰ ἐξηγήσουν τὸ μυστήριό πού τυ-λίγει τὴ ζωὴ αὐτῆς τῆς γυναίκας. Κι' ὅμως τὸ μυστήριό αὐτὸ δὲν εἶναι τί-ποτε ἄλλο ἀπὸ μιὰ ἀσύγκριτη ἀπλότητα. Μέσα στὸν κῆπο τῆς περνάει ἀρ-κετὲς ὥρες φροντίζοντας ἡ ἴδια τὰ λουλούδια τῆς καὶ ὕστερα κλείνεται στὴν καλζινα τῆς γιὰ νὰ ἀσχοληθῇ μὲ κάποια ἐνδιαφέρουσα συνταγὴ μαγειρικῆς. Ὅταν ἐρθῇ τὸ βράδυ, ἡ ζωὴ τῆς κυρίας Μάλλοβαν σβύνει σιγὰ - σιγὰ καὶ παραχωρεῖ τὴ θέσι τῆς στὴ διάσημη Ἀγκαθα Κρίστι. Καὶ τότε, χιλιάδες πρόσωπα, μυστηριώδη, ἀρχίζουν νὰ χορεύουν γύρω ἀπ' τὴν πολυθρόνα τῆς, ἀνέρες σκιές πού θὰ τὶς ζωντανέψῃ ἀργότερα μέσα στὴ μαγικὴ πραγματι-κότητα τῆς φαντασίας τῆς, γιὰ χάρι τῶν ἑκατομμυρίων ἀναγνωστῶν τῆς.

Μιὰ τελευταία ματιά στὰ κλισὶ τῶν φωτογραφιῶν πού εἶνε τοαβήξει ἡ κυ-ρία Μάλλοβαν. Σὲ λίγο αὐτὴ θ' ἀπομονωθῇ γιὰ νὰ γίνῃ ἡ Ἀγκαθα Κρίστι.

ΠΙΣΤΕΥΩ πως θα πεθάνω σύντομα. "Ω, μη λυπάστε και πολύ για τη μοίρα μου, δεν είμαι παρά ένα κουτί. "Ένα κουτί από σοκολατάκια. Κι' αν πεθάνω έστω και αύριο, θα έχω ζήσει όπωσδήποτε μια δεκάδα χρόνια, τύχη πραγματικά εξαιρετική, για ένα αντικείμενο του είδους μου.

Δεν φοβάμαι το θάνατο, είναι αρκετός καιρός που έχω χάσει το σχήμα μου, οι γωνίες μου έχουν ξεκολλήσει, το ώραίο χρυσαφί μου ντύσιμο έχει μαυρίσει και ξεφτίσει από το χρόνο. "Αμα φτάνη κανείς σ' αυτή την κατάσταση, πρέπει να πεθαίνει. Θα ήθελα μονάχα ένα πράγμα. Να μου κάνουν την τιμή να με ρίξουν στη σόμπα. Θα ήταν ένα τέλος αξιοπρεπές, γιατί δεν θα ήθελα με κανένα τρόπο να με πετάξουν στον τενεκέ των σκουπιδιών. Μα δεν υπάρχει κανένας τρόπος για να εκφράσω αυτή την επιθυμία και έτσι δεν μου μένει να κάνω τίποτ' άλλο, παρά να περιμένω και να...ελπίζω.

Κι' ενώ περιμένω, όπως συμβαίνει συχνά στους γέροντες, ξανασκέπτομαι τα περασμένα. Γιατί εγώ, πρέπει να το παραδεχτή κανείς, είχα μια ωραία καριέρα. Χάρισα την εύτυχια σε δυο ζευγάρια έρωτευμένων. Δεν έννοω την προσωρινή εύτυχια που αισθάνεται κανείς όταν τρώει σοκολατάκια, αλλά μια εύτυχια αληθινή, διαρκή, την εύτυχια που δοκιμάζουν δυο έρωτευμένοι όταν ενωθούν για πάντα. "Ακούστε λοιπόν την ιστορία της ζωής μου, αν σας ενδιαφέρει.

*

ΣΤΑ ΝΙΑΤΑ ΜΟΥ ήμουν πολύ ωραίο κουτί. Πάρα πολύ ωραίο μάλιστα, γιατί κανείς δεν αποφάσισε να με αγοράσει. Με είχαν τοποθετήσει στο κέντρο της βιτρίνας, στολισμένο με μια τεράστια γαλάζια κορδέλα. Κόσμος πολυς σταματούσε μπροστά μου και με κύτταζε με θαυμασμό. Μερικοί έμπαιναν στο κατάστημα, ζητούσαν να με δούν... προσωπικά, μ' έπαιρναν για μια στιγμή στα χέρια τους, με μολύδι άκουγαν την τιμή μου κουνούσαν το κεφάλι τους κι' έφευγαν. Είχα πιά αρχίσει να φοβάμαι ότι θα μείνω για πάντα στο ράφι, όταν ένα πρωί ήρθε και με ζήτησε ένας νεαρός. Είχε ένα πρόσωπο πολύ συμπαθητικό, αλλά το ντύσιμό του έδειχνε πως δεν θα ήταν σε θέση να ξεδιψήσει τόσο λεπτά για μένα. Πραγματικά, με κύτταζε καλά - καλά, όταν όμως άκουσε την τιμή ξεροκατάπιε και πρόσεξε πως έχασε το χρώμα του. "Ύστερα όμως είπε με ύψος αποφασιστικό:

— Θα το πάρω.

— Η πωλήτρια έτοιμάστηκε να του το τυλίξει, αλλά εκείνος τη σταμάτησε:

— Όχι, είπε. Θέλω να το ανοίξετε και να βλέπετε μέσα αυτό το σημείωμα.

— Μα θα χαλάσουμε τη συσκευασία, είπε η πωλήτρια.

— Ο νεαρός όμως επέμενε κι' έτσι η κοπέλλα έλυσε το γαλάζιο φιόγκο μου, με άνοιξε, σήκωσε υερικά από τα σοκολατάκια της πρώτης σειράς και έβλεπε το σημείωμα που της έδωσε ο νέος. "Όταν με ξανάκλεισε, ρώτησε το νεαρό:

— Σε ποιά διευθύνσι θα το στείλω;

— Εκείνος έδωσε τη διευθύνσι μιάς δεσποινίδος Λουίζας Βαλλέτ, και ζήτησε να καρφώσουν την κάρτα του επάνω στην κορδέλα μου. "Από περιέργεια έρριξε μια ματιά: τον έλεγαν Ρόλαντ Μπουρντνί.

— Η δεσποινίς Λουίζα Βαλλέτ, όταν με πήρε, με κύτταζε με θαυμασμό, ύστερα έτρεξε να με δείξει στη μητέρα της. "Η κυρία Βαλλέτ, μια χοντρή και αντιπαθητική γυναίκα, με πήρε στα χέρια της, με εξέτασε προσεκτικά και είπε:

— Θα είναι πανάκριδο. Αυτός ο Ρόλαντ Μπουρντνί είναι ένας ανόητος, αφού πετάει τόσα λεφτά για ν' αγοράσει ένα κουτί σοκολατάκια.

— "Ίσως είναι έρωτευμένος μαζί μου, είπε το κορίτσι χαμογελώντας με φιλαρέσκεια.

— Αυτός ο απένταρος! Δεν είναι και τόσο σπουδαία τύχη, είπε με περιφρόνησι η κυρία Βαλλέτ. Θα προτιμούσα να ήταν έρωτευμένος μαζί σου ο γιος του δημάρχου, που έχει μεγάλη περιουσία και δεν θα περιμένη να περάσουν χρόνια και χρόνια για να μπορέσει να σταδιοδρομήσει.

— Θα το προτιμούσα κι' εγώ, απάντησε θυμωμένο το κορίτσι. "Αλλά δεν έχω σκοπό να μείνω στο ράφι περιμένοντας τον πλούσιο γαμπρό. "Αν μου κάνει πρόταση γάμου ο Ρόλαντ Μπουρντνί,

θα τον παντρευτώ, αφού δεν υπάρχει άλλος καλύτερος, μ' γιά την ώρα δεν μου έχει πη τίποτα. "Η Λουίζα έκανε μια κίνηση για να μ' ανοίξει, αλλά η μητέρα της τη σταμάτησε.

— Τι κάνεις αυτό, τρελλάθηκα; είπε.

— Γιατί; ρώτησε το κορίτσι απορώντας.

— "Ένα τέτοιο ακριβό κουτί είναι κρίμα να το ανοίξουμε. Καλύτερα να το χαρίσουμε στη γυναίκα του δημάρχου, που έχει μεθαύριο τη γιορτή της.

— Από κείνη τη στιγμή άρχισε η οδύσειά μου. "Από τα χέρια της γυναίκας του δημάρχου πέρασε στα χέρια της κυρίας του διευθυντού της Τραπεζίης, από κει πήγα στα χέρια κάποιου καθηγητού των μαθηματικών, και για να μην τα πολυλογώ μέσα σε τρεις μήνες άλλαξα περισσότερα από δέκα αφεντικά, κουβαλώντας σ' όλους το τρυφερό μου μήνυμα. Κάποτε ένας ηλικιωμένος προϊστάμενος με χάρισε στη νεαρή δακτυλογράφο του, και περιμένα με κέφι να δω τι μπερδεμένη ιστορία θα έβγαίνε απ' αυτό το δώρο, γιατί η κοπελίτσα ήταν σχεδόν αποφασισμένη να μ' ανοίξει, αλλά την τελευταία στιγμή επενέβη ο αδελφός της και την εμπόδισε:

— Είναι κρίμα, είπε, ν' ανοίξουμε ένα τόσο ωραίο κουτί.

— Και τί να το κάνω;

— Να το χαρίσουμε στη θεία "Αννίτα. "Έτσι ξε-

ΕΝΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

υποχρεωνόμαστε για τα τραπέζια που μ'ας έχει κάνει. "Αλλάστε μην ξεχνάς ότι κάποτε θα την κληρονομήσουμε.

— Μα η θεία "Αννίτα δεν είναι παραπάνω από τριανταεπτά χρονών, μπορεί ακόμη να παντρευτεί και να κάνει παιδιά, είπε η κοπέλλα.

— "Αφού δεν παντρεύτηκε ως τώρα δεν υπάρχει πιά φόβος.

— "Έτσι έφτασα στα χέρια της θείας "Αννίτας, που συγκινήθηκε τόσο πολύ για το δώρο των ανηψιών της, που δάκρυσε. "Ήταν μια γυναίκα αξιοπρεπής. Συγκινήθηκε κι' εγώ, και θα ήθελα να κάνω κάτι γι' αυτήν.

— Η θεία "Αννίτα ήταν η μόνη που δε σκέφτηκε να με χαρίσει. Το δράδυ, όταν έπεσε στο κρεβάτι, με πήρε δίπλα της, κι' ενώ διάβαζε, μασούλαγε πότε - πότε κανένα από τα σοκολατάκια μου. Ξαφνικά το χέρι της έπιασε το σημείωμα που είχε γράψει εκείνος ο πρώτος κάτοχός μου, ο Ρόλαντ Μπουρντνί, για την αγαπημένη του Λουίζα. Τό άνοιξε απορώντας και διάβασε: «Δεν έχεις καταλάβει πως σ' αγαπώ; Δείξε λίγο ενδιαφέρον για μένα, κι' η καρδιά μου θα είναι δική σου. Ρόλαντ».

— "Τί είναι αυτό;» αναρωτήθηκε η "Αννίτα, «ποιός μου έγραψε αυτές τις φράσεις;» "Η "Αννίτα ανακάθισε στο κρεβάτι της. "Ήταν κατακόκκινη και ταραγμένη. «Ρόλαντ Λαντιέ, ψιθύρισε. «Αυτός!... Κάποτε με συμπαθούσε, τον συμπαθούσα κι' εγώ μα ύστερα έφυγε κι' έλειψε τόσα χρόνια. Είναι δυνατό να θυμάται ακόμη εκείνο το μικρό ειδύλλιο; Κι' όμως αισθάνομαι πως πρέπει να είναι αυτός. Δεν είχε το θάρρος να μου μιλήσει απ' ευθείας, και μου έστειλε αυτό το μήνυμα με τη Λούσυ και τον Σαρλ. Φυσικά, τα παιδιά δεν μπορούσαν να κάνουν ένα τόσο ακριβό δώρο».

— Όταν ξαναείδα την άλλη μέρα το πρωί τη δεσποινίδα "Αννίτα, δεν την αναγνώρισα. Είχε χτενίσει τα μαλλιά της μ' έναν τρόπο πιο μοντέρνο, είχε δώσει έλαφρά τα χείλη της και το πρόσωπο της ήταν φρέσκο και φωτεινό.

— Τρεις μέρες αργότερα γνώρισα αυτόν τον Ρόλαντ Λαντιέ, που υπήρξε η αίτια της μεταμορφώσεως της "Αννίτας.

— Κάθονταν στο σαλόνι, κυττάζονταν στα μάτια και κοκκίνιζαν σαν παιδιά του γυμνασίου.

— Ξέρεις, αγαπητή μου "Αννίτα, είπε σε μια στιγμή ο Ρόλαντ, πολλές φορές σκεπτόμουν πόσο θλιβερό είναι να ζή ένας άντρας μόνος του, αλλά ο γάμος είναι μια δύσκολη υπόθεση. "Αν υπάρχει

Κάθονταν στο σαλόνι και κυττάζονταν στα μάτια...

δμως μια γυναίκα στον κόσμο για την οποία δεν θα δίσταζα ούτε στιγμή, ήσουν εσύ. "Αλλά εσύ φαινόσουν πάντα τόσο απορροφημένη από τη δουλειά σου, από την κοινωνική σου δράσι.

— "Ολ' αυτά, μπορούν πραγματικά να γεμίσουν μια ζωή, αγαπητέ μου Ρόλαντ, αλλά όχι μια καρδιά.

— "Αννίτα...

— "Η "Αννίτα μου, χαμήλωσε το κεφάλι και σηκώθηκε για να κρύψει την ταραχή της. "Ύστερα, ήρθε κοντά μου και με πήρε στα χέρια της.

— Κύτταξε, έχω ακόμη τα σοκολατάκια σου, είπε. Θέλεις ένα;

— Τα σοκολατάκια μου; έκανε έκπληκτος ο κύριος Λαντιέ.

— "Ελα, μην κάνης τον ανήξερο, τον μάλασε τρυφερά εκείνη. "Αφού έχω ακόμη το σημείωμά σου.

— Το σημείωμά μου; μουρμούρισε.

— Το πήρε, το διάβασε και ύστερα ψιθύρισε κοκκινίζοντας:

— Βρήκες αυτό το σημείωμα κι' ενόμιες...

— "Η δεσποινίς "Αννίτα έγινε έξαφνα πολύ χλωμή. Μα ο κύριος Λαντιέ, πετάχτηκε από τη θέση του, πήγε κοντά της και πήρε τα χέρια της μέσα στα δικά του.

— "Αννίτα, σε παρακαλώ... Ναι, εγώ έγραφα αυτό το μπιλιέτο. Δηλαδή είναι το ίδιο σ'αν να ήμουν εγώ, αφού μόλις το διάβασες σκέφτηκες άμέσως μένα. Θα ήθελα χίλιες φορές να το είχα γράψει. Γιατί εγώ σ' αγαπώ, "Αννίτα. Σ' αγαπώ.

*

ΑΥΤΗ Η ΙΣΤΟΡΙΑ θα μπορούσε να τελειώσει εδώ. "Η δεσποινίς "Αννίτα και ο κύριος Λαντιέ παντρεύτηκαν κι' έγιναν εύτυχισμένοι, κι' απέκτησαν και δυο παιδιά καταστρέφοντας έτσι τα όνειρα που έκαναν τ' ανήψια. "Αλλά η ιστορία της ζωής μου είχε και συνέχεια.

— Μια μέρα, δυο χρόνια ύστερα από το γάμο του Ρόλαντ και της "Αννίτας, είδα να μπαίνει στο σαλόνι ένα ωραίο νεαρό ζευγαράκι. "Εκείνος ήταν ο Ρόλαντ μου. Ναι, εκείνος ο δειλός νεαρός. Μαζί του ήταν ένα πολύ χαριτωμένο κορίτσι.

— Ο νεαρός Ρόλαντ Μπουρντνί, με κύτταζε κι' έβγαλε ένα μικρό επιφωνημα έκπληκτος:

— Μπρά, που το δρήκατε αυτό το κουτί; ρώτησε.

— "Η κυρία "Αννίτα με πλησίασε και είπε:

— Σ' αυτό το κουτί όφειλα την εύτυχία μου, του έλεπε. Και τους διηγήθηκε την ιστορία.

— Ο νεαρός Ρόλαντ την άκουσε προσεκτικά ως το τέλος, κατόπιν έρριξε μια τρυφερή ματιά στην άρραβωνισακτική του και είπε:

— Κι' εμείς τότε χρυσάμε σ' αυτό την εύτυχία μας. Γιατί το κουτί αυτό το είχα χάρισει εγώ στη Λουίζα Βαλλέτ, με την ελπίδα να τη συγκινήσω. "Εκείνη όμως φαίνεται το δρῆκε πολύ δημοφιλές και λυτήθηκε να το άνοιξη. Προτίμησε να το χάριση κάπου άλλο, κι' έτσι δεν διάβασε το σημείωμα που είχα γράψει γι' αυτήν. Εύτυχος. Γιατί σήμεια ανατριχίλας στη σκέψη πως θα είχα για πεθερά εκείνη τη φαντασμένη κυρία Βαλλέτ για σύζυγο την ψυχρή και άνοστη Λουίζα και θα είχα γνωρίσει ποτέ τη Μπέρτα μου.

Η Μαρία - Λουίζα κι' ο βασιλιάς της Ρώμης.

ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ γνωστά απ' την έξωτερική ζωή της Μαρίας - Λουίζας (1791 — 1847), αρχιδούκισσας της Αυστρίας που έγινε αυτοκράτειρα των Γάλλων κι' έπειτα πριγκίπισσα της Πάρμας, της Πλακεντίας και της Γκουστάλλα. Μα θα είναι πάντα αδύνατο να εξηγήση κανείς με κάποιο τρόπο την εσωτερική, την τόσο βαθειά αντίθεσι ανάμεσα στις δυο της προσωπικότητες — την μια που άναυδθηκε όταν είχε ανεβή στον πύλο λαμπρό θρόνο, πλάι σ' έναν απ' τους μεγαλύτερους κι' εξαιρετικότερους ανθρώπους της ιστορίας, από τότε που υπάρχει ιστορία, και την άλλη που έκδηλωθηκε με την όχι παραδειγματική ζωή της στις ιταλικές χώρες, που είχε παραχωρήσει ο αυτοκράτωρ Φραγκίσκος των "Αψβούργων στην έπικυριαρχία της κόρης του.

Πρέπει να λεχθί πρώτα - πρώτα πως η Μαρία - Λουίζα δεν μπόρεσε να αισθανθί για τον Ναπολέοντα εκείνο τον έρωτα, που έρχεται με αυθόρμητο τρόπο. "Ήταν δεκαοχτώ έτών όταν ο αυτοκράτωρ των Γάλλων, αφού χάρισε την "Ιωσηφίνα ντε Μπωαρναί (1809), την διάλεξε για σύζυγό του. Είναι ενδιαφέροντες οι λεπτομέρειες αυτής της αίτησεως: Λένε πως ο Ναπολέων, μεθυσμένος από τις αδιάκοπες κατακτήσεις του, κατεχόμενος από τις ασήμαντες της παντοδυναμίας, είχε θελήσει να επιβάλι στην πιο περήφανη από τις δυναστείες μια πραγματική και βαθειά ταπεινώσι, ζητώντας το χέρι μιάς κληρονόμου των "Αψβούργων. Φυσικά, στη Βιέννη, στους κύκλους που ήταν διαποτισμένοι από την παράδοσι κι' είχαν την ανάνηψη της λαμπρής Αύλης της Μαρίας - Θηρεσίας και του αυτοκρατορικού γοήτρου της Αυστρίας, η αντίθεσι ήταν μεγάλη, παρ' όλες τις θεαματικές νίκες του Βοναπάρτη. Η στιγμή ήταν δύσκολη και οσοδάρη. "Ο Φραγκίσκος θυσίασε στο δωμά της σκοπιμότητος και του φόβου την αρχιδουκισσα Μαρία - Λουίζα, εγκαλείποντάς την στην αγκαλιά ενός τυχοδιώκτη! Στην πραγματικότητα, πάντως, τα πράγματα δεν ήταν όλωσδιόλου έτσι: "Άλλοι κύκλοι της αυστριακής άριστοκρατίας έλεγαν πως δηλ ή υπόθεσι ήταν μια μακιαβελική μηχανορραφία, που την είχε στήσει δολωλόκος διπλωμάτης της Αύλης του Σέμπρουν. "Ο πριγκίπας Μέττερνιχ. Μ' άλλα λόγια, ο Μέττερνιχ είχε σκεφθί πως η Μαρία - Λουίζα, όταν θα γινόταν γυναίκα του Ναπολέοντα, θα έκδικιόταν την Αυστρία!

Το γεγονός είναι πάντως πως αυτοί οι γάμοι συνέφεραν εξ ίσου και στις δυο πλευρές: Στους "Αψβούργους επειδή ξαναέειραν, εξ αιτίας της καινούργιας στενής συγγένειας, ένα μέρος των γαμένων επαρχιών τους, κι' έπειδή — πράγμα εξ ίσου σημαντικό — εμπόδιζαν έτσι τη δυνατοτήτα ενός γάμου του Ναπολέοντος με μια Ρωσίδα αρχιδούκισσα, που οι συνέπειες του θάταν τραγικές για την Αυστρία. Και στον Ναπολέοντα, ο γάμος συνέφερε γιατί ο νικητής του "Αουστερλιτς και του Φρήντλαντ ήθελε να ιδρύσει μια δική του δυναστεία ("Η "Ιωσηφίνα δεν μπόρεσε να του δώσι γιοι, αν και είχε δυο παιδιά από τον πρώτο της άνδρα: Τον Εύγένιο και την "Ορσινία), και γιατί ο γάμος με μια πριγκίπισσα του πιο ένδοξου οίκου που υπήρχε, του οίκου που αντιπροσώπευε ακόμα την "Ιερή Ρωμική Αυτο-

Μαρία Λουίζα

ΜΙΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ

ΧΩΡΙΣ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΗ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ

Γάμος του Ναπολέοντος με την αρχιδούκισσα Μαρία-Λουίζα της Αυστρίας, στις 24/4/1810.

κρατορία, θάδινε στην καινούργια δυναστεία του μια έντελώς ιδιαίτερη αίσλη.

— "Ολ' αυτά όμως ήταν συμφέροντα κρατικά, συμφέροντα δυο μεγάλων κρατών. "Ο έρωας δεν έπαιζε σχεδόν κανένα ρόλο στην ένωση του Βοναπάρτη με τη Μαρία - Λουίζα. Φυσικά, η Μαρία - Λουίζα ήταν φιλόδοξη, κι' ο Ναπολέων εκείνη τη στιγμή ήταν ο ισχυρότερος άνθρωπος του κόσμου, η Γαλλία η μεγαλύτερη δύναμι. "Άλλωστε, πολλοί ιστορικοί λένε πως η πριγκίπισσα είχε και μιά άλλη φιλοδοξία, που την τιμά πολύ: "Ήθελε να συνδιαλλάξει δυο μοναρχίες, που ως εκείνη τη στιγμή ήταν αντίπαλες.

Στα μέγαρα του Ναπολέοντος, η Μαρία - Λουίζα είχε και μια άλλη αξία: Τούδωσε ένα γιοι, ένα χρόνο μόλις μετά το γάμο, που έγινε στις 2 "Απριλίου 1810. "Η καινούργια αυτοκράτειρα των Γάλλων απέκτησε ένα αγοράκι στις 20 Μαρτίου 1811. "Ένα αγοράκι που, πρην δη ακόμα το φώς του κόκκου, είχε τον τίτλο του βασιλιά της Ρώμης. "Εμοιάζε πολύ με τον Ναπολέοντα, αν και, με τα χρόνια άρχισε να μοιάζει περισσότερο με τη μητέρα του, δηλαδή έγινε ακόμα πιο ωραίος.

Πραγματικά, η Μαρία - Λουίζα ήταν πολύ ωραία γυναίκα. "Ο Λαμαρτίνος την περιγράφει με τα ακόλουθα λόγια: «Η Μαρία - Λουίζα είχε μπλε μάτια, ξανθά μαλλιά, είχε λευκό και ρόδινο δέρμα, κι' είχε τη ναχελική έκφρασι εκείνων των Γερμανίδων, που δίνουν την εντύπωσι πως έχουν πάντα την ανάγκη να στηρίζονται στην καρδιά ενός άντρα. Τό στήθος της ήταν γεμάτο, πλούσιο, τα μπράτσα της λεπτά, μακριά, κι' είχαν μια θαυμαστή απλή γραμμή. "Ήταν μια απλή φυσική, κλεισμένη πάντα στον εαυτό της, μα γεμάτη γοητεία στην οικειότερη ζωή της, καμμένη για τον οικογενειακό έρωτα, και για μια μοίρα χωρίς υπερβολικές λαμπρότητες».

Αυτό το πορτραίτο είναι πολύ ευνοϊκό. "Αποδίδει όμως καλά τη μια από τις δυο προσωπικότητες της Μαρίας - Λουίζας. Πραγματικά, η συνέχεια της ζωής της κοντά στον Ναπολέοντα δεν χαρακτηρίστηκε από καμμία ανωμαλία, καμμία ιδιοτροπία. Πιεθίνα και ήσυχη, είχε κάποια έπιρροη στους γύρω της, τόσο ώστε ο Ναπολέων, πρην ξεκίνησι για την έκστρατεία του 1813 — πρόδρομο των τραγικών γεγονότων της έκστρατείας της Ρωσσίας — την ώνόμασε ΑΥΤΟΚΡΑ-

— "Αδām Νάιπεργκ, μοργανατικός σύζυγος της τέως Αυτοκράτειρας της Γαλλίας.

ΤΕΙΡΑ "ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. Στα τέλη της ίδιας εκείνης χρονιάς, δείχνοντας πως είχε πλήρη επίγνωση των καθηκόντων της, η Μαρία - Λουίζα ανήγγειλε στη Γερουσία, εν όνοματι του Ναπολέοντος, την κήρυξι του πολέμου έναντι των κρατών που είχαν συνασπισθί κατά της Γαλλίας. "Ανάμεσα σ' αυτά τα κράτη ήταν και η αυστριακή αυτοκρατορία, η άλλοτε δική της, η αυτοκρατορία του πατέρα της...

— "Ακολούθησε η καταστροφή της έκστρατείας της Ρωσσίας (1814), μα η Μαρία Λουίζα δεν έχασε το ήθικό της, κι' αρνήθηκε να εγκατασταθί στο Μπερρύ, ένα μέρος που ήταν σίγουρο γιατι το διοικούσαν οι ίδιοι οι αδελφοί του Ναπολέοντος, ο "Ιωσήφ κι' ο "Ιερώνυμος.

Δεν έλειψαν μάλιστα οι φήμες, σύμφωνα με τις οποίες, η Μαρία - Λουίζα, που ένασγύρσε στη Βιέννη μετά τη φυγή του Ναπολέοντος στην "Ελβα (Μάρτιος του 1815), δόθηκε στην αιώνη διασκήψι επάνωδό του στο Παρίσι, με το γιοι του, (τον "Βασίλειο της Ρώμης), που έγινε αργότερα δούκς του Ράιχσταγ), αλλά είναι δύσκολο να ξέρη κανείς πως ακριβώς συνέβησαν τα πράγματα εκείνη τη μοιραία χρονιά.

— "Ακολούθησαν οι "Εκατό "Ήμερες κι' η δεύτερη ή ορατική έξοδος του Ναπολέοντος. Η τέως αυτοκράτειρα των Γάλλων έγινε κυβερνήτρια του δουκατού της Πάρμας, Πλακεντίας και Γκουστάλλα, κι' άρχισε έτσι η περίοδος της ζωής που χαρακτηρίζεται ως ανήθικη. Γιατί η Μαρία - Λουίζα ζούσε στην Πάρμα με τον κόμητα "Αδām Νάιπεργκ, άνθρωπο μεγάλης γοητείας, που είχε χάσει ένα μάτι στον πόλεμο μα εξακολουθούσε να άρεσι στις γυναίκες με την άρεσιση όμορφιά του. "Ο Νάιπεργκ, αυστριακός αρχιστράτηγος, ήταν στην Πάρμα, ο πρώτος αλφικός.

— "Ένας χρονικογράφος της εποχής αναφέρει: «Φυσικά, η Μαρία - Λουίζα ήταν ακόμα νέα και αρκετά όμορφη. Πάντως, δεν μπορεί να δικαιολογηθί ή φανερή συμβίωσις της με τον Νάιπεργκ, ενώ ζούσε ακόμα — έστω κι' εξόριστος σ' ένα νησάκι του μακρινού άκεανού, στην "Αγία "Ελένη — ο Ναπολέων. Δεν μπορεί επίσης να δικαιολογηθί ή αδιαφορία της για το γιοι της, τον δούκα του Ράιχσταγ, και τα ελάχιστα δάκρυα που έχυσε όταν ο έρωας αυτός νέος πέθανε στο Σένμπρουν στις 22 "Ιουλίου 1832, όπου είχε εγκατασταθί πρην από ένα μήνα».

— Αυτή είναι η κακή πλευρά της ζωής της Μαρίας - Λουίζας. Και δεν την εξιλεύει, φυσικά, καθόλου το γεγονός ότι απέκτησε ένα σωρό γιους απ' τον Νάιπεργκ, που τον παντρεύτηκε, μετά το θάνατο του Ναπολέοντος, «με το πριγκιπικό προνόμιο του μοργανατικού γάμου». Πραγματικά, πως θα μπορούσε αυτό να την εξιλεύσει;

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΙΣΩΣ ΔΕΝ ΞΕΡΕΤΕ

Τυπογραφικά λάθη

Και σε άλλο φύλλο μίλησαμε για τα τυπογραφικά λάθη, αξίζει όμως τον κόπο να αναφέρουμε ακόμη μερικά που ξέμειναν ιστορικά:

Ο περιώνυμος γεωγράφος Μάιλτ Μπρέν που ζήσε τον 16ο αιώνα, στην περιγραφή ενός βουνού σημείωσε ότι βρισκόταν σε ύψος 36.000 ποδών πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας. Ο τυπογράφος όμως έκανε λάθος κι' έγραψε 360.000 πόδες. Ο Μπρέν έσθυσε τότε στο δοκίμιο το ένα μηδενικό, μά πάλι ο τυπογράφος από παρανόηση έκανε μεγαλύτερο λάθος προσθέτοντας ένα ακόμη μηδενικό, ώστε το ύψος του βουνού έφθασε τους 3.600.000 πόδες. Τότε έζη φρενών ο γεωγράφος σημείωσε στο περιβώριο της νέας διορθώσεως: «36.000 πόδες, 36.000 γαϊδούρια». Μα ο τυπογράφος παρεξήγησε και τη νέα αυτή διόρθωση κι' έτσι όταν τυπώθηκε το βιβλίο, οι αναγνώστες κατάπληκτοι διάβασαν την εξής ωραία περιγραφή:

«Το όρος αυτό εύρισκεται εις ύψος 36.000 ποδών υπέρ την επιφάνεια της θαλάσσης και αριθμεί περί τας 36.000 δυν».

*

Ο Βαλταΐρος διηγείται ότι κάποιος σύγχρονός του δικηγόρος, ενώ μιλούσε στο δικαστήριο είπε μεταξύ άλλων στην αγόρευσί του ότι ο βασιλεύς δεν είχε φανή διάφορος προς τη δυστυχία του λαού. Για κακή του τύχη όμως οι εφημερίδες που δημοσίευσαν το λόγο του παρέλειψαν το «δεν» και η μικρή αυτή παράλειψις θεωρήθηκε ως δυσμένεια κατά του κάθε στώτος και ο άτυχής δικηγόρος φυλακίσθηκε στη Βαστίλλη.

Και δύο ελληνικά: Τη μία παλιά εφημερίδα των Αθηνών δημοσιεύτηκε κάποτε το παρακάτω καταπληκτικό κοινωνικό:

«Χθές εν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ ἐτελέσθησαν οἱ εὐτυχεῖς γάμοι τοῦ καλλιότου νέου κ. Μ. μετὰ τῆς χαριτοβρύτου δεσποινίδος Ν... Ἐκ τοῦ νεκροταφείου οἱ πολυπληθεῖς φίλοι μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τῶν συντετριμμένων ἐκ τῆς δόνησις γονέων καὶ συνελυπήθησαν αὐτοὺς ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκίῳ συμφορᾷ.

Καὶ στὴ διπλὴν στήλῃ δημοσιεύσαν τὸ ἐξῆς καταπληκτικό:

«Χθές ὡδηγήθη εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν ὁ πολυκλαύστος νέος Φ. γόνος παλαιᾶς ἀρχοντικῆς οἰκογενείας τῶν Ἀθηνῶν... Ἐκ τοῦ ναοῦ οἱ πολυπληθεῖς προσκεκλημένοι μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ ὅπου διεσκέδασαν καὶ ἐχόρευσαν μέχρι πρωΐας.

Καταλαβαίνετε βέβαια τί εἶχε συμβῆ. Οἱ δύο εἰδήσεις εἶχαν ἀνα-

κατευτῇ κι' ἐτσι δῆξαν τὰ παραπάνω τραγελαφικά κατασκευάσματα.

Ἄλλοτε πάλι δημοσιεύτηκε σὲ ἀθηναϊκὴ ἐφημερίδα ἡ ἐξῆς καταπληκτικὴ εἰδήσις:

«Σημερινὴ πληροφορία δεδαιόη ὅτι τὸ τουρκικὸν πολεμικὸν «Χαμηδιὲ» διετάχθη νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὰ ὕδατα τῆς Μαύρης Θαλάσσης πρὸ τῆς υπογραφῆς τῆς ὀριστικῆς ἀνακωχῆς.

Οἱ ἀπολέσαντες αὐτὸ οἰκεῖοι δύνανται δδεν νὰ ἀποταθοῦν εἰς τὴν Νομαρχίαν, οὐσης ἀδυνάτου πάσης περαιτέρω περιθάλψεώς του, ὡς μὴ λειτουργήσαντος εἰσέτι εἰδικοῦ ἀσύλου.

Ὁ νομάρχης Ἀττικῆς, Δασίς» Ἡ δευτέρη παράγραφος ἀναφερόταν στὴν ἀπώλεια κάποιου κωφάλαλου παιδιοῦ καὶ ὁ στοιχειοθέτης ἀπὸ ἀπροσεξία, τὴν κόλλησε στὴν εἰδησι γιὰ τὸ «Χαμηδιὲ».

Τὸ μετᾶξι

Ὅσο κι ἂν προώδεσαν οἱ ἐπιστήμες κι' ὅσα ὑφάσματα κι' ἂν ἐφευρέθηκαν μέχρι τώρα, τὸ μετᾶξι ἐξακολουθεῖ νὰ κρατᾷ τὰ σκήπτρα. Τὸ μετᾶξι ποὺ τὸ ἀνακάλυψε μιὰ κινεζὲς αὐτοκράτειρα 2.600 χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴ γέννησι τοῦ Χριστοῦ.

Τὴν αὐτοκράτειρα αὐτὴ τὴ λέγανε Λουὶ - Τσεού, κι' εἶχε πάρει ἐντολὴ ἀπὸ τὸν ἄντρα της, τὸ μεγάλο Χοάγκ - Τί, νὰ θρῇ μιὰ καλύτερη ἐνδυμασίᾳ γιὰ τὶς γυναῖκες τῆς Κίνας, ὅπως ὁ ἴδιος εἶχε μεταρρυθμίσει καὶ εἶχε κάνει πιὸ κομψὴ τὴν πρωτόγονη δερμάτινη φορεσιὰ τῶν Κινέζων.

Ἀρχισε τότε ἡ Λουὶ - Τσεού νὰ σκέπτεται μὲ πιὸ τρόπο θὰ κατάρθωνε νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίᾳ τοῦ ἄντρα της. Μιὰ μέρα, ὅλως τυχαία, σ' ἓνα ἐξοχικὸ περίπτετό της, εἶδε ἓνα σκυλῆκι πάνω σ' ἓνα δέντρο νὰ φτιάχνῃ τὸ βομβύκι του, ποὺ χρύσιζε στίς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου. Πλησίασε κοντὰ, τὸ ἐξέτασε καὶ εἶδε πῶς ἦταν ἀρκετὰ στερεό, ἐκτὸς δέβαια ἀπὸ τὴ γυαλάδα του.

Ἡ Λουὶ - Τσεού, διάταξε τότε νὰ τῆς μαζέψουν ὅσα μπορούσαν τέτοια σκυλῆκια, τὰ μετέφερε στὰ ἰδιαίτερα διαμερίσματά της καὶ ἀρχισε νὰ τὰ τρέφῃ μὲ τὰ φύλλα τῶν δέντρων πάνω στὰ ὁποῖα προτιμοῦσαν νὰ ἀνεβαίνουν αὐτὰ τὰ σκυλῆκια. Ὅπως καταλαβαίνετε, τὰ σκυλῆκια αὐτὰ δὲν ἦταν παρὰ οἱ μεταξοσκώληκες καὶ τὰ φύλλα τοῦ δέντρου ποὺ προτιμοῦσαν, ἦταν τὰ φύλλα τῆς μουριάς.

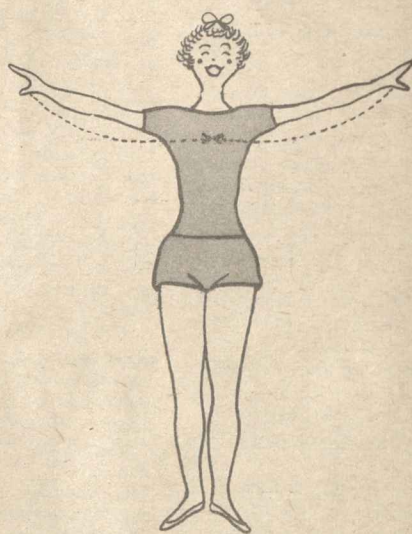
Μέσα σὲ λίγο διάστημα ἡ Λουὶ Τσεού κατάρθωσε νὰ ἀποκτήσῃ πολλὰ βομβύκια ἄσπρα καὶ ὑποκίτρινα, νὰ βγάλῃ λεπτές κλωστὲς ἀπ' αὐτὰ καὶ νὰ ὑψάνῃ τὸ πρῶτο μεταξωτὸ ὕφασμα. Ἡ ἐργασία δέβαια ἦταν ἀτελής, ἀλλὰ ἡ αὐτοκράτειρα δὲν ἀπογοητεύθηκε. Μὲ συνεχεῖς μελέτες, δοκιμὲς καὶ πειράματα, πέτυχε τέλος νὰ δημιουργήσῃ τὴ βιοτεχνία τῶν μεταξωτῶν ὕφασμάτων, ἀφοῦ τὴ δίδαξε στίς γυναῖκες τῶν Κινέζων ὑπηκόων της.

Ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν Κινέζων στὴ θρυλικὴ αὐτὴ αὐτοκράτειρα ἐκδηλώθηκε κατὰ τρόπο θρησκευτικό. Ἡ ἐφευρέτρια τοῦ μεταξιοῦ τιλοφορήθηκε «ἱερὸν πνεῦμα τῶν μεταξοσκώληκων» καὶ πρὸς τιμὴν της κτίστηκε ἓνας μεγαλοπρεπὴς ναὸς μέσα σ' ἓνα δάσος ἀπὸ μουριές.

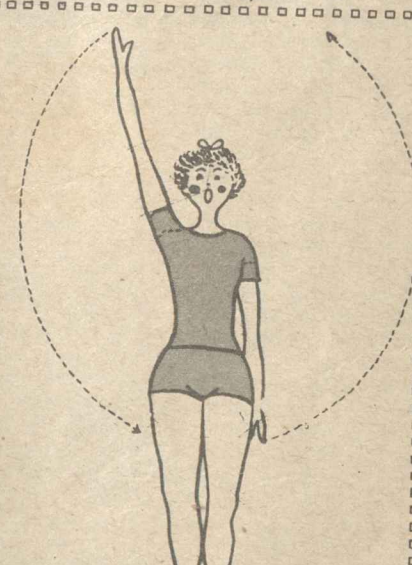
Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΟΠΕΛΛΑΣ

Δύεβδομάδων προετοιμασία γιὰ τὴν "Ανοιξί!..."

ΚΟΡΜΟΣ

Ἀνοίξετε τὰ χέρια στὰ πλάγια καὶ φέρτε τὰ τεταμένα πρὸς τὰ πόδια, καὶ σταυρώστε τα ἐπὶ τὴν πλάτη. Φουσκώστε καλὰ τὸ θώρακα καὶ ὡς ξαναφέρνετε τὰ χέρια στὰ πλάγια. Ἐπαναλάβετε 20 φορές σὲ 20 δευτερόλεπτα.

Σηκώστε τὰ δύο χέρια τεταμένα κατακόρυφα, 20 φορές μέσα σὲ 40'' καὶ κατόπιν, ἀφοῦ τὰ φέρετε καὶ τὰ δύο κάτω, ἀρχίστε νὰ τ' ἀνεβάζετε ἀνὰ διαδοχικὰ (τὸ ἓνα πάνω, τ' ἄλλο κάτω), 20 φορές σὲ 40''

ΚΟΡΜΟΣ

ΜΕΣΗ

Φέρτε τὰ χέρια σας τεταμένα κάτω πρὸς τὰ πόδια, καὶ σταυρώστε τα ἐπὶ τὴν πλάτη. Φουσκώστε καλὰ τὸ θώρακα καὶ ὡς ξαναφέρνετε τὰ χέρια στὰ πλάγια. Ἐπαναλάβετε 20 φορές μέσα σὲ 40''

Ἀπὸ τὴ θέσι αὐτὴ φέρτε τὰ χέρια πρὸς τὰ πόδια, καὶ φέρτε τὰ χέρια ἐπὶ τὴν πλάτη. Φουσκώστε καλὰ τὸ θώρακα καὶ ὡς ξαναφέρνετε τὰ χέρια στὰ πλάγια. Ἐπαναλάβετε 20 φορές μέσα σὲ 40''

ΜΕΣΗ

ΠΟΔΙΑ

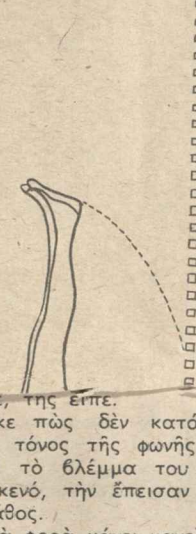
Μὲ τὰ πόδια στὴ διάστασι καὶ τὰ χέρια στὰ πλάγια, σηκώστε ἐμπρός καὶ ὀπίσθω τὰ δάχτυλα τ' ἑκατέρωθεν τοῦ ποδιοῦ μὲ τὸ δεξιὸ χέρι. Σηκώστε τὰ πόδια ἀνοίχτὰ καὶ ἐπαναλάβετε 20 φορές μέσα σὲ 40''

Γυρίστε τὸν θώρακα πρὸς τὸ δεξιὸ χέρι, καὶ σηκώστε τὴν περιφέρεια. Σκύψτε καὶ μὲ τὰ χέρια ἐπὶ τὴν πλάτη προσπαθήστε νὰ ἀγγίξετε τὸ δεξιὸ πόδι. Κάνετε τὴν ἴδια κίνηση πρὸς τὸ ἄριστερό.

ΠΟΔΙΑ

ΠΛΑΤΗ

Τῆς φάνηκε πῶς δὲν κατὰλαβε καλὰ, μὰ ὁ τόνος τῆς φωνῆς τοῦ Μαρτίνο καὶ τὸ βλέμμα τοῦ ποὺ κύτταζε τὸ κενό, τὴν ἐπεισαν πῶς δὲν ἔκανε λάθος.

Καμμιὰ φορὰ κάνει κανεὶς ἀνόητες ἐρωτήσεις, μουρμούρισε σατισμένη. Μὲ συγχωρῆς.

Ἐκεῖνος χαμογέλασε ἀφηρημένα. Δὲν ἔκανε τίποτα κακὸ ρωτώντας με γιὰ τὴ γυναῖκα μου, τῆς εἶπε.

Σάπασαν πάλι. Ἐκεῖνος σκεπτόταν ἡμέρας μπορούσε νὰ τῆς δώσει μερικὰ χρήματα. Ὡσπου νὰ ἐπαίρνε τὸ μισθὸ τῆς θὰ περνοῦσαν μέρες, κι' ἴσως νὰ μὴν εἶχε δεκάρα στὴν τσέπη της.

Μπορῶ νὰ σοῦ κάνω ἓνα μικρὸ δάνειο; τὴ ρώτησε διστακτικά. Ἡ Κάρλα κούνησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι της.

Εὐχαριστῶ, εἶπε. Πῆρα προκαταβολή.

Θὰ ἤθελε νὰ τοῦ πῇ ἓνα σωρὸ πράγματα, μὰ τὸν ἔβλεπε τόσο μακρυνό, τόσο ξένο, τόσο κλεισμένο στίς σκέψεις του, ποὺ δὲν τοίμοῦσε νὰ τοῦ πῇ περισσότερα. Κι' ἦταν σκληρὸ ν' ἀγαπήσῃ ἀκόμη ἓναν ἄντρα ποὺ δὲν ἐνοίωθε τίποτε γι' αὐτήν.

Ἰσως ἔχεις δουλειὰ καὶ σὲ καθυστερῶ, τοῦ εἶπε σὲ λίγο. Μπορεῖ νὰ βέλῃς νὰ πᾶς νὰ φᾶς μὲ κανέναν.

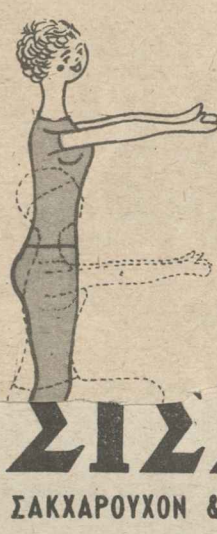
Ὁχι, ἂν θέλῃς πᾶμε νὰ φᾶμε μαζί, τῆς εἶπε.

Ἡ προσφορὰ του ἦταν αὐθόρμητη, ἀλλὰ χωρὶς βέρμη. Ἐκείνη τὸ κατάλαβε.

Εὐχαριστῶ, ἀλλὰ ἔφαγα ἓνα σάντουιτς στὸ γραφεῖο, εἶπε ψέματα. Ὁ Μαρτίνο τὴ συνόδωσε ὡς τὸ ἐργοστάσιο τοῦ Φίλιππο. Πόσα πράγματα εἶχαν μεσολαβήσει, σκέφθηκε, ἀπὸ τότε ποὺ περνοῦσαν μαζί αὐτὴ τὴν εἵσοδο.

Θὰ εἰδοῦμε καμμιὰ φορὰ, τῆς εἶπε ὅταν χωρίζαν.

ΕΥΛΥΓΙΣΙΑ

Τῆς φάνηκε πῶς δὲν κατὰλαβε καλὰ, μὰ ὁ τόνος τῆς φωνῆς τοῦ Μαρτίνο καὶ τὸ βλέμμα τοῦ ποὺ κύτταζε τὸ κενό, τὴν ἐπεισαν πῶς δὲν ἔκανε λάθος.

Καμμιὰ φορὰ κάνει κανεὶς ἀνόητες ἐρωτήσεις, μουρμούρισε σατισμένη. Μὲ συγχωρῆς.

Ἐκεῖνος χαμογέλασε ἀφηρημένα. Δὲν ἔκανε τίποτα κακὸ ρωτώντας με γιὰ τὴ γυναῖκα μου, τῆς εἶπε.

Σάπασαν πάλι. Ἐκεῖνος σκεπτόταν ἡμέρας μπορούσε νὰ τῆς δώσει μερικὰ χρήματα. Ὡσπου νὰ ἐπαίρνε τὸ μισθὸ τῆς θὰ περνοῦσαν μέρες, κι' ἴσως νὰ μὴν εἶχε δεκάρα στὴν τσέπη της.

Μπορῶ νὰ σοῦ κάνω ἓνα μικρὸ δάνειο; τὴ ρώτησε διστακτικά. Ἡ Κάρλα κούνησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι της.

Εὐχαριστῶ, εἶπε. Πῆρα προκαταβολή.

Θὰ ἤθελε νὰ τοῦ πῇ ἓνα σωρὸ πράγματα, μὰ τὸν ἔβλεπε τόσο μακρυνό, τόσο ξένο, τόσο κλεισμένο στίς σκέψεις του, ποὺ δὲν τοίμοῦσε νὰ τοῦ πῇ περισσότερα. Κι' ἦταν σκληρὸ ν' ἀγαπήσῃ ἀκόμη ἓναν ἄντρα ποὺ δὲν ἐνοίωθε τίποτε γι' αὐτήν.

Ἰσως ἔχεις δουλειὰ καὶ σὲ καθυστερῶ, τοῦ εἶπε σὲ λίγο. Μπορεῖ νὰ βέλῃς νὰ πᾶς νὰ φᾶς μὲ κανέναν.

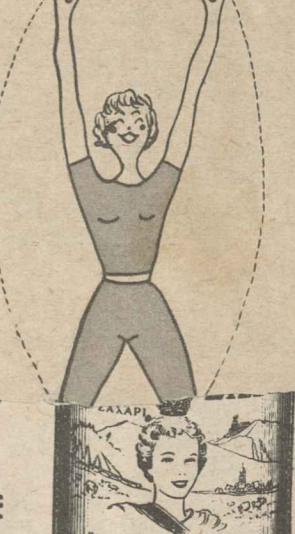
Ὁχι, ἂν θέλῃς πᾶμε νὰ φᾶμε μαζί, τῆς εἶπε.

Ἡ προσφορὰ του ἦταν αὐθόρμητη, ἀλλὰ χωρὶς βέρμη. Ἐκείνη τὸ κατάλαβε.

Εὐχαριστῶ, ἀλλὰ ἔφαγα ἓνα σάντουιτς στὸ γραφεῖο, εἶπε ψέματα. Ὁ Μαρτίνο τὴ συνόδωσε ὡς τὸ ἐργοστάσιο τοῦ Φίλιππο. Πόσα πράγματα εἶχαν μεσολαβήσει, σκέφθηκε, ἀπὸ τότε ποὺ περνοῦσαν μαζί αὐτὴ τὴν εἵσοδο.

Θὰ εἰδοῦμε καμμιὰ φορὰ, τῆς εἶπε ὅταν χωρίζαν.

ΚΟΙΛΙΑ

Τῆς φάνηκε πῶς δὲν κατὰλαβε καλὰ, μὰ ὁ τόνος τῆς φωνῆς τοῦ Μαρτίνο καὶ τὸ βλέμμα τοῦ ποὺ κύτταζε τὸ κενό, τὴν ἐπεισαν πῶς δὲν ἔκανε λάθος.

Καμμιὰ φορὰ κάνει κανεὶς ἀνόητες ἐρωτήσεις, μουρμούρισε σατισμένη. Μὲ συγχωρῆς.

Ἐκεῖνος χαμογέλασε ἀφηρημένα. Δὲν ἔκανε τίποτα κακὸ ρωτώντας με γιὰ τὴ γυναῖκα μου, τῆς εἶπε.

Σάπασαν πάλι. Ἐκεῖνος σκεπτόταν ἡμέρας μπορούσε νὰ τῆς δώσει μερικὰ χρήματα. Ὡσπου νὰ ἐπαίρνε τὸ μισθὸ τῆς θὰ περνοῦσαν μέρες, κι' ἴσως νὰ μὴν εἶχε δεκάρα στὴν τσέπη της.

Μπορῶ νὰ σοῦ κάνω ἓνα μικρὸ δάνειο; τὴ ρώτησε διστακτικά. Ἡ Κάρλα κούνησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι της.

Εὐχαριστῶ, εἶπε. Πῆρα προκαταβολή.

Θὰ ἤθελε νὰ τοῦ πῇ ἓνα σωρὸ πράγματα, μὰ τὸν ἔβλεπε τόσο μακρυνό, τόσο ξένο, τόσο κλεισμένο στίς σκέψεις του, ποὺ δὲν τοίμοῦσε νὰ τοῦ πῇ περισσότερα. Κι' ἦταν σκληρὸ ν' ἀγαπήσῃ ἀκόμη ἓναν ἄντρα ποὺ δὲν ἐνοίωθε τίποτε γι' αὐτήν.

Ἰσως ἔχεις δουλειὰ καὶ σὲ καθυστερῶ, τοῦ εἶπε σὲ λίγο. Μπορεῖ νὰ βέλῃς νὰ πᾶς νὰ φᾶς μὲ κανέναν.

Ὁχι, ἂν θέλῃς πᾶμε νὰ φᾶμε μαζί, τῆς εἶπε.

Ἡ προσφορὰ του ἦταν αὐθόρμητη, ἀλλὰ χωρὶς βέρμη. Ἐκείνη τὸ κατάλαβε.

Εὐχαριστῶ, ἀλλὰ ἔφαγα ἓνα σάντουιτς στὸ γραφεῖο, εἶπε ψέματα. Ὁ Μαρτίνο τὴ συνόδωσε ὡς τὸ ἐργοστάσιο τοῦ Φίλιππο. Πόσα πράγματα εἶχαν μεσολαβήσει, σκέφθηκε, ἀπὸ τότε ποὺ περνοῦσαν μαζί αὐτὴ τὴν εἵσοδο.

Θὰ εἰδοῦμε καμμιὰ φορὰ, τῆς εἶπε ὅταν χωρίζαν.

● Ἡ ΑΠΛΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ εἶναι τὸ καλύτερο μέσον γιὰ νὰ εἰσθε διαρκῶς φρέσκια καὶ ἀνανεωμένη, καὶ τὸ καλύτερο ἀντίδοτο γιὰ ὅλες τὶς φυσιολογικὲς ἀνωμαλίες. Μὲ μιὰ καλὴ, τακτικὴ γυμναστικὴ δυὸ μηνῶν, μπορείτε νὰ ἀποκτήσετε κομψὴ καὶ αἰσθητικὴ σιλουέτα, ωραία γραμμὴ καὶ «ἀέρα» στὸ βῶδισμά σας. Σᾶς δίνουμε ἐδῶ —διαλεγμένες ἀνάμεσα στὸ πλῆθος τῶν καλῶν γυμναστικῶν ἀσκήσεων— δώδεκα κινήσεις, ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὁποίων δὲν θὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ μόνο λίγων λεπτῶν τῆς ὥρας χρόνου κάθε πρωτῆ. Ὁ πίνακας ποὺ ἀκολουθεῖ σᾶς δίνει, γιὰ τὶς δυὸ ἐβδομάδες ποὺ ἔρχονται, τὸ πρόγραμμα τῆς καθημερινῆς σας γυμναστικῆς. Στὸ τέλος τῆς 2ης ἐβδομάδος θὰ ξαναρχίσετε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ πίνακος, καὶ ἀπὸ τὴν τρίτῃ ἐβδομάδα θὰ ἀρχίσετε νὰ κάνετε καθημερινὰ καὶ τὶς 12 ἀσκήσεις ἀπὸ λίγο, ὥστε νὰ μπορῆτε νὰ κάνετε 10 λεπτὰ κάθε μέρα ἀντὶ τῶν 5 ποὺ ἀρχίσατε. Ἄν θέλετε νὰ δυναμώσετε τὰ χέρια σας, οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς ἀσκήσεις αὐτὲς μποροῦν νὰ ἐκτελοῦνται μὲ ἓνα μικρὸν ἀλτήρα τῶν 150 γραμμῶν σὲ κάθε σας χέρι ποὺ θὰ σᾶς ἐξυπηρετήσῃ στὴν ἀσκήσι.

ΣΙΖΣΥ
ΣΑΚΚΑΡΟΥΧΟΝ & ΕΒΑΠΟΡΕ

Ὅλα τὰ παιδιά τὸ ἀγαποῦν!

ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΝΙΚΟΙΣ ΒΕΡΟΠΟΥΛΟΣ & ΥΙΟΙ Ο.Ε.Ε. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 26-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 57.735

Ἐκείνη ἦταν πολὺ λυπημένη νοιώθοντας τὸν τόσο μακρυνό.

Εὐχαριστῶ γιὰ ὅλα τοῦ ἀπάντησε καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ χέρι της.

Γεῖά σου, Κάρλα.

Ὁ Μαρτίνο ἔμεινε ἀκίνητος στὸ πεζοδρόμιο, χωρὶς νὰ ξερῇ ποῦ νὰ πάη, χωρὶς τὴν ἐπιθυμία νὰ πάη ποῦθεν. Καὶ χωρὶς νὰ θυμᾶται ἀκόμη πῶς ἔπρεπε νὰ φᾶ.

Οἱ ποιητὰ φωνάζουν, γιατί ὁ ἡλιος νὰ ἐξακολουθῇ νὰ γυρῇ μετὰ τὸ θάνατο τῆς ἀγαπημένης γυναίκας. Ἐκεῖνος δὲν ἦταν ποιητῆς καὶ δὲν φώναζε τίποτα. Κύτταζε τὸν ἥλιο στὴν πλατεία λεωφόρου, δίπλα στὸ σταθμὸ. Τὸν ἥλιο ποὺ ἐξακολουθοῦσε νὰ γυρῇ μετὰ τὸ θάνατο τῆς Φρίντα καὶ ἔμενε σιωπηλός, γιατί δὲν ὠφελεῖ σὲ τίποτα νὰ φωνάζῃ κανεὶς, δὲν ὠφελεῖ κανέναν, οὔτε καν τοὺς ποιητῆς.

Τὸ ΜΑΙ-Ο ἔγινε μιὰ μέρα τόσο ζεστό, ποὺ μόρεσαν νὰ ξεπλῶσουν στὸ χορτάρι τοῦ γειτονικοῦ ἀγροῦ. Ὁ Μαρτίνο, ἡ Μίλλα, ἡ Βαλλίνα καὶ ὁ κύριος Ἀσκάνι ποὺ ἐμφανίσθηκε χωρὶς σακάκι, μὲ σηκωμένα τὰ μανίκια τοῦ ποικαμίσου του.

Οἱ κάμποι ἦταν σκεπασμένοι μὲ ἓνα φρέσκο πράσινο χρῶμα, ἓνα ρυακὶ μὲ νερὸ κυλοῦσε γαργαρίζοντας, ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν τόσο διάφανη, ποὺ μακρυνὰ, στὸν ὀρίζοντα, ἔβλεπε κανεὶς νὰ διαγράφονται τὰ λευκὰ σκαλισμάτα τοῦ μοναστηριοῦ τῆς Πάδιας.

Ὁ κύριος Ἀσκάνι εἶχε ἐπηρεαστῇ ἀπὸ τὴν ἀνοιξί, γιατί καθόταν δυὸ - τρία λεπτὰ, ὕστερα σηκωνόταν, ἔκανε μιὰ βόλτα καὶ ξαναγυρῶ, ἀκούγε λίγο τὴ σιγή, σήκωνε τοὺς ὡμούς του, σὰ νὰ ἤθελε νὰ πῇ: τί ἀνοησίες κάθομαι κι' ἀκούω, καὶ ξαναφεύγε.

Ἀκούσε, Μιλλόνε, τοῦ εἶπε ἡ Βαλλίνα (ἔδω καὶ λίγον καιρὸ πούς ἔλεγε ἡ Μίλλα καὶ ὁ Μιλλόνε, γιὰ νὰ ξεχωρίσῃ τὸν πατέρα ἀπὸ τὴν κόρη) στὴν ἡλικία σου δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ κάθῃ καὶ λίγο ἥσυχος. Ἐδῶ εἴμαστε τρεῖς νέοι ἄνθρωποι καὶ καθόμαστε καὶ ἀπολαμβάνουμε τὸν ἥλιο, ὅπως πρέπει, κι' ἐσύ ποὺ κοντεύεις νὰ γίνῃς παππούς, μὰς ζαλίζει μὲ τὰ πηγαίνε. ἔλα σου.

Ὁ κύριος Ἀσκάνι τὴν κύτταζε μὲ χαμηλωμένα βλέφαρα, βυθώντας τὸ πηγούνι του ὕστερα τὴν πλησίασε τάχα ἀδιάφορα.

Τώρα θὰ καθῶ κοντὰ σου, μαρὸ μου, τῆς εἶπε μὲ ὑπεροχισμένη γλυκύτητα. Μὲ θέλεις;

Ναί, Μιλλόνε μου, κάθισε ἐδῶ κοντὰ μου, τιτίβισε ἡ Βαλλίνα.

Ὁ κύριος Ἀσκάνι κάθισε πλάι της καὶ ἀκούμπησε τὸ χέρι του στὸν ὤμο της.

Πές μου πάλι παπού.

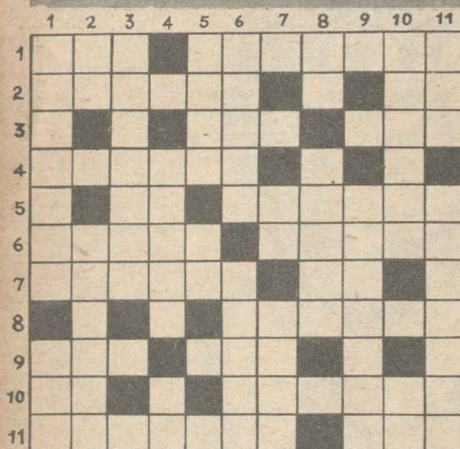
Ἀφνικὰ τῆς ἀπάσε τὸ μαλλιά.

Πές μου πάλι παπού, μαρὸ μου. Εἶναι ἀλήθεια πῶς εἶμαι παπούς;

Ὁχι, ὀχι, συγγνώμη... ταίριζε ἡ Βαλλίνα. Εἶσαι νεώτατος κι' ὠραιότερος.

Καὶ τί ἄλλο; ρώτησε ὁ κύ-

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) Δηλώνει έκπληξη — Αμερικανός φιλόσοφος και ποιητής (1803-1882).
- 2) Στρώματα το χειμώνα — Μουσική νότα.
- 3) Είδος μαλλιού — Ήταν η Διπλάρκα.
- 4) Άνθρωπος της ζούγκλας.
- 5) Πρόθεσις της δημοτικής — Ή.

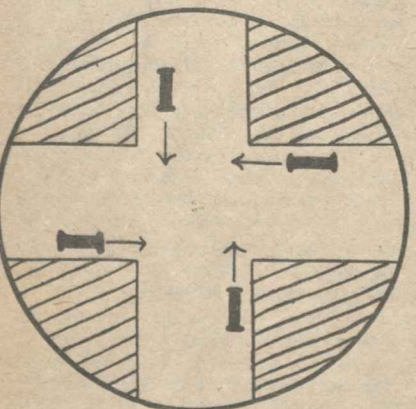
ΠΟΙΑ ΕΠΑΥΝΕ ΤΑ ΠΙΑΤΑ :

Μετά το φαγητό ποιά από τις πέντε φίλες θα έπλενε τα πιάτα; Όλες ήταν πρόθυμες και για να μη μαλώσουν το έριξαν στην τύχη. Πήραν την τράπουλα και έβγαλαν τις 10 κούπες, από το 1—10. Η κάθε μία πήρε 2 χαρτιά και συμφώνησαν όποια θα έπαιρνε το 7 εκείνη θα έπλενε τα πιάτα. Ποιά το πήρε λοιπόν;

Σεις μπορείτε να το βρείτε, πριν γυρίσουν ακόμα τα χαρτιά τους. Πρέπει όμως να ξέρετε ότι τα δύο χαρτιά κάθε μίας μας έδιναν συνολο πόντων. Της Μαρίας 18, της Ιωάννας 12, της Θεοδώρας 10, της Λέας 9 και της Μπίτσας 6. Η πάντα βίαιη Θεοδώρα φώναζε: «Τόν πήρα τόν άσσο εγώ».

ΑΛΗΘΕΙΑ Ή ΨΕΜΑΤΑ :

- 1) Πήτε μας μονάχα «ΝΑΙ»...«ΟΧΙ».
- 2) Η Μεγάλη Δουκίσσα Άνναστασία ήτο αδελφή του Τσάρου Νικολάου Β'.
- 3) Τα χειρουργικά ράμματα γίνονται με τα έντερα της κατόικας.
- 4) Ο Ιαπωνικός κινηματογράφος είναι τρίτος στον κόσμο.
- 5) Στη Λισαβόνα, ο ποταμός Τάγης έχει πλάτος 8 χιλιόμετρα.
- 6) Οι Άγγλοι έφεραν πρώτοι το τσάι στην Εύρωπ.
- 7) Το όριγανον είναι άγριο ζώο του Καναδά.
- 8) Η τυπογραφία ήταν γνωστή στην Κίνα στο 900 π.Χ.
- 9) Η Μαντά Μαυρογένους έμεινε ανύπαντρη.

ΓΙΑ ΟΣΕΣ ΕΧΟΥΝ «Ι.Χ.»

Όπως βλέπετε, τέσσερα αυτοκίνητα έφθασαν συγχρόνως σ' ένα σταυροδρόμι. Κάθε αυτοκίνητο πρέπει ν' αφήσει να περάσει πρώτο εκείνο που είναι στα δεξιά. Αποτέλεσμα: κανένα δεν μπορεί να προχωρήσει. Μπορείτε σεις, που έχετε πείρα, να βρείτε μία λύση, ώστε «το δελτίο» σας να κινηθεί;

ταν η αγαπημένη του Λεονόρου.

- 6) Ή κατά το τέλος του καλοκαιριού εποχή — Εύφραντικό.
- 7) Πόλις της Ρουμανίας, τόπος θρησκευτικής διαμονής — Αρχαίος σύνδεσμος.
- 8) Χρειάζεται κι' άλλος ένας για να γίνει.
- 9) Εύγενες ζώο — Γάλλος ιστορικός της τέχνης.
- 10) Είναι λεπτή — Ιταλική πόλις όπως τη λένε οι κάτοικοί της.
- 11) Ιστορικό δάραθρο — Δεν έπαυαν τίποτα.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) Χωρίς χέρι δεν δίδεται — Ο στρατηγός Αϊνχάουερ όπως τον λένε χαϊδευτικά οι Αμερικανοί.
- 2) Βυζαντινή νότα — Στέκι.
- 3) Δεν έχει τέλος.
- 4) Φίλιπ, γνωστός διάσημος Γάλλος ηθοποιός — Μόριο της δημοτικής.
- 5) Η αγαπημένη του Νέλσον — Διόβογος.
- 6) Πολύτιμο ξύλο — Μικρασιατική πόλις.
- 7) Πρόθεσις — Φίλος και σύντροφος του Ήρακλη.
- 8) Μουσική νότα — Μούσα.
- 9) Δεν είναι ο κάθε στρατιώτης.
- 10) Διάσημος Άγγλος ηθοποιός — Ο δεσποφύλακας του Μεν. Ναπολέοντα στην Άλγιν.
- 11) Μάρκα αυτοκινήτων — Περίφημη γυναίκα της αρχαιότητας.

Στην Άλμυρα Λίμνη που βρίσκεται στην αμερικανική πολιτεία Γιούτα, δεν σουν ψάρια. Γιατί:

Στα συμπόσια τρώει κανείς γενικά με περισσότερη όρεξη. Ξέρετε γιατί; ΜΠΕΡΔΕΜΕΝΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Ένας ταξιδιώτης λέει στον κάπελα: «Δώσε μου όσα τάληρα έχω στην τσέπη μου και εγώ θα ξοδέψω 20 τάληρα στο μαγαζί σου». Κι' αυτός λογαριάζοντας πως πάλι θα κερδίσει, δέχτηκε. Την άλλη ημέρα, ο ταξιδιώτης έκανε πάλι την ίδια πρόταση και ο κάπελας δέχτηκε και την τρίτη το ίδιο. Όμως ο ξένος δεν ξοδewe τίποτα και την τρίτη ημέρα έφυγε με άδεια τσέπη. Τί λεπτά λοιπόν είχε στην τσέπη του ο κυρατάλης ταξιδιώτης;

Το πρώτο ελληνικό άμάξι χρησιμοποιήθηκε στα χρόνια του Καποδιστρια. Δεν ήταν στην κυριολεξία ελληνικό, γιατί το είχαν φέρει από το εξωτερικό. Το άμάξι αυτό—με άλλα ουσικά — έκανε τη συγκοινωνία μεταξύ του Ναυπλίου και του Άργους, σε διάστημα μιάμισης ώρας.

Οι επιβάτες πήδωναν μεταφορικά ένα «φούνικα», νόμισμα που είχε κοπή επί Καποδιστρια και ισοδυναμούσε άργότερα με μία δραχμή περίπου.

Το άμάξι αυτό είχε εισαχθεί με τις φροντίδες του τότε διευθυντού της Αγροτικής Σχολής Τυρινός, είχε έπτα άλογα και το άνωμάζανε... «Παιρτίνο» που ήταν μετάφραση του λατινικού «δυνάμους».

ριος Άσκάνι χωρίς να την αφήσει.

— Καί γοητευτικώτατος, φώναζε ή Βαλλίνα. Μίλησέ του, Μίλλα, θά μου ξερριζώσει τα μαλλιά.

Ο κύριος Άσκάνι την άφησε κι' εκείνη διώρρωσε τα γυαλιά της.

— Ένα γοητευτικό τέρας, είπε.

— Μπράβο. Τώρα μιλάς ωραία.

Ξαπλωμένοι στο χορτάρι ή Μίλλα και ο Μαρτίνο, τους παρακολουθούσαν χαμογελώντας.

— Δεν σάς μένει παρά να παίξετε κυνηγιτό, είπε ή Μίλλα.

— Γιατί, δεν μάς νομίζεις ίκανούς; ρώτησε ο κύριος Άσκάνι.

— Έσύ είσαι ίκανός για όλα, μπαμπά.

— Δοκιμάζουμε, παπού.

Η Βαλλίνα πετάχτηκε από τη θέσι της πριν προφτάσει ο κύριος Άσκάνι να την πιάσει. Φορούσε ένα μάλλινο κόκκινο φέρεμα, με φαρδιά μανίκια και με μοναδικό στόλισμα ένα βαθύ μυτερό ντεκολτέ.

— Πιάσε με, πιάσε με, έλεγε ή Βαλλίνα, όπισθοχωρώντας.

Ο κύριος Άσκάνι την πλησίαζε άργα, άργα με σοβαρό ύφος.

— Θα το μετανοιώσεις, ωραία μου. Άν και τρέχεις πιο γρήγορα από μένα, πάλι θά σε πιάσω.

— Πιάσε με, πιάσε με, Μίλλόνε.

— Θέλεις να πιάς τίποτα; ρώτησε ο Μαρτίνο ή Μίλλα.

— Όχι, εύχαριστώ.

Έξακολουθούσε να μένη ξαπλωμένη, κι' άφηνε να την ψήνη ο ήλιος. Ο Μαρτίνο πήρε από το καλάθι μία μπιλιλία μπύρα. Γέμισε το ποτήρι του και την ήπια, έξακολουθώντας να κυττάζει ή Βαλλίνα και τόν κύριο Άσκάνι, που ήταν τώρα άρκετά μακριά τους. Ο κύριος Άσκάνι την είχε περιορίσει ανάμεσα στο ρυάκι και στο συρμάτινο φράχτη του χωραφιού. Άκουγόταν το εύθυμο γέλιο της Βαλλίνα.

— Μα το είπες στά σοβαρά, όταν είμαστε στο τραπέζι, πως ο μπαμπάς σου θά μπορούσε να παντρευτεί ή Βαλλίνα; ρώτησε ο Μαρτίνο ή Μίλλα.

— Σοβαρά; Ο μπαμπάς όταν πρόκειται για γυναίκα, τα χάνει τελείως. Σοβαρώτατα.

— Καί ή Βαλλίνα;

Η Μίλλα έριξε μία ματιά στο ζευγάρι που κυνηγιόταν. Η σκηνή τη διασκεδάζε, αλλά και τη μελαγχολούσε λίγο.

— Η Βαλλίνα είναι τόσο μόνη, είπε με χαμηλή φωνή, που θά καταλήξει να πεθάνει. Έτσι, χωρίς να το πη ποτέ σε κανέναν, έξακολουθώντας να χαμογελά και να γυρίζει στα στήσι των φίλων της. Είναι τόσο μόνη, που αν έρχόντουσαν μία μέρα να μου πούν πως σκοτώθηκε, θά μου φαινόταν σά να το ήξερα από ανέκαθεν.

— Μα και θά παντρευόταν τόν μπαμπά σου; επέμεινε ο Μαρτίνο; Η Μίλλα δεν απάντησε άμέσως. Έπειτα από λίγο, είπε:

— Είναι σχεδόν τυφλή. Είναι: καμιά έβδομάδα, που φοβάται να οδηγηση το αυτοκίνητό της. Δεν μου είπε τίποτα, μα πρόσεξε πως φροντίζει διαρκώς να πηγαίνειόρχεται με τα αυτοκίνητα των φίλων της. Σ' ένα δυο χρόνια δεν θά βλέπη πιά καθόλου.

Ο Μαρτίνο κύταξε την ύψηλή σιλουέτα του κυρίου Άσκάνι.

— Έ, τότε, άφησέ τον να την παντρευτεί, είπε.

— Μα, Μαρτίνο, άστειεύεσαι; Θά μπορούσε να ήταν κόρη του.

— Άφησε τις προλήψεις, Μίλλα, τη μάλωσε τρυφερά ο Μαρτίνο και κάθισε πλάι της. Η Βαλλίνα είναι τριάντα χρονών, ίσως και λίγο παραπάνω. Ο πατέρας σου είναι ακόμη ένα ωραίος άντρας. Έχουν α-

νάγκη ο ένας τόν άλλον. Μα φαίνεται πως θά ήταν καλύτερα για τόν μπαμπά σου να παντρευτεί ή Βαλλίνα, παρά να κάνει τόσες δουλειές στο Μιλάνο.

Ο Μαρτίνο άκούμπησε το χέρι του πάνω στο μπράτσο της, και της χαμογέλασε αδελφικά. Κι' έπειτα συνέχισε:

— Σου το λέω, γιατί τό τραπέζι μου φάνηκε πως ο πατέρας σου στενοχωρήθηκε που του μίλησες άπτόμα, έπειδή, άστειεύοντας, έπιε πως θά παντρευτεί ή Βαλλίνα. Κι' ή Βαλλίνα μου φαίνεται πως στενοχωρήθηκε επίσης.

— Μα, Μαρτίνο, πως να φαίνεται ή Βαλλίνα μπριλιά μου! Έκανε ή Μίλλα με κομική άπελπισία.

— Μα τί θά πη μπριλιά σου! Η Βαλλίνα θά είναι πάντα ή φίλη σου. Μην κάνεις πολύ την ήθιλόλογη, άφησέ τους ν' αποφασίσουν μόνο τους. Αυτός είναι γέρος και θά άρη ξεκούραστοι στο πλάι της. Αυτή είναι σχεδόν τυφλή, και θά έχη κάποιον που θά την οδηγη. Χωρίς να υπολογίση κανείς, πως κι' ο ίδιος μαζι θά κάνουν ένα δυνά από χαρμάτα.

Τό να βλέπη ή Μίλλα το Μαρτίνο εύθυμο, ν' άστειεύεται, τη μεθύσε. Είχε μία ξαφνική σκέψη:

— Μαρτίνο, θά θά μπορούσες να πάρης καμιά δεκαπενταριά μέρες άδεια; Τώρα που έφτιαξε τόσο ά καίρους μπορούμε να πάμε κι' οι τέσσερις κατά ή Νεάπολι. Έκεί κάτω είναι κι' όλος καλοκαίρι.

Τόν παρακαλούσε με τό βλέμμα, μ' ένα αγωνιώδες χαμόγελο, μ' όλη την έκφραση τού προσώπου της. Εκείνος χαμήλωσε τα μάτια του.

Νεάπολι. Ξαφνικά ξαναγύριζε στο μυαλό του οι μέρες που είχε περάσει στη Νεάπολι με τη Φρίνα.

Θυμόταν τη Φρίνα την πρώτη στιγμή που την ξαναόρθε, τη Φρίνα που έτρεμε, και που είχε τότε άνάγκη από φώς, κι' αυτός που έφανε άνάψει στο ξενοδοχείο όλα τα φώτα, και την είχε κρατήσει σφιχτά στην άγκαλιά του. Και τώρα ή Φρίνα δεν ύπηρε πιά. Μα τί ενδιαφέρει τόν κόσμο για ένα μικρό αδύνατο ανθρώπινο πλάσμα. Ήταν σά να μην είχε ποτέ υπάρξει. Ίσως να την είχε μονάχα όνειρευτεί. Περιμένε να περάσει μία στιγμή, πριν σπρώξει τό βλέμμα του προς ή Μίλλα, για να μην την αφήσει να διαβάσει τις σκέψεις του.

— Γιατί να μην πάμε στην Κωνιή Άκτι; είπε. Καί να προχωρήσουμε ως ή Βαρκελώνη.

— Όπου θέλεις εσύ, Μαρτίνο. Φτάνει να φύγουμε, φώναζε εκείνη εύθυμίσμενη. Ύστερα σηκώθηκε και πήρε από τό χέρι το Μαρτίνο.

— Πάμε να τό πούμε και σέ κανένα τό μικρά. Έλα!

Έτρεξαν κρατημένοι από τό χέρι και διέσχισαν τό λιβάδι, που τή χρύσωνε ο μεσημεριώτικος ήλιος.

— Φεύγουμε για ή Βαρκελώνη, φώναζε ή Μίλλα πριν ακόμα πιάσει άσουν.

Η Βαλλίνα είχε φορέσει τό γυαλιά της στον κύριο Άσκάνι και σφιγγόντας στο μπράτσο του, γιατί διαφορετικά δεν θά μπορούσε να περπατήσει.

Ο κύριος Άσκάνι στράφηκε και τούς κύταξε. Με τό λοξό γυαλιά της Βαλλίνα πάνω στη χαρτή του μύτη, ήταν πολύ άστελιος.

— Καλό ταξίδι, είπε.

— Όχι, θά έρθετε κι' έσείς, έπε ή Μίλλα. Τά κανόνισαμε τώρα με τόν Μαρτίνο.

Ήταν λαχνασμένη, μα όχι άπό τό τρέξιμο, αλλά άπό την ευτυχία που την πλημμύριζε, άπό τό μερι του Μαρτίνο που έσηγχε στο δ-

νό της, άπό τόν ζεστό ήλιο, άπό εκείνες τις δεκαπέντε μέρες που είχε περάσει κοντά του, βλέποντάς τον έπιπλους έλευθερωμένο, άπό τό βαρύ φορτίο τού πόνου.

— Θα πάμε μ' ένα αυτοκίνητο μονάχα, θά διασχίσουμε όλη την Κωνιή Άκτι, οδηγώντας άναλλάξ.

Δεν μπόρεσε να συνεχίση γιατί της κόβεται ή άναπνοή.

Ο κύριος Άσκάνι έδωλε το γυαλιά και τή ξαναφόρεσε ή Βαλλίνα με μία κίνηση μυστικής τρυφερότητας.

— Έσύ τί λές, μικρούλα μου; τη ρώτησε.

— Άν με θέλετε σ' αλήθεια, άπάντησε ή Βαλλίνα και κύταξε ή Μίλλα. Έξακολουθούσε να χαμογελά, μα τό βλέμμα της ήταν σοβαρό. Ήθελε να έχη τη συγκατάθεση της Μίλλα. Ήθελε να είναι δέβαιη πως δεν τη δυσχερατούσε ή οικειότηας που είχε με τόν πατέρα της.

— Τί κουδένεις είναι αυτές! έίπε ή Μίλλα. Σέ χτύπησε ο ήλιος; Άσφαλώς και σέ θέλουμε.

— Καί ποτε φύγουμε; ρώτησε ο κύριος Άσκάνι.

— Έξαρτάται από τό Μαρτίνο, έπε ή Μίλλα. Πρέπει να πάρη άδεια πρώτα από τό γραφείο του.

— Μα εγώ σέ δυο τρεις μέρες τό πολύ, μπορώ να ταχτοποιήσω τη δουλειά μου, έπε ο Μαρτίνο.

Κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια, μα κατάφερε να κρυφή καλά τό χειρόγραφο τών άναμνήσεων που είχαν ξαναγυρίσει στο μυαλό του, άπό τη

στιγμή που ή Μίλλα πρόφερε τη λέξη: Νεάπολι. Ήταν σάν παραχαλισμένος, μα οι άλλοι δεν έπρεπε να τό ξέρουν. Ήταν άνώφελο. Η Φρίνα ήταν νεκρή. Καί όλα είναι άνώφελα όταν κάποιος είναι νεκρός.

ΤΗΝ επομένη ήταν Δευτέρα και κατά τό μεσημέρι ο Μαρτίνο πετάχτηκε στο διαμέρισμά του, γιατί είχε δηλώσει ότι θέλει να τό άφήσει και περιμένε την απάντησι τού ιδιοκτήτη γιατί ή μίσθωσι ήταν για ένα χρόνο.

— Έχω κανένα γράμμα; ρώτησε τη θυρωρό.

— Ναί, τού έπε εκείνη. Τό άφεντικό σάς άφησε ένα γράμμα, και πριν από τρεις μέρες, ήρθε κι' αυτό δέω.

Ο Μαρτίνο πήρε τα δυο γράμματα και έφυγε. Τό γράμμα τού ιδιοκτήτη ήταν μακροσκελές, και τό συμπέρασμα ήταν πως έπρεπε να πληρώσει όλα τα ένοίκια ως τό Σεπτέμβριο, έστω κι' αν έφευγε άμέσως. Ύστερα κύταξε τό άλλο.

Από τό άρχικά ψήφια που ήταν στην άκρη τού φακέλλου, δεν κατάλαβε τίποτα. Μόλις τόν άνοιξε όμως κι' έριξε μία ματιά στο χαρτί, θυμήθηκε άμέσως. Ήταν της Έταιρίας Έπιστημονικών Έρευνών. Θυμήθηκε την Έλινορ, την ξανθεία συνοδό που είχε γνωρίσει κατά τό μοναδικό ταξίδι του στο Παρίσι, και την παράξενη ιδέα να πάη στα νησιά τού Νότου, και να δουλέψη σ' ένα από αυτά. Ήταν ένα παιδί τότε, ένα παι-

δί που έπληθε όνειρα.

«Άγαπητέ κύριε» έγραφε τό γράμμα. «Πρό καιρού έλάδαμε έπιστολή σας, με την όποια μάς γνωρίζετε την καινούργιά σας διεύθυνσι. Είμαστε εύθυνοι να σάς πληροφορήσουμε, ότι προσφάτως έξεκενώθη μία θέσι βοηθού Ιατρού στη νήσο Τακουμέ τού συμπλέγματος τών Τουαμουτού. Σέ περίπτωση που ή πρότασί μας σάς άνδιαφέρει ακόμη, σάς παρακαλούμε να συμπληρώσετε τό έσώκλειστο δελτίο. Είλικρινά δικός σας. Τ. Όουεν.»

Όλο τό άπόγευμα ο Μαρτίνο, ενώ εργαζόταν, στο γραφείο του θυμήθηκε και έσχασε εκείνο τό γράμμα έκαστό φορές. Μα μισή ώρα πριν φύγη, τό ξαναδιάβασε.

— Έχωμε κανέναν παγκόσμιο χάρτη; ρώτησε τόν κλητήρα.

Έκείνος τού έφερε ένα, κι' ο Μαρτίνο τόν κύταξε προσεκτικά.

Ο χάρτης ήταν μικρός σά γυναικείο μαντηλάκι, και πολύ άόριστος. Όλος ο άπέραντος Ειρηνικός Όκεανός, ήταν συμπιεσμένος σε έλάχιστο χώρο. Μα ο Μαρτίνο κατάρωσσε να βρη ένα δυο όνόματα. Νησιά Τουαμουτού, Ταιτή. Όσο κι' αν έψαχνε δέ βρήκε τό όνομα της νήσου Τακουμέ, μα όπωσδήποτε έπρεπε να είναι εκεί κοντά στην Ταιτή. Εκεί περίπου ήταν τό νησί που μπορούσε να πάη αν ήθελε.

«Μα εγώ δέ θέλω τίποτα» σκέφτηκε. «Άπολύτως τίποτα.» Μελαγχόλησε στη σκέψη, ότι είχε ποθήσει αυτό τό ταξίδι δυο χρόνια πριν,

άκριβώς σάν ένα παιδί που έχει διαβάσει ένα βιβλίο με περιπετειώδη ταξίδια.

Οί άλλοι υπάλληλοι είχαν κι' ό- λας φύγει. Έμενε μόνον ο Μαρτίνο, μέσα στο μεγάλο γκριζό δωμάτιο, φορτωμένο από μηχανήματα κι' εργαλεία κάθε είδους. Κάθισε μπροστά στο γραφείο με τό γράμμα και τό δελτίο άνοιχτά μπροστά του, και σκεπτόταν.

Κάπνισε ένα τσιγάρο, κι' όταν τό τέλειωσε πήρε άποφασιστικά τό δελτίο κι' άρχισε να τό συμπληρώνει. Τού ζητούσαν ένα σωρό στοιχεία: διεύθυνσι, ηλικία, σπουδές, ύψος, βάρος, έμβολιασμούς, που είχε κάνει και ένα σωρό άλλα πράγματα.

Ύστερα κάθισε μπροστά στη γραφομηχανή, κι' άρχισε να γράφη: «Έταιρείαν Έπιστημονικών Έρευνών τών Τροπικών Χωρών. Εύρωπαϊκόν Παράρτημα. Παρίσι. Σας επιστρέφω τό δελτίο συμπληρωμένο, και σάς γνωρίζω ότι άνδιαφέρομαι ακόμη για την πρότασί σας. Σας παρακαλώ από τώρα και στο εξής να απευθύνετε τις έπιστολές σας στην κατώτερη διεύθυνσι: Μαρτίνο Ράσσι, οικογένεια Άσκάνι. Τσερτόλα, Πάδια. Εύχαριστώ θερμά.»

Υπέγραψε και τα δυο, έπιστολή και δελτίο, και κατεβαίνοντας τα έδωσε στον κλητήρα που εκείνη τη στιγμή έτοιμαζόταν να πάη στο ταχυδρομείο την άλληλογραφία της εταιρείας.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ή συνέχεια

ΞΕΡΕΙΤΙ ΘΕΛΕΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ...

Όλες οι Μητέρες γνωρίζουν πως ή σοκολάτα για τό παιδί τους είναι ή πιό γευστική, ή πιό άσύγκριτη ΤΡΟΦΗ. Άρκεί να είναι σοκολάτα

ION

Σοκολάτα Αμυγδαλού

ΓΑΛΑΚΤΟΣ ION ΑΜΥΓΔΑΛΟΥ

Η ΘΡΕΠΤΙΚΩΤΕΡΗ ΣΟΚΟΛΑΤΑ

Η γυναίκα
ως οδηγός

32 ΣΗΜΕΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ ΜΕ ΚΛΕΙΣΤΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙΤΕ

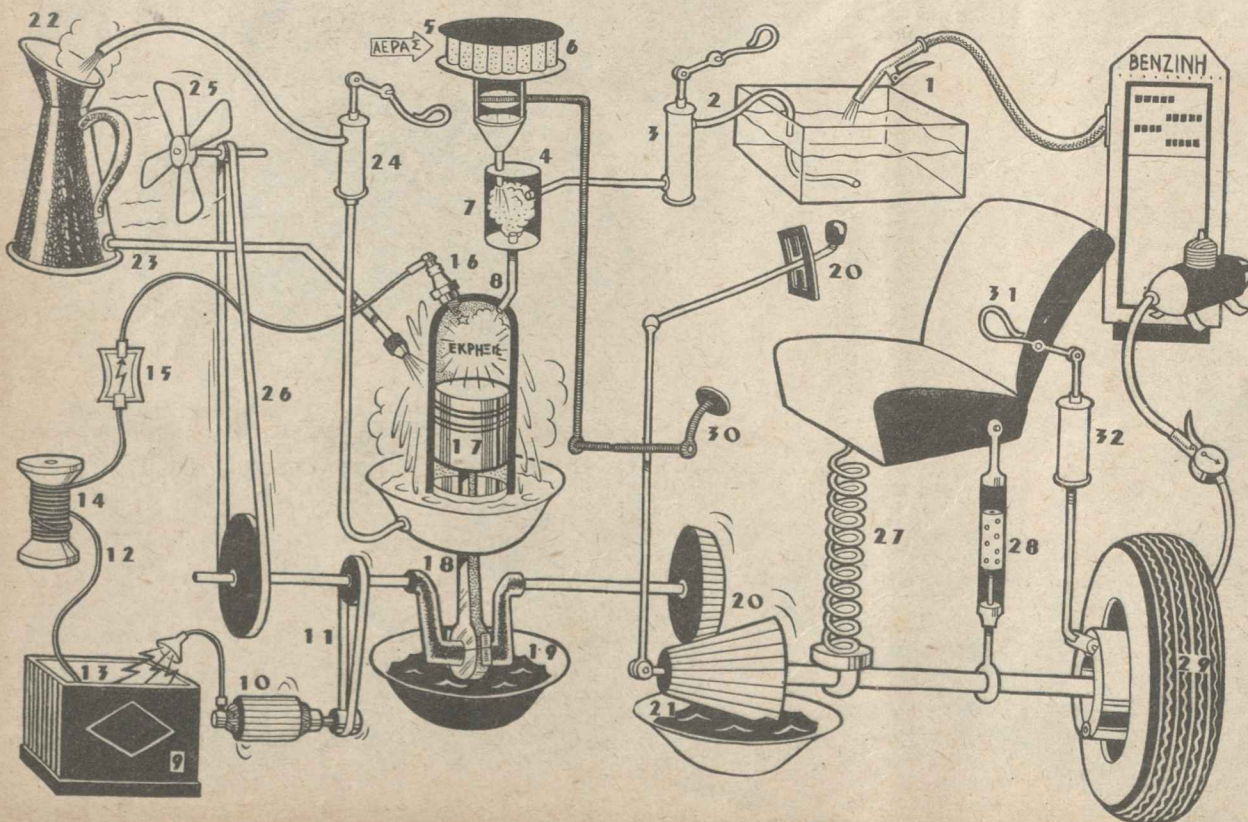
Το φαινόμενο της γυναίκας που οδηγεί αυτοκίνητο είναι τόσο κοινό πιά, ώστε να μην κάνει εντύπωση. "Αν λοιπόν οδηγείτε αυτοκίνητο και θέλετε να το έχετε πάντα σε καλή κατάσταση, τί πρέπει να κάνετε; Κυττάζοντας τα διάφορα εξαρτήματα της μηχανής δεν πρόκειται να καταλάβετε και μεγάλα πράγματα εκτός αν είσατε φανατικός μελετητής της. Γι' αυτό θα σας δώσουμε εδώ μερικές συμβουλές. Δεν είναι για τους ειδικούς οι συμβουλές αυτές, σας προειδοποιούμε. Το σχέδιο που παραθέτουμε θα έκανε ένα μηχανικό να σηκώσει με κατάπληξη τα χέρια του στον ουρανό. Ξέρουμε όμως από πείρα, ότι οι πιο πολλοί που διασέχουν τέτοια οχήματα δεν έχουν ιδέα πώς λειτουργεί η μηχανή τους. Διαβάζοντας τις οδηγίες αυτές δεν πρόκειται βέβαια να γίνετε μηχανικοί, θα καταλάβετε όμως εκείνα που είναι απαραίτητα να ξέρετε. Προσέξτε: Πιστεύουμε να καταλάβετε τις προφυλάξεις που πρέπει να παίρνετε, τα ατυχήματα που πρέπει να φοβόσαστε. Οι αριθμοί αντιστοιχούν στο σχέδιο.

ΕΝΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ, μία θέαση κ.λ.π. δεν προχωρεί φυσικά χωρίς βενζίνη. Η βενζίνη μπαίνει στο ρεζερβουάρ (1). Καθαριότητα συνεπώς και άδειασμα. Από το ρεζερβουάρ η βενζίνη θαγνίει με σωληνώσεις (2). Δεν πρέπει να είναι τρύπιες. Μία τρύπα (3) (ή τρύπα βενζίνης) βάζει σε κυκλοφορία τη βενζίνη. Η μεμβράνη της πρέπει να διατηρείται σε καλή κατάσταση. Η βενζίνη φτάνει στο καρμπυρατέρ (4), όπου περνάει από πολύ μικρές τρύπες: τα ζιγκλέρ. Τα ζιγκλέρ δεν πρέπει να έχουν βρώμα. Ένα ειδικό εξάρτημα (5) στέλνει τον αέρα στο καρμπυρατέρ και στο φίλτρο. Το φίλτρο πρέπει να διατηρείται πολύ καθαρό. Ο αέρας αναμιγνύεται με τη βενζίνη (7) και το μίγμα αυτό στέλνεται στον κύλινδρο μέσα από βαλβίδες (8) που πρέπει να ανοίγουν και να κλείνουν καλά. Προσοχή γιατί με τον καιρό φθείρονται. Τις αλλάζετε ή τις ρεγουλάρετε (τρίψιμο βαλβίδων). Μία μπαταρία (9) — μολυβένιες πλάκες μέσα σε δξύ — αποθηκεύει

ηλεκτρικό ρεύμα. Η μπαταρία πρέπει να έχει πάντοτε νερό (θρόνιο ή άπεσταγμένο). Ένα δυναμό (10), που δουλεύει όταν δουλεύει η μηχανή παράγει ρεύμα που αποθηκεύεται στις μπαταρίες. Λουρί (11), εξαρτήματα του δυναμό και καλώδια πρέπει να διατηρούνται σε καλή κατάσταση. Στις πολύ απλές μηχανές ένας μηχανικός δίσκος παράγει ρεύμα περιστρεφόμενος. Δεν υπάρχουν σ' αυτή την περίπτωση μπαταρίες. Από τις μπαταρίες το ρεύμα στέλνεται με καλώδια στη μηχανή. Οι πόλοι της μπαταρίας (13) πρέπει να είναι καθαροί και γρασαρισμένοι για να προφυλάγονται από τα όξια. Το ρεύμα περνάει από μία μπουκιά (14), ένα συμπυκνωτή κι' ένα πολλαπλασιαστή τάσεως (15). Τα εξαρτήματα αυτά είναι σχετικώς εύθραυστα. Καλό θα είναι να έχετε ανταλλακτικά τους, προκειμένου να κάνετε μακρινό ταξίδι. Το ρεύμα φτάνει στον κύλινδρο από ένα μπουζί (16), που το μετατρέπει σε σπινθήρα. Ο σπινθήρας

αυτός προκαλεί την έκρηξη του μίγματος αέρος και βενζίνης. Από κλίσεις και καθαριότητα των ηλεκτροδίων του μπουζί άφες. (Όταν υπάρχουν πολλοί κύλινδροι, το ρεύμα διανέμεται σε κάθε μπουζί από το ντιστριμπιτέρ). Η έκρηξη ώθει το έμβολο του κύλινδρου που έχει ακριβώς τη διάμετρο του τελευταίου αυτού. Στις παλιές μηχανές κύλινδροι και έμβολα (πιστόνια) φθείρονται και επαιζουν. Το έμβολο περιστρέφει με μία μπιέλα ένα στροφαλοφόρο άξονα (18). Η κίνηση αυτή δεν μπορεί να γίνει χωρίς λάδι (19). Έτσι, όλο αυτό το μέρος κολυμπάει μέσα στο λάδι του καρτέρ. Μην ξεκινάτε ποτέ χωρίς το αναγκαίο λάδι, γιατί οι μπιέλες θ' ανάψουν. Τα άξια από την καύση της βενζίνης περνούν από βαλβίδες και θαγνίζουν από την εξάτμιση: Και οι μὲν και οι δε πρέπει να διατηρούνται σε πολύ καλή κατάσταση. Στην άκρη του στροφαλοφόρου άξονα υπάρχουν γρανάζια που γυρίζουν μαζί του. Τα γρανάζια αυτά έρχονται σ' επαφή με τα γρανάζια

του σασμάν (20). Βρίσκονται σ' ένα κιβώτιο (21). Το κιβώτιο πρέπει να έχει πάντοτε βαρδολίνη. Τα γρανάζια βάζουν σε κίνηση τις ρόδες. Με το ντεμπραγιάζ μπορεί να αποσπασθούν από τις ρόδες κατά την αλλαγή ταχυτήτων. Υπάρχουν δίσκοι ανώμαλης έπιφανείας για τη δουλειά αυτή. Προσέξτε μήπως έχουν φθαρή. Όλες αυτές οι κινήσεις, όπως είναι φυσικό, προκαλούν μεγάλη θερμότητα. Για την ψύξη συνεπώς χρησιμοποιούμε νερό που ρίχνουμε στο ψυγείο (22). Με πολύ λεπτούς σωλήνες (23) το νερό στέλνεται γύρω από τον κινητήρα. Διατηρήτε το ψυγείο καθαρό. Ο μεγάλος έγχος είναι η σκουρία. Το νερό ζεσταίνεται και ξαναγυρίζει στο ψυγείο χωρίς στην τρύπα του νερού (24). Εκεί ξανακρυώνει από το ρεύμα του αέρος που σχηματίζεται καθώς τρέχει τ' άμαξι κι' από ένα βαλβιλάτερ (25). Το βαλβιλάτερ παίρνει κίνηση από τη μηχανή. Μη βουλώνετε τ' άνοιγματα από τα οποία μπαίνει ο αέρας. Προσοχή στα ριπτό, που είναι χρήσιμα το χειμώνα, αλλά επικινδύντα το καλοκαίρι. Προσοχή στην κατάσταση του λουριού του βαλβιλάτερ (26). Το άμαξι πρέπει να έχει καλές σούστες κι' όταν προχωρήν' αποφεύγει τα τραντάγματα. Έλατήρια συνδέουν το χωνί του ήμισιόνου. Για να περιορίσουμε τις κινήσεις των ελατηρίων έχουμε τους άμορτισέρ (28). Αυτοί δέχονται το τράταγμα. Προσέχετε τους, αλλιώς πάνε τα ελατήρια σας. Κάθε φορά πρέπει να επιθεωρείτε τα λάστιχα (29). Φουσκώνετε τα κανονικά. Αποφεύγετε τα μασόν και τα παλλα μπαλώματα στις σαμπρέλες. Οι μακρινές διαδρομές το καλοκαίρι συντείνουν στο φούσκωμα των λάστιχων που ζεσταίνονται και γίνονται εύθραυστα. Προκειμένου να ξεκινήσετε, πρέπει να πάρη μπρός. Αυτό γίνεται κάνοντας να μπή, μ' ένα πεντάλ (30) περισσότερο μίγμα βενζίνης και αέρα στο καρμπυρατέρ. Προσοχή στο πεντάλ. Όταν είναι σταματημένο το άμαξι, πρέπει να αφήνι τη μηχανή στο οαλαντί. Αυτό το κάνει ο ρεγουλατόρος του καρμπυρατέρ (4). Πρέπει επίσης να μπορείτε να φρενάρετε χωρίς σ' ένα πεντάλ (31). Προσοχή στο πεντάλ αυτό. Το πεντάλ αυτό στέλνει το ύγρο των φρένων (32). Προσέχετε τη στάθμη του υγρού αυτού. Και, τέλος, χειριστήτε μαλακά το χειρόφρενο.

30

ΠΟΛΥΤΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΑΝΤΙ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΑΥΤΟ... ΚΑΝΕΤΕ ΕΚΕΙΝΟ!

1. 'Αντί να χαζουρεύετε το πρωί στο κρεβάτι σας ως την τελευταία στιγμή, να σηκώνεσθε ένα τέταρτο νωρίτερα και να τρώτε με την ήσυχία σας ένα χορταστικό πρόγευμα που θα σας δώσει δύναμεις.
2. 'Αντί να πηγαίνεσθε μέσα στο σπίτι το πρωί και να χάνετε άσκοπα τον καιρό σας, ξεκινήστε νωρίτερα και πηγαίστε με τα πόδια στη δουλειά σας.
3. 'Αντί να φοράτε ψηλά τακούνια που σας κάνουν να υποφέρετε όταν περπατάτε, να φοράτε ίσια παπούτσια ή ακόμα καλύτερα, παπούτσια με χαμηλά και φαρδιά τακούνια.
4. 'Αντί να τσαλαβουτάτε στις λάσπες όταν βρέχει με παπούτσια που έχουν λεπτές σόλες, να φοράτε γαλότσες από καουτσούκ ή νάιλον.
5. 'Αντί να κρατάτε σφιχτά κάτω από τη μασχάλι την τσάντα σας και να καταστρέφετε έτσι το παλτό σας, ν' αγοράσετε μία όμορφη τσάντα με χέρια που είναι και της μόδας.
6. 'Αντί ν' αγοράζετε τουαλέτες με διαφορετικό χρώμα την καθεμιά, φορτίστε να φτιάξετε ένα οικονομικό και κομψό αντάμπλ.
7. 'Αντί να φοράτε άμεσως, ό,τιδήποτε λανσάρει η μόδα, περιμένετε πρώτα να συμβουλευθήτε το περιοδικό μόδας που διαβάσετε.
8. 'Αντί ν' αγοράσετε τρία φορέματα μέτρια, πάρτε ένα μόνο αλλά πολύ κομψό, όμορφο και καλοραμμένο.
9. 'Αντί να πασαλείβετε όπως - όπως με πούδρα και ρούζ, κυτταχίτε από πολύ κοντά στον καθρέφτη και προσπαθήστε να μάθετε να μακιγιάρεστε καλά. Φυσικά το μακιγιάζ σας πρέπει να είναι διακριτικό.
10. 'Αντί να κάνετε εξαντλητική δίαιτα, καλύτερα κάντε γυμναστική, περπατήστε και τρώτε λιγότερα γλυκά.
11. 'Αντί ν' αφήσετε ένα φορέμα περασμένης μόδας μέσα στην ντουλάπα σας να καταστροφά, δώστε το σε μία φτωχή γυναίκα που θα το φορέσει.
12. 'Αντί να σηκώνετε σκόνη με τη σκούπα σας σ' όλο το σπίτι όταν φουσκίτε, να τη μαζέβετε με το φαράσι σε κάθε δωμάτιο χωριστά.
13. 'Αντί να ξεσκονίζετε με ένα μεγάλο φτερό και να σηκώνετε σκόνη, σκουπίστε τον τοίχο με ένα στεγνό πανί, ύστερα με βρεμένο και μετά πάλι με στεγνό.
14. 'Αντί να συγυρίζετε πρόχειρα κάθε μέρα όλο το σπίτι σας, καλύτερα ν' ασχολήσθε κάθε μέρα με ένα μέρος μόνο του νοικοκυριού σας (π.χ. γυνικό ξεσκόνισμα κ.λ.π.).
15. 'Αντί να πετάτε τις παλιές μεταξωτές σας κάλτσες, να τις φυλάτε για να τριέβετε τα τζάμια χρησιμοποιώντας και οινόπνευμα.
16. 'Αντί να ρίχνετε στο πάτωμα κλωστές και κουρελάκια, όταν ράβετε, να τα ακουμπάτε πάνω στο τραπέζι και όταν τελειώσετε τη δουλειά σας να τυλίξετε τις κλωστές μπαλάκια.
17. 'Αντί να κουράζεσθε τόσο κάθε μέρα για να γυαλίσετε το παρκέ σας, ν' αλλάζετε τα παπούτσια σας μόλις γυρίζετε απ' έξω. Το ίδιο θα κάνετε και όταν θαγνίστε από την κουζίνα σας ή το μπάνιο σας όταν είναι τα παπούτσια σας βρεμένα.
18. 'Αντί να στέκεστε όρθια, όταν ασχολήστε με δουλειές του σπιτιού — σιδέρασμα, καθάρισμα λαχανικών, στίλβωμα άσημικών, σκούπισμα τών πιάτων κ.λ.π. — να κάθεστε κάθε φορά που σας είναι βολικό.
19. 'Αντί να μαζεύετε μέσα στο σπίτι σας ένα σωρό μπιμπλό που, δεν αξίζουν πολλά πράγματα και που σας κουράζουν τόσο στο συγύρισμα, κρατήστε μόνο τα καλύτερα απ' αυτά.
20. 'Αντί να ρίχνετε τα ρούχα σας το βράδυ όπως, όπως σε μία καρέκλα, απλώστε τα με τη σειρά που θα τα φορέσετε το πρωί.
21. 'Αντί να ρίχνετε στα σκουπίδια ξεδιπλωτα χαρτιά, κάντε τα όλα μαζί ένα σφιχτό ρολό ή μπάλες για να μην πιάνουν πολύν τόπο.
22. 'Αντί να πηγαίστε κάθε μέρα στο χατάπη σας, φτιάχτε αρκετό ψυγείο που θα σας φτάσει για τρία γεύματα.
23. 'Αντί να πηγαίστε από μαγαζί σε μαγαζί για τα ψώνια σας, είναι προτιμότερο να ψωνίζετε σε μερικά μόνο απ' αυτά που τα βρίσκετε καλύτερα από τ' άλλα. Οι υπάλληλοι θα μάθουν τα γούστα σας και θα προσταθούν πάντα να σας ευχαριστήσουν.
24. 'Αντί να κοιμάσθε άργα το βράδυ, καλύτερα να ξυπνάτε νωρίτερα το πρωί. «Ο κόσμος ανήκει σ' αυτούς που ξυπνούν νωρίς», λέει μία γαλλική παροιμία.
25. 'Αντί να κοιμάσθε μέσα σε μία κλειστή κάμαρα και να νοιώθετε άσφυια, ανοίχτε τα παράθυρά σας να παίρνετε αέρα.
26. 'Αντί να αγοράζετε γλυκά από το ζαχαροπλαστείο, και να δίνετε τόσα χρήματα, φτιάξτε τα μόνη σας... με τις θαυμάσιες συνταγές του περιοδικού μας.
27. 'Αντί να μασουλάτε τόσα ζαχαρώδη ή να καπνίζετε, τρώτε φρούτα.
28. 'Αντί να προσπαθήτε να θεραπεύσετε το συνάχι σας όταν ή μύτη σας τρέχει πιά σα βρύσι, να παίρνετε τις αναγκαίες προφυλάξεις μόλις αρχίσει να φράζει ή μύτη σας.
29. 'Αντί να διαβάσετε ένα ανήθικο και κουτό βιβλίο, ξαναδιαβάστε τα κλασικά άριστουργήματα της φιλολογίας.
30. 'Αντί να λέτε για κάποιον ότι είναι' ανόητος ή ότι δεν ξέρει τί κάνει, φροντίστε να μάθετε τους λόγους της πείρηγής για σας συμπεριφοράς του.

Απόλαυση ο χειμώνας!

Δεν έχετε να φοβηθήτε ούτε **κοκκίνισμα** ούτε **σκασιματα** ούτε **λειχήνες**. Και το σπουδαιότερο ούτε **ρυτίδες**.

Άρκει:

Το δέρμα σας (πρόσωπο, λαιμός, χέρια).

- Να καθαρίζεται κάθε βράδυ με **Mousse**
- Να συντηρείται και να τονώνεται με **Crème**
- Να προστατεύεται την ημέρα με **Neige**

Η ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Η ΛΕΥΚΟΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Το **ΣΕΡΦ** σας
δίδει και
τά **ΔΥΟ!**

X-SUR 24/9-925

Μάρτζορου Μόρνινγκστάρ

ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

σο μου άρέσουν τὰ καλὰ πράγμα-
τα! Πόσο μου άρέσει νὰ σκέπτον-
μαι πὼς μπορῶ νὰ τὰ προσφέρω
στὸν ἑαυτὸ μου. Μοῦ άρέσουν τὰ
ώραία πουκάμισα, οἱ καλὲς γραβά-
τες, τὰ κοστούμια ἀπὸ καλὸ ὕφα-
σμα, κι' ὄχι αὐτὰ τὰ ἐτοιματζίδι-
κα τοῦ Φέινμπεργκ! Μοῦ άρέσουν
τὰ χρυσὰ κουμπιά γιὰ τὰ μανικέ-
τια... Ἀλλὰ δὲν θὰ με κανὲς
νὰ φορέσω ἐπίχρυσα κουμπιά! Ἐ-
χω διαρκῶς μεγαλύτερη ἐπιθυμία
νὰ προσφέρω στὸν ἑαυτὸ μου ὅλα
αὐτὰ τὰ πράγματα, ὅπως στὴν ἐ-
ποχὴ τοῦ «Βρέχει φίλιδ». Ἦταν μιὰ
χρυσὴ ἐποχὴ... Ὅτι καλὸ ὑπάρχει
στὸ θεατρίδιό μου χρονολογεῖται ἀ-
πὸ τότε. Μοῦ άρέσουν τὰ ταξίδια
μέ πλοῖο, ἐπίσης... Στὴν πρώτη θέ-
σι. Ἐἵναι μιὰ μεγάλη εὐχάριστησι
νὰ ξέρω κανεὶς πὼς μπορεῖ νὰ πά-
θῃ ὅλη. Κι' ἔπειτα, φυσικὰ, ὑ-
πάρχει κι' αὐτὴ ἡ ὑπέρτατη πολυ-
τέλεια, ἡ ἀσπὴ σύζυγος. Ὅι ἔρωτας
δὲν γνωρίζει λογικὴ. Ὑπόθεσε πὼς
μιὰ μέρα μπορεῖ νὰ εἶμαι ἀρκετὰ
ἀτυχὸς ὥστε νὰ ἐπιθιμῶ ἕνα ἀπ'
αὐτὰ τὰ πλάσματα...

Ἡ Μάρτζορου ἀπόφυγε τὰ μάτια

του, κι' εἶπε προσπαθώντας νὰ κά-
νῃ τὴν ἀδιόφορη:

— Ἐλπίζω πὼς δὲν θὰ συμῆ-
αὐτό. Θὰ ἦσουν ἡ δυστυχία τῆς
ζωῆς τῆς.

— Ἰσως. Ἀλλὰ, ἂν ἦμουν πολὺ
σίγουρος γιὰ τὴν ἐπιθυμία μου, θὰ
τὴν ἔκανα ἴσως εὐτυχισμένη σὰν μιὰ
πριγκίπισσα τῶν παραμυθιῶν.

Ἡ Μάρτζορου δὲν μπόρεσε νὰ μὴν
τὸν κυτᾶξῃ στὸ πρόσωπο, κι' ἡ
σοβαρὴ καὶ γεμάτη πάθος ἔκφρασι
τοῦ τὴν ἀναστάτωσε. Ἐμειναν γιὰ
λίγα λεπτά σιωπηλοί.

— Μὴ με κυτᾶξῃς ἔτσι, εἶπε τέ-
λος ἔκείνη.

— Ὅς σὲ κυτᾶζω ὅπως θέλω.

— Σταμάτα, σοῦ λέω. Ἀλλὰ
μπορῶ νὰ σε ρωτήσω τί εἵναι ἐκεῖ-
νο πού σε ὠδήγησε σὲ μιὰ τόσο ὀ-
λκι μεταστροφή; Ἐγκατέλειψες τίς
συγγραφικὲς σου φιλοδοξίες;

Ἡ Νέλ εἶπε τὸ κρασί του με
μικρὲς γουλίες, καὶ με ὕψος ὀνειρο-
πόλο.

— Καθόλου. Ἐγὶνε τελευταία
μιὰ σειρά ἀπὸ γεγονότα πού μ' ἔρ-
ρισαν στὸ γραφεῖο τοῦ Σάμ. Πρώ-
τα, ἡ καταστροφὴ τοῦ Κόγκελ καὶ

τῆς «Πριγκίπισσας Τζόνς». Τὸ θέ-
τρο εἵναι μιὰ φοβερὴ μηχανὴ γιὰ
νὰ σπᾶ τὰ νεύρα, Μάρτζο... ὅταν
δοκιμάζης νὰ ζήσης ἀπ' αὐτό. Ὁ
Κὼλ Πόρτερ εἵναι ἑκατομμυριόχος.
Ὁ Νέλ Κόγουαρντ ἐπίσης. Ἡ ἑ-
λαφρὰ μουσικὴ, ἡ ἑλαφρὰ ποίησι,
ἡ κωμῳδία εἵναι προϊόντα τῆς ἀρχίας,
τῆς εὐκολῆς ζωῆς. Ἐγὼ ζῶσα σὰν
ἕνας φτωχοσυγγραφέας τοῦ Σάμου.
Εἶχα ἀδικο. Τὸ θέατρο εἵναι ἀκρι-
δὼς σὰν μιὰ κοπέλλα. Καλοῦσάς
τὴν, προκαλέσέ τὴν, δεῖξε ἀδυναμία,
καὶ θὰ σε κλωστήσῃ στὸ πρόσωπο.
Ἡ ἀδιόφορη, γεμάτη αὐτοπεποίθη-
σι χειρονομία εἵναι αὐτὸ πού κα-
τακτᾷ τὸ Μπρόντγουαϊ τὴν ἡμέρα
ἀκριδῶς πού θὰ μοῦ εἵναι ἀδιόφορη.
Αὐτὸς εἵναι ὁ πῶς σπουδαῖος λόγος
πού δέχομαι τὰ λεφτὰ τοῦ Σάμ. Θέ-
λω νὰ πᾶμ νὰ ζῶ σὰν φτωχοῦ-
τικὰς καὶ νὰ ζῶ καλά — ὥσπου νὰ
πετύχω με τὴν «Πριγκίπισσα Τζόνς»
ἢ νὰ γράψω ἕνα νέο ἔργο... Ἰσως
νὰ μείνω με τὸν Σάμ ἀκόμα καὶ
τότε. Ὅλα θὰ ἐξαρτηθοῦν ἀπὸ τὸ
ἂν κατορθῶν νὰ θιαρῶ ἱκανοποιη-
τικὰ τὸν καιρὸ μου στὰ δύο; Ἀν
θὰ μπορῶ συγχρόνως νὰ κερδίζω τὸ
ψαμί μου στοῦ Σάμ καὶ νὰ γράφω!
Αὐτὸ θὰ τὸ δοῦμε...

— Αὐτὸ τὸ σχέδιο μοῦ φαίνεται
λογικόν.

— Σίγουρα καὶ εἵναι! Νοιώθω
σ' ἐξαιρετικὴν φόρμα σήμερα. Καὶ
σ' εὐχαριστῶ γι' αὐτό. Ἐρεῖς, νο-
μίζω πὼς ἡ ἀποφοίτησί σου ἀπ' τὸ
σχολεῖο μ' ἔκανε νὰ ἐπιχερῶ αὐ-
τὸ τὸ πλῆγμα. Βγαίνοντας ἀπὸ τοῦ
«Σράφτ», πῆγα καὶ τηλεφώνησα
στὸν Σάμ. Αὐτὴ ἡ ἀποφοίτησι ἀν-
τιπροσάπτει γιὰ σένα κάτι τόσο
σημαντικόν, μιὰ τέτοια ἀλλαγὴ στὴ
ζωή σου... Περιέργως, μοῦ φάνηκε
πὼς ἦταν μιὰ σπουδαία στιγμή καὶ
γιὰ τὴ δική μου ζωὴ. Εἶδα τὸν ἑ-
αυτὸ μου πολὺ καθαρά: Τρίδινα
χρονῶν, χωρὶς νάχω κάνει ἀκόμα τι-
ποτε — ἕνας ἀποτυχημένος κι' ἀν-
τικείμενο περιφρονήσεως... Ἰσως ἂν
ὁ καιρὸς δὲν ἦταν τόσο γκρίζος, τό-
σο βροχερός, ἂν δὲν εἶχα φορέσει
τὸ παλὸ μου παλτὸ καὶ τὸ πῶ
δρώμικο καπέλο μου. Κι' ἂν δὲν εἶχε
κάνει τὴν ἐμφάνισί τῆς κι' ἡ Μάρσα,
με τὸ περίεργο χαμόγελο πού μὲς
κύτταζε σὰ μιὰ ζηλιάρα γεροντοκόρη
... Ὅλ' αὐτὰ μ' ἐπνίξαν καὶ πῆγα νὰ
τηλεφωνήσω στὸν Σάμ. Ἦμουν φοβε-
ρὰ μελαγχολικὸς ἐδῶ καὶ μερικὲς μέ-
ρες, βλῆψεις. Τὴν περασμένη Κυρια-
κὴ, ἀνακάλυψα πὼς ὁ ἀδελφός μου
ὁ Μπίλλυ εἶχε ἀρραβωνιαστῇ.

Ἡ Μάρτζορου ἐναπνέθη.

— Ὁ Μπίλλυ!

— Στὰ εἰκοσιδύο τοῦ χρόνιαι...
Στὸ δεύτερο ἔτος τῆς Νομικῆς. Αὐ-
τὴ εἵναι κόρη ἑνὸς μεγάλου δικη-
γόρου. Μιὰ ἄλλη Μάρτζορου. Ἀλλ' ἔ-
βεια, Μάρτζορου Σούντχαϊμερ...

— Μὲ τὴ Μάρτζορου Σούντχαϊμερ;
Θεέ μου, ὁ Μπίλλυ τὴν παντρεύεται!

— Τὴ γνωρίζεις λοιπὸν;

— Ὁ, τὴν εἶδα χίλιες φορές σὲ
φοιτητικὸς χορούς... Γιὰ σέβου!

Ἡ Μπίλλυ ἔρμαν καὶ ἡ Μάρτζορου
Σούντχαϊμερ... Ἀλλ' ἔβεια, ἡ πραγμα-
τικότης ἐπερὶ τὰ μυθιστορήματα!

— Μάρτζορου, ἡ ἀσχημα κορίτσια
παντρεύονται κι' αὐτὰ ἐπίσης...

— Δὲν εἶπα ποτὲ πὼς εἵναι ἀ-
σχημ.

— Ὁ τόνος σου, ἀγαπητὴ μου,
ἐδεῖχνε πὼς θὰ ἦσουν λιγώτερο ἐκ-
πληκτικὴ ἂν ὁ Μπίλλυ εἶχε ἀρραβω-
νιαστῇ μ' ἕναν πῆθο.

— Κουταμάρες! Ἡ Μάρτζορου
Σούντχαϊμερ εἵναι ἕνα χαριτωμένο
κορίτσι. Μόνον... μόνον πού εἵναι τό-
σο νέοι καὶ οἱ δύο.

— Ἀγάπη μου, χάρι σ' αὐτὸ τὸ
γάμο, ὁ Μπίλλυ δὲν ἔχει πιά νὰ

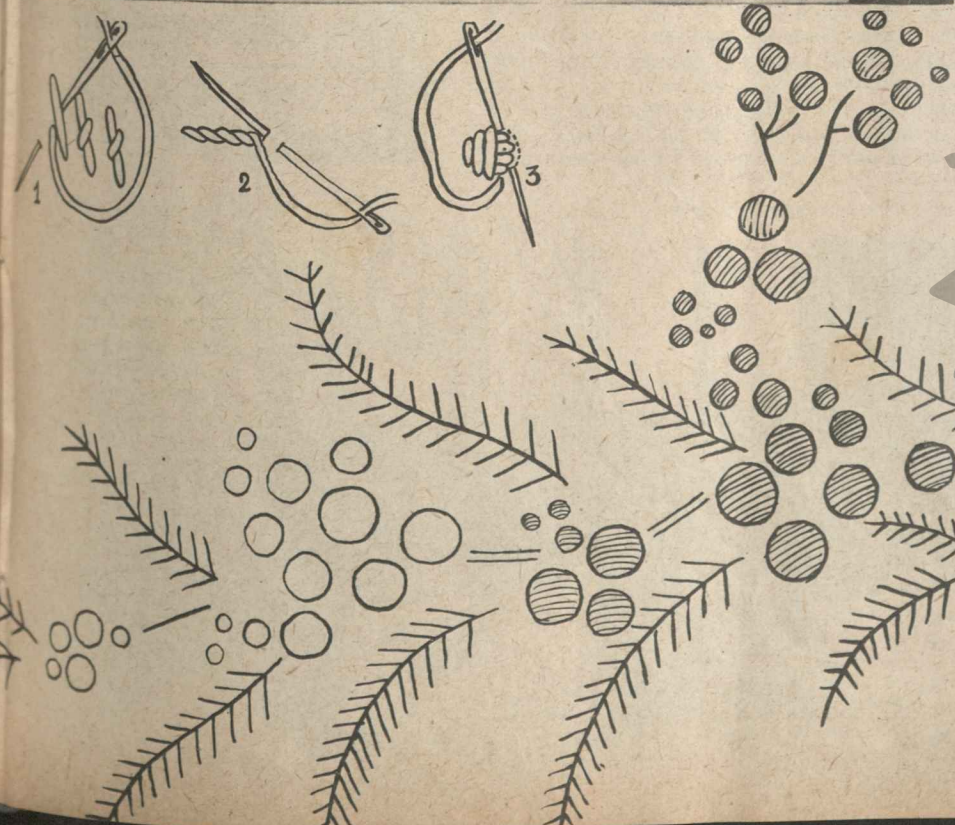
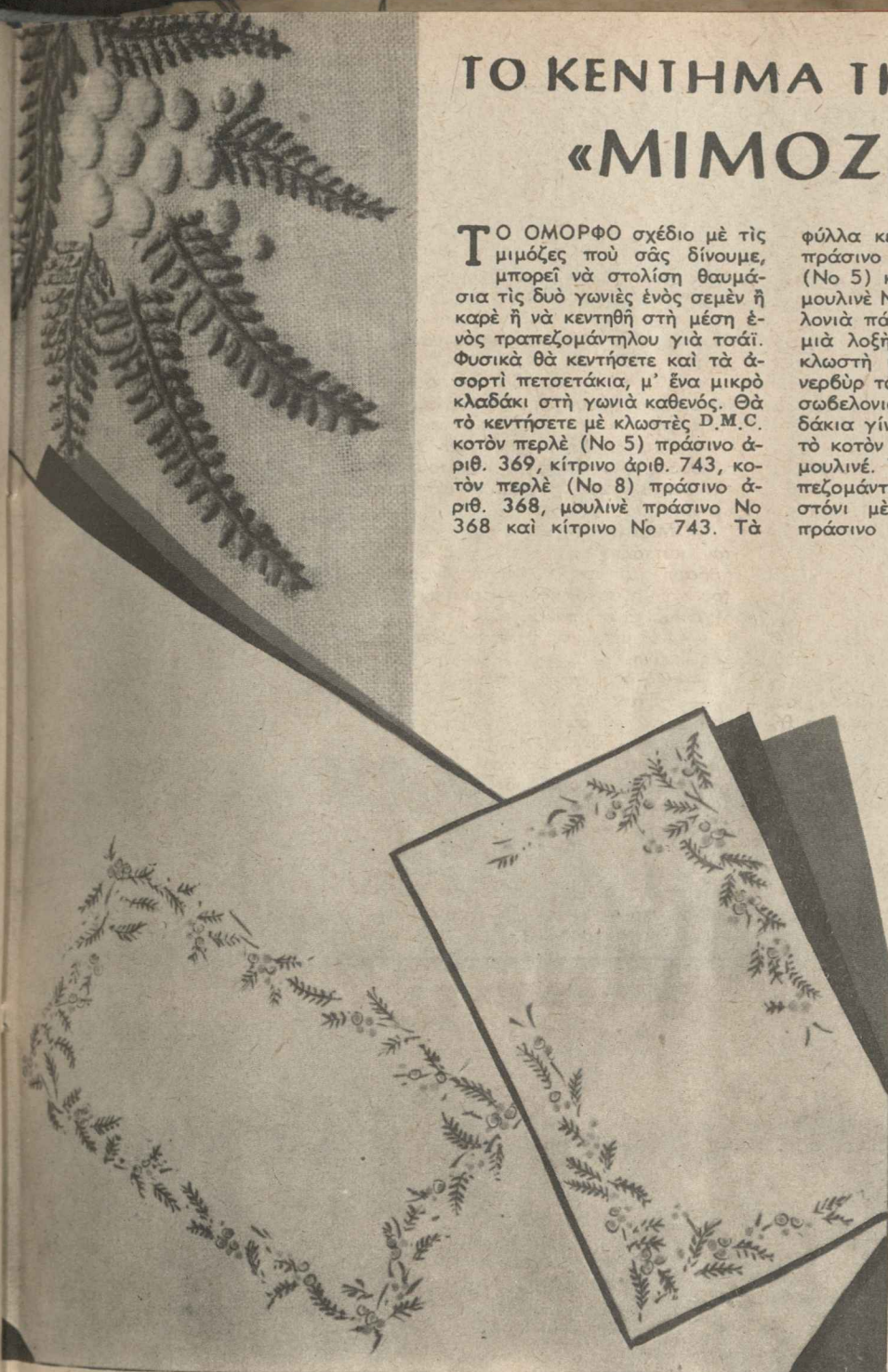
Ἡ ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴ σελίδα 64

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΗΣ D.M.C.

«ΜΙΜΟΖΕΣ»

Τὸ ΟΜΟΡΦΟ σχέδιο με τὶς
μιμῶδες πού σὰς δίνουμε,
μπορεῖ νὰ στολίση θαυμά-
σια τίς δύο γωνιὲς ἐνὸς σεμέν ἢ
καρὲ ἢ νὰ κεντηθῇ στὴ μέση ἐ-
νὸς τραπεζομάντηλου γιὰ τσαί.
Φυσικὰ θὰ κεντήσετε καὶ τὰ ἀ-
σορτὶ πετσετάκια, μ' ἕνα μικρὸ
κλαδάκι στὴ γωνία καθενός. Θὰ
τὸ κεντήσετε με κλωστὲς D.M.C.
κοτὸν περλέ (No 5) πράσινο ἀ-
ριθ. 369, κίτρινο ἀριθ. 743, κο-
τὸν περλέ (No 8) πράσινο ἀ-
ριθ. 368, μουλινὲ πράσινο No
368 καὶ κίτρινο No 743. Τὰ

φύλλα κεντιοῦνται ἄλλα με τὴ
πράσινο No 369 κοτὸν περλέ
(No 5) κι' ἄλλα με τὸ πράσινο
μουλινὲ No 368 με πεταχτὴ θε-
λονιὰ πάνω στὴν ὁποία ρίχνετε
μιὰ λοξὴ θελονιὰ με τὴν ἴδια
κλωστή (σχ. 1). Οἱ κεντρικὲς
νερόνι τῶν φύλλων γίνονται πι-
σωθελονιὰ (σχ. 2). Τὰ λουλου-
δάκια γίνονται κίτρινα ἄλλα με
τὸ κοτὸν περλέ κι' ἄλλα με τὸ
μουλινὲ. Τὸ τελείωμα τοῦ τρα-
πεζομάντηλου θὰ γίνη λεπτὸ φε-
στόνι με τὸ θελονάκι καὶ τὸ
πράσινο μουλινὲ No 368.

19ον — Ὁραία...

— Ὁχι σὰν τὴ Τζένις Γκρέυ.

— Δροσερή, γλυκεῖα, με

μπλὲ μάτια, ἕνα κλαδί πασχαλιάς

στὸν ἥλιο. Ἀγάπη μου, δὲν θὰ ἔ-

πρεπε νὰ σε δασανίζω, ἀλλὰ δὲν

μπορῶ νὰ ἐμποδίσω τὸν ἑαυτὸ μου.

Γιατὶ περᾶςσαι πάντα; Ἡ Τζένις

Γκρέυ εἵναι μιὰ μέγαιρα! Εἵναι συ-
χαμένη!

— Βέβαια! μούγκρισε ἡ Μάρ-

τζορου. (Αἰσθανόνταν τώρα καλύτερα)

Ἀλλὰ δὲν μοῦ ἀπάντησε ἀκόμα:

Γιατὶ δέχτηκες αὐτὴ τὴ θέσι;

Ἡ Νέλ ἀνασῆκωσε τοὺς ὤμους

του.

— Δὲν εἵναι πῶς εὐχάριστο νὰ

τρῶς στὸ Ρίτς, παρὰ στὸ μικρὸ ἱ-

ταλιάνικο ἐστιατόριο τῆς 11ης Ὁ-

δοῦ;

— Φυσικὰ, ἀλλὰ φαίνεται νὰ σοῦ

ἀρέσῃ αὐτὸ τὸ εἶδος...

— Ἀγαπῶ ὅλα τὰ εἶδη στὴ ζωὴ,

ἔκτος... ἦμουν ἑτοιμὸς νὰ πῶ ἐκτός

ἀπ' τοὺς ἀξιοπρεπεῖς ἀνθρώπους,

ἀλλὰ δὲν εἵμαι σίγουρος οὔτε γι'

αὐτό. Ἀρχίζω νὰ πιστεύω πὼς θὰ

μπορούσε νὰ μοῦ ἀρέσῃ μιὰ ἀστι-

κὴ ζωὴ, με τὴν προϋπόθεσι μόνον,

πὼς μέσα μου θὰ διατηρήσω ἕναν

μορφασμό. Θεέ μου, Μάρτζορου, πό-

Ὁμορφαίνει

Διατηρεῖ

Προφυλάσσει
τὸ δέρμα
NIVEA
Γιὰ τὴν οἰκογένειά!

ΕΝΑΣ ΕΦΙΑΛΤΗΣ:

Νομίζετε ότι
έχετε αντίζηλο;

«ΕΧΩ άραγε καμιά αντίζηλο;» Αυτός εί-
δ μυστικός εφιάλτης κάθε γυναίκας, 1-
δώς όταν είναι παντρεμένη. Ο κίνδυ-
νος να υπάρχει κάποια αντίζηλος στην
περίοδο της μνηστείας, μπορεί ν' αντιμετωπι-
σθή και να εξουδετερωθή με τὸ σπᾶσιμο τοῦ
αισθηματικοῦ δεσμοῦ (ποῦ καμμιὰ φορὰ μπο-
ρεῖ νὰ ἐπαναφέρει στὸν ἴσιο δρόμο τὸν ἀπιστο
μνηστήρα), ὅταν ὅμως μιὰ ἀντίζηλος ἐμφανί-
ζεται μετὰ τὸ γάμο καὶ ἐπειδὴ ὁ γάμος εἶναι
δυσκολώτατο, ἂν ὄχι ἀδύνατο πολλές φορές
νὰ λυθῇ, τὸ πρόβλημα γίνεται σοβαρὸ καὶ μπο-
ρεῖ νὰ διαταράξῃ σὲ ἐπικίνδυνο σημεῖο τὴν ἁρ-
μονία τοῦ ἀνδρὸς καὶ σὲ μερικές μάλιστα
περιπτώσεις νὰ μεταβληθῇ σὲ τραγωδία.

Μὴ βλέπετε παντοῦ ἀντίζηλους

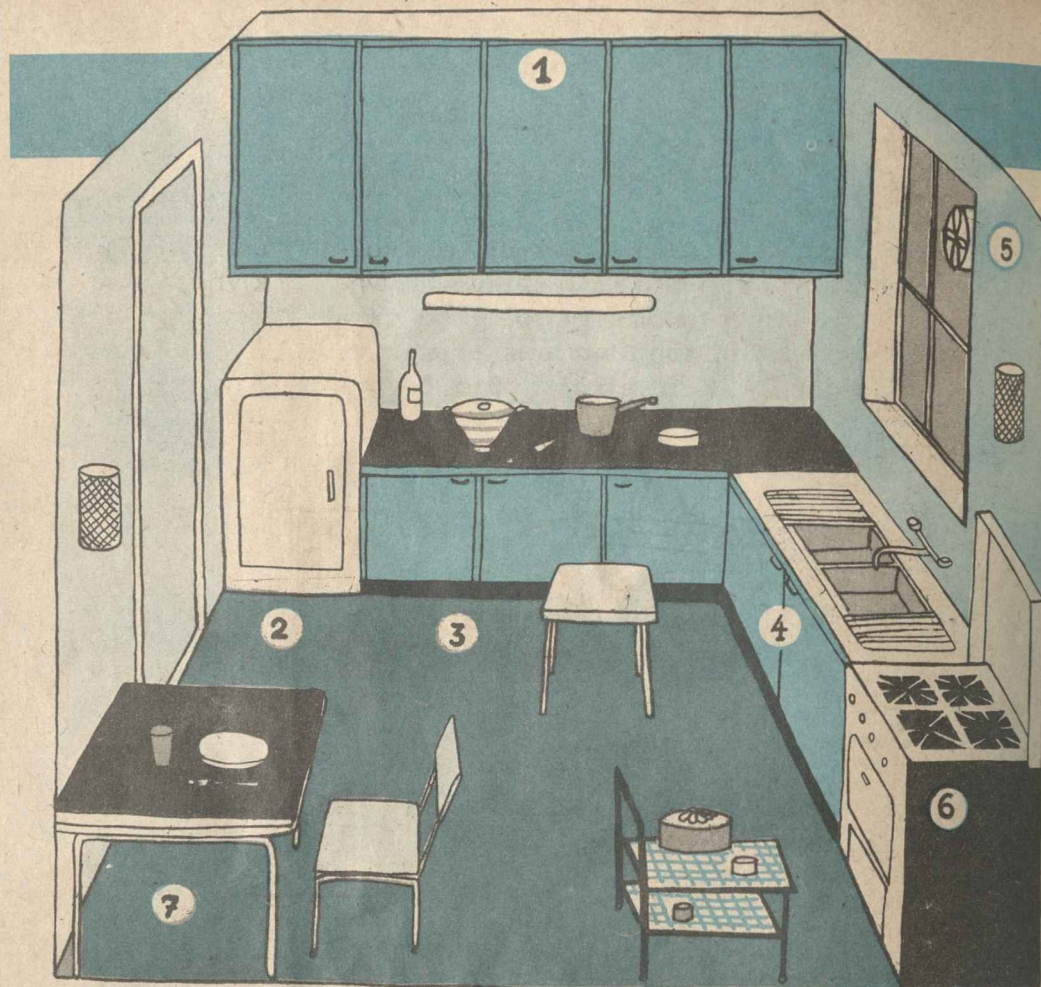
Μπορεῖ δέβαινα νὰ φοβόσαστε μήπως παρεμ-
δληθῇ μιὰ τρίτη γυναίκα ἀνάμεσα σὲ σᾶς καὶ
τὸν ἄνδρα σας, ὅμως εἶναι ἀνάγκη νὰ προσέ-
ξετε ἕνα κίνδυνο στὸν ὁποῖο ἐκτίθενται συχνὰ
οἱ ζηλιάρες γυναῖκες: νὰ βλέπουν δηλαδὴ μιὰ
ἀντίζηλο ἐκεῖ ποὺ δὲν ὑπάρχει, νὰ δίνουν σάρ-
κα καὶ ὀστά στὰ φαντάσματα, νὰ δίνουν πίστι
στὶς παρορμήσεις τῆς ἰδίας τους τῆς φαντα-
σίας ἢ σὲ τοῦ κουτοπολιό, ἀβάσιμο πολλές φο-
ρές, ποὺ μπορεῖ νὰ φτάσῃ ὡς τ' αὐτὰ τους.
Θὰ διαπράττετε κάτι τὸ πολὺ κακὸ γιὰ τὸν
ἄνδρα σας ἂν ἀκούγατε τοὺς ἄλλους καὶ τὸν
κατηγοροῦσατε ὅτι σᾶς ἀπατά, ἐνῶ δὲν ὑπάρ-
χει ἀπόδειξις τῆς ἀπάτης ἢ ὑπάρχει μιὰ ἀόρι-
στη ἔνδειξις ἢ καὶ τέλος ὑπάρχει μόνο στὴ φαν-
τασία σας ἐπειδὴ φοβόσαστε κάτι τέτοιο.

Πῶς θὰ ἀμυνθῇτε

"Ἀς ὑποθέσουμε ὅμως ὅτι ἡ ἀντίζηλος ὑπάρ-
χει πραγματικά κι' ὅτι ἔχετε πεισθῇ γιὰ τὸν
κίνδυνο αὐτό. Ὁ σύζυγός σας δὲν σᾶς ἔχει
ἀπατήσει ἀκόμα ἀλλὰ βρίσκεται στὰ πρόθυρο,
νὰ τὸ κάνει: ἡ ἄλλη εἶναι προκλητικὴ, ἐπίμονη,
ἔχει σκοτεινὰ σχέδια κι' ὁ ἄνδρας σας εἶναι
ἀδύνατο χαρακτήρος. Γοητευμένος ἀπὸ τὴν
προκλητικότητα τῆς ἄλλης, εἶναι ἔτοιμος νὰ
μπλεχθῇ σὲ μιὰ περιπέτεια ποὺ μπορεῖ νὰ γίνῃ
ἐπικίνδυνη. Στὴν περίπτωσι αὐτῇ, ὅταν θὰ δε-
βαιώθητε γιὰ τὸν κίνδυνο, δὲν πρέπει νὰ πα-
ραδοθῇτε ἀμαχητὶ, χωρὶς νὰ χρησιμοποιήσετε
τὰ ὅπλα ποὺ διαθέτετε. Ἐφ' ὅσον τὸ ἀνεπανόρ-
θωτο δὲν ἔχει ἀκόμα συντελεσθῇ, ἔχετε καιρὸ
ν' ἀμυνθῇτε. Ἴσως ἡ ἀντίζηλος σας νὰ μὴν πε-
ριμένῃ παρὰ αὐτό: νὰ ἐγκαταλείψετε τὸ πεδίο
καὶ νὰ δεχθῇτε τὴν ἀπιστίαν τοῦ συζύγου σας
σὰν μιὰ ἀναπόφευκτη λύσι. Μὴν τῆς δίνετε
τὴν ἱκανοποίησι αὐτῇ. Χωρὶς νὰ δραματοποι-
ήσετε τὰ γεγονότα καὶ χωρὶς νὰ ἐγκαταλειφθῇ-
τε στὴν ἀποθάρρυνσι, θὰ μπορέσετε νὰ ξανα-
πάρετε τὰ ἥνια τῆς συζυγικῆς ζωῆς.

Τὰ χαρίσματά σας

Ὁ ἄνδρας σας σᾶς ἀγαπᾷ καὶ σᾶς παντρεῖ-
τηκε ἐπειδὴ ἀνακάλυψε σὲ σᾶς ὀρισμένα χαρί-
σματα ποὺ τοῦ φάνηκαν ἐλκυστικά. Αὐτὰ τὰ
χαρίσματα ἀσφαλῶς δὲν τὰ ἔχετε χάσει. Ἴ-
σως μὲ τὸ νέο ρυθμὸ ποὺ ὁ γάμος ἔδωσε στὴ
ζωὴ σας, νὰ παραμελήσατε νὰ τὰ καλλιεργή-
σατε. Τώρα λοιπὸν εἶναι ἡ στιγμή νὰ τὰ βά-
λετε σ' ἐνέργεια ὥστε ὁ ἄνδρας σας, ποὺ ἴσως
νὰ μὴν τὰ εὑρίσκε πιά (κι' αὐτὸ θὰ μπορούσε
νὰ ἐξηγήσῃ τὴ στιγμήαία προσέλκυσί του ἀπὸ
μιὰ ἄλλη γυναίκα) νὰ τὰ προσέξῃ πάλι καὶ
νὰ τὰ ἐκτιμῇ. Τὰ χαρίσματα αὐτὰ μπορεῖ
νὰ εἶναι ἡ ὁμορφιά σας, ἡ γοητεία σας, ἡ κομ-
ψωπότητά σας, ἡ εὐθυμὴ ψυχικὴ σας διάθεσι, τέ-
λος πάντων ἡ μιὰ ἢ ἡ ἄλλη ἀπὸ ἐκεῖνες τῆς
γυναίκες ἰδιότητες ποὺ τραβοῦν τὴν προσοχὴ
τοῦ ἀνδρὸς καὶ κάνουν νὰ ξαναγεννιέται ὁ ἔρω-
τάς του. Φροντίστε, λοιπόν, τὴν ὁμορφιά σας,
τὴν ἐξωτερικὴ σας ἐμφάνισι, δώστε ἕναν τόνο
γαλήνης στὸ σπῆτι σας, καταστήστε εὐχάρι-
στη καὶ συμπαθητικὴ τὴν προσωπικότητά σας,
χρησιμοποιώντας τῆς καλύτερῆς σας πλευρῆς.
Μ' ἕνα λόγο, κάντε ὥστε ὁ σύζυγός σας νὰ
ξαναβρῇ τὴ γυναίκα ποὺ ἀγάπησε ἄλλοτε θα-
θεία, πρὶν ἀφῇ νὰ γοητευθῇ ἀπὸ μιὰν ἄλλη,
τὴ γυναίκα ποὺ ἀγαπᾷ καὶ τώρα ἀκόμα. Καὶ
θὰ δῆτε ὅτι θὰ ξαναγυρίσῃ σὲ σᾶς.

Στὴν κουζίνα αὐτὴ ποὺ βλέπετε, τὰ διάφορα ἐπι-
πλα καὶ τὰ μηχανήματα ἔχουν τοποθετηθῇ με τρό-
πο ὀρθολογιστικό.

1 ΤΑ ΜΙΚΡΟΠΡΑΓΜΑΤΑ (κουτιά μὲ μπαχα-
ρικά, πετσέτες κουζίνας κλπ.) στὰ ἐπάνω ράφια.

2 ΤΟ ΨΥΓΕΙΟ μπαίνει στὸ ἀντίθετο μέρος τῆς
ἡλεκτρικῆς κουζίνας γιὰ νὰ μὴ τὸ πειράξῃ ἡ ζέστη.

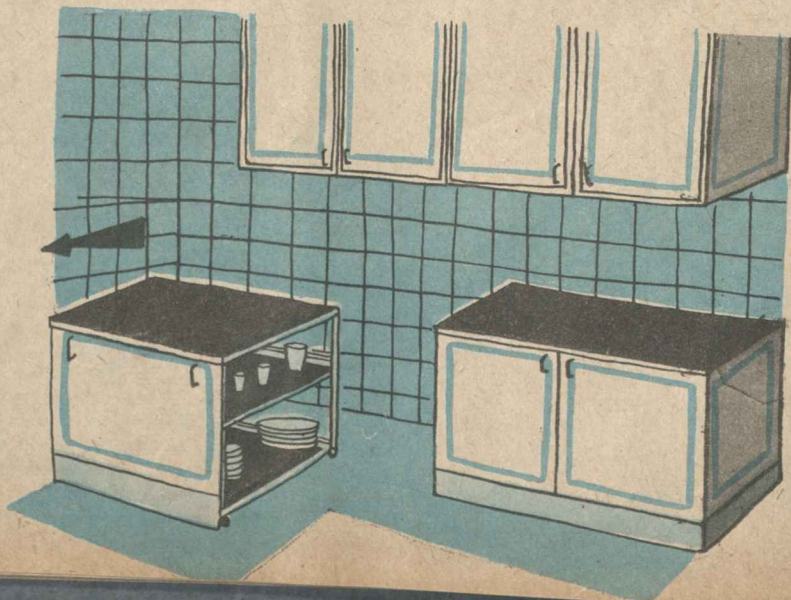
3 Η ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΦΑΓΗΤΟΥ γίνεται ἐ-
πάνω στὰ χαμηλὰ ράφια, μέσα στὰ ὁποῖα θὰ βά-
λετε μπουκάλια, λαχανικά, κατσαρόλες. Φροντί-
στε τὸ φῶς νὰ εἶναι ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἐργασία σας.

4 Ο ΝΕΡΟΧΥΤΗΣ θὰ μῆνι ἐμπρὸς στὸ παρά-
θυρο, γιὰ νὰ χαίρεστε ἔτσι τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

5 Ἐνας ἐξαρτηστήρας τοποθετημένος στὸν τοί-
χο τραβά τοὺς ἄχνους καὶ τῆς διαφόρες μυρωδιές.

6 Ἡ μηχανὴ τοῦ μαγειρέματος —ἡλεκτρικὴ,
τοῦ γκασιῦ ἢ ὑγραερίου —τελειώνει τὴν διευθέ-
τησι τῆς κουζίνας σας.

7 Ἐνα τραπέζι πλὴν, ἕνας μουσαμάς ἢ πλα-
κάκια σὲ χρῶμα πράσινο, τοῖχοι πορτοκαλί, ὅλα
αὐτὰ κάνουν μιὰ κουζίνα μοντέρνα, ὄχι κουραστικὴ.

Γιὰ νὰ ἀποφεύγετε
τὰ ἀσκοπα πῆγαινε-
ἔλα, σᾶς δίνουμε ἕ-
να ἐντολαπὶ - σερ-
βάντ» κινητὸ. Εἶναι
ὁμοιο μὲ τὰ ἄλλα
τῆς κουζίνας, ἀλλὰ
ἔχει τῆς τρεῖς πλευ-
ρῆς ἀνοιχτὲς καὶ
στηρίζεται σὲ πό-
δες. Βάζετε ἐπάνω
ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα
γιὰ τὸ στρώσιμο
τοῦ τραπέζιου καὶ
πηγαίνετε μὲ ἕνα
μόνο δρόμο.

ΟΡΓΑΝΩΣΤΕ ΚΑΛΑ ΤΗΝ ΚΟΥΖΙΝΑ ΣΑΣ

ΜΗΝ κουράζεστε ἄδικα. Σκεφθήκατε καμ-
μιὰ φορὰ πόσα βήματα καὶ πόσες κινή-
σεις χεριῶν κάνετε κάθε μέρα, μέσα στὴν
κουζίνα σας; Θὰ προσπαθήσουμε σήμερα νὰ
σᾶς βοηθήσουμε ὅσο εἶναι τοῦτο δυνατό

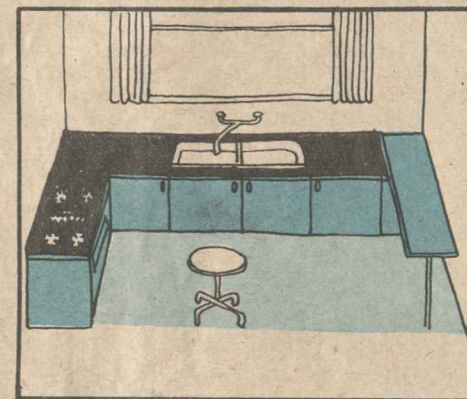
ὥστε νὰ ἔχετε οἰκονομία παντοῦ, οἰκονομία
κινήσεων, οἰκονομία χρόνου, οἰκονομία δέ-
σεων, οἰκονομία κόπου. Ὅλα αὐτὰ γίνονται
ὅταν μελετήσετε καλὰ τὴν ὁργάνωσι καὶ
τὴν πρακτικὴ διευθέτησι τῆς κουζίνας σας

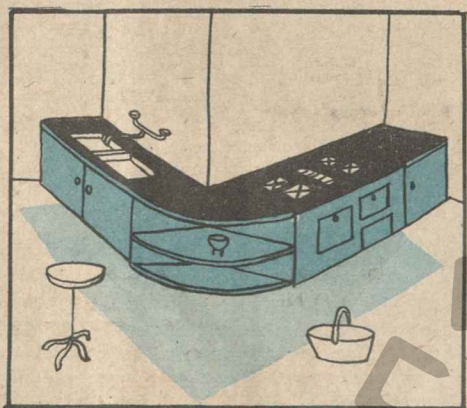
Γιὰ ν' ἀκουμπήσετε κάτι πρόχειρα, ὅταν δὲν
ἔχετε πολὺ χώρο, σᾶς βοηθοῦν πολὺ δυὸ μικρὰ
ράφια ἀπὸ γερὸ ξύλο ποὺ θὰ κρέμονται στὸ
φύλλο τῆς πόρτας τοῦ ντουλαπιού. Ὅταν δὲν
τὰ χρειάζεστε τὰ ξεκρεμάτε καὶ δὲν πιάνουν
διέλου τόπο ἐκεῖ ποὺ θὰ τὰ βάλετε πρόχειρα.

Σὲ μιὰ σανίδα στερεωμένη στὸν τοῖχο μὲ ζύ-
λους τᾶκους καρφώστε κουτιά ἀπὸ πλαστικά.
Ἐὰν βάλετε μέσα πρόχειρα κάθε τι. Τὰ κουτιά
πυρρῶνται ἀπὸ γυριστὰ καρφιά. Ὅτὰ τὰ τρυπή-
στε πρῶτα μὲ ἕνα μακρὺ καὶ λεπτὸ καρφί,
κομμημένο στὴ φωτιά γιὰ νὰ μὴ χαλάσουν.

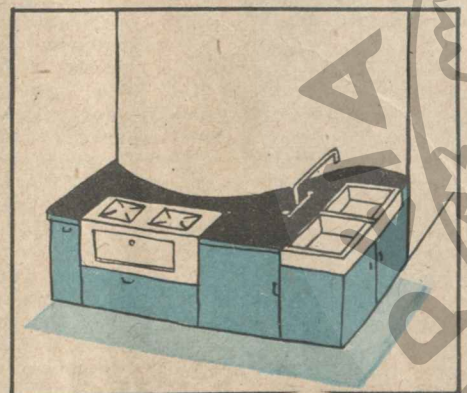
Ἐνα ἐπιπλο τῆς κουζίνας ἀπὸ λευκὸ ξύλο, μπο-
ρεῖτε νὰ τὸ σκεπάσετε μὲ καρὸ μουσαμά,
ποὺ θὰ τὸν στερεώσετε μὲ ξύλινα πηχάκια. Πλακά-
κια ἢ μουσαμάς ὁμοιόχρωμος μπαίνει κάτω
ἀπὸ τὸ ἐξυπηρετικώτατο αὐτὸ ἐπιπλάκι.

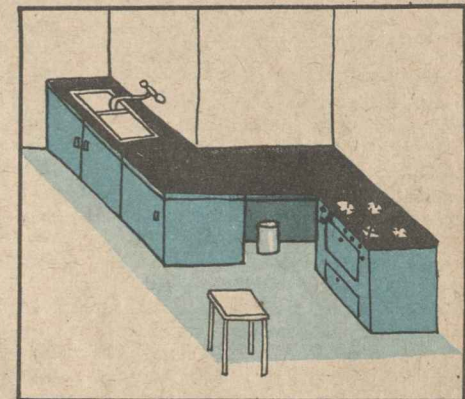
Σὲ μιὰ κουζίνα στενόμετρη βάλετε ὅλα τὰ
ντουλάπια σας στὴ μακρύτερη πλευρὰ καὶ
μονάχα τὴ μηχανὴ τοῦ μαγειρέματος στὴ
στενὴ. Ἀπέναντι βάλετε μιὰ μακρὰ σανίδα,
ποὺ θὰ στερεώνεται στὸν τοῖχο καὶ θὰ ση-
κώνεται γιὰ νὰ σχηματίζῃ ἕνα τραπέζι.

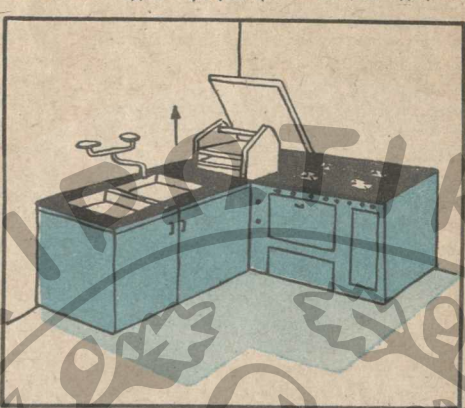
Ἄν ὁ ἕνας τοῖχος σχηματίζῃ μιὰ μυχερὴ
προεξοχή, κάνετε τὸ τραπέζι καὶ τὰ ρά-
φια του στρογγυλά. Στoliστε τα μὲ μικρό-
τερα γυαλικά ἢ κουτιά, ποὺ πρέπει νὰ τὰ
ἔχετε πρόχειρα. Θὰ σᾶς βολεύῃ πολὺ ἂν
συμπεριλάβετε στὸ σύνολο καὶ τὸ νεροχύτη.

Σὲ μιὰ καμπύλη, ποὺ σχηματίζεται συνή-
θως ἀπὸ κολόνα ἢ τὴ σκάλα τοῦ ἐπάνω πα-
τώματος, θὰ ἐφαρμόσετε τῆς ξύλινες ἐπιφά-
νειες τῶν ντουλαπιῶν. Βάλετε τὸ νεροχύτη
καὶ τὴ μηχανὴ τοῦ μαγειρέματος στὰ πλα-
τύτερα μέρη καὶ κάτω φτιάξετε ντουλάπια.

Σὲ μιὰ κουζίνα μὲ πολλές γωνιές, δημιουρ-
γήσετε τὴν ἁρμονία τῶν γραμμῶν, μὲ σα-
νίδια ποὺ θὰ σᾶς εὐκολύνουν στὴ δουλειά
σας. Στὸ κενὸ ποὺ σχηματίζεται, βάλετε τὸ
σκαμνὶ τῆς κουζίνας, ἕνα μεγάλο δοχεῖο
κλπ. Θὰ ἔχετε μεγάλη οἰκονομία χώρου.

Ὅταν τὰ ντουλάπια σας σχηματίζουν μιὰ
ἀχρηστῇ, μιὰ κενερὴ γωνιά, κάνετε στὴ
θέσι αὐτῇ ἕνα βαθούλωμα, σὰ συρτάρι, μὲ
καπάκι. Ὅταν σηκώνετε τὸ καπάκι, θὰ
μπορῇτε νὰ βάλετε ἐκεῖ ὅ,τι δὲν σᾶς εἶναι
ἀπόλυτα ἀπαραίτητο γιὰ κάθε μιὰ στιγμή.

Σὲ μιὰ μικροσκοπικὴ κουζίνα, βάλετε τὰ
ντουλάπια ψηλά στὸν τοῖχο. Ἀπὸ κάτω θὰ
μῆνι μιὰ σειρὰ ἀπὸ συρτάρια, ποὺ θὰ χρη-
σιμεύῃ καὶ γιὰ τραπέζι ἐργασίας. Τὰ σκα-
μνιά (καὶ ὄχι καρέκλες γιὰτὶ δὲ χωροῦν)
θὰ μπαίνουν κάτω ἀπὸ τὰ συρτάρια αὐτὰ.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΔΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΝΤΑΝΙΕΛ ΓΚΡΑΪΗ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: 'Ο Μερρί Νταουλά, αδέσποτος Γάλλος α-
νδρικός του Ναυτικού, που πήρε
μέρος στον πόλεμο της 'Ινδοκίνας,
φτάνει στη Ροδεσία, με προορισμό
την Μπέρια, όπου πρόκειται να
πάει μαζί με τον Πορτογάλο άντρα
της Ντουάρτε Ντίας, μια άραια νεα-
ρή γυναίκα. Η Γκιόρα, που μοιάζει
καταπληκτικά με την Γκαέλ ντε Γε-
ρενέ, γυναίκα του αδελφού του Ζοζέφ.
'Ο Ζοζέφ κι η Γκαέλ (με την οποία
'Ο Μερρί ήταν πλατωνικός έρωτευμέ-
νος) είχαν καλή φωνή, έτοιμα από
κακοκαίρι, σε μια άκτι της Μοζαμ-
βίκης, την έπεισε ο Ζοζέφ είχε βρή
εκεί ένα άουτο υδατογύρου, κατ' έλ-
λους αδαμαντωρύχει. 'Ο Μερρί συ-
νάντησε τώρα, γυρίζοντας απ' την
'Ινδοκίνα, την Γκιόρα ή Γκαέλ στην
Πορτογαλία χωρίς μνημό. 'Ο άνδρας
της τότε είχε πιάσει δυο άτυχια
μιας, το μόνο που θυμάται η νέα ή-
ταν δυο λέξεις: «Νέαν δ». 'Ο Ντου-
άρτε Ντίας άπεφάνισε να φύγει με
την Γκιόρα για τη Μοζαμβίκη, όπου
ο πατέρας της είχε βρή τάχα ένα α-
δαμαντωρύχει, με την έλπίδα πως η
νέα, που είχε παζιδώσει εκεί μικρή
μαζί του, θα θυμάται την τοποθεσία.
Μά η Γκιόρα φοβάται πως ο Ντουάρ-
τε θα τη σκοτώσει στη Μοζαμβίκη,
όταν μάθει την τοποθεσία του ορυ-
χείου. 'Ο Μερρί, που την αγαπάει
πάντα, της είχε υποσχεθεί ότι θα πάει
κι' αυτός στη Μοζαμβίκη κι' ότι δεν
θα την εγκαταλείψει. Στό Σώλμου-
ου της Ροδεσίας, ο Μερρί διηγου-
μενος στο Γάλλο πρόξενό της την ιστορία,
ζητάοντας την ύποπτηρί του. 'Ο πρό-
ξενος του προτείνει να ταχυδρομήσει
ένα γράμμα με τη διεύθυνση «Νέαν δ»,
και με παρατήρηση, του διευθυντή του
τοπικού ταχυδρομείου, ώστε να υπάρ-
ξει στη Γαλλία τοποθεσία με τέτοιο ό-
νομα, να μάθει που βρίσκεται. 'Ο Μερ-
ρί ξεκινάει για τη Μοζαμβίκη.

11^{ον} Μετά το Μτόκο, το τοπίο έ-
γινε πιο άγριο. Οι λόφοι
σκαμμένοι από τα νερά των βροχών,
της εποχής, έδιναν στην πεδιάδα
την δυο μιάς σεληνιακής τοποθεσίας.
Κανένα δέντρο δεν φαινόταν πουθενά,
κανένα ποτάμι, καμιά οκιά,
καμιά δροσιά. 'Η ασυμμετρική όμορ-
φία αυτού του τοπίου, που όφειλό-
ταν αποκλειστικά και μόνο στην
ποιότητα του φωτός, συγκίνησε τον
Μερρί. Συλλογίστηκε την Γκαέλ. "Α-
ραγε είχε βρή τα γράμματά του
την παραμονή, όταν αποδιδάστηκε
στην Μπέρια;
'Ο δάνασος σύντροφός της της
είχε αφήσει λίγες στιγμές μονα-
ξιάς; Μπόρεσε να τρέξει ως το τα-
χυδρομείο. "Αρχισε να αμφιβάλλει....
"Απ' το Μτόκο κι' έπειτα, είχε
συναντήσει τρία αυτοκίνητα Πέρασε
το Τσορό, αφήνοντας άριστερα την
δροσεύρα του Νυάγκα. "Όταν πέρα-
σε τα σύνορα της Ροδεσίας, η
μόνη άλλαγή ήταν πως το «στρίπ-
-ρόντ» έγινε άπλος χαματόδρομος.
Στην Σαγκάρα, βρήκε το συνο-
ριστικό φυλάκιο. Κανένα λουλούδι δεν
φύτρωνε στις αλλές με τ' άσπρα χα-
λίκια που βρίσκονταν γύρω από
τα σπιτάκια. "Ένα άσπρο κοντάρι
έφραζε το δρόμο.
— "Έχετε τίποτα να δηλώσετε;
ρώτησε ο Πορτογάλος τελωνειακός,
άφου σφράγισε το διαβατήριο.
— Τίποτα.
— Πού πηγαίνετε έτσι;
— Στο Τέτε.

'Ο Πορτογάλος χαμογέλασε στε-
νοχωρημένος.
— 'Η Μοζαμβίκη είναι βαυμάσιο
μέρος. Γιατί δεν πηγαίνετε στην
Μπέρια, στο Κελεμάν, στην πόλη
της Μοζαμβίκης; "Αφίνω πιά το Λο-
ρέντο - Μαρκές... "Αλλά στο Τέτε,
άληθεια... Τί μπορεί να κάνει κανείς
στο Τέτε;

Με λυπημένο, αλλά πάντα εύγε-
νικό ύφος, ο τελωνειακός έκανε το
γύρο του αυτοκινήτου, παρακάλεσε
τον Μερρί ν' άνοιξη τη σκευοθήκη
και στο τέλος τον άφησε να φύγει.
— 'Ο δρόμος για το Τέτε;
— "Ισια!

Εύτυχος, ο άνθρωπος αυτός μι-
λούσε αγγλικά. 'Η Σαγκάρα βρι-
σκοταν στο Ρίο Λονέγκο. 'Ο Μερρί
ανάζητησε μάταια αυτό το ποτάμι -
φάντασμα. Θά ήταν κάπου πέντε,
όταν έφτασε στο τέλος του ταξιδιού
του. Πράσινοι λόφοι, σκεπασμένοι
με θάμνους, βρίσκονταν γύρω από
τη μικρή πόλη που ήταν στο επίτε-
δο της θάλασσας. Το κλίμα έδω ή-
ταν πολύ υγρό. "Ακόμη και στην
'Ινδοκίνα, ο νέος δεν είχε νοιώσει
τέτοια ζέση, τέτοιο αίσθημα πνι-
γμού. Το πουκάμισό του με τον ά-
νοιχτό γιακά και τα κοντά μανίκια
κολλούσε πάνω στο δέρμα του. 'Ο
Ιδρώτας κυλούσε από το μέτωπό
του. 'Ο ούρανός δεν ήταν πιά γα-
λάζιος, μά μολυδής, κι' ο ήλιος δεν
κατάρθωνε να τον φωτίσει. 'Η θλά-
σση — μικροί θάμνοι, που τους
διέσχιζε που και πού ο σκελετός έ-
νος δέντρου — δεν είχε περισσότε-
ρο χρώμα από το βρώμικο καφετί
της γής. Στα τελευταία χιλιόμετρα
προς το Τέτε, ο Μερρί συλλογίστη-
κε: Καλά τουλάχιστο που δεν συ-
νάντησα ελέφαντες!... Σ' αυτή την
πνιγερή λεκάνη, ο άνθρωπος, ίδιος
ο λευκός, δεν μπορούσε παρά να
νοιώθει σαν παρείσματος...

Τα ιδρωμένα χέρια του κολλού-
σαν στο τιμόνι. Συλλογίστηκε την
Γκαέλ μ' ένα αίσθημα ντροπής. Για-
τί ο Ζερρό είχε οδηγήσει έδω τη νεα-
ρή γυναίκα του; Πώς το είχε τολ-
μήσει;

Τέλος έφτασε στο Τέτε. Τα σπι-
τια, με τον κλασικό άποικιακό ρυ-
θμό, είχαν κάποια χάρη. "Υπήρχε μια
παλιά εκκλησία, κι' ένα ταχυδρο-
μείο. Μια κόκκινη και πράσινη ση-
μαία έδειχνε πως ήταν το σπίτι του
Χέφο ντο πόστο, που διοικητού. 'Ο
κεντρικός δρόμος κατέβαινε προς το
ποτάμι. "Από τ' άνωδοχείο, το έ-
να, ή «Πενσάο Ροντριγκιέζ», είχε κα-
λύτερη άνη. 'Ο νέος προχώρησε ως
τον Ζαμβέζη. Κοντά στις εκβολές
του, ο ποταμός ήταν φαρδύς και εί-
χε κόκκινο χρώμα. Δύο δασκα μαύ-
ροι, άλλοι όρθιοι μπροστά κι' άλλοι
πίσω, χειρίζονταν μια πιρόνα που
αγωνίζονταν ενάντια στο ρεύμα. Κρο-
κόδειλοι έάπρεπε να τριγυρίζουν σ'
αυτές τις άμυδαίες άκτές.

Σκέφθηκε την Γκαέλ. Πώς είχε
κατορθώσει να μείνει έξη μήνες στο

Τέτε, και να βρή στο έρωτα του Ζε-
ρόμ τη δύναμη και τη θέληση προ-
σαρμογής σ' αυτό το κλίμα;
Χωρίς να συναντήσει κανένα λευ-
κό, έσκαυόταν στον κεντρικό δρό-
μο. Διασταύρωνε μαύρους, 'Ινδούς,
μιγάδες. "Όλα τα έλκμματα στρέ-
φονταν προς το μέρος του. Κάτι
παιδιά τον άκολουθούσαν τρέχοντας.
Μόλις ο Ντουάρτε Ντίας και η σύν-
τροφός του θάψανταν στο Τέτε, θα
το μάθαμε άμέσως... Σκοτώσιπε
το μέτωπό του. 'Η νύχτα, που άρ-
χιζε να πέφτει, δεν έφερε καμιά
δροσιά.

ΙΧ

'Ακολουθούμενος από μια ομάδα
παιδιών, που το ένα ήταν πιό κου-
ρελισμένο από τ' άλλο, άλλα, άλλα
φορούσαν με υπερηφάνεια άσημέ-
νους σταυρούς κι' είχαν στα μπρά-
τσα τους ίχνη από πολλά μπάλια,
ο Μερρί Νταουλά ανέθηκε τα σάπια
σκαλιά. 'Η Πενσάο Ροντριγκιέζ δεν
ήταν ύποδειγμα καθαρότητας. "Εδω
κι' εκεί έβλεπε κανείς χόμω φλούδες
λαχανικών, που μάζευαν γύρω τους
τα μυρμήγκια. 'Η μυρωδιά του φα-
γητού και του κρασιού δεν κατάρ-
θωνε να σβύσει τις όσμες των βρώ-
μικων νεράν. Μερικοί πελάτες, βυ-
θισμένοι σε ψάβινες πολυθρόνες, ρου-
φούσαν μια πορτοκαλίδα ή ένα πο-
τό που ύπετίθετο ότι περιείχε ούτ-
σι. Τα έλκμμά τους μελέτησαν μ'
ένδιαφέρον τις κινήσεις του ξένου.
"Είχε φροντίσει να κλειδώσει το αὐ-
τοκίνητό του και ν' αφήσει εκεί με-
σα τις άποσκευές του. "Ήταν εύ-
κολο να φανταστεί τί τον περίμενε
από την άποψη των κομφορ και της
άναμνηξης...

Μπήκε μέσα. "Ένας άνεμιστήρας,
που γύριζε στο ταβάνι, δεν τρώμαζε
τις μυγες. Παρ' όλο το ρεύμα που
σχηματίζονταν, η ζέση, στο έσωτε-
ρικό του ξενοδοχείου, ήταν άφορητή.
Τραπεζάκια, σκεπασμένα με ρι-
γέ τραπεζομάντηλα, έδιναν στην αί-
θουσα άνη, τραπεζαρία.

— Ουάτ ντου γιού ουάντ;
'Η φωνή ήταν βραχνή, κι' η προ-
φορά των αγγλικών άπαίσια. 'Ο άν-
θρωπος — ίδιότητης, ασφαλώς —
ήταν άπασχολημένος στην τακτο-
ποίηση των μπουκαλιών. "Ένας μαύ-
ρος πλάι του, έπλενε τα ποτήρια
σε μια λεκάνη.

— "Ένα δωμάτιο.
'Ήταν πλεονέκτημα της Πενσάο
Ροντριγκιέζ το γεγονός ότι μπορού-
σε να μιλήσει κανείς αγγλικά εκεί
πέρα. 'Ο Μερρί είχε πάρει άπόφασι
να τα βρήκει όλα καλά.

— Δωμάτιο; "Από που έρχεστε,
σενιόρ;... Νομίζετε μήπως ότι βρί-
σκεστε στο ξενοδοχείο Πολωνία ή
στο Ρίτς;... Είστε στο Τέτε, μίν το
εξωάντε.

'Ο μαύρος έβαλε τα γέλια. "Ισως
είχε καταλάβει τ' αγγλικά. Πολλοί
Μπαντού της Μοζαμβίκης πηγαίνουν
και δουλεύουν στη Νότιο "Αφρική.
Το πιθανότερο όμως ήταν πως εί-

χε γελάσει γιατί ήξερε τις συνήθειες
του άφεντικού του, και γιατί αυτή
ή έπιδοκιμασία θα τον κολάκευε.

— Στο Τέτε... "Ένοιαν σας και
το ξέρω! Χρειάζομαι ένα δωμάτιο.
"Αν δεν έχετε, τόσο το χειρότερο. Οι
έπιλογίτοι είναι περιττοί...
Κι' έκανε πως γύριζε για να φύγει.
— Μη θυμώνετε, σενιόρ! Μη θυ-
μώνετε! Είστε ξένος σε τούτα τα
μέρη. Δεν είστε ούτε Νοτιοαφρικα-
νός, ούτε απ' τη Ροδεσία — θα
μπορούσα να όρκιστώ. "Αλλά κανείς
δεν θα μπόρεσει να πη πως έγώ, ο
'Αντώνιο Ροντριγκιέζ ντ'ός Τότος
Σάντος, άφησα έναν ξένο να περά-
ση από το δρόμο μου χωρίς να τον
βοηθήσω! Πέραστε, σενιόρ... περά-
στε... Αυτό το σπίτι είναι δικό σας...

— "Ομπριγκάδιο, είπε ο νέος.
'Ήταν η μόνη λέξη που είχε συγ-
κρατήσει από το σύντομο ταξίδι του
στην Πορτογαλία. Σκέφτηκε πως θα
ήταν καλό να κάνει φίλο του αυτό
το φλύαρο ξενοδόχο, που θα μπο-
ρούσε να τον βοηθήσει σημαντικά.

— Μιλάτε πορτογαλικά; ρώτησε
ο σενιόρ "Αντώνιο Ροντριγκιέζ ντ'ός
Τότος Σάντος με μια θεατρική χει-
ρονομία, με το χέρι στην καρδιά και
το πηγούνι άναστακωμένο. Τα ρου-
θούνια της μεγάλης του μύτης τρε-
μαίλλαιναν από υπερηφάνεια.
— "Όχι. "Επισκεφθήκα την άραία
σας χώρα το καλοκαίρι.
'Ο ξενοδόχος χτύπησε το μέτωπό
του.

— Κατάλαβα... Γάλλος... Είστε
Γάλλος!... Είχα μερικούς Γάλλους
πελάτες σε τούτο το ξενοδοχείο πρίν
από τρία χρόνια — μηχανικούς, ο-
φούς... "Εμειναν λίγον καιρό. Στην
έφυγαν έκτος από έναν. "Εκείνος έ-
μεινε έδω. "Ήταν παντρεμένος, Πα-
ναχία μου, τί άραία που ήταν η γυ-
ναίκα του! Ξανθή, ψηλή, με μπλε
μάτια — νομίζω πως την ξαναβλέ-
πω, σά νάφυγε χτές...

Τα έκφραστικά χέρια του Πορτο-
γάλου υπογράμμιζαν κάθε έπίθετο,
άγγιζαν τα μαλλιά του, που ήταν
μαύρα σαν κόρακα, κι' έμοιαζαν σά
να μετρούσαν το άνάστημά του.

— Αυτή τη γυναίκα, θα τη γνω-
ρίζατε αν την ξαναβλέπατε;
'Ο Μερρί δεν κατάλαβε ποτέ-
τον έσπραξε να κάνει έκεινη τη ση-
μική μια τέτοια έρώτηση. 'Ο άν-
θρωπος σταυροκοπήθηκε.

— "Αν την ξαναβλέπατε; Μά δεν
ξέρετε λοιπόν, πως είναι νεκρή;
"Ω, την καμένη, την καμένη τη
νέα, τί τραγικό τέλος! Την έφρασαν
οι καρχαρίες, σενιόρ!... Είχαν φύ-
γει, ο άντρας της κι' αυτή, να ξε-
κουραστούν στη Μπέρια. Φυσικά,
ήξεραν πως ύπήρχε κίνδυνος. Ποτέ
ένας Εύρωπαίος δεν έκανε μπάνιο
στο Ζαμβέζη. Τό κολύμπι είναι έ-
ξαιρετικά επικίνδυνο. Κι' η δάρκα
άναποδογυρίστηκε...

'Ο άνθρωπος ζούσε το δράμα,
που διηγόταν. Οι κινήσεις του ήταν
γεμάτες έκφραση, γούρλωνε τα μά-
τια του και κυττούσε τον ούρανό,
διάζοντας βασιεύον άναστεναγμούς.
— Τα ξέρω δλ' αυτά, είπε ο Μερ-
ρί. Βλέπω πως ο θάνατος της γυ-
ναίκας αυτής σας έπληρασε πολύ.
"Αφήστε μου να σας κάνω την ίδια
έρώτηση: "Αν συνέβαινε το έξαιρ-
τικό γεγονός να ξανασυναντήσετε
την ξανθή νέα που είδατε για πρ-
τή φορά πρίν από δυο μισή χρόνια,
θα την άναγνωρίζατε;

— Μά είναι άδύνατο, σενιόρ!
— Μήν τρομάζετε. Πρόκειται για
μια άπλη έρώτηση. Σας παρακαλώ
να μου άπαντήσετε ειλικρινά. Θα
την άναγνωρίζατε;

'Ο άνθρωπος διάταξε ακόμα. Σά
νάβλεπν να στηριχτούν κάπου, το
δυό χοντρά τριχωτά του χέρια έ-
σφιγγαν δυό μπουκάλια βερμούτ.

— Ναι... Δεν ξέρω... Νομίζω πως
ναί... "Όταν κλείνω τα μάτια, μου
φαιίνεται πως την ξαναβλέπω!

— Εύχαριστώ, είπε ο Γάλλος.
Είχαν σπάνιο πρόνομο, σενιόρ, που
έβανε τη γκαρμιά σας. "Ήταν πρα-
γματική εύλογία του Θεού, να βρώ
στο Τέτε έναν ξενοδόχο τόσο ευάι-
στο και τόσο φιλόξενο όπως έ-
σείς! Θα μπορούσατε να μου δώ-
σετε ένα δωμάτιο;

Εύχαριστώντας που ο άνθρωπος
δεν του έκανε έρωτήσεις. "Ο Ζερρόμ
κι' αυτός δεν έμοιαζαν καθόλου.
Βλέποντάς τον, ο "Αντώνιο Ροντρι-
γκιέζ, δεν είχε σκεφτεί ούτε στιγμή
τον αδελφό του.

— "Όλα τα δωμάτια μου είναι
πασμένα. "Αλλά για να σας βρώ
ένα θα παρακάλεσω έναν πελάτη
να μου συγκατοικήσει μ' έναν άλλον.
Είστε ξένος, δεν ξέρετε πορτογαλι-
κά — είναι προτιμότερο να έστε
μόνος...

— "Ομπριγκάδιο, μουίτο, όμπρι-
γκάδιο...

'Ο Μερρί είχε προχωρήσει κάτω
από τον άνεμιστήρα. "Η τεχνητή
δροσιά του τον εύχαρίστησε. Δεν
άμυταν νάχη νοιώσει τέτοια ζέση
όσο καν στη Σαγκάρα, στο τέλος
της στεγνής εποχής, όταν η έπιθυ-
μία της βροχής γίνεται έμμενος ιδέα.

— Καί πως το ζευγάρι των νεα-
ρών Γάλλων ύπερέρε το κλίμα του
Τέτε;

— Δεν είναι τόσο τρομερό, σε-
νιόρ... "Ο άντρας, πολύ καλός. "Η
γυναίκα όμως νοιώθε άρρωστη. Δεν
παραινούν άνω, γιατί ήταν θαρ-
ραλέα. Ναι, το έάρρος της ήταν ά-
καλο με την όμορφιά της. Στην
άρη έχασε το άραίο της χρώμα,
έπειτα την εύθυμία της. Δυό μήνες
μέτα την άρση της περίμενε μωρό...

Τα χέρια του ξενοδόχου έγιναν
πολύ έκφραστικά. "Ο Μερρί θάθελε
να τον παρακαλέσει να μίν κάνει χει-
ρονομίες.

— Τι άγγελοι!... Τί καλή γυ-
ναίκα!... "Ελεγα και ξαναλέγα στον
άντρα της: "Εναστεύατε την στην
πατρίδα της... Δεν είναι κλίμα αυ-
τό να μιά έυρωπαϊά! "Ο Θεός δεν
έπαισε αυτό τον ούρανό κι' αυτό
το κλίμα για τίς λευκές... Θα πεθά-
νη έδω! Μά εκείνος δεν ήθελε να
χαρστή τη γυναίκα του. "Ο άνδρας
είχε μερικές φορές έγνώστια. "Ελε-
γε στην Μαρίαού, τη γυναίκα μου:
"Έχεις πως την αγαπάς, και θα τη
φήσει να πεθάνει έδω! "Όταν έμα-
θα πως θάφευγαν έπί τέλους από
το Τέτε για να γυρίσουν στη Γαλ-
λία, χαίρομαι κι' οι δυό. "Η γυναί-
κα μου ξεκουράζεται στη Μπέρια,
σενιόρ. Δεν θα γυρίσει έδω παρά με-
τά τις πρώτες βροχές.

'Ο Μερρί δεν τα είχε πιά με τον
ξενοδόχο για τις χειρονομίες του,
τους θεατρικούς του τρόπους. Αυ-
τός ο λαϊκός άνθρωπος είχε περι-
σότερη καρδιά από τον Ζερρόμ. "Ο
νέος σκούπισε τα χείλη του, που ή-
ταν καταβρόχια. "Η ζέση τον εί-
χε πολύ καταβάλει. Αισθάνθηκε
πολύ πάλι δεν είχε άποκτήσει άκόμη
την παλιά του δύναμη και ύγεια.

— Είστε χλωμός, άγαπητέ μου
κυριέ! Μία γουλιά ρούμι θα σας
έωλησει...

"Αφού έβλεπε λίγο τα ποτήρια,
ο Μπαντόν δεν καταδέχονταν να τα
σκουπίσει.
— Θα με ζατώνη άκόμα περισ-
σότερο. Γιατί αυτός ο Γάλλος επέ-
μεινε να μένη έδω;

'Ο "Αντώνιο Ροντριγκιέζ άναστένα-
ζε βρόδια. "Αφισε τις μπουκάλιας και
πλησίασε τον Μερρί. "Η άνάσα του
ήταν βραμερή.

— Είναι μυστικά. Διαδόθηκε πως
είχε άνακαλύψει ένα άδαμαντωρύ-

χείο. "Απ' τη μιά μέρα στην άλ-
λη, το πρόσωπό του, που ήταν ως
τότε σκεπτικό, φωτίστηκε. Ξεραμε
πως ήταν άνθρωπος κλειστός, που
τον έπαιναν πότε - πότε κρίσεις θυ-
μού. Για το παραμικρό, με το τί-
ποτα, τάβαζε με την καμένη τη
γυναίκα του. "Εξηγήλημένη και άρ-
ρωστη, η καμένη δεν διαμαρτυρό-
ταν. "Επειτα εκείνος έφευγε μόνος,
με τον μετρητή Γκάιγκερ στο χέρι,
ή έπαιρνε και τη γυναίκα του μαζί.
"Εμείς τους λέγαμε αδιάκοπα: «Προ-
σέχετε τους ελέφαντες! Φυλαχτήτε
από τα φίδια! Δεν ξέρετε τον τόπο.
Δεν ξέρετε τί παθαίνουν οι άπερί-
σκεπτοι που φύγουν από την πόλη
σαν έρωτευμένοι...» Σάν έρωτευμέ-
νοι, ήταν τρόπος του λέγειν. "Ο άν-
τρας ήταν άπαιτητικός, σκληρός και
τυραννικός. "Η σύντροφός του φαινό-
ταν ύποταγμένη. "Ετρεμε μπροστά
του. "Όταν βρήκε αυτός το όρυχείο,
δεν άργησαμε να το καταλάβουμε ή
να το μαντέψουμε. Δεν άπομακρυ-
νόταν πιά από το δάσος, αυτό το
βασίλειο των άγρίων ελεφάντων, ό-
που έξέβετε τη γυναίκα του σε κιν-
δύνους που ο ίδιος δεν φανταζόταν.
Την πήγε στη Μπέρια, κι' έμεις έν-
θουσιαστήκαμε γι' αυτή την άλλα-
γή. Είχε μεγάλη άνάγκη, η κακο-
μοίρα, ν' άφήσει αυτή τη βρώμικη
τρίπα, αυτή την κόλαση που λέγε-
ται Τέτε. Μη γελαστήτε, σενιόρ. "Η
Μοζαμβίκη είναι άραία χώρα, έχει

ζώνιμη γή, κι' είναι εύχριστο να
ζή κανείς εκεί, ό,τι χρώμα κι' άν
έχη το πετόρι του. "Η τύχη του μαύ-
ρου, του "Ινδού ή του Κινέζου της
Μοζαμβίκης είναι άξιοζήλητη. Ούτε
μπορεί ν' συγκριθεί με τη θλιβερή
ζωή που κάνουν οι έγχρωμοι στη
Νότιο "Αφρική ή στη Ροδεσία. Πη-
γαίνετε στη Μπέρια ή στο Λορέν-
το - Μαρκές, έπισκεφθήτε την πό-
λη της Μοζαμβίκης ή το Κελεμάν,
και θα όητε τί όωσία σκεδιασμένες,
τί εύαρες κι' εύχριστες είναι οι
πόλεις μας! "Αν μείνετε όμως στο
Τέτε, θα σχηματίσετε δέβια πολύ
άσχημη ιδέα γι' αυτή την άποικία.
"Αλλά η πείρα σας θα είναι λιμνή...

'Ο Μερρί θώρησε σκότιμο να
τον καθισχύσει.

— Τα ξέρω δλ' αυτά, σενιόρ Ρον-
τριγκιέζ. Σε κανένα μέρος του κό-
σμου οι πόλεις που έχουν όρυχεία
δεν είναι γοητευτικές. Μου παίνευαν
τις όμορφιές της άκτής και τη ση-
μασία των λιμανιών. Ξέρω επίσης
τη μεγάλη προσπάθεια που έχει
κάνει η κυβέρνησί σας...

"Αφού τον έναβρυνε έτσι, ο Μερ-
ρί περίμενε τη συνέχεια της άφηγί-
σεως.

— Πού βρισκόμουν;
'Ο "Αντώνιο Ροντριγκιέζ είχε τρα-
βήξει ένα πακέτο τόσο άπ' την τσί-
πη του και το πρόσφερε στον πελά-
τη του.
— "Όχι, εύχαριστώ, είπε ο νέος.

...η ώμορφή αρχίζει
με τον **SCHERK**

**Καθαρή και Άπαλή
'Επιδερμίδα...**

**Scherk
Face
Lotion**

...θα έχετε πάντα
άρκεϊ να χρησιμοποιήτε
την παγκοσμίως γνωστή
Λοσιόν προσώπου **SERP**

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ **ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ** ΑΘΗΝΑΙ: ΝΙΚΗΣ 9 • ΤΗΛ. 25-739

Με τις
SERPΤΗΝ ΥΓΕΙΑΣ

Camelia

όσοφάγια - καθαρότης
άνεση - αυτοπεποίθηση

Με μιά μεγαλοπρεπή χειρονομία,
κι' άφου άποτραβήχτηκε από τον ά-
νεμιστήρα, ο Πορτογάλος άναψε έ-
να σπύρτο.

— Μου λέγατε πως, άφου άνα-
κόλυπε ένα άδαμαντωρύχει, ο Γάλ-
λος μηχανικός πήγε τη γυναίκα του
στη Μπέρια.
— "Α, ναι. "Εκείνη γύρισε με και-
νούργιες τουαλέτες, ένα δυό κοσμή-
ματα, μιά τσάντα και παπούτσια,
που η ύγρασία γρήγορα θα τα σά-
πιζε, και μερικά μικροπραγματά-
κια για να στολήσει την κάμαρά
τους. "Ήταν η πρώτη φορά που ο
άντρας έδειχνε κάποια γενναίοδω-
ρία. "Η καμένη όμως είχε άνάγκη
από περισσότερες περιποιήσεις κι'
εύγένεια. Ποτέ μου δεν έχω δή ύ-
φη τόσο κουρασμένη και τόσο σιω-
πηλή. "Όταν προσπαθούσε να φα-
νεί γελαστή, το γέλιο της μάς λυ-
πούσε. "Αν την είχε στείλει να ξε-
κουραστή στην άκτι, θα είχε ένα
καλό κρεβάτι, μια καθαρή κουνο-
πέρα, καλή τροφή και θαλασσινό
άέρα. "Αλλά όχι! Μόλις νόμισε πως
είχε άποκτήσει μιά περιουσία, έγινε
όκμα πιο τυραννικός, πιό ζηλιάρης.

"Αραγε φοδόταν μήπως του κλέβουν
τη γυναίκα του, μαζί με το μυστι-
κό της τοποθεσίας του όρυχείου;
Δεν ήταν καθόλου γενναίος. "Ε-
δω, είναι άδύνατο να κρίνει κανείς
την ιδιαιτελική του ζωή. "Από χίλια
σημάδια καταλάβαμε πως είχε κά-
νει μια άνακάλυψη και πως έτρεμε
μήπως έβρισκαν τα σχέδιά του.

— "Η γυναίκα του ήξερε τη θέ-
σι του όρυχείου;

— "Ασφαλώς. Σπάνια έφευγε μό-
νος. Τη χρειάζονταν, την ήθελε πλάι
του. Δεν λυπόταν που την έβλεπε
κουρασμένη. "Αυτού του είδους οι
άνθρωποι, σενιόρ, χρειάζονται πάν-
τα κάποιον που να ύφίσταται τις
ιδιοτροπίες τους.

— Καμένη γυναίκα, είπε ο
Μερρί.

Δεν τούκανε πιά έντύπωσι που η
Γκιόρα είχε δεχτεί την πυρηνική
κηδεμονία του Ντουάρτε Ντίας. "Αν
και είχε χάσει το μνημονικό της, μια
ύποσινείδητη μνήμη την έκανε να
δέχεται σαν άναποφύεκτη κακό την
παρουσία ενός δάνασος και αδιά-
φορου συντρόφου. Ξάχνοντας την
Γκαέλ, θα της έδινε συγχρόνως το
κουράγιο ν' άγωνιστεί, να προστα-
τέψει την έλευσέρια της που βρισκό-
ταν πάντα σε κίνδυνο, ν' άρνηθεί
την ταπεινωτική ύποταγή. Στη Σί-
ντρα, το βράδυ της πρώτης του συ-
ναντήσεως, η Γκαέλ είχε δείξει έ-
πανειλημμένα την έπιθυμία της άν-
ταρσίας άναγνών μιάς έξουσίας που
την ταπεινώνε και την καθιστούσε
άδουλο όργανο ενός άνάξιου άν-
θρώπου.

— Και γνωρίζετε μήπως έναν
Πορτογάλο που λέγεται Ντουάρτε
Ντίας;

— "Έναν Πορτογάλο της Βραζι-
λίας, έ; Ναι, τον είχα γνωρίσει. Πο-
τέ δεν κατάλαβα τους λόγους της πα-
ραμονής του στο Τέτε. "Ήταν, νο-
μίζω, παντρεμένος. "Εφερε τη γυ-
ναίκα του και την έσπειλε άμέσως
στην άκτι — αν δεν κάνα λάθος, στο
Κελεμάν. Μόλις όμως έφτασε, εξα-
φανίστηκε από δώ... Κανείς δεν τη
θυμάται πιά.

'Ο "Αντώνιο Ροντριγκιέζ είχε δγά-
λει απ' τη ζώνη του μια μεγάλη ψά-
βινη βεντάλια. Διέκοψε την άφήγησί
του για να γυρίσει και να πατήση μ'
έκδηκτικό παπούτσι μιά τεράστια
καταράδα, που είχε άρχει να τρέ-
χη στο πάταμα μ' έκπληκτική τα-
χύτητα.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ στο έπόμενο

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ..

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ
ΔΙΣΤΗΜΑΤΙΚΟ
ΔΙΗΓΗΜΑ

Καθώς ο Ντάν Παιήτζ, καθισμένος κάτω από ένα μεγάλο δέντρο, έπινε το δέκατο ποτήρι αψίκου κρατάντας μία λονδρέζικη έφημερίδα, τινάχτηκε όρθιος. 'Η έφημερίδα ήταν παλιά, δυό μηνών, κι' όπως κύτταζε άφηρημένα την κοσμική στήλη γούρλωσε τ' μάτια του. 'Ο συντάκτης, αφού ανήγγελλε ότι ο Πήτερ Χάρτλεϋ, γιος του λόρδου Χάρτλεϋ, είχε παντρευτεί την Γκραίσις Χάμμερ, μία βαθύπλουτη 'Αμερικανίδα, πρόσθετε ότι για χάρι της είχε εγκαταλείψει μία δημοφιλής κοπέλα από καλή οικογένεια, τη Νόρα Ντάντριτζ. Κι' η Νόρα στην απελπισία της είχε σκοτώσει.

'Ο Ντάν είχε γνωρίσει τη Νόρα στην Κέννα. 'Ηταν κόρη ενός 'Αγγλου συνταγματάρχη, που ήταν διωρισμένος στη Ναϊρόμπι. 'Ο Παιήτζ ήταν συνοδός καραβιανών κι' όμως κληρώνοντας πού πήγαιναν στη Μαύρη 'Ηπειρο για να κυνηγήσουν άγρια ζώα. Είχαν συναντηθεί σ' ένα κυνήγι στους πρόποδες του Κιλιμάντζαρο κι' είχαν αγαπηθεί από την πρώτη στιγμή. 'Αγαπιόντουσαν όμως κρυφά, γιατί ο συνταγματάρχης, άνθρωπος με παλιές αντιλήψεις, δεν θάδινε ποτέ την κόρη του σ' έναν «σαφάρι», όπως λέγονταν οι λευκοί όδηγοί στην 'Αφρική.

Μία μέρα όμως ο συνταγματάρχης άρρώστησε κι' αναγκάστηκε να γυρίσει στην 'Αγγλία. 'Η Νόρα φυσικά τον ακολούθησε. 'Ο Ντάν όμως ήταν υποχρεωμένος να μείνει, γιατί είχε υπογράψει συμβόλαιο. 'Εβαλε μόνο στην άκρη όλα λεφτά μπορούσε κι' έγραφε στη Νόρα. 'Οχι όμως συχνότερα από μία φορά το μήνα. Δεν τ'α κατάφερνε στο γράψιμο. 'Η καρδιά του και το μυαλό του είχαν τόσο πράγματα να πουν, όταν όμως έπιανε την πένα δεν κατάφερνε να γράψει τίποτε. Και φυσικά, με τόσο άραξη άλληλογραφία δεν κατάφερε να κρατήσει ζωντανή τη φλόγα της αγάπης στην καρδιά της Νόρας.

'Όταν ύστερα από καιρό κατάφερε να πάει στην 'Αγγλία, έμαθε ότι η αγαπημένη του είχε άρραβωνιαστεί με άλλον, με το γιοιό του Χάρτλεϋ, Πήτερ.

'Απελπισμένος ο Ντάν είχε γυρίσει στην Κέννα, προσπαθώντας να πνίξει τον πόνο του στη σκληρή δουλειά και στο πιστό.

'Ενας μαύρος ήρθε κείνη τη στιγμή και τον ειδοποίησε ότι ο Χάρρις, ο προϊστάμενός του, ζητούσε να τον δει. 'Ο Ντάν έστειλε στο διάδρομο τον μαύρο, αλλά σε λίγο σημάχθηκε και πήγε τρικλίζοντας στην

καλύβα του Χάρρις.

— 'Εχω μία καλή δουλειά για σένα, Ντάν, είπε ο Χάρρις. Τρεις αιτήσεις για όδηγο. 'Αλλά, πρόσθεσε βλέποντας πως ο Ντάν τρέκλιζε, θα σταματήσεις να πίνεις. Γιατί το αλκοόλ θα σε καταστρέψει.

'Ο Ντάν ένοιωσε σφοδρή επίθυμια να τον στείλει κι' αυτόν στο διάδρομο κι' έτσι γινόταν ως γινόταν, αλλά ένα βλέμμα στα χαρτιά που του είχε δώσει ο Χάρρις τον σταμάτησε απότομα. 'Ενα απ' αυτά είχε την υπογραφή: Σέρ Πήτερ Χάρτλεϋ!

'Ο Πήτερ Χάρτλεϋ έκανε το παξιδί του μέλιτος κι' είχε έρθει στη Ναϊρόμπι με τη γυναίκα του. Σκόπευε να κυνηγήσει άγρια ζώα και ήθελε σίγουρα να κάνει τη φιγούρα του στην 'Αμερική.

'Ο Ντάν ούτε κύτταζε τις άλλες αιτήσεις.

— Προτιμώ τον σέρ Πήτερ Χάρτλεϋ, είπε στον Χάρρις.

— *

ΝΥΧΤΑ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ. Καθισμένοι ο ένας απέναντι στον άλλον ο Ντάν κι' ο Χάρτλεϋ κουβέντιαζαν. 'Ο Ντάν διηγόταν στον 'Αγγλο ιστορίες κυνηγών, μέσα του όμως ένοιωθε τρομερό μίσος για τον άνθρωπο αυτόν που είχε γίνει αίτια του χαμού της αγαπημένης του. Κι' η συζήτηση είχε ρθ' στους έλεφantes.

— Λένε, είπε ο Πήτερ, πως κανένας στη ζούγκλα δεν δρ'ηκε ποτέ το πτώμα έλεφαντα. 'Όταν ένας από αυτούς νοιώσει πως θα πεθάνει, πηγαίνει σ' ένα μυστηριώδες μέρος και εκεί αφήνει την τελευταία πνοή του. 'Εσείς οι «σαφάρι» θα ξέρετε το μέρος αυτό. Δεν ξέρεis πόσο θα ήθελα να μάθω αν είναι αλήθεια.

— 'Ισως. Θα πρέπει όμως να πάμε μόνοι μας. 'Οχι οι άλλοι. Κανείς ξένος δεν έχει δη' ακόμα το νεκροταφείο των έλεφαντων. Θα σ'α π'άω μ' έναν όδρο: δεν θα σ'α αφήσω να πάρετε φωτογραφίες. Κανείς δεν πρέπει να μάθ' πως σ'α πήγα εκεί.

Βρίσκονταν σ' ένα από τα πιο άγρια μέρη της ζούγκλας. 'Η Γκραίσις Χάμμερ είχε γυρίσει στον καταυλισμό. 'Υστερα από μερικές ώρες πορεία, το μέρος γινόταν τρομερά επικίνδυνο, γιατί από εκεί και πέρα άρχιζαν οι εκτάσεις της κινούμενης άμμου. Κι' αλλοίμονο σ' εκείνον που χωρίς να ξέρει θα προχωρούσε μέσα σ' αυτές. Θα βυθιζόταν μέσα σιγά - σιγά και θα δόθηκε φριχτό θάνατο. Φυσικά, ο Πήτερ δεν είχε ιδέα για τον κίνδυνο.

Σε μία στιγμή ο Ντάν διέκρινε τα μυστηριώδη άστρα-άνθη που χάρριζαν τη ζούγκλα από την κινούμενη άμμο.

— 'Ας καθίσουμε εδώ να ξεκου-

'Η Νόρα καθόταν συλλογισμένη και σκεπτόταν τον αγαπημένο της.

ρατούμε, είπε στον Πήτερ.

'Ο Χάρτλεϋ είχε κάνει μερικά όμηματα ακόμη. Λίγο πιο πέρα αν προχωρούσε ήταν χαμένος. 'Η καρδιά του Ντάν χτυπούσε δυνατά.

— Μην προχωρήτε πιο πέρα, εί-

πε στον Πήτερ. Είναι επικίνδυνο.

— Με μεταξί-ρίζεται σαν μικρό παιδί, είπε γελώντας ο Χάρτλεϋ.

— 'Υπομάρτε τους κινδύνους της ζούγκλας, απάντησε ο Ντάν. Καθήστε όμως εδώ. 'Εγώ θα πάω εδώ για μ'ία μήνα πετύχω κανένα κυνήγι.

Είχε περάσει ένα τέταρτο της ώρας όταν μία κραυγή άκούστηκε:

— Κύριε Παιήτζ!

'Ο Ντάν δεν απάντησε. 'Αρχισε μάλιστα ν' απομακρύνεται. 'Ο Πήτερ είχε ξαναφωνάξει. Μιλιά. Ξαφνικά ένα ούρλιαχτό τρόμου αντήχησε.

'Ο Ντάν κατάλαβε. Είχε συμβ'η το αναπόφευκτο. 'Ο Χάρτλεϋ θα είχε προχωρήσει στην κινήτη άμμο. Είχε έλθει το θάνατο της αγαπημένης του!

Καθισμένος κάτω από ένα δέντρο για να ξεκουραστή σκεπτόταν. Είχε καταπονήσει η δικαιοσύνη! Μά' ετσι ήταν άραγε; Μία φωνή μέσα του έλεγε πως δεν ήταν αυτός που έπρεπε ν' αποδώσει δικαιοσύνη. Αυτό που έκανε ήταν μία δολοφονία της τρομερότερης μορφής.

Πετάχτηκε όρθιος και άρχισε να τρέχει προς το μέρος που είχε αφήσει τον Πήτερ. Παρακαλούσε τώρα με όλη του την καρδιά να προλάβει να επανορθώσει αυτό που είχε κάνει. 'Όταν έφτασε σε απόσταση που άπρεπε ν' άκούση τη φωνή του Χάρτλεϋ, τίποτα δεν έσπαζε την άπολυτη σιωπή. 'Αρχισε να φωνάζει: 'Πήτερ! Πήτερ! Κύριε Χάρτλεϋ!

— Βοήθεια!

'Ηταν μία άδύνατη κραυγή που μόλις άκούστηκε.

Μέσα από την άμμο πρόβαλε μόλις το επάνω μέρος του στήθους του Χάρτλεϋ. Με τη φρίκη στο πρόσωπό του προσπαθούσε να συγκρατηθή άμμο από δυό τρεις ριζες που ήταν εκεί κοντά του.

— 'Εδώ είμαι! Κουράγιο, σέρ Πήτερ!

'Εσκυψε προς το μέρος του, χωρίς όμως ν' άκουμπήσει στην άμμο. Άπλωσε το κοντάκι του ντουφεκιού του. Τά χέρια του Πήτερ το άρπαξαν με απελπισία. 'Ηταν μία τρομερή προσπάθεια. 'Αν γλυσταούσε προς την άμμο ο Ντάν θα ήταν κι' αυτός χαμένος.

'Υστερα από άγώνια αρκετής ώρας βρέθηκαν και οι δυό έξω από τη φοβερή περιοχή. 'Ο Χάρτλεϋ λιποθύμησε και ο Ντάν λαχανιάζοντας βράζει. Με κόπο έβαλε ανάμεσα στα δόντια του Πήτερ λίγο κονιάκ. 'Ο τελευταίος αυτός μ' ένα βογγητό έπαιξε τα μάτια του.

— Ευτυχώς που ήρθες στην ώρα, μ'ήρισε. Φώναζα, φώναζα... Φοβόμουν μήπως με είχες παρατήσει.

— Είχα απομακρυν'η λίγο περισσότερο, αυτό ήταν.

— Για μία στιγμή μου πέρασε από την ιδέα ότι ήθελες να με σκοτώσεις.

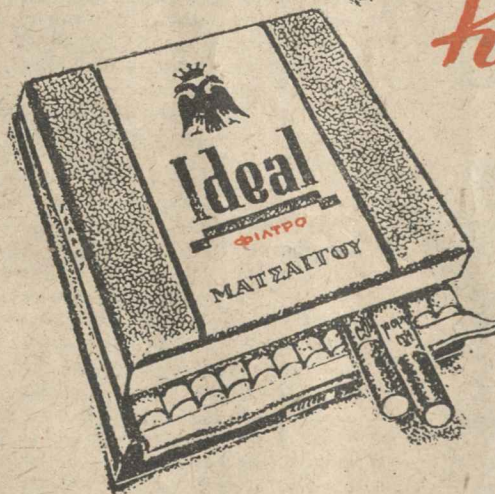
— Πώς το σκεφτήκατε; είπε ύποπτος ο Ντάν.

— Δεν μπορείς να φανταστείς τί μπορεί να σκεπτή ένας άνθρωπος όταν έλπει να πεθάνει μ' αυτό το φριχτό τρόπο...

Βούισαν όλη τη νύχτα. Με μία

τρομερή προσπάθεια ο Ντάν στήριξε τον Χάρτλεϋ, που μόλις μπορούσε να σταθεί στα πόδια του. Είχε πυρετό και παραμιλούσε. Και ο Ντάν δεν βρισκόταν σε καλύτερη κατάσταση. Τέλος την άλλη μέρα το πρωί αντίκρυσαν το ποτάμι. 'Εκεί ήταν ο ακραίος σταθμός του πολιτισμού, το χωριό Ντάνγκι. 'Ο Ντάν είχε πετάξει το τουφέκι του για να μην έμποδίζει τις κινήσεις του. Είχε όμως το πιστόλι του. Πυροδόλησε με δόση σφαίρες είχε και μόλις πρόλαβε να δει ανθρώπους να τρέχουν προς το μέρος τους, καθώς λιποθυμούσε...

Καί τώρα....

ΦΙΛΤΡΟ - INTEAL - ΜΑΤΣΑΓΓΟΥ

... δοκιμάστε και το δικό μας
ΦΙΛΤΡΟ INTEAL - ΜΑΤΣΑΓΓΟΥ
που κυκλοφορεί από σήμερα και
πέστε μας εάν δεν είναι

ΠΡΩΤΟ σε ποιότητα
ΠΡΩΤΟ σε γευστικότητα
ΠΡΩΤΟ σε κατασκευή φίλτρου
ΠΡΩΤΟ σε στυλ εμφάνισης
Τιμή Δρ. 6.50-μικρό 3.30

'Όταν άνοιξε τα μάτια του είδε από πάνω του τον Χάρρις.

— Μόλις ήρθα, του είπε αυτός, με την πιρόγα. Συλόδεξα μία κυρία που θέλει να σε δει.

— 'Εμένα; ψιθύρισε ο Ντάν. Δεν ξέρω καμιά κυρία.

— 'Αλήθεια; Κι' όμως αυτή σε γνωρίζει. Γιατί, άλλωστε, θαρχόταν στην καρδιά της ζούγκλας απ' την 'Αγγλία;

'Ο Ντάν ήταν έτοιμος να ξανακλείσει τα μάτια του όταν διέκρινε τη γυναίκα που πλησίαζε... 'Οχι, δεν μπορεί να ήταν αυτή... 'Η Νόρα ήταν νεκρή! 'Εκλεισε τα μάτια.

— 'Εχω πυρετό, ψιθύρισε. Δώστε μου κάτι να πιώ...

— Δεν έχεις πυρετό, Ντάν!

'Ηταν η φωνή της:

— Γύρισα κοντά σου όταν ένοιωσα την άνοση που είχα κάνει. 'Εφυγα χωρίς να ειδοποιήσω κανέναν. Δεν φανταζόμουν ότι θα πίστευαν πως είχα αυτοκτονήσει. Βέβαια, οι έφημερίδες διέφευσαν την άλλη μέρα την είδηση, μα εσύ εδώ στην 'Αφρική δεν μπορούσες να το ξέρης...

'Η Νόρα μιλούσε, μιλούσε... Δεν ήταν όνειρο. Μά' κι' αν ήταν όνειρο, ο Ντάν ήθελε να μην τελειώσει ποτέ...

B. ΠΟΛΙΖΕΝΟ

Μάρτζορ * Μόρινγκοτάο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 52

σκοτίζεται. Θα γίνει δικαστής στα σαράντα του χρόνια. Τίποτα δεν μπορεί να εμποδίσει το δρόμο του. Κι' είμαι πολύ ευχαριστημένος γι' αυτόν, είναι καλός τύπος!

— 'Ο Μπίλλυ είναι θαυμάσιος παιδί.

— 'Ηρθε απόρροπα στο διαμέριμά μου, μαζί με το κορίτσι του,

τη νύχτα που άπεφαιήρες. Αυτός είναι ο λόγος που δεν σου τηλεφώνησα. Με είχε πιάσει κατάρλιφι. Είνα τόσο παιδιά! Δεν έχω συνηθίσει ακόμα στην ιδέα πως ο Μπίλλυ ζυρίζεται. 'Αλήθεια, η Μάρτζορ, έκανε έγχρηρη στη μίτη της, κι' είναι πολύ καλή τώρα. Καί για τόσο πλούσια κορίτσι, έχει μια συγκινητική μετριοφροσύνη... 'Οπως ο Μπίλλυ. Είναι ένα πολύ καλό ζευγάρι. Νομίζω πως θα είναι ευτυχισμένοι.

— Δεν υπάρχει αμφιβολία πως εκείνη θα τα ξέρη όλα για μας... — Το τελευταίο πράγμα που μου είπε, στην πόρτα, ήταν: «Χαιρετισματα στη Μάρτζορ», με τρεμουλιαστή φωνή, ενώ δεν είχε γίνει καμιά συζήτηση για σένα επί δυο ώρες. Δεν έκανε τίποτ' άλλο παρά να επιβεβαιώ το διαμέρισμά μου, τα διόδια, το χαλί, τους πινάκες, τη σκόνη και να εξετάζει έμένα. Γελούσε ύστερικά σε κάθε λέξη που πρόφερα, ακόμα κι' όταν ήμουν έντελως σοβαρός. 'Ασφαλώς, νόμιζε πως είμαι ένα έντελως κολασμένο τέρας, του είδους Μπιντλάιρ. Φαντάζομαι πως γύρευε να βρη υποδόρειες ενέσεις και ναρκωτικά. Λυπούμαι που δεν είχα τουλάχιστο μια δμορφη ξανθή, μεθυσμένη και γυμνή, που να ξεπεταγόταν από ένα ντουλάπι στην κατάλληλη στιγμή. Μου φαίνεται, πως περίμενε κάτι τέτοιο...

— 'Εκείνο που περίμενε μάλλον, ήταν να δη να ξεπροβάλλω εγώ, από κάτω από το κρεβάτι, με μία διασφαλή ρόμπα!

— 'Ο Νόελ έσκασε στα γέλια.

— Αυτό περίμενε σίγουρα!

— Τι μ' ενδιαφέρει; Έχω χάσει την υπόληψή μου, πάντως, με το να εμφανίζομαι μαζί σου...

— 'Ο Νόελ είχε ξαναγίνει σοβαρός:

— 'Αλήθεια, η ιδέα που σχηματίζει ο κόσμος για το Βίλλιατς είναι παράλογη. Πιστέμ με, η κυριότερη γοητεία του Βίλλιατς είναι πως τα άνοικα δεν είναι ακριβά. Τουλάχιστο για μένα. Τα μακρυνά μαλλιά και οι δρώμικοι λαίμοι δε μου άρδουν περισσότερο από σένα. 'Οσο για την περίφημη διαφορά του Βίλλιατς, που η μνηστή του Μπίλλυ γύρευε τόσο φανερά τχνη της στο δωμάτιό μου, τί νομίζεις πως γίνεται συγκεκριμένα όταν περάσουν οι πρώτες φοιτητικές εκστάσεις; Μου είπες πως έχω ζήσει πάντα σε γουρουνί. 'Ε, λοιπόν, αυτό δεν είναι αλήθεια! 'Ημουν πάντα λεπτός, αυτό είναι μία άξια που όποιοσδήποτε θα μου άναγνωρίσει. Καί, πάντως — δεν το λέω για να πεινεθώ — από τότε που έφυγες άπ' το Σάουθ Γουίντ, η ζωή μου ήταν καθαρή. 'Εντελώς καθαρή!

— Αυτό το ζήτημα βασάνιζε τη Μάρτζορ από μήνες, κι' η καρδιά της σκίρτησε από χαρά. 'Αλλά πόσα τυπικά του Νόελ ήταν, να πετάη άδιάφορα σε μία συζήτηση σαν ένα γεγονός χωρίς άξία! Τόν κίτταξε στο πρόσωπο.

— Δέ λυπούμαι που το άκούω αυτό. — Πρέπει να καταλάβης ένα πράγμα: Δεν είμαι περισσότερο ήθικος ή δεν έχω περισσότερους ένδοιμους από πριν. Σκέφτηκα μόνο πως ήταν ένας καλός έννοούμενος έγωισμός να προσφέρης στον έαυτό σου τόν έρωτα...

— 'Η Μάρτζορ δεν μπόρεσε να συγκρατήση ένα χαμόγελο.

— Νόελ, άγάπη μου, μου φαίνεται πως γυρίζεις, άργά μόν αλλά ασφαλώς, εκεί που ξεκίνησες!

— Την κίτταξε κουνώντας το κεφάλι του.

— Θα σώσης την ψυχή μου, έ; — 'Η τουλάχιστο θα λές στον έαυτό σου πως τί σώζεις... Έίχες άκριβώς

τη φωνή της μητέρας σου, πριν από λίγο! 'Εμπρός, άς φύγουμε από αυτό το μέρος.

— 'Οπως θέλεις, αλλά πρέπει να πω πως μου άρέσει.

— Τι γούστα άρχίζεις άναξη! — 'Εθ' καταστρέψης τόν άντρα σου. Πλήρωσε το λογαριασμό άναστενάζοντας.

— Κοιμένη γιατρέ Σαπίρο...

— 'Α, βέβαια, ξέχασα, είναι ο γιατρός με το μεγάλο μαύρο μαντάκι. Τα έχουμε ξαναπή αυτό.

— Βλέπεις, η σχέση μας έρωτηλήθηκε... 'Επαναλαμβάνω τ' άστιά μου!

— 'Εξω έκανε κρύο και φυσούσε δυνατός άνεμος. 'Αλλά ο ήλιος έλαμπε.

— 'Ανέβα την Πέμπτη Λεωφόρο μαζί μου, είπε ο Νόελ. Πρέπει να πάρω το άυτόκινητό του Σάμ από την 63η 'Οδό.

— Καλά. 'Ακουσες ποτέ να μιλούν για έναν παραγωγό που άμάζεται Γκάυ Φλάμ;

— Φυσικά. Είναι ό,τι καλύτερο υπάρχει...

— 'Η Μάρτζορ του διηγήθηκε την ιστορία της.

— Δυστυχισμένο μαρό, είπε εκείνος μισοτρυφερά, μισο — κοροϊδευτικά.

— 'Ω, αυτό δεν με στενοχωρεί πολύ. Δεν κράτησε άρκετά για άνηση σημασία. Καί πάντως, το έργο ήταν μία σαχλαμάρα... Έτσι μου φαίνεται έμένα τουλάχιστο!

— Φυσικά κι' ήταν σαχλαμάρα.

— Πάντως, θα παική καμιά μέρα. 'Αρκεί να μηπ στο γραφείο του Φλάμ, μία ΙΚλάρις, που να διαστή έναν πατέρα πιο πλούσιο ή πιο άκα άπ' το δικό σου. Άυριο, ίσως...

— 'Υπάρχουν τόσες Κλάρις που κυκλοφορούν στο Μπρότγουάιν...

— 'Ο πόνος να γίνουν ήθοποιόι, στις 'Αμερικανίδες κοπέλλες της μεσαιάς, ξέως δεν είναι καν μία συνετή άπόφασι, Μάρτζορ. Είναι κάτι το άργανικό, που προέρχεται από τη φύση της ζωής τους. Πολύ καλά, πολύ καλά...

— 'Η Μάρτζορ είχε πάρει κατασφισσμένο ύφος.

— Νομίζω πως είχαμε συμφωνήσει για πάντα πως οι γενικόττες δεν λέγονται για σένα.

— Νόελ, νομίζεις πως ο Φλάμ έφέρει πως αυτό το έργο είναι μία θλακεία; 'Η πιστεύεις πως το άρσκει άληθινά καλό;

— Τί θέλεις να σου πω; Μία σταδιοδρομία άπως η δική του απαιτεί μία άπερίοριστη ικανότητα άυτάπατης.

— 'Από τί ζή; Διαβάζει κανείς τ' όνομά του στις κριτικές...

— Μά, άγάπη μου, ο Φλάμ είναι ένας άληθινός παραγωγός. 'Εχει έσως κίόλας μαζίμει λίγα χρηματά γι' αυτό το έργο, υπάρχουν πάντα ήλίθιοι που είναι έτοιμοι να δώσουν χρηματά για ν' άνεβάσουν όποιοδήποτε έργο... Τό θέατρο είναι έτσι παράξενο... 'Ισως μία μέρα ο Φλάμ να είναι τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό. 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

— 'Εκφράζομαι άσχημα... Δεν θέλω να πω πως με άταν τόνό μεταλλικό.

ΜΙΑΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν τὸ μέλλον γιὰ τὸ διάστημα 6-19 Μαρτίου σύμφωνα με τὸν ἀστερισμό σας

ΚΡΙΟΣ
(21 Μαρτίου - 20 Ἀπριλίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαρτίου): Μὴν ἀρνῆσθε ἀυτοκρίτη μιὰ πρόταση πού σας γίνεται. Μπορεῖτε νὰ προσκύνητε κατὰ τὸ πολὺ ὠφέλιμο ἀπὸ συνθήκες πού σὲν ἀρχὴ φαίνονται ἀδιέφορες καὶ δὲν σας κινοῦν τὸ ἐνδιαφέρον. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ἀπριλίου): Μὴ πῆτε ποτὲ ὅτι εἶναι ἀρκετὰ ὅσα ἐπιτύχετε γιὰτὶ μετὰ τὴν ἐκδήλωση πού διαδίδετε πρέπει νὰ περιμένετε ἀκόμη μεγαλύτερες ἐπιτυχίες. Φροντίστε νὰ δημιουργήσετε τὸ κατάλληλο ἔδαφος. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Ἀπριλίου): Ἐνα πρόσωπο πού βλέπετε καθημερινὰ θὰ σας κάνει μιὰ πρόταση. Ἐξετάστε ἀν μπορεῖτε νὰ ἐπιχειρήσετε, κάποιο ἐπιδοκίμιο πού ἀπαιτεῖται καὶ ἂν καί, μὴ διστάσετε καθόλου γιὰ τὸ τί θὰ κάνετε.

ΤΑΥΡΟΣ
(21 Ἀπριλίου - 20 Μαΐου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Ἀπριλίου): Πρέπει νὰ μάθετε νὰ ὑπολογίζετε καὶ μιὰ δεύτερη γωνία. Φροντίστε νὰ πλησιάσετε ἐνὰ πρόσωπο πού νὰ διαθέτει μεγαλύτερη πείρα ἀπὸ τὴ δική σας καὶ ζήτησε τοῦ νὰ σας βοηθήσει κάτω. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Δὲν εἶναι ἀσκόπο νὰ ζητήσετε πληροφορίες γιὰ ἐνα πρόσωπο πού σας ἐνδιαφέρει. Μόνο προσέξτε ἀπὸ πού θὰ πάρете αὐτὲς τὲς πληροφορίες καὶ νὰ ἀνταποκρίνονται καὶ σὲν πραγματικότητα. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Πρέπει νὰ διαλέξετε τὴν κατάλληλη ὥρα γιὰ νὰ καταπιστήτε με ἐνα ὠριμένο ζήτημα. Ὅταν ἐπιχειρήτε καὶ διαστικὰ κινεῖσθε νὰ μὴ ἐνέχετε ἐπιτυχία. Ζυγίστε καλὰ πρῶτα καὶ πρῶτα σας.

ΔΙΔΥΜΟΙ
(21 Μαΐου - 22 Ἰουνίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Ὁ, τι σας ἀπασχολῇ δὲν θὰ ἔχη ἀσχημὴ συνέπεια. Ὁ ἐξομαλυνθὴ καὶ δὲν θὰ ἀρῇ γιὰν ἀλλὰ καλὰ εἶναι στὸ μέλλον νὰ εἰσάγετε τὸ συντηρητικὸ καὶ ἐπιμένετε φανατικὰ στὴ δική σας ἀπομύ. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ἰουνίου): Τὸ περιβάλλον σας θὰ ζήσει μαζί σας ἐνα διάστημα χωρίς φροντίδες καὶ ἀνσυχίες, γιὰτὶ ὅσοι θὰ ἔχετε μιὰ σημαντικὴ θετική ἐπίδραση ἐπὶ τὸν ἀσθηματικὸ σας τομέα εἴτε σὲν ἐργασία, σας. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ἰουνίου): Καὶ μετὰ τὴν ἐπιμονή καὶ τὴν καλὴ συνήθεια μπορεῖτε νὰ ἐπιτύχετε περισσότερα. Μόνο πού γι' αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ εἰσάγετε ἀνθρώπους δυνατοὺ καὶ νὰ μὴ διατάξετε πολὺ νὰ πάρете μιὰν ἀπόφαση.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ
(23 Ἰουνίου - 22 Ἰουλίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Ἰουνίου): Κυττάξετε τί σας στενοχωρεῖ καὶ ἀπομακρυνεῖ τὸ ἀπὸ κοντὰ σας γιὰ νὰ δοῦτε τὴ γαλήνη σας καὶ νὰ μπορέσετε νὰ ἐξακολουθήσετε τὸ δρόμο σας χωρίς ἐνοχλίες περὶ τὴν καὶ ὑποχρεώσεις. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ἰουλίου): Πρέπει νὰ ὑπολογίζετε καὶ τοὺς ἀλλοίους ἀνθρώπους τοῦ περιβάλλοντός σας. Χωρὶς νὰ ἔχετε κακὴ πρόθεση, μπορεῖ μετὰ τὴ στάση σας νὰ τοὺς στενοχωρήσετε καὶ νὰ τοὺς πικράνετε σκληρὰ. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ἰουλίου): Ὁ, πρέπει νὰ σταματήσετε ἢ νὰ διακόψετε αὐτὸν τὸν κομματικὸ τρόπο ζωῆς γιὰτὶ δὲν προσφέρετε τίποτε ἀλλὰ στὸν ἐαυτὸ σας ἀπὸ τὴ φθορά γιὰ τὴν ὅποια ἀργότερα θὰ μετανοήσετε.

ΛΕΩΝ
(23 Ἰουλίου - 22 Αὐγούστου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Ἰουλίου): Ὁ, ἔχετε μιὰ ἐκπληξία πού θὰ σας τὴν προσφέρει μιὰ ἀποκρίση συνάντησιν μετὰ πρόσωπο ἀγαπῆτο. Δὲν θὰ ἔχη ἡ ἐκπληξὶς αὐτὴ ὕλη σημασία ἀλλὰ μόνον μιὰ σημαντικὴ ἠθικὴ εὐχαρίστησι. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αὐγούστου): Πρέπει νὰ ὑπολογίζετε καὶ τὸ μέλλον καὶ νὰ μὴ σπαταλᾶτε ἀσκόπο καὶ τὰ νοήματά σας καὶ τοὺς κόπους σας. Ὁ, ἂν ἡμέρα πού θὰ νοσταλγῆτε δὲν δὲν ἐκτιμᾶσατε, ἀλλὰ θὰ εἶναι ἀνά. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αὐγούστου): Δὲν πρέπει νὰ παίζετε μετὰ τὴ φωτιά. Ἀσφαλῆστε μετὰ καὶ περισσότερο σὰρὰ πού νὰ ἔχη τοὺς κινδύνους πού μπορεῖ νὰ ἐπιτελεσθῇ τὸν ὅρο μετὰ τὴν κάπως ἀνυπολόγητες ἐνέργειές σας.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ
(23 Αὐγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Αὐγούστου): Ἐνὼ οἱ ἐπαγγελματικὲς σας ἀσχολίες ἀκολουθοῦν ἐνα θαυμάσιο δρόμο, δὲν συμβαίνει στὸ ἴδιο καὶ μετὰ τὴν ἀσθηματικὴν ὑποθέσιν στὴν ὅποια δὲν ὑπάρχει καὶ πολὺ μεγάλη εὐκρίνεια. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Σεπτεμβρίου): Πολλὲς φορές ἡ πραγματικότητα δὲν ἀνταποκρίνεται στὴς ἐπιθυμίες σας. Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ κάνετε σχέδια γιὰ τὸ μέλλον ἀσθηματικὴν ὅτις δικές σας μόνον ἐπιθυμίες γιὰ τὸ μέλλον. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Σεπτεμβρίου): Ὁ, πᾶντε χρήματα πού δὲν περιμένετε ἢ περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ πού ὑπολογίζετε. Τὴ γὰρ σας ἀπὸ αὐτὴ τὴν ὠφέλεια δὲν συμπερισθῶν καὶ ἄλλα πρόσωπα τοῦ περιβάλλοντός σας.

ΖΥΓΟΣ
(23 Σεπτεμβρίου - 22 Ὀκτωβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Σεπτεμβρίου): Πολλὲς φορές μᾶς φαίνεται ἐνα πᾶντα πολὺ ἀπλοῦστερο ἀπὸ ὅ, τι εἶναι σὲν πραγματικότητα. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἐξετάσετε πολὺ καλὰ καὶ τίς ἀποφασίζετε καὶ ὕστερα ἀποφασίζετε. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ὀκτωβρίου): Δὲν πρέπει νὰ ἀρῆσθε μόνον στὴς ἐπιτυχίες πού φέρει ἡ τύχη. Πρέπει νὰ κοπιάσετε καὶ νὰ ἀνυποψήσετε γιὰ νὰ ἐπιτύχετε ἀκόμη περισσότερα καὶ μεγαλύτερες ἀξίας προσωπικὰ ὀφεί. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ὀκτωβρίου): Μὴ νομίζετε πὺς τὰ καλὰ ἔρχονται χωρίς κόπους. Ὅσοις δυσκολίες καὶ ἀνσυναντήσετε μὴ κομματικῇ καὶ μὴ παρρησιᾷ καθόλου ἀπὸ τὸν ἀγῶνα γιὰ νὰ ἐπιτύχετε αὐτὸ πού ἐπιθυμεῖτε τόσο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ
(23 Ὀκτωβρίου - 22 Νοεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Ὀκτωβρίου): Δὲν εἶναι καὶ πολὺ εύκολο νὰ ἔχετε ὅλες ἐπιτυχίες. Ἡ ζῶη θέλει ἀγῶνα καὶ ὑπομονή. Ὅπλισθε μετὰ καινούργιες δυνάμεις καὶ ἐκπορεύεστε γιὰ νὰ κατακτήσετε πολλὰ καλὰ γιὰ τὸ μέλλον. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Νοεμβρίου): Μηνήστε ὅσους θαυμάζετε. Μὴ νομίζετε πὺς ἔχουν οἱ ἄλλοι τὸ ἀπέκτησαν χωρίς κόπους καὶ ἀνσυχίες. Μὴ διστάσετε νὰ ἐπιχειρήσετε καὶ ὅσα ἀκόμη σας φαίνονται πολὺ δύσκολα. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Νοεμβρίου): Ἄν γιὰ νὰ ἐπιτύχετε κατὰ χρειάζεται πολλὸς κόπος, γιὰ νὰ τὸ διατηρήσετε χρειάζεται περισσότερος γι' αὐτὸ μὴ λασκάρτε τὸ σκαλὶν ἀλλὰ σταθερὰ ἀγυρῶν φρουρὸς γιὰ ὅ, τι ἐπιτύχετε.

ΤΟΞΟΤΗΣ
(23 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Νοεμβρίου): Ὁ, ἐργασθεῖτε μετὰ πολὺ καλύτερους ὁρους. Ἡ ἂν εἰσάγετε παντρεμένη ἢ ἀρραβωνιασμένη θὰ ζήσετε σὲ μιὰ ἀτυμωφαιὰ μεγάλης ἀγάπης. Ἀπὸ ἐσὰς ἐκκρίνεται ἡ δημιουργία καταστάσεων. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Δεκεμβρίου): Πρέπει νὰ ἀποκτήσετε λίγο περισσότερο ἀνεξαρτησία γιὰτὶ αὐτὴ ἡ ὑποταγή θὰ σας κούραση καὶ θὰ ἔχη ἀποτέλεσμα δὲν πολὺ εὐχάριστα γιὰ τὸ χαρακτῆρα καὶ τὴν ὑγεία σας. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Δεκεμβρίου): Μάθετε νὰ ἐπιμένετε καὶ νὰ ἐπιβάλετε τὴν γνώμη σας σὲ ζήτηματα πού ἀφοροῦν καὶ ἐσὰς προσωπικὰ γιὰτὶ ἀλλοτρίως δημιουργεῖτε καταστάσεις πού σας ἐπηρεάζουν πολὺ ἀσχημα.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ
(21 Δεκεμβρίου - 20 Ἰανουαρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Δεκεμβρίου): Δὲν εἶναι σωστὸ μετὰ τὴν στάση σας νὰ στενοχωρεῖτε πρόσωπα πού σας ἀγαποῦν καὶ ἐνδιαφέρονται γιὰ σας. Σκεφθεῖτε τὴ γαλήνη τοῦ πού κινδυνεύουν νὰ χάσουν ἐξ αἰτίας σας καὶ μόνο. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ἰανουαρίου): Μάθετε νὰ κάνετε ὅ, τι συμβιβάζετε γιὰ σωστὸ. Μὴ παρασυρθεῖτε ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ κάνετε πράγματα ἀντίθετα πρὸς τὸ χαρακτῆρα σας καὶ ἰδίως πού μπορεῖ νὰ δαμάσουν πολὺ τοὺς ἄλλους. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Ἰανουαρίου): Μὴν ἐπηρεάζεστε ἀπὸ ὅ, τι ἀκούετε καὶ σπεύδετε νὰ γράψετε συμπεράσματα. Πρέπει νὰ ἐξετάσετε τὰ πράγματα βαθύτερα καὶ νὰ κρίνετε δίκαια καὶ μετὰ περιττοῦ καὶ μετὰ εὐκρίνεια.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ
(21 Ἰανουαρίου - 19 Φεβρουαρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Ἰανουαρίου): Οἱ ἀνσυχίες σας ἴσως ἀδικαιοῦν. Τὰ πράγματα ἀποκαταστάθηκαν καὶ θὰ πᾶρουν ἀκόμη καλύτερὴ ἐξέλιξι, τόσο πού οὐτὲ τὰ ἴχνη τῆς ἀνσυχίας δὲν θὰ μείνουν γιὰ νὰ σας βασανίζουν. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Φεβρουαρίου): Πρέπει νὰ εἰσάγετε περισσότερὴ διαλλακτικὴ. Μὴ παραβλέπετε ὅ, τι οἱ ἄλλοι ἀνθρώποι ἀντιμετωπίζουν στενοχωρίες καὶ δυσκολίες, ἴσως μάλιστα καὶ μεγαλύτερες ἀπὸ τίς δικές σας. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-19 Φεβρουαρίου): Ἐνα ζήτημα πού ἀπὸ καιρὸ ἀπασχολεῖ τὴ σκέψιν σας καὶ τὴν καρδιά σας, θὰ λάβῃ πολὺ εὐχάριστη τροπή, ἴσως μάλιστα ἀνοιχθῇ ὁ δρόμος πού θὰ σας ἀφήσει πρὸς τὴν τελικὴ νίκη.

ΙΧΘΕΙΣ
(20 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου): Ἐσὰς χαρακτηρίζετε μιὰ ἀφέλεια. Εἰσάγετε ἀρκετὰ ἐπιτοχὴ καὶ ἐπηρεάζετε ἀπὸ τὸν τρόπο πού σας μεταδίδονται τὰ διάφορα γεγονότα. Ἐχωρίστε τὴν πραγματικὴν ἀπὸ τὴν φαντασίαν. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Δὲν θὰ ἀσχημὴ νὰ ἐρῇ ἡ μέρα πού θὰ βρεθῇ κοντὰ μετὰ ἀγαπημένα πρόσωπα καὶ θὰ ἀπολαύσετε τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν καιρὸ στερεωθῇ καὶ μακρὰ τους. Ὁ, χαρήστε μιὰ μεγάλη εὐχαρίστησι. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Μπορεῖ νὰ χρειασθῇ διπλὸς κόπος ἀλλὰ εἶναι προτιμότερο νὰ ἐπιχειρήσετε τώρα αὐτὸ πού ἴσως θέλετε νὰ ἀναβάλετε γιὰ ἀργότερα. Μὴ διστάσετε. ΣΙΒΥΛΛΑ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ὁρίζοντιος:
1) ΜΠΑ — ΕΜΕΡΣΟΝ, 2) ΠΑΤΟΜΑ — ΛΑ, 3) ΜΟΣ — ΜΙΣ, 4) ΤΑΡΖΑΝ, 5) ΜΕ — ΙΕΡΕΙΑ, 6) ΟΠΟΡΑ — ΚΑΦΕΣ, 7) ΣΙΝΑΙΑ — ΤΕ, 8) ΔΥΩΔΙΑ, 9) ΑΤΙ — ΜΑΛ, 10) ΙΕΝΑΠΟΛΙ, 11) ΚΑΙΔΑΣ — ΣΟΑ. Κ. α. θ. ε. τ. ω. σ.
1) ΜΠΑΤΣΟΣ — Α.Ι.Κ. 2) ΠΑΠΙΑΤΣΑ, 3) ΑΤΕΡΜΩΝ, 4) ΖΕΡΑΡ — ΜΑ, 5) ΕΜΜΑ — Α.Ι. 6) ΜΑΘΟΝ — ΑΔΑΝΑ, 7) ΕΚ — ΥΛΑΣ, 8) ΠΕΡΑΤΟ, 9) ΕΦΕΔΡΟΣ, 10) ΟΛΙΒΕ, 11) ΝΑΣ — ΑΣΠΑΣΙΑ.

ΓΙΑ ΟΣΕΣ ΕΧΟΥΝ Ι.Χ.

Κάθε αυτοκίνητο θὰ κάνει μιὰ μικρὴ στροφή πρὸς τὰ δεξιὰ του, ἐλευθερώνοντας τὸ δρόμο.

ΜΠΕΡΔΕΜΕΝΟΙ ΛΟΓΑΡΙΣΜΟΙ

Εἶναι 17,5 τᾶλλα. Τὴν τρίτην μέρα ἔδωσε 20 τᾶλλα. Τὸ εἶναι μείνει ὅλ, 10 ὅστερα ἀπὸ τὴν προηγούμενη πληρωμή. Ἄρα εἶναι προηγούμενος 30, ὁποῖα τὰ διπλά ἀπὸ αὐτὸ εἶχαν μείνει τὴν προηγούμενη μέρα πού ἦταν 15 τᾶλλα. Ὅταν πληρώσε 20 τᾶλλα, εἶχε 35 πού ἀντιπροσώπευαν τὸ ἀσκήσιον πού εἶναι 35:2=17,5.
Δηλ. 17,5+17,5=35=20=15.
15+15=30=20=10
10+10=20=20=

ΝΑ ΠΟΙΑ ΕΠΑΥΝΕ ΤΑ ΠΙΑΤΑ

Ἡ Ἰωάννα εἶχε τὸ 7. Ἡ Μαρία δὲν μπορεῖ νὰ ἔχη πρὸς τὸ 10 καὶ τὸ 8. Ἡ Θεοδώρα ἔχει τὸν ἄσο καὶ τὸ 9. Ἡ Μπίτσα κάνει 6 ἔχοντας τὸ καὶ τὸ 2. Τὸ 9 τῆς Λέλας γίνεται τὸ 3 καὶ τὸ 6. Ἐπομένως ἡ Ἰωάννα ἔχει 5 καὶ τὸ 7=12=

ΞΕΡΕΤΕ ΓΙΑΤΙ;

1. Κανένα εἶδος ψαριοῦ δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει μέσα στὴ λίμνη αὐτὴ, ἐξ αἰτίας τῆς ἀλμυρότητός της, πού εἶναι ἐπὶ φορές περισσότερη ἀπὸ τὴν ἀλμυρότητα τοῦ θαλασσινοῦ νεροῦ.
2. Ὅπως ὅλες τὲς διακεκομμένες ὁρεῖς καὶ τὸ κῆρι αὐτῶν ἐξ αἰτίας τῆς συντροφιάς μετὰ τοὺς ἄλλους.

ΑΛΗΘΕΙΑ Ἡ ΨΕΜΑΤΑ;

1) Ὁχι. Κόρη του.
2) Ναι.
3) Ὁχι. Δεύτερος, μετὰ τὸν ἀρκαδικόν.
4) Ναι.
5) Ὁχι. Οἱ Ὀλλανδοὶ τὸν 17ο αἰῶνα.
6) Ὁχι. Εἶναι ἡ κοινὴ γίγαντι.
7) Ναι.
8) Ναι.

ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΡΟΜΒΟΣ Π Α Σ
Π Α Γ Ο Σ
Π Η Γ Α Σ Ο Ρ Α Σ
Π Υ Θ Α Γ Ο Ρ Α Σ
Π Ρ Ι Α Μ Ο Σ
Π Ο Λ Ο Σ
Π Ω Σ

ΤΟ ΓΛΥΚΟ

Μπακλαβάς.

ΑΚΡΟΣΤΟΙΧΙΣ

Ὁστριν
Μέταξα
Ἡσάτας
Ρομπέλ
Ὁμαλός
Σλήμαν.
ΛΕΞΙΓΡΑΦΟΣ
Ρε—Πανί (ρεπάνι).

Ὁ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: —Τίποτε ἄλλο δὲν ξέρετε νὰ κάνετε;

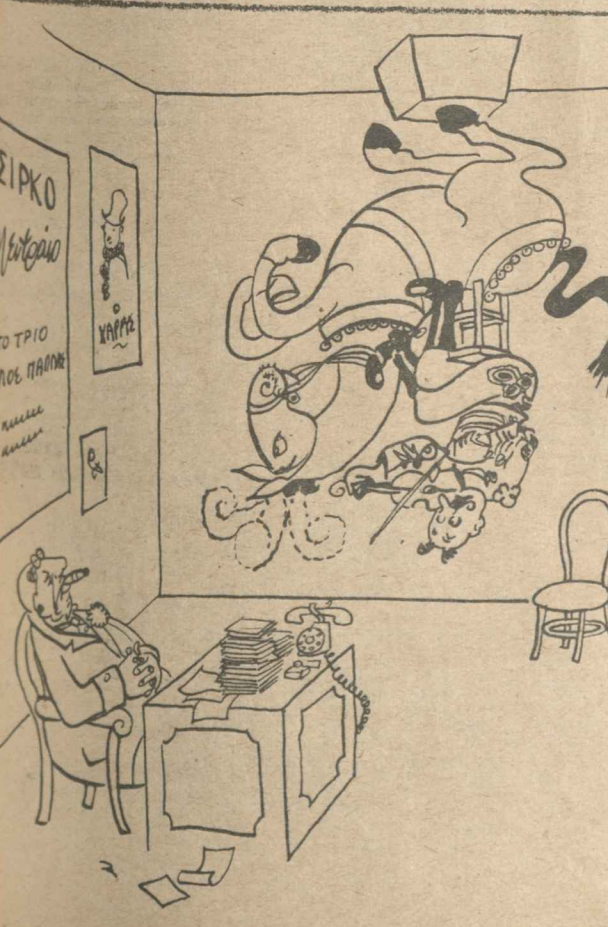
ΧΙΟΥΜΟΡ

ΧΙΟΥΜΟΡ: —Μὴν κάνετε ἔτσι. Δὲν θὰ νοιώσετε παρὰ ἐνα τοιμπηματάκι!...

Καὶ τώρα, πῆτε μου, τί πρόσωπο θέλετε νὰ κάνω τῆς γυναίκας σας;

Ὁ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: —Τίποτε ἄλλο δὲν ξέρετε νὰ κάνετε;

1.

3.

5.

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

2.

4.

6.

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χωρὶς λόγια

Χ

Με τὸν Ἡλεκτρισμό:
Βασίλισσα ἡ κάθε νοικοκυρά!

Με τὸν Ἡλεκτρισμό:
Ἄνεσις, προκοπή καὶ οἰκονομία!

